

แนวทางการพัฒนาเกาะลันตาใหญ่ อุทยานแห่งชาติหมู่เกาะลันตา
จังหวัดกระบี่ เพื่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์

DEVELOPMENT OF KHO LANTA YAI ECOTOURISM KHO LANTA
NATIONAL PARK KRABI PROVINCE

กฤษฎิมา สุขมะโน
KITTIMA SUKMANO

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต
สาขาวิชาสถาปัตยกรรม
บัณฑิตวิทยาลัย
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
พ.ศ.2550

DEVELOPMENT OF KHO LANTA YAI ECOTOURISM KHO LANTA
NATIONAL PARK KRABI PROVINCE

KITTIMA SUKMANO

A THESIS SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT
OF THE REQUIREMENT FOR THE DEGREE OF
MASTER OF INDUSTRIAL EDUCATION IN ARCHITECTURE
SCHOOL OF GRADUATE STUDIES
KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG

2007

COPYRIGHT 2007

SCHOOL OF GRADUATE STUDIES

KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG

บัณฑิตวิทยาลัย
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ใบรับรองวิทยานิพนธ์

หัวข้อวิทยานิพนธ์	แนวทางการพัฒนาเกาะลันตาใหญ่ อุทยานแห่งชาติหมู่เกาะลันตา จังหวัดกระบี่ เพื่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ Development of Kho Lanta Yai Ecotourism Kho Lanta National Park Krabi Province	
ชื่อนักศึกษา	นางสาวกฤษฎิมา สุขมะโน	
รหัสประจำตัว	46064909	
ปริญญา	ครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต	
สาขาวิชา	สถาปัตยกรรม	
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์	รศ.สมพล	ดำรงเสถียร
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม	ผศ.ดร.เลิศลักษณ์	กลิ่นหอม

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์	ลายมือชื่อ
รศ.ศุภศักดิ์ กังขาว	
รศ.สมพล ดำรงเสถียร	
ผศ.ดร.เลิศลักษณ์ กลิ่นหอม	
รศ.ดร.ปริษาพร วงศ์อนุตรโรจน์	
อาจารย์สันติ กวินวงศ์ไพบูลย์	

วัน/เดือน/ปี ที่สอบ 14 พฤษภาคม 2550 เวลา 10.00 น. เป็นต้นไป

สถานที่สอบ ณ ห้องเรียนปริญญาเอก คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

บัณฑิตวิทยาลัยรับรองแล้ว
(รศ.ดร.จรรยา ใจริณสุข)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

วันที่.....30.....เดือน.....พฤษภาคม.....พ.ศ. 2550.....

หัวข้อวิทยานิพนธ์	แนวทางการพัฒนาเกาะลันตาใหญ่ อุทยานแห่งชาติ หมู่เกาะลันตา จังหวัดกระบี่ เพื่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์
นักศึกษา	กฤษฎิมา สุขมะโน
รหัสนักศึกษา	46064909
ปริญญา	ศาสตรบัณฑิตสาขารัฐประศาสนศาสตร์
สาขาวิชา	สถาปัตยกรรม
พ.ศ.	2550
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์	รศ.สมพล ดำรงเสถียร
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม	ผศ.ดร.เลิศลักษณ์ กลิ่นหอม

บทคัดย่อ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้เสนอแนวทางการพัฒนาเกาะลันตาใหญ่ อุทยานแห่งชาติ หมู่เกาะลันตา จังหวัดกระบี่ เพื่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ โดยเกาะลันตาเป็นสถานที่ท่องเที่ยวที่ได้รับความนิยมสูงสุดแห่งหนึ่งของชายฝั่งทะเลอันดามัน

เกาะลันตามีสถิติภาพทางด้านการท่องเที่ยวสูง เนื่องจากมีทรัพยากรธรรมชาติที่สมบูรณ์ ทั้งทรัพยากรทางทะเล แนวปะการัง หมู่เกาะบริวารต่าง ๆ ที่เป็นที่รู้จักกันในหมู่นักดำน้ำ เช่น เกาะรอก เกาะโหลง เกาะมุก และถ้ำมรกต ทรัพยากรธรรมชาติป่าไม้ ถ้าเขาไม้แก้ว และน้ำตก ตลอดจนจากอีกทั้งยังมีวิถีชีวิตของชาวเลดั้งเดิม กลุ่มอุรักลาโว้ย ซึ่งอพยพจากไทรบุรี มาตั้งหลักแหล่งบริเวณบ้านหัวแหลมและสังกาอู๋ และยังเป็นการผสมผสานวัฒนธรรมของชาวพุทธและมุสลิมเอาไว้ด้วยกันอย่างกลมกลืน

ผลการวิจัยได้พบว่าลักษณะการท่องเที่ยวบนเกาะลันตาใหญ่เป็นการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์แบบผสมผสาน ซึ่งมีทั้งการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ธรรมชาติและท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม และวิถีชีวิต ไว้ด้วยกันหากแต่ยังขาดระบบการจัดการการท่องเที่ยวในบางพื้นที่ซึ่งมีสำคัญและส่งเสริมศักยภาพของการท่องเที่ยวทั้งสิ้น

จึงสรุปแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยว ตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย จากข้อมูลการวิจัย และการวิเคราะห์ ด้านกายภาพ และ กิจกรรมตามหลักการของช่วงชั้น โอกาสสนับสนุนการคั้งต่อไปนี้

1. บริเวณชุมชนศาลาด่าน บริเวณนี้เป็นจุดศูนย์รวมความเจริญของเกาะลันตา เป็นศูนย์กลางคมนาคม ราชการ ธุรกิจท่องเที่ยว และมีร้านอาหารทะเล และร้านของที่ระลึก พร้อมทั้งสถาบันบันเทิงต่าง ๆ บาร์ คาราโอเกะ ซึ่งนักท่องเที่ยว พลุกพล่านตลอดเวลา ควรมีการพัฒนาสภาพแวดล้อม ภูมิทัศน์ และมีการจัดการขยะสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อเป็นจุดศูนย์ (LANDMARK) เมื่อได้ความเจริญของเมืองจะเกิดขึ้นไปตามสองข้างถนนสายหลัก

2. ท่าแพขนานยนต์ ปัจจุบันเป็นที่โล่งเสื่อมโทรมและแห้งแล้งขาดสิ่งอำนวยความสะดวก ทำข้ามแพเป็นจุดสำคัญ คือ เป็นคั้งประตูนำส่งเกาะลันตาจึงควรมีการพัฒนา ด้านสถาปัตยกรรมให้มีสิ่งอำนวยความสะดวก และประโยชน์ใช้สอยมากขึ้น และสามารถเป็นจุดสร้างรายได้ของคนในชุมชนอีกด้วย

3. ชุมชนเก่าบ้านล้งกาอู๋ ปัจจุบันนักท่องเที่ยวมักนิยมเที่ยว ส่วนใหญ่นิยมเที่ยวฝั่งตะวันตกของเกาะเนื่องจากเป็นที่ท่องเที่ยวทางธรรมชาติที่ได้รับความนิยม จึงทำให้ชุมชนเก่าที่เคยเจริญรุ่งเรืองซบเซาลงความเจริญจึงย้ายไปอยู่บริเวณชุมชนศาลาค่าน แต่ชุมชนมีความน่าสนใจสมควรส่งเสริมให้เป็นที่ท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรม

เนื่องจากประกอบไปด้วยอาคารเก่า การผสมผสานของชาวไทยจีนและมุสลิม มีอาคารราชการแบบโบราณ ปรากฏการณ์ซึ่งปัจจุบันมีความเสื่อมโทรมขาดการปรับปรุงทำเรือเดิม สำหรับนักเดินเรือซึ่งใช้พักผ่อนหย่อนใจ จึงควรมีการพัฒนาด้านการท่องเที่ยว ซึ่งเป็นเสน่ห์ในการดึงดูดนักท่องเที่ยวที่ชื่นชอบวัฒนธรรมและประวัติศาสตร์

4. บ้านชาวประมงล้งกาอู๋ เป็นที่อยู่อาศัยของชาวเลเผ่าอูรักลาโว้ย ซึ่งเป็นชุมชนดั้งเดิมเก่าแก่ของเกาะลันตามีวิถีชีวิต และขนบธรรมเนียมประเพณีที่น่าสนใจ มีสภาพความเป็นอยู่และบ้านเรือนที่มีแบบแผนสืบต่อมาเนิ่นนาน และมีอาหารทะเลสดอีกทั้งบริการเรือไปยังอุทยานแห่งชาติแหลมโคนด และเกาะใกล้เคียง จึงควรมีการพัฒนาศักยภาพให้กลายเป็นที่ท่องเที่ยวอีกแห่งหนึ่งของเกาะลันตา

5. สถานที่ท่องเที่ยวทางธรรมชาติหาดทรายทะเลต่างๆ ด้านฝั่งตะวันตกของเกาะยังมีความสวยงามเป็นธรรมชาติและมีทรัพยากรธรรมชาติทางทะเล ที่ค่อนข้างสมบูรณ์ แต่ควรมีการจัดการเรื่องสิ่งอำนวยความสะดวกป้ายบอกทางลงหาดและการจัดการเกี่ยวกับขยะ เป็นต้น

Thesis Title	Development of Kho Lanta Yai Ecotourism Kho Lanta National Park Krabi Province
Student	Miss. Kittima Sukmano
Student ID.	46064911
Degree	Master of Industrial Education
Programs	Architecture
Year	2007
Thesis Advisor	Assoc. Prof. Sompol Dumrongsatian
Thesis Co-advisor	Assistant Professor Dr.Lertlak Klinhom

ABSTRACT

The purpose of this research were to study tendency of developing Kho Lanta Yai National park Krabi Province , of tourism conservation. Kho Lanta were the one of popularly place in Andaman

Kho Lanta were high potential of tourism to be a result of a repletion of natural resources whether or a natural resources , coral line a group of islands such Kho Muk, Kho Ngai, Kho Kradan, Kho Cheuak, Kho Waen and Emerald Cave ,a jungle resources , Tham Khao(Cave) Mai Kaew , a waterfall and what is more the original of fisherman village , Ou-rak ra voiy to migrate from Srail buri to live around Ban Hun lam and Suk ka au and also to blending Thai culture and Muslim culture together.

The result of this research were ; a tourism in Kho Lanta were a tourism conservation whether or a natural conservation tourism , a culture and life style conservation tourism but lack of tourism management system in some area which is important and can be support of tourism potential as wall .

This abstract can be conclude as a research objective were fellow

1. Sa la dan community. This area were a center , the government service , tourism business seafood restaurant , souvenir shop and include of entertainment Bar, Karaoke where a crowded of a tourist should be develop the environment and should have a center , the environment and should have a center of rubbish.(landmark)

2. A motor ferry for the transport . Nowadays were degenerate and lack of any accommodation . It 's the important point as if a gate lead to Kho Lanta this it should be develop of accommodation architecture and also a people in community can be earned as well.

3. The former of Suk ka au community. Nowadays a tourists were admire to travel a majority were travel a region of western to arise from a tourist admires. Therefore, the former of Suk ka au community. How ere, a community still interesting should be support to be a historical and cultural tourism. To be due compose of a former building, the blend of Thai – Chinese and Muslim , a former government building , a lighthouse were missed of development of the old ferry the purpose of to avoid a storm. Therefore should develops of tourism which is the attractiveness a tourist who admire in cultural and historical .

4. Suk ka au fisherman village is the residence of Ou-rak ra voiy has been the original community of Kho Lanta .Their life style & traditional were interesting. A life style and housing architectural were to descend from ancient , fresh seafood also a boat reserve to Lam ta node national park and nearly island. Thus , a potential development should be occurred to be one of the tourism in Kho Lanta.

5. A natural tourism , a western shore were still a beautiful natural and a naturalresources were replete. But should have a management of a factices of a signboard and a rubbish arrangement. etc

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
2.1 ตัวอย่างทางเลือกของกิจกรรมนันทนาการที่สอดคล้องกับช่วงชั้น โอกาสนันทนาการ.....	17
2.2 ลักษณะสภาพแวดล้อมในช่วงชั้นนันทนาการประเภทต่างๆ.....	25
2.3 วัตถุประสงค์และกรอบการจัดการหรือพัฒนาการท่องเที่ยวประเภทต่างๆ.....	26
2.4 แนวทางการพัฒนาระบบสัญจร ถนน ทางเดินเท้า สะพานทางเดินและทางเดินยกระดับ ในเขตท่องเที่ยว.....	27
2.5 การจำแนกสถิติทางการท่องเที่ยว.....	61
4.1 การจำแนกข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ที่เป็นประชาชนในท้องถิ่น.....	67
4.2 การจำแนกข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นนักท่องเที่ยว.....	69
4.3 การจำแนกความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันด้านกายภาพของพื้นที่ของผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ ที่เป็นประชาชนในท้องถิ่น.....	71
4.4 การจำแนกความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันด้านกายภาพของพื้นที่ของผู้ตอบแบบสอบถาม ที่เป็นนักท่องเที่ยว.....	73
4.5 การจำแนกความคิดเห็นเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ของผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็น ประชาชนในท้องถิ่น.....	75
4.6 การจำแนกความคิดเห็นเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ของผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็น นักท่องเที่ยว.....	77
4.7 แสดงแหล่งท่องเที่ยวความสำคัญกิจกรรม.....	103

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
2.1 แนวความคิดช่วงชั้น โอกาสนันทนาการ (ปรับปรุงจาก Forest Service ,1982)	15
2.2 ประสบการณ์ที่ได้รับในแต่ละช่วงชั้น โอกาสนันทนาการ.....	16
2.3 แสดงแผนที่จังหวัดกระบี่.....	34
2.4 แสดงแผนที่เกาะลันตาใหญ่.....	35
2.5 กลุ่มบ้านชาวประมง.....	40
2.6 ทางเดินพื้นที่พาณิชยกรรม.....	40
2.7 อาคารที่ยื่นขยายเข้าไปในทะเล.....	40
2.8 กลุ่มบ้านของชาวบ้านเดิมที่อยู่ติดพื้นที่ชายเขา.....	40
2.9 การประกอบกิจกรรมการให้บริการทางการท่องเที่ยวและการทำการค้า.....	40
2.10 ลักษณะอาคารที่มีความแตกต่างกันระหว่างกลุ่มอาคารทางพาณิชยกรรม และกลุ่มบ้านของชาวบ้านเดิมในพื้นที่หมู่บ้านเดียวกัน.....	40
2.11 แหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรกลุ่มการเลี้ยงหอยแครงและทัศนียภาพป่าโกงกาง.....	41
2.12 ศูนย์พัฒนาท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์ทุ่งหิผีเพ็ง.....	41
2.13 สภาพบ้านของคนในชุมชน.....	41
2.14 ทัศนียภาพบริเวณทุ่งหิผีเพ็ง.....	41
2.15 สภาพถนนที่ใช้สัญจรติดต่อกับภายนอกเป็นดินทราย.....	41
2.16 อาชีพเสริมของคนในพื้นที่.....	41
2.17 ถนนใหญ่ในพื้นที่ ที่กำลังปรับปรุงก่อสร้าง.....	42
2.18 สภาพของชุมชน.....	42
2.19 สภาพบ้านของคนในชุมชน.....	42
2.20 ถนนรองภายในพื้นที่ยังเป็นดินลูกรัง.....	42
2.21 ผู้นำชุมชนที่เป็นคนมุสลิม.....	42
2.22 ยานพาหนะที่ใช้สัญจรภายในพื้นที่.....	42
2.23 ตัวอย่างจากหมู่บ้านสังกาอู๊ เกาะลันตา จังหวัดกระบี่.....	43
2.24 ลักษณะการตั้งบ้านเรือน.....	44
2.25 กิจกรรมในแต่ละวัน.....	46

สารบัญญภาพ (ต่อ)

ภาพที่	หน้า
2.26 พิธีบูชาแม่ย่านางเรือ.....	50
2.27 พิธีลอยเรือ.....	51
2.28 บ้านศาลาด่าน.....	52
2.29 หาดคอกวาง.....	52
2.30 หาดคลองดาว.....	53
2.31 หาดพระแอม๊ะ หรือสองปีช.....	53
2.32 หาดคลองโจง.....	54
2.33 หาดคลองนิน.....	54
2.34 เขาไม้แก้ว.....	56
2.35 แหลมธง.....	56
2.36 จุดชมทิวทัศน์เกาะรอกนอก.....	57
4.1 แผ่นที่แสดงถนนเส้นทางคมนาคมบนเกาะลันตาใหญ่.....	78
4.2 รถจำนวนมากรอข้ามแพ.....	105
4.3 ท่าแพไม่มีสิ่งอำนวยความสะดวกใด.....	105
4.4 ที่ขายตัวโดยสาร.....	105
4.5 ร้านค้า.....	105
4.6 ปัญหาบริเวณชุมชนศาลาด่าน.....	106
4.7 ปัญหาบริเวณชุมชนศาลาด่าน.....	106
4.8 ปัญหาสิ่งอำนวยความสะดวก ป้ายบอกทาง.....	108
5.1 การจำแนกเขตท้องที่ขยบนเกาะลันตา.....	115
5.2 การออกแบบแนวทางการพัฒนาบนเกาะลันตา.....	125
5.3 การออกแบบแนวทางการพัฒนาทางลงชายหาด.....	128
5.4 แสดงรูปแบบท่าแพที่ปรับปรุง.....	131
5.5 แสดงรูปแบบท่าแพที่ปรับปรุงร้านค้า.....	131
5.6 แสดงรูปแบบท่าแพที่ปรับปรุงส่วนพักผ่อนหย่อนใจ.....	132
5.7 แสดงรูปแบบท่าแพที่ปรับปรุงส่วนทางลงแพ.....	132

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	I
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	III
กิตติกรรมประกาศ.....	V
สารบัญ.....	VI
สารบัญตาราง.....	VIII
สารบัญภาพ.....	IX
บทที่ 1 บทนำ.....	1
1.1 ความสำคัญและที่มาของปัญหาที่ทำกรวิจัย.....	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	3
1.3 กรอบแนวความคิดที่ใช้ในการวิจัย.....	3
1.4 ขอบเขตของการวิจัย.....	4
1.5 ตัวแปรที่ศึกษา.....	4
1.6 นิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการวิจัย.....	4
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	9
2.1 แนวคิดเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์.....	9
2.1.1 การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์.....	9
2.1.2 หลักการช่วงชั้นนันทนาการ.....	14
2.1.3 แนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาอย่างยั่งยืน.....	31
2.2 สภาพทั่วไปของอุทยานแห่งชาติหมู่เกาะลันตา จังหวัดกระบี่.....	32
2.2.1 ลักษณะทางกายภาพของอุทยานแห่งชาติหมู่เกาะลันตา จังหวัดกระบี่.....	32
2.2.2 ลักษณะทางกายภาพของชุมชนที่มีความสำคัญทางการท่องเที่ยวบน เกาะลันตาใหญ่.....	43
2.2.3 ภาลการท่องเที่ยวของอุทยานแห่งชาติหมู่เกาะลันตา จังหวัดกระบี่.....	52

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	63
3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	63
3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	64
3.3 การตรวจสอบเครื่องมือ.....	65
3.4 การรวบรวมข้อมูล.....	66
3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล.....	66
บทที่ 4 การหาค่าสมรรถนะของระบบ.....	67
4.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการสำรวจด้านกายภาพ.....	67
4.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลของแบบสอบถาม.....	78
บทที่ 5 การวิเคราะห์ข้อมูล.....	109
5.1 สรุปผลการวิจัย.....	109
5.2 อภิปรายผล.....	115
5.3 ข้อเสนอแนะ.....	133
บรรณานุกรม.....	136
ภาคผนวก.....	138
ภาคผนวก ก หนังสือราชการ.....	139
ภาคผนวก ข แบบสอบถามเพื่อการวิจัย.....	141
ประวัติผู้เขียน.....	156

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความสำคัญและที่มาของปัญหาที่ทำการวิจัย

อุทยานแห่งชาติหมู่เกาะลันตา เป็นเกาะที่เพิ่งเริ่มเปิดสู่สายตาของนักท่องเที่ยวชาวไทย แต่ในสายตาของนักท่องเที่ยวต่างชาติ เกาะลันตาเป็นสถานที่ท่องเที่ยวที่ได้รับความนิยมสูงสุดแห่งหนึ่งของชายฝั่งทะเลอันดามัน มีศักยภาพในด้านการท่องเที่ยวสูงเป็นอันดับ 2 ของจังหวัดกระบี่ มีรายได้จากการท่องเที่ยวเป็นตัวเลขถึง 1,600 ล้านบาท ในปี พ.ศ. 2545 เป็นที่ตั้งของบังกะโลและที่พัก 110 แห่งและมีโรงแรมรีสอร์ทระดับ 5 ดาว เปิดให้บริการถึง 5 แห่ง นักท่องเที่ยวเดินทางเข้าพักในฤดูกาลท่องเที่ยว (เดือนพฤศจิกายน – เดือนพฤษภาคม) เฉลี่ย 3,000 คน/วัน (ข้อมูลสถิติจาก www.kabi.co.th)

เกาะลันตามีศักยภาพทางด้านการท่องเที่ยวสูง เนื่องจากมีทรัพยากรธรรมชาติที่สมบูรณ์ ทั้งทรัพยากรทางทะเล แนวปะการัง หมู่เกาะบริวารต่าง ๆ ที่เป็นที่รู้จักกันในหมู่นักดำน้ำ เช่น เกาะรอก เกาะไหง เกาะมุก และถ้ำมรกต ทรัพยากรธรรมชาติป่าไม้ ถ้ำเขาไม้แก้ว และน้ำตก คลองจากอีกทั้งยังมีวิถีชีวิตของชาวเลดั้งเดิม กลุ่มอนุรักษ์ลาโว้ย ซึ่งอพยพจากไทรบุรี มาตั้งหลักแหล่งบริเวณบ้านหัวแหลมและสังกาอู เป็นการผสมผสานวัฒนธรรมของชาวพุทธและมุสลิมเอาไว้ด้วยกันอย่างกลมกลืน นอกจากนี้ยังมีการประกอบเกษตรกรรม ปลูกข้าวและยางพารา เป็นรายได้ อีกทางหนึ่งของคนในชุมชน

แต่หลังจากเกิดพิบัติภัยคลื่นยักษ์สึนามิ วันที่ 26 ธันวาคม พ.ศ.2547 แหล่งท่องเที่ยวบริเวณ จังหวัดชายฝั่งทะเลอันดามันเสียหายอย่างหนัก บริษัทศูนย์วิจัยกสิกรไทยได้ประเมินความสูญเสียเชิงเศรษฐกิจในเบื้องต้นไว้ที่ประมาณกว่า 67,000 ล้านบาท และอาจจะสูงถึงเกือบ 70,000 ล้านบาท ธุรกิจท่องเที่ยว/ธุรกิจโรงแรม และธุรกิจเกี่ยวเนื่อง คาดว่าสูญเสียประมาณ 30,000 ล้านบาท จากการขาดรายได้จากนักท่องเที่ยวทั้งชาวต่างชาติและชาวไทยที่งดและลดการเดินทาง

แม้เกาะลันตาจะได้รับความเสียหายจากภัยพิบัติครั้งนี้ไม่น้อยมากเมื่อเทียบกับ แหล่งท่องเที่ยวอื่นๆ แต่มีผลกระทบทำให้ธุรกิจการท่องเที่ยวซบเซาลง มีการปิดตัวลงของธุรกิจท่องเที่ยว/ธุรกิจโรงแรม และธุรกิจเกี่ยวเนื่องหลายแห่ง

ภาครัฐบาลจึงมีนโยบายแผนยุทธศาสตร์การพัฒนากการท่องเที่ยวของไทย พ.ศ.2547-2549 ซึ่งมีใจความสำคัญโดยมีเป้าหมาย “เพื่อให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวแห่งเอเชีย” และเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารจัดการการท่องเที่ยวเชิงบูรณาการให้ความร่วมมือเพื่อยกระดับให้ประเทศไทยเป็นแหล่งท่องเที่ยวคุณภาพ (Quality Destination) เพื่อเป็นรากฐานของการพัฒนากการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน (ที่มา : ยุทธศาสตร์การพัฒนากการท่องเที่ยวของไทย พ.ศ.2547-2549 กระทรวงการการท่องเที่ยวและกีฬา)

ทางจังหวัดกระบี่จึงได้ขนานรับนโยบายนำมากำหนด เป็นวิสัยทัศน์ของจังหวัดกระบี่ คือ ศูนย์กลางการท่องเที่ยวทางทะเล เชิงอนุรักษ์และสุขภาพ แหล่งเกษตรอุตสาหกรรมที่ยั่งยืน บนพื้นฐานของคุณภาพชีวิตและการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี (ที่มา : ทิศทางการพัฒนาจังหวัดกระบี่ ปี 2549) มุ่งเน้นส่งเสริมมาตรฐานความปลอดภัยและปรับปรุงสิ่งอำนวยความสะดวกด้านการท่องเที่ยว แต่ให้คงสภาพความสวยงาม ตามธรรมชาติ และรองรับการท่องเที่ยวได้อย่างยั่งยืน ตลอดจนส่งเสริมการท่องเที่ยวศิลปวัฒนธรรมวิถีชีวิตให้มีความโดดเด่นมากขึ้น

เกาะลันตามีสถักยภาพเหมาะสมในการพัฒนาตามวิสัยทัศน์ของจังหวัด แต่หากการพัฒนาที่เป็นไปอย่างเร่งด่วน รวดเร็วแต่ขาดการศึกษาและทำความเข้าใจในการพัฒนานั้น

จะทำให้เกิดผลสัมฤทธิ์ทางการพัฒนาที่ขาดประสิทธิภาพ และมีการขยายตัวอย่างไร้ทิศทาง เป็นไปตามการลงทุนและแนวความคิดจากภายนอก แทนที่จะเป็นการพัฒนาการต่อยอดไปจากศักยภาพที่มีอยู่เดิม เช่น มีการปล่อยให้มีการก่อสร้างบดบังภูมิทัศน์หรือไม่สอดคล้องกับศิลปกรรมดั้งเดิม และการใช้ประโยชน์ที่ดินในท้องถิ่น ที่มีการขยายตัวของสถานบันเทิงบริเวณบ้านศาลาด่านซึ่งเป็นจุดที่ตั้งของแพขนานยนต์ เป็นประจักษ์ ผู้การคมนาคมหลัก ของเกาะลันตา การถมกukulองเพื่อสร้างสวนสาธารณะ การสร้างที่พักกรุกล้ำบริเวณพื้นที่ชายหาด ปัญหาจากการพัฒนาการท่องเที่ยวแบบไร้ทิศทางนี้ทำให้เกิดผลกระทบความเสื่อมโทรมของแหล่งท่องเที่ยว และความเจริญต่าง ๆ จึงมากระจุกตัวอยู่เพียงฝั่งเดียวของเกาะ

การจัดการท่องเที่ยวของเกาะลันตาในปัจจุบันยังขาดมาตรฐาน เนื่องจากยังไม่มี การวางกติการ่วมกันในการร่วมมือระหว่างภาคเอกชนผู้ลงทุนกับองค์การบริหารท้องถิ่นส่วนตำบล ซึ่งการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างไร้ทิศทางจะเกิดผลกระทบ เช่นเดียวกับเกาะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานี ซึ่งมีการพัฒนาไร้ขีดจำกัด (วิระ กระสินธุ์, 2540)

เนื่องจากเกาะลันตาเป็นส่วนหนึ่งในพื้นที่ยุทธศาสตร์การท่องเที่ยว มีศักยภาพที่เหมาะสม มีโอกาสในการพัฒนาสูง จึงควรมีการวิจัยส่งเสริมให้มีความพร้อมตอบสนองนโยบายและสอดคล้องกับสภาพแวดล้อม รูปแบบการท่องเที่ยวเชิงคุณภาพและการอนุรักษ์วัฒนธรรม วิถีชีวิตของชุมชนให้เกิดผลสัมฤทธิ์ในด้านการพัฒนาฟื้นฟูการท่องเที่ยว โดยยังคงอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรมอันดีของเกาะลันตาควบคู่กันไปด้วย

การวิจัยนี้เป็นการเสนอแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวบนเกาะลันตา ที่ศึกษารูปแบบการท่องเที่ยว สภาพภูมิทัศน์ และการใช้ประโยชน์พื้นที่ภายใต้กรอบแนวความคิดให้สอดคล้องกับสภาพแวดล้อมและชุมชน เพื่อเป็นประโยชน์แก่หน่วยงานของพื้นที่ที่จะนำไปใช้ประโยชน์ต่อไป

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1.2.1 ศึกษาสภาพแวดล้อมทางกายภาพของเกาะลันตาใหญ่ อุทยานแห่งชาติหมู่เกาะลันตา จังหวัดกระบี่

1.2.2 ศึกษาความคิดเห็นการจัดกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ของเกาะลันตาใหญ่

1.2.3 เพื่อเสนอแนวทางการพัฒนาภูมิทัศน์และสิ่งอำนวยความสะดวกที่จำเป็นและเหมาะสมกับการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์

1.3 กรอบแนวความคิดที่ใช้ในการวิจัย

1.3.1 กรอบแนวคิดการศึกษาสภาพแวดล้อมทางกายภาพ จากการศึกษา การวิจัย คู่มือพัฒนาภูมิทัศน์ เมืองเพื่อการท่องเที่ยว (จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์.ภาควิชาภูมิสถาปัตยกรรม, 2531) โดยมีการศึกษาจากสิ่งต่อไปนี้

1. สภาพภูมิประเทศ
2. สภาพภูมิอากาศ รวมถึงทิศทางของ แดด ลม และพายุ
3. ภาพลักษณ์ของเมือง IMAGE
4. รูปร่าง URBAN FORM
5. PATTERN-TEXTURE-GRAIN
6. ทางสัญจรPATH
7. อาณาเขตที่ตั้ง
8. ย่านและที่รวมกิจกรรม LANDMARKและNODE
9. พื้นที่เปิดโล่ง OPEN SPACE
10. เส้นขอบฟ้าVISTA&SKYLINE

1.3.2 กรอบแนวคิดการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์

1.3.2.1 แนวความคิดด้านกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์

1.3.2.1.1 การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์

1.3.2.1.2 หลักการช่วงชั้นนันทนาการ

1.3.2.1.3 แนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาอย่างยั่งยืน

1.3.2.1.4 แนวทางการจัดการเขตท่องเที่ยว

1.3.2.2 แนวความคิดด้านองค์ประกอบของการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์

1.3.2.3 แนวความคิดด้านการออกแบบภูมิทัศน์และสิ่งอำนวยความสะดวกในการ

ท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์

1.4 ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยศึกษาการศึกษาในครั้งนี้ใช้พื้นที่เกาะล้านตาใหญ่ ซึ่งเป็นเกาะที่ใหญ่ที่สุดในหมู่เกาะล้านตา ตั้งอยู่ในพื้นที่อำเภอเกาะล้านตา จังหวัดกระบี่ มีพื้นที่ทั้งหมด 152 ตารางกิโลเมตร มีพื้นที่รวม 220,000 ไร่ แบ่งเป็นพื้นที่ป่า 120,000 ไร่ พื้นที่การเกษตร 80,000 ไร่ แบ่งเขตการปกครองมี 5 ตำบล 35 หมู่บ้าน การปกครองท้องถิ่นมี 5 อบต. 1 เทศบาลมีประชากรตามทะเบียนบ้าน 25,000 คนแต่คาดว่าอาศัยจริงเกือบ 60,000 คน และนักท่องเที่ยวที่เดินทางไปพักในฤดูกาลท่องเที่ยว (เดือนพฤศจิกายน – เดือนพฤษภาคม) เฉลี่ย 3,000 คน/วัน (ข้อมูลสถิติจาก www.kabi.co.th) โดยสุ่มตัวอย่างและใช้แบบสอบถามที่มีคำถามแน่นอน (Structured Interview) เพื่อนำมาวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ และสำรวจโดยใช้เครื่องมือในการสำรวจ

การกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างมีวิธีทางสถิติหลายวิธีผู้วิจัยจึงเลือกกลุ่มตัวอย่าง โดยการใช้ตารางการกำหนดขนาดของ กลุ่มตัวอย่างตาม Yamane ที่ 95% ขนาดของ กลุ่มตัวอย่างตามความคลาดเคลื่อน $\pm 10\%$ โดยกำหนดขนาดของประชากรไว้แล้วดังนี้

กลุ่มที่ 1 ประชาชนผู้ประกอบการด้านการท่องเที่ยวทั่วไปที่อาศัยอยู่บนเกาะล้านตาใหญ่ และเจ้าหน้าที่องค์การปกครองท้องถิ่น 60,000 คน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ 100 คน

กลุ่มที่ 2 นักท่องเที่ยวที่เดินทางไปพักในฤดูกาลท่องเที่ยว (เดือนพฤศจิกายน – เดือนพฤษภาคม) เฉลี่ย 3,000 คน/วัน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ 100 คน

1.5 ตัวแปรที่ศึกษา

1.5.1 สภาพแวดล้อมทางกายภาพของเกาะล้านตาใหญ่ อุทยานแห่งชาติหมู่เกาะล้านตา จังหวัดกระบี่

1.5.2 ความคิดเห็นการจัดกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ของเกาะล้านตาใหญ่

1.6 นิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการวิจัย

นิยามและความหมายเกี่ยวกับการทำวิจัย

สภาพแวดล้อมทางกายภาพ

หมายถึง การศึกษาสภาพต่างๆ ของเกาะล้านตาใหญ่ตามกรอบแนวคิดที่กำหนดไว้

IMAGE คือ ภาพรวมของสิ่งใดสิ่งหนึ่งที่ปรากฏอยู่ในใจหลังจากที่บุคคลหนึ่ง ๆ ได้เห็นสิ่งนั้น แล้ว IMAGE ของเมืองคือ ภาพรวมของเมือง ๆ นั้นที่บุคคลจำได้ หลังจากที่ได้ไปเยี่ยมชมเมืองนั้นมาแล้วหรือหมายถึง การถอดภาพของเมืองเข้าสู่จิตใจ

ย่าน (DISTRICTS)

ย่านในเมืองบางครั้งก็สามารถแยกตัวอย่างเห็นได้ชัด บางแห่งก็ไม่สามารถแยกย่านต่าง ๆ ออกจากกันได้อย่างชัดเจน เมืองขนาดใหญ่ ๆ อาจแบ่งแยกได้ถึง 10 ย่าน แต่ละย่านอาจมีสิ่งที่เป็นตัวแสดงขอบเขตของย่านแต่ละย่านได้ชัดเจนเช่น ถนน แม่น้ำ ลำคลอง ภูเขา กำแพง แนวต้นไม้ ความแตกต่างของสถาปัตยกรรมหรือกิจกรรม

ดังนั้นจึงพอสรุปแนวทางในการพิจารณาเพื่อกำหนดขอบเขตย่านได้ดังนี้

- เป็นบริเวณที่มีความคล้ายคลึงกันในวิถีชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชน
- เป็นบริเวณที่มีความคล้ายคลึงกันในรูปแบบของสถาปัตยกรรม
- เป็นบริเวณที่มีความคล้ายคลึงกันในรูปแบบของกิจกรรม
- เป็นบริเวณที่มีความสำคัญมาตั้งแต่อดีต

จากข้อพิจารณาดังกล่าวเราสามารถแบ่งย่านต่าง ๆ เพื่อการสำรวจได้ดังนี้

1. ย่านประวัติศาสตร์ มักเป็นย่านที่มีความสำคัญมาตั้งแต่อดีต เป็นย่านที่มีโบราณสถาน พระราชวัง มีอาคารอนุรักษ์ เช่น ย่านเกาะรัตนโกสินทร์ ย่านเมืองเก่าภูเก็ต เป็นต้น
2. ย่านพาณิชย์กรรม เป็นย่านที่มีความสำคัญในด้านเศรษฐกิจของเมือง เช่น ย่านเยาวราช ย่านสำเพ็ง ย่านคลองถม เป็นต้น
3. ย่านแหล่งท่องเที่ยว เป็นย่านที่มีสถานบริการให้ความบันเทิงเรีงรมย์ ซึ่งบางแห่งอาจกลายเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญของเมืองไป
4. ย่านอุตสาหกรรม เป็นย่านที่มีการประกอบอาชีพอุตสาหกรรมเช่น ย่านนิคมอุตสาหกรรมลาดกระบัง ย่านชุมชนบ่อสร้าง ย่านสันกำแพง เป็นต้น
5. ย่านที่พักอาศัย เป็นย่านที่ใช้สำหรับพักอาศัยของประชาชน บางพื้นที่อาจรวมไปในย่านพาณิชย์กรรม
6. ย่านสถานที่ราชการ เป็นย่านที่มีสถานที่ราชการต่าง ๆ เป็นแหล่งงานหรืออาจเป็นแหล่งศูนย์กลางทางวัฒนธรรมของเมือง

ในแต่ละเมืองไม่จำเป็นต้องมีย่านต่าง ๆ เหล่านี้เสมอไป บางเมืองย่านหนึ่งย่านสามารถแตกรายละเอียดปลีกย่อยลงไปได้อีก เช่น ย่านอุตสาหกรรม อาจแยกเป็น ย่านอุตสาหกรรมหนัก ที่อาจก่อให้เกิดมลพิษกับเมือง และย่านอุตสาหกรรมในครัวเรือนซึ่งผลิตงานหัตถกรรม และของที่ระลึก ทั้งนี้เพราะการวิเคราะห์เพื่อกำหนด IMAGE จะมีความแตกต่างกันมาก

ที่รวมกิจกรรม (NODE) หมายถึง บริเวณที่เป็นที่เปิดโล่งกลางแจ้งถูกล้อมรอบหรือล้อมเพียงบางส่วนด้วยอาคาร ก่อให้เกิดเป็น URBAN SPACE ขึ้นซึ่งอาจเป็นพื้นที่ที่แยกขาดจากการสัญจรโดยเด็ดขาดหรือไม่ก็ตามอาจจะสามารถใช้พื้นที่ให้เกิดประโยชน์ได้ ตั้งแต่เป็นที่พักผ่อนหย่อนใจเป็นที่ชุมนุมของนักท่องเที่ยวหรือเป็นที่เกิดกิจกรรมต่าง ๆ ของชุมชน นอกจากนี้จะมีประโยชน์ในด้านการทำกิจกรรมแล้ว URBAN SPACE นี้ยังมีประโยชน์ในด้านการเป็นพื้นที่เปิดโล่ง เพื่อลด

ความแออัด ทำให้เกิดอากาศที่หม่นเวียนถ่ายเทภายในเมือง โดยเราสามารถแบ่งตามประเภทของการใช้งานได้ 5 ประเภทดังนี้

เส้นทางการสัญจร (PATH)

เส้นทางการสัญจรภายในเมืองมีหลายประเภทและแต่ละประเภทยังสามารถแบ่งออกได้เป็นหลาย ๆ ระดับ ทั้งนี้จะกล่าวให้เห็นถึงภาพรวมของการสัญจร และข้อพิจารณาในการปรับปรุงของการสัญจร แต่ละประเภทได้แก่

1. ถนน
2. ทางเดินเท้า
3. ทางจักรยาน
4. ที่จอดรถ
5. ทางเรือ
6. อื่น ๆ

1. ระบบถนน

ถนนเป็นองค์ประกอบที่สำคัญของเมือง ทำหน้าที่ในการเชื่อมต่อของกิจกรรมต่าง ๆ ของเมืองเข้าด้วยกันและยังเป็นส่วนใช้เชื่อมโยงเข้ากับระบบการสัญจรอื่น ๆ ได้ด้วย

ประเภทต่าง ๆ ของถนน แบ่งได้ทั้งหมด 5 ระดับ ได้แก่

1. ทางด่วน (EXPRESS WAY) เป็นถนนที่มีการควบคุมการเข้าออกโดยสมบูรณ์ ซึ่งสามารถใช้สัญจรเพื่อเชื่อมต่อทั้งภายในเมืองหรือออกไปสู่รอบนอกได้

2. ถนนสายประธาน (HIGH WAY) เป็นถนนที่เชื่อมต่อระหว่างจังหวัดต่อจังหวัด หรือเชื่อมต่อในระดับภูมิภาค เป็นถนนที่มีขนาดความกว้างมากควรมีการควบคุมทางเข้าออกเนื่องจากปริมาณของรถความเร็วและชนิดของรถจะมีปริมาณค่อนข้างมากและใช้ความเร็วสูง

3. ถนนสายหลัก (ARTERIAL STREET) เป็นถนนที่เชื่อมต่อ จากถนนสายประธานเข้ามายังเขตเมืองและเป็นถนนหลักภายในเมือง รถที่ใช้จะมีปริมาณ ปานกลาง-สูง เนื่องจากเป็นถนนสายที่รวมของถนนสายรองที่เชื่อมต่อกัน ถนนสายหลักนี้ใช้เชื่อมต่อกันระหว่างย่านต่อย่านภายในเมือง

4. ถนนสายรอง (COLLECTOR STREET) เป็นถนนที่แยกออกจากถนนสายหลัก มีการสัญจรปานกลาง ใช้สัญจรเพื่อเชื่อมต่อกันในระหว่างย่าน

5. ถนนสายย่าน (LOCAL STREET) เป็นถนนที่แยกมาจากถนนสายรอง เพื่อเข้าสู่สถานที่ต่าง ๆ มีปริมาณการสัญจรที่เบาบางกว่าถนนประเภทอื่น ๆ

ที่หมายตา (LANDMARK)

คือ สิ่งที่สำคัญที่สุดของเมือง บางแห่งสามารถมองเห็นได้ในระยะไกล เช่น ตึก EMPIRE STATE หรือเสาอากาศสถานีวิทยุบางแห่งก็เล็ก และสามารถมองเห็นได้เฉพาะในระยะใกล้ เช่น หอนาฬิกา น้ำพุหรือรูปปั้นในสวนสาธารณะหรืออาจหมายถึงบริเวณที่มีความเป็นพิเศษ เช่น อาคารหรือสิ่งก่อสร้างที่มีความเฉพาะพิเศษ หรือมีความเป็นเอกลักษณ์ทางด้านสถาปัตยกรรม เช่น วัด โบสถ์ เจดีย์ อาคารสูง สะพาน หอนาฬิกา อนุสาวรีย์ เสาธง รูปปั้น หรืองานประติมากรรม ทั้งนี้ที่หมายตา จะเป็นสิ่งที่ช่วยในการกำหนดทิศทางช่วยให้คนไม่หลงทาง / สามารถบ่งบอกลักษณะประจำย่านนั้นได้

ลมฟ้าอากาศประจำท้องถิ่น (ORANTATION)

ลมฟ้าอากาศประจำท้องถิ่น ข่อมมีอิทธิพลต่อลักษณะและรูปร่างของภูมิประเทศ และอาคารเป็นอย่างมาก ดังนั้นการสำรวจจึงควรพิจารณาจากหัวข้อต่าง ๆ ดังนี้

1. อุณหภูมิ
2. แสง
3. ฝน (ในบางท้องถิ่น)
4. แดด

องค์ประกอบอื่น ๆ ในงาน URBAN DESIGN VISUAL SURVEY

1. ลักษณะที่ดินธรรมชาติ

ลักษณะของที่ดิน TOPOGRAPHY จะเป็นตัวกำหนด FORM ของเมือง การสำรวจต้องสังเกตรูปร่างทรงของพื้นดินว่าแบนเรียบ เป็นเนินเล็กน้อย หรือเป็นภูเขาสูงชัน และจะสัมพันธ์กับสถาปัตยกรรมในเมืองนั้นอย่างไร พื้นที่แบนเรียบอาจมีอาคารทรงสูง หรือทรงนอนก็ได้ พื้นที่ที่เป็นเนินเล็กน้อยอาจมีอาคารสูงคอนบนและอาคารกึ่งเตี้ย ๆ เกาะอยู่ตามเนินด้านล่าง พื้นที่ภูเขาหรือภูเขา อาจจำเป็นต้องตัดเป็นขั้น ๆ ไล่เรียงลงมาเพื่อรับแสงแดดได้ทั่วถึงกัน

ลักษณะเด่นของภูมิประเทศ เช่น หน้าผา ขอดเขา เทือกเขา ที่ราบสูง แม่น้ำ หรือทะเลสาบ ควรจะต้องจดบันทึกไว้อย่างรอบคอบ สิ่งเหล่านี้อาจใช้เป็นที่ก่อสร้างอาคาร หรือเก็บไว้มองดู ประกอบกับ URBAN FORM แต่บางครั้งไม่ควรได้รับการแตะต้องเลย

รายละเอียดอื่น ๆ ที่ควรพิจารณา

1. ลักษณะก้อนหินหรือกรวด
2. ลักษณะสีของเนื้อดิน
3. รูปร่างลำธาร
4. รูปทรงของต้นไม้
5. สถาปัตยกรรมต่าง ๆ

6. ความสัมพันธ์ของธรรมชาติของเมือง (THE CITY IN NATURE & NATURE IN THE CITY)

กิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์

การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (2545 : 84) ได้สรุปรูปแบบกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ที่ดำเนินการ โดยชุมชนดังนี้

1. การท่องเที่ยวในแหล่งธรรมชาติที่ชุมชนใช้ประโยชน์อยู่ ได้แก่ เดินป่า ล่องแก่ง พายเรือ ดั้งแค้มป์กลางป่า ชี่จักรยาน ดูนก คู่มือเสือ คูหิ่งห้อย
2. การศึกษาวิถีชีวิตของชาวบ้าน ได้แก่
 - 2.1 ร่วมกิจกรรมทางการเกษตร
 - 2.2 เรียนรู้เรื่องงานหัตถกรรม จักสาน ทอผ้า
 - 2.3 เรียนรู้ภูมิปัญญา เช่น นวดแผนไทย การรักษาโรคแบบพื้นบ้าน
 - 2.4 เรียนรู้การทำอาหาร เล่นเครื่องดนตรี รำไทย การเล่นของไทย
 - 2.5 ร่วมกิจกรรมทางศาสนาและประเพณีที่สำคัญของไทย
3. โบราณสถาน / พิพิธภัณฑ์ท้องถิ่น
 - 3.1 เชื่อมชมและร่วมกิจกรรมการเรียนรู้ที่เห็นความสัมพันธ์ระหว่างประวัติศาสตร์ศิลป์ และประวัติศาสตร์สังคม
 - 3.2 ชมการแสดงพื้นบ้าน
4. การพักแบบ Home stay และ Temple stay
 - 4.1 Home stay มี 2 ลักษณะ คือ พักร่วมบ้านกับชาวบ้านหรือพักในหมู่บ้าน แต่แยกที่พักออกจากครอบครัว เช่น พักที่กระท่อมกลางไร่ / นาหรือในสวน
 - 4.2 Temple stay คือ การพักที่วัด

การพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวก

การพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวก มีปัจจัยเกี่ยวกับสิ่งอำนวยความสะดวกที่มีผลต่อประสบการณ์ดังกล่าว ได้แก่

ความเป็นธรรมชาติ	- รูปลักษณ์ของสิ่งอำนวยความสะดวก (วัสดุ สี และ แบบ)
	- ปริมาณของสิ่งอำนวยความสะดวก
	- ขนาด
ความสะดวกสบาย	- ที่ตั้ง
	- ประเภทของสิ่งอำนวยความสะดวก
	- ประโยชน์ใช้สอย

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่องแนวทางการพัฒนาอุทยานแห่งชาติหมู่เกาะลันตา จังหวัดกระบี่เพื่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์มีเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังนี้

- 2.1 แนวคิดเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์
 - 2.1.1 การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์
 - 2.1.2 หลักการช่วงชั้นนันทนาการ
 - 2.1.3 แนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาอย่างยั่งยืน
- 2.2 สภาพทั่วไปของอุทยานแห่งชาติหมู่เกาะลันตา จังหวัดกระบี่
 - 2.2.1 ลักษณะทางกายภาพของอุทยานแห่งชาติหมู่เกาะลันตา จังหวัดกระบี่
 - 2.2.2 ลักษณะทางกายภาพของชุมชนที่มีความสำคัญทางการท่องเที่ยวบนเกาะลันตาใหญ่
 - 2.2.3 ภาวการณ์ท่องเที่ยวของอุทยานแห่งชาติหมู่เกาะลันตา จังหวัดกระบี่

2.1 แนวคิดเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์

2.1.1 การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์

ความหมายการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ของราชบัณฑิตยสถานพิจารณาบัญญัติศัพท์ที่เหมาะสมเป็นภาษาไทยแทนคำว่า Eco tourism คือคำว่า “การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์” ซึ่ง การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ หมายถึง การท่องเที่ยวอย่างมีความรับผิดชอบในแหล่งธรรมชาติที่มีเอกลักษณ์เฉพาะถิ่น และแหล่งวัฒนธรรมที่เกี่ยวข้องเนื่องกับระบบนิเวศ มีการเรียนรู้ร่วมกันของผู้เกี่ยวข้อง ภายใต้การจัดการสิ่งแวดล้อมและการท่องเที่ยวอย่างมีส่วนร่วมของท้องถิ่น มุ่งเน้นให้เกิดจิตสำนึกต่อการรักษาระบบนิเวศอย่างยั่งยืน (การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย, 2542 : 26)

การกำหนดขีดความสามารถในการรองรับของแหล่งท่องเที่ยว

การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (2542 : 25) ให้ความหมายของ “ขีดความสามารถในการรองรับของแหล่งท่องเที่ยว” ว่าหมายถึง ปริมาณนักท่องเที่ยว รูปกิจกรรมการท่องเที่ยว / กิจกรรมนันทนาการและระดับการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกที่แหล่งท่องเที่ยวแต่ละแห่งสามารถรองรับได้ โดยไม่ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในระบบนิเวศของแหล่งท่องเที่ยว และประสบการณ์นันทนาการที่นักท่องเที่ยวควรจะได้รับจากการไปเยือนแหล่งท่องเที่ยวนั้น ๆ

รูปแบบกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์

การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ได้กำหนดกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ดังนี้

1. กิจกรรมหลัก ได้แก่ กิจกรรมการเดินป่า (Hiking / Trekking) กิจกรรมศึกษาธรรมชาติ (Nature Education) กิจกรรมถ้ำรูปธรรมชาติ บันทึกเทปวิดิโอ เทปเสียงธรรมชาติ กิจกรรมส่อง/ดูนก (Bird Watching) กิจกรรมศึกษา / เที่ยวถ้ำ (Cave Exploring / Visiting) กิจกรรมศึกษาท้องฟ้าดาราศาสตร์ (Sky Interpretation) กิจกรรมส่องเรือศึกษาธรรมชาติ (Boat Sightseeing) กิจกรรมพายเรือแคนู / เรือคายัค / เรือใบ กิจกรรมดำน้ำชมปะการังน้ำตื้น (Snorkel Skin Diving) กิจกรรมดำน้ำลึก (Scuba Diving)

2. กิจกรรมเสริม ได้แก่ กิจกรรมชมทิวทัศน์ธรรมชาติในบรรยากาศที่สงบ (Relaxing) ซึ่งจักรยานตามเส้นทางธรรมชาติ (Terrain / Mountain Biking) กิจกรรมปีน / ไต่เขา (Rock / Mountain Climbing) กิจกรรมพักแรมด้วยเต็นท์ (Tent Camping) กิจกรรมเครื่องร่อนขนาดเล็ก (Hang Glider) กิจกรรมล่องแพยาง / แพไม้ไผ่ (White Water Rafting) กิจกรรมพักผ่อนรับประทานอาหาร (Picnicking) กิจกรรมเที่ยวน้ำตก (Waterfall Visits / Exploring) กิจกรรมวินด์เซิร์ฟ (Windsurfing)

การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (2545 : 84) ได้สรุปรูปแบบกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ที่ดำเนินการโดยชุมชนดังนี้

1. การท่องเที่ยวในแหล่งธรรมชาติที่ชุมชนใช้ประโยชน์อยู่ ได้แก่ เดินป่า ล่องแก่ง พายเรือ ตั่งแคมป์กลางป่า ซึ่งจักรยาน ดูนก ดูผีเสื้อ ดูหิ่งห้อย

2. การศึกษาวิถีชีวิตของชาวบ้าน ได้แก่

2.1 ร่วมกิจกรรมทางการเกษตร

2.2 เรียนรู้เรื่องงานหัตถกรรม จักสาน ทอผ้า

2.3 เรียนรู้ภูมิปัญญา เช่น นวดแผนไทย การรักษาโรคแบบพื้นบ้าน

2.4 เรียนรู้การทำอาหาร เล่นเครื่องดนตรี รำไทย การเล่นของไทย

2.5 ร่วมกิจกรรมทางศาสนาและประเพณีที่สำคัญของไทย

3. โบราณสถาน / พิพิธภัณฑ์ท้องถิ่น

3.1 เยี่ยมชมและร่วมกิจกรรมการเรียนรู้ที่เห็นความสัมพันธ์ระหว่างประวัติศาสตร์ศิลป์ และประวัติศาสตร์สังคม

3.2 ชมการแสดงพื้นบ้าน

4. การพักแบบ Home stay และ Temple stay

4.1 Home stay มี 2 ลักษณะ คือ พักร่วมบ้านกับชาวบ้านหรือพักในหมู่บ้าน แต่แยกที่พักออกจากครอบครัว เช่น พักที่กระท่อมกลางไร่ / นาหรือในสวน

4.2 Temple stay คือ การพักที่วัด

พื้นฐานหรือหลักการของการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ โดยสรุปได้ดังนี้

1. เป็นการท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติ (nature-based) รวมถึงแหล่งวัฒนธรรม และประวัติศาสตร์ ซึ่งมีความเป็นเอกลักษณ์ เฉพาะถิ่น (identical or unique) และทรงคุณค่าในพื้นที่นั้น
2. เป็นการท่องเที่ยวอย่างมีความรับผิดชอบ (responsibly travel) และมีการจัดการอย่างยั่งยืน (sustainable management) ไม่ก่อให้เกิดผลกระทบ หรือส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมค่อนข้างต่ำ (no or low impact) และช่วยส่งเสริมการรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม ของแหล่งท่องเที่ยวให้ยั่งยืนตลอดไป
3. เป็นการท่องเที่ยวที่มีกระบวนการเรียนรู้ (learning) และการให้การศึกษา (education) เกี่ยวกับระบบนิเวศ และสิ่งแวดล้อมของ แหล่งท่องเที่ยวเพื่อเพิ่มพูนความรู้ (knowledge) ความประทับใจ (appreciation) และประสบการณ์ (experience) ที่มีคุณค่า ซึ่งจะสร้างความตระหนักและจิตสำนึกที่ถูกต้องทางด้านการอนุรักษ์ ทั้งต่อนักท่องเที่ยว ประชาชนท้องถิ่น ตลอดจนผู้ประกอบการที่เกี่ยวข้อง
4. เป็นการท่องเที่ยวที่นำไปสู่การกระจายรายได้ ทั้งในระดับท้องถิ่นและระดับประเทศ โดยคำนึงถึงการมีส่วนร่วมของชุมชนท้องถิ่น (involvement of local community or people participation) ในภาคบริการต่างๆ เพื่อก่อให้เกิดผลประโยชน์ต่อท้องถิ่น (local benefit) มากกว่าการท่องเที่ยวที่เคยส่งเสริมกันมาตั้งแต่อดีตจนกระทั่งปัจจุบันที่เรียกว่า conventional tourism ซึ่งมักจะเป็น การท่องเที่ยวแบบหมู่คณะใหญ่ๆ (mass tourism) ที่ผลประโยชน์ส่วนใหญ่จะตกอยู่กับผู้ประกอบการ หรือบริษัทนำเที่ยวเท่านั้น

องค์ประกอบของการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์

ดร.ชนันท์ เอ็มพันธุ์ และสุรเชษฐ์ เศรษฐมาต (2539) กล่าวว่า โดยทั่วไปแล้วการวางแผนการท่องเที่ยวซึ่งรวมไปไปถึงการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ด้วยนั้น จะเกี่ยวข้องกับองค์ประกอบสำคัญ 4 ประการ ดังนี้

1. **ทรัพยากรการท่องเที่ยว (natural resource tourism)** การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์เกี่ยวข้องกับธรรมชาติที่ยังดำรงไว้ซึ่งสภาพดั้งเดิมของระบบนิเวศ (first hand ecosystem) และวัฒนธรรมท้องถิ่น ที่มีความเป็นเอกลักษณ์เฉพาะถิ่น แหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ส่วนใหญ่ จึงมักปรากฏอยู่ในพื้นที่พื้นที่อนุรักษ์ เช่น อุทยานแห่งชาติ เขตรักษาพันธุ์ สัตว์ป่า และอุทยานประวัติศาสตร์ เป็นต้น สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย (2539) กล่าวถึงแหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติว่าเป็นแหล่งที่มีจุดเด่นเป็นสิ่งที่ดึงดูดใจนักท่องเที่ยว (nature attractions) และตัดขาดจากโลกภายนอก (solitude) ซึ่งนักท่องเที่ยวจะไม่ได้สัมผัสที่บ้าน นอกจากนี้ยังได้ให้ความหมายของทรัพยากรแหล่งท่องเที่ยวว่า หมายถึงแหล่งท่องเที่ยวที่เป็นจุดหมาย (destination) ของการท่องเที่ยว ซึ่งหมายถึงพื้นที่ที่รองรับนักท่องเที่ยว พื้นที่แหล่งท่องเที่ยวจะมีทรัพยากรที่เป็นสิ่งที่ดึงดูดใจนักท่องเที่ยว ความดึงดูดใจ เหล่านี้ อาจเป็นความดึงดูดใจของนักท่องเที่ยวประเภทใดประเภทหนึ่ง แต่อาจไม่เป็นที่ดึงดูดใจของนักท่องเที่ยวประเภทอื่น ดังนั้นสภาพ ทรัพยากรจึงมีความสัมพันธ์โดยตรงกับ

ตลาดการท่องเที่ยว นอกจากความดึงดูดใจในทรัพยากรแล้ว ในบางพื้นที่ยังมีกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว ดังนั้น ทรัพยากรแหล่งท่องเที่ยวจึงหมายถึงศักยภาพในการประกอบกิจกรรมของนักท่องเที่ยวด้วย โดยได้แบ่งแหล่งท่องเที่ยวออกเป็น 3 ประเภทใหญ่ๆ คือแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ (nature destination) และแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม (cultural destination) ซึ่งรวมเอาแหล่งท่องเที่ยวศาสนา ประวัติศาสตร์ และโบราณคดี (historical, archaeological and regions destination) และแหล่งท่องเที่ยวศิลปะ วัฒนธรรม และประเพณี (art, culture and traditional destinations) เข้าไว้ด้วยกัน

ดังนั้น หากมองการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์เป็นอุตสาหกรรมบริการอย่างหนึ่ง แหล่งท่องเที่ยวดังกล่าวข้างต้นจัดได้ว่าเป็นวัตถุประสงค์เพื่อรองรับ การท่องเที่ยว และเป็นวัตถุประสงค์ประเภทใช้แล้วไม่หมดไป หรือสูญหายหากมีการควบคุมป้องกันด้วยการวางแผนอย่างเป็นระบบและนำไปสู่การปฏิบัติอย่างจริงจังและต่อเนื่อง ซึ่งจะเป็นการสนับสนุนให้แหล่งท่องเที่ยว ยังประโยชน์เพื่อการท่องเที่ยวได้อย่างยั่งยืน โดยไม่เสื่อมโทรมลงไป ทั้งยังไม่ส่งผลกระทบต่อระบบนิเวศจนเกินขีดความสามารถของระบบที่จะรองรับได้ (carrying capacity)

2. นักท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ สถาบันวิจัยเพื่อพัฒนาประเทศไทย (2540) ระบุว่านักท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์สามารถจำแนกได้เป็น 4 ประเภทด้วยกันคือ

ประเภทที่ 1 นักท่องเที่ยวแบบหัวกระหึ (hard-core nature tourists) เป็นนักท่องเที่ยวที่เน้นความสำคัญในการศึกษาค้นคว้าขณะ ที่เที่ยวชมธรรมชาติ

ประเภทที่ 2 นักท่องเที่ยวธรรมชาติแบบอุทิศตน (dedicated nature tourists) เป็นนักท่องเที่ยวที่เน้นเจาะจงไปที่สถาน ที่ธรรมชาติโดยเฉพาะ เพื่อจะได้รู้ได้เข้าใจในธรรมชาติหรือประเพณีท้องถิ่น

ประเภทที่ 3 นักท่องเที่ยวธรรมชาติเป็นหลัก (mainstream nature tourists) เป็นนักท่องเที่ยวที่ชอบไปสถานที่แปลกๆ ที่ไม่เคยไปมาก่อน เช่น ไปเขื่อนลุ่มน้ำอเมซอน (Amazon) อุทยานกอริลาในรวันดา (Rawanda Gorilla Park) หรือจุดหมายปลายทางอื่นๆ ที่เป็นการริเริ่มสำหรับโปรแกรมท่องเที่ยวพิเศษ

ประเภทที่ 4 นักท่องเที่ยวธรรมชาติตามโอกาส (casual nature tourists) เป็นนักท่องเที่ยวที่บังเอิญต้องไปชมธรรมชาติ เพราะเป็นส่วนหนึ่งของโปรแกรมท่องเที่ยวที่ตนได้เลือกไปนอกจากนี้ สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย (2539) ได้กล่าวถึงลักษณะของนักท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ว่า จะต้องเป็นนักท่องเที่ยวที่มีพฤติกรรมที่เหมาะสมกับวัตถุประสงค์ในการศึกษาหาความรู้และประสบการณ์ เพื่อเสริมสร้างจิตสำนึกใน การอนุรักษ์ธรรมชาติ

3. การตลาด นับเป็นส่วนสำคัญในการชักจูงนักท่องเที่ยวให้ไปท่องเที่ยว โดยเป็นสื่อกลางระหว่างนักท่องเที่ยว ผู้ประกอบการ และแหล่งท่องเที่ยว ซึ่งในเชิงการตลาดจะต้องทำความเข้าใจให้ชัดเจนว่า การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ มีลักษณะอย่างไร โดยการให้ข้อมูลและสิ่งที่คาดหวังจากการท่องเที่ยว (expectation) อย่างถูกต้องแก่นักท่องเที่ยว เพื่อเป็นการช่วยให้นักท่องเที่ยวตัดสินใจว่า

รูปแบบของการท่องเที่ยวในลักษณะเช่นนี้เหมาะสม กับความสนใจ และตรงตามความต้องการของ
ตนเองหรือไม่ และสามารถยอมรับ กฎ หรือกติกาของการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ได้หรือไม่

ดังนั้น จึงเห็นได้ว่าการตลาดเป็นเครื่องมือที่สำคัญในการเลือกสรรประเภทและคุณภาพของ
นักท่องเที่ยว เพื่อส่งเสริมสนับสนุน การท่องเที่ยวในเชิงคุณภาพ (qualitative tourism) มากกว่าการ
ท่องเที่ยวในเชิงปริมาณ (quantitative tourism) อันจะเป็นหนทาง นำไปสู่การท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน
ซึ่งส่วนใหญ่งานด้านการส่งเสริมการตลาดเป็นหน้าที่ของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (ดร.รชนี
อมพันธ์ และสุรเชษฐ์ เชมฐมาศ. 2534) การท่องเที่ยวซึ่งรวมถึงการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ต้องการ
สิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ ที่จำเป็นต่อการสนองความต้องการของนักท่องเที่ยว ในขณะที่มีกิจกรรม
การท่องเที่ยว แต่การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์นั้นต้องการบริการที่เน้นการให้ข้อมูลข่าวสาร และบริการ
เพื่อให้ให้นักท่องเที่ยว ได้รับประสบการณ์ ความรู้ความเข้าใจอย่างลึกซึ้งซึ่งเกี่ยวกับธรรมชาติและวัฒนธรรม
ท้องถิ่นท้องถิ่น เช่น บริการด้านสื่อความหมายธรรมชาติ การมีส่วนร่วมของประชาชนท้องถิ่นใน
ภาคบริการ ซึ่งได้แก่ การจัดที่พักที่สอดคล้องกลมกลืนกับธรรมชาติและวัฒนธรรมท้องถิ่น (eclogue)
เป็นมัลติเทสก์นำทางในการเดินป่า เป็นต้น

หลักการในการปฏิบัติเพื่อพัฒนาการท่องเที่ยว

Schaller (1999) ได้กล่าวถึงหลักการการพัฒนาการท่องเที่ยวออกเป็นดังนี้

- 1) มุ่งเน้นการพัฒนาการท่องเที่ยวในประเทศก่อนเป็นลำดับแรก ส่วนการพัฒนาการท่องเที่ยว
ระหว่างประเทศนั้นจะต้องเหมาะสมกับระบบสาธารณูปโภคที่รองรับเป็นสำคัญ
- 2) ประชาชนในท้องถิ่นจะต้องมีส่วนร่วมในการตัดสินใจใน โครงการต่าง ๆ ที่จะ
ผลกระทบต่อวิถีชีวิตของคนส่วนใหญ่ในพื้นที่ (Local Participation)
- 3) ต้องคำนึงถึงขีดความสามารถในการรองรับ (Carrying Capacity) ของจำนวนนักท่องเที่ยว
สถานที่ท่องเที่ยว ชุมชนท้องถิ่น ทรัพยากรท่องเที่ยว สภาพแวดล้อม โดยการควบคุมจำนวน
นักท่องเที่ยวที่จะเดินทางเข้าสู่สถานที่ท่องเที่ยวซึ่งมีความเปราะบางในระบบนิเวศ (Fragile Ecosystem)
- 4) มุ่งใช้วัสดุและผลิตภัณฑ์ในท้องถิ่นเป็นสำคัญ
- 5) เน้นการกระจายรายได้สู่ท้องถิ่น โดยมุ่งประโยชน์ในระยะยาวของชุมชน
- 6) จะต้องให้ความสำคัญกับคุณค่าของสิ่งแวดล้อมธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมทางวัฒนธรรม
ทั้งนี้เพราะสิ่งแวดล้อม ทั้ง 2 เป็นสิ่งที่มีคุณค่าอยู่ในตัวเอง (Intensive Value) ซึ่งจะต้องให้
ความสำคัญ ไม่เฉพาะเพียงแต่เป็นสิ่งที่ใช้ในการรองรับการพัฒนาเท่านั้น
- 7) หน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาจะต้องร่วมมือกันในการดำเนินงานอย่างมี
ความเสมอภาคและยึดหลักการอย่างเคร่งครัด
- 8) ควรมีการกำหนดบริเวณที่จะจัดกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ (Zoning of the various
activities) ให้มีความชัดเจน

9) จัดเตรียมข้อมูลที่เป็นประโยชน์กับนักท่องเที่ยว เช่น ข้อมูลการอนุรักษ์ทรัพยากร ธรรมชาติ ประวัติของชุมชน ลักษณะที่สำคัญของแหล่งท่องเที่ยว ข้อมูลการเดินทางเข้าออกแหล่งท่องเที่ยว เป็นต้น

10) ส่งเสริมและพัฒนาสถานที่ท่องเที่ยวบริเวณใกล้เคียง เพื่อช่วยลดความแออัดให้กับพื้นที่ท่องเที่ยว

11) ควบคุมสิ่งก่อสร้างต่าง ๆ ในบริเวณแหล่งท่องเที่ยวให้มีความกลมกลืนกับสภาพแวดล้อม

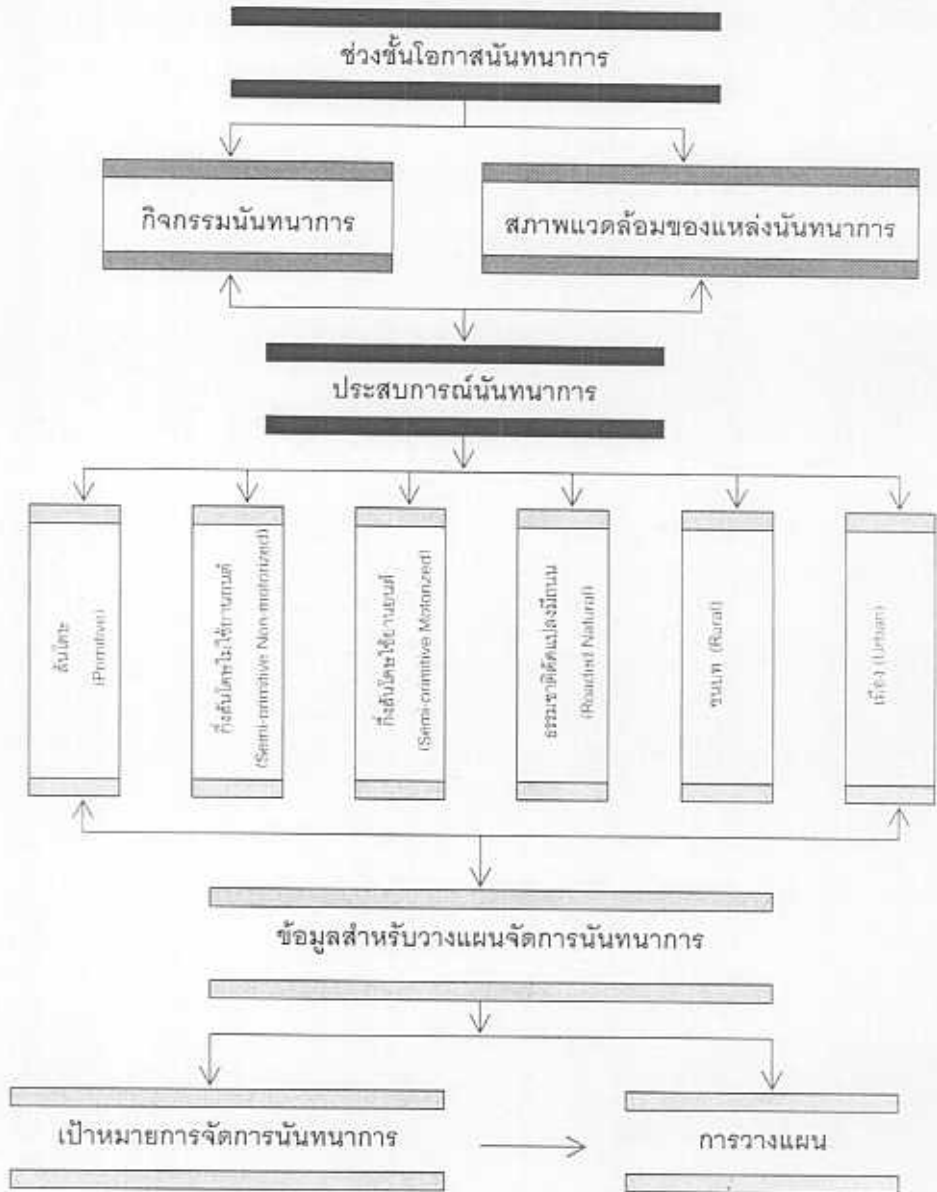
12) ควบคุมระบบการกำจัดของเสียและสิ่งปฏิกูลที่เกิดจากกิจกรรมการท่องเที่ยว

2.1.2 หลักการช่วงชั้นโอกาสนันทนาการ

เมื่อพิจารณาถึงโอกาสในการระกอบกิจกรรมนันทนาการแล้ว คนส่วนใหญ่มักเลือกที่จะประกอบกิจกรรมนันทนาการในพื้นที่ที่สามารถตอบสนองต่อความต้องการที่ตนปรารถนา ดังนั้นจึงเป็นหน้าที่ของนักจัดการที่ต้องดำเนินการจัดการพื้นที่นันทนาการให้เหมาะสมเพื่อตอบสนองความต้องการเหล่านั้น ภายใต้เงื่อนไขของสภาพพื้นที่ ลักษณะของทรัพยากร และรูปแบบกิจกรรมนันทนาการ ช่วงชั้นโอกาสนันทนาการ (ROS) จึงเป็นเครื่องมือสำคัญประการหนึ่งในการจัดการแหล่งท่องเที่ยวเพื่อให้ได้รับประสบการณ์ตามที่กำหนดไว้ แนวคิดนี้ได้เริ่มพัฒนาตั้งแต่ปี ค.ศ.1979 โดย Clark and Stankey ซึ่งมีจุดมุ่งหมายในการสำรวจและจำแนกพื้นที่นันทนาการออกเป็นประเภทต่าง ๆ ที่ได้รับประสบการณ์นันทนาการที่แตกต่างกันออกไป นอกจากนั้น การกำหนดเขตหรือประเภทของพื้นที่นันทนาการ โดย ROS ยังใช้เป็นแนวทางในการตัดสินใจในการจัดการหรือพัฒนาพื้นที่ เช่น การพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวก การบริการ และกิจกรรมนันทนาการต่าง ๆ เพื่อให้เกิดความสอดคล้องกับเป้าหมายของประสบการณ์ท่องเที่ยวที่ได้กำหนดไว้

Clark and Stankey (1979) กล่าวว่า คนส่วนใหญ่เมื่อเลือกพื้นที่สำหรับประกอบกิจกรรมนันทนาการ มักพิจารณาถึงแหล่งนันทนาการนั้น ๆ ว่าสามารถตอบสนองต่อความต้องการประสบการณ์นันทนาการที่พึงปรารถนาของตนได้หรือไม่ โอกาสนันทนาการ จึงเป็นความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการของผู้ใช้ประโยชน์ และผลจากการจัดการพื้นที่เพื่อให้สามารถตอบสนองความต้องการการใช้ประโยชน์ได้ กล่าวได้ว่า ความหลากหลายของรูปแบบและประสบการณ์ที่ได้รับจากกิจกรรมนันทนาการในพื้นที่ขึ้นอยู่กับลักษณะของการจัดการ ดังนั้นนักจัดการจึงควรให้สิ่งที่ดีที่สุดสำหรับเป็นทางเลือกในการประกอบกิจกรรมนันทนาการ

การแบ่งเขตท้องที่ซึ่งจากประสบการณ์นั้นนันทนาการแบ่งได้ดังนี้

ภาพที่ 2.1 แนวคิดช่วงชั้นโอกาสนันทนาการ (ปรับปรุงจาก Forest Service, 1982)

สรุปได้ว่า ประสิทธิภาพนิทรรศการที่ได้รับจกการประกอบกิจกรรมในสภาพแวดล้อมที่ต่างกันไปย่อมมีความแตกต่างกัน และจัดเป็นทางเลือกสำหรับนักท่องเที่ยว ให้สามารถเลือกไปประกอบกิจกรรมที่ตนต้องการในสภาพแวดล้อมที่เหมาะสม เพื่อได้รับประสบการณ์ที่ตนสนใจและต้องการในที่สุด รายละเอียดความแตกต่างกันของประสบการณ์นิทรรศการ กิจกรรมและสภาพแวดล้อมแต่ละช่วงชั้นโอกาสด้านนิทรรศการ

ช่วงชั้นโอกาสด้านนิทรรศการ

โอกาสในการเลือกภาพที่และประสบการณ์ที่ผู้เข้าชมต้องการ

ระดับของการพัฒนา

ความหลากหลายของประสบการณ์

<p>1 ผู้เข้าชมมีปฏิสัมพันธ์กับนิทรรศการ</p> <p>ผู้เข้าชมมีปฏิสัมพันธ์กับนิทรรศการผ่านสื่อที่จัดเตรียมไว้ เช่น ภาพยนตร์ โทรทัศน์ หรือเสียงบรรยาย</p>	<p>SPM1 ผู้เข้าชมมีปฏิสัมพันธ์กับนิทรรศการผ่านสื่อที่จัดเตรียมไว้</p> <p>ผู้เข้าชมมีปฏิสัมพันธ์กับนิทรรศการผ่านสื่อที่จัดเตรียมไว้ เช่น ภาพยนตร์ โทรทัศน์ หรือเสียงบรรยาย</p>	<p>SPM2 ผู้เข้าชมมีปฏิสัมพันธ์กับนิทรรศการผ่านสื่อที่จัดเตรียมไว้</p> <p>ผู้เข้าชมมีปฏิสัมพันธ์กับนิทรรศการผ่านสื่อที่จัดเตรียมไว้ เช่น ภาพยนตร์ โทรทัศน์ หรือเสียงบรรยาย</p>	<p>SPM3 ผู้เข้าชมมีปฏิสัมพันธ์กับนิทรรศการผ่านสื่อที่จัดเตรียมไว้</p> <p>ผู้เข้าชมมีปฏิสัมพันธ์กับนิทรรศการผ่านสื่อที่จัดเตรียมไว้ เช่น ภาพยนตร์ โทรทัศน์ หรือเสียงบรรยาย</p>	<p>SPM4 ผู้เข้าชมมีปฏิสัมพันธ์กับนิทรรศการผ่านสื่อที่จัดเตรียมไว้</p> <p>ผู้เข้าชมมีปฏิสัมพันธ์กับนิทรรศการผ่านสื่อที่จัดเตรียมไว้ เช่น ภาพยนตร์ โทรทัศน์ หรือเสียงบรรยาย</p>	<p>SPM5 ผู้เข้าชมมีปฏิสัมพันธ์กับนิทรรศการผ่านสื่อที่จัดเตรียมไว้</p> <p>ผู้เข้าชมมีปฏิสัมพันธ์กับนิทรรศการผ่านสื่อที่จัดเตรียมไว้ เช่น ภาพยนตร์ โทรทัศน์ หรือเสียงบรรยาย</p>
--	--	--	--	--	--

ท่ามพราน วัฒนวร ท่ามพราน วัฒนวร "ช่วงชั้นโอกาสด้านนิทรรศการ" ปี 7

ภาพที่ 2.2 ประสบการณ์ที่ได้รับในแต่ละช่วงชั้น โอกาสนิทรรศการ

ตารางที่ 2.1 ตัวอย่างทางเลือกของกิจกรรมนันทนาการที่สอดคล้องกับช่วงชั้น โอกาสนันทนาการ

กิจกรรมนันทนาการและการบริการ					
ธรรมชาติ ต้นโชน	ธรรมชาติ กิ่งต้นโชน ไม่ใช้ยานยนต์	ธรรมชาติ กิ่งต้นโชน ใช้ยานยนต์	ธรรมชาติที่ มนุษย์สร้างขึ้น/ ดัดแปลง	ชนบท	เมือง
- ชมธรรมชาติ - เดินป่า - นั่งช้าง/สัตว์ต่าง - ทางเดินที่หักแฉก - ศึกษาธรรมชาติ - ไต่เขา - เล่นชมบัวตก - ศึกษาท้องฟ้า - ดงสาธิต - ชม/ศึกษาถ้ำ - ดูนก/สัตว์ป่า - ถ่ายรูป - นั่งบอลลูน - พายแคนู - เล่นเรือใบ - รายน้ำ - บริการสื่อความหมาย โดยใช้คนหรือคู่มือฯ - กิจกรรมอื่นๆที่ไม่ใช้ เครื่องยนต์	เช่นเดียวกับพื้นที่ธรรมชาติ ต้นโชน แต่เพิ่มเติม กิจกรรมที่ใช้อุปกรณ์หรือ เครื่องยนต์อำนวยความสะดวก สะดวกในการประกอบ กิจกรรม - ชีจิกยาน รถเครื่อง - นั่งรถชมธรรมชาติ - บริการที่หักแฉก - เคนบ้านกลาง - ธรรมชาติ - เครื่องร่อน (Hang glider) - Canopy walk - Sky walk - sky trek - ดำน้ำตื้น - ดำน้ำลึก - เล่นเรือยนต์ - บริการสื่อความหมาย ธรรมชาติ - ศูนย์ข้อมูลและบริการ นักท่องเที่ยว - พิพิธภัณฑ์ธรรมชาติ	- เดินชมธรรมชาติ - นั่งรถชมธรรมชาติ - ชีจิกยานและรถเครื่อง - รถบังคับทาง - นั่งช้าง/สัตว์ต่าง - ทางเดินที่หักแฉก - เข้าค่าย - ปิกนิก - ไต่เขาหน้ามา (เว็บบ) - ศึกษาธรรมชาติ - สุนัข - สูดริวในสวนสัตว์เปิด/ปิด - เก็บเมล็ด - สกีน้ำ - กิจกรรมทางน้ำอื่นๆที่ใช้ เสียงและความเร็ว - ตกปลา - ถ่ายรูป - บริการสื่อความหมายทุก ประเภท - บริการเรือเฟอร์รี่ (คนและ รถยนต์) และรถโดยสาร ประจำทาง - บริการร้านอาหาร ของที่ ระลึก เครื่องอุปโภค บริโภคจำเป็น - บริการที่หักแบบรีสอร์ท - บริการมีน้ำดื่ม	- เดินชมภูมิทัศน์ - ชมกิจกรรมและผลงานจาก ฝีมือมนุษย์ - ถ่ายรูป - ชีจิกยาน รถเครื่อง นั่งรถ ชมทิวทัศน์และ สภาพแวดล้อม - รถบังคับทาง - ชมวัด วิังและโบราณสถาน - ชมการแสดง หนังสืละคร - ปิกนิก ตกปลา - ช็อปปิง (shopping) - บริการร้านอาหาร - ทางเดินที่หักแฉก - บริการที่พักกับชาวบ้าน - โรงแรม เกสต์เฮาส์ รีสอร์ท - บริการและสิ่งอำนวยความสะดวก ต่างๆ เช่น ชายของ เช่า บริการซีก-วีล บั๊กนึ่งเงิน - สื่อสารโทรคมนาคม - บริการสื่อความหมายทุก รูปแบบ - กีฬา เกมสัตว์ต่างๆ - คาราโอเกะ - พิพิธภัณฑ์ - บริการเรือและรถโดยสาร ประจำทาง		

2.1.2.1 เขตท้องที่ชาวธรรมชาติต้นโชน

วัตถุประสงค์

1. จัดการพื้นที่ให้ปลอดภัยจากร่องรอยของมนุษย์และปล่อยพื้นที่ให้เป็นธรรมชาติดั้งเดิม เพื่อให้ได้รับประสบการณ์อยู่กับธรรมชาติอย่างแท้จริง ไม่มีการพัฒนาใด ๆ ต้องพึ่งพาอาศัยตนเองเป็นหลัก และเกิดความรู้สึกภูมิใจเมื่อสามารถเอาชนะความยากลำบากได้ด้วยตนเอง ผลที่ได้รับคือ การพัฒนาความแข็งแรงของร่างกายและความเข้มแข็งของจิตใจ

2. ประสบการณ์ส่งน ต้นโชน และอิสระ

3. เป็นพื้นที่ที่มีความสำคัญด้านการอนุรักษ์/รักษาระบบนิเวศหรือสิ่งแวดล้อมธรรมชาติ เช่น พื้นที่ส่วนใหญ่ของอุทยานแห่งชาติ เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า และลุ่มน้ำชั้น 1

แนวทางการจัดการ

1. คงธรรมชาติดั้งเดิม เส้นทางเดินเท้า เส้นทางเดินเท้าหรือการเข้าถึงให้ใช้เส้นทางที่มีอยู่แล้วตามธรรมชาติ เช่น ค่านสัตว์และไม่จำเป็นต้องเข้าไปดูแลรักษาเส้นทางเป็นประจำ ห้ามใช้พาหนะและอุปกรณ์ท่องเที่ยวที่ใช้เครื่องยนต์ทุกชนิด

2. ทักษะในการเดินป่าและมีชีวิตรอดในป่าเป็นสิ่งจำเป็นยิ่ง ดังนั้น นักท่องเที่ยวต้องเตรียมความพร้อมและเตรียมตัวล่วงหน้า ต้องให้ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพพื้นที่และความยากของเส้นทางแก่นักท่องเที่ยวล่วงหน้า

3. มีเจ้าหน้าที่หรือผู้คุ้นเคยกับพื้นที่นำเดินป่าหรือประกอบกิจกรรมที่ไม่ส่งผลกระทบต่อระบบนิเวศธรรมชาติ

4. การติดต่อสื่อสารทางโทรศัพท์อาจไม่ประสบผลสำเร็จในเขตท่องเที่ยวประเภทนี้ เนื่องจากไม่มีเครือข่ายสัญญาณ ดังนั้น ควรนำแผนที่ เข็มทิศ และ/หรือ GPS ติดตัวไป และต้องแจ้งการเดินทาง วัน-เวลา และจุดหรือบริเวณที่จะเข้าไป รวมทั้งวันและเวลาที่จะกลับออกมาทุกครั้งก่อนเข้าไปในเขตท่องเที่ยวนี้

5. เตรียมสัมภาระที่จำเป็นในการดำรงชีพไปเอง เช่น อาหาร น้ำ เต็นท์ ถังนอน ไฟฉาย เป็นต้น เนื่องจากในเขตท่องเที่ยวนี้ไม่มีสิ่งอำนวยความสะดวกใด ๆ รองรับ

6. ไม่มีการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกใด ๆ ควบคุมการพัฒนาพื้นที่ทุกรูปแบบ โดยเฉพาะห้ามสร้างถนนลาดกรปรับเปลี่ยนการใช้ที่ดินเป็นเกษตรหรืออื่น ๆ ที่ไม่ใช่สภาพป่าธรรมชาติ

7. เน้นกิจกรรมท่องเที่ยวที่รักษาระบบนิเวศ โดยระมัดระวังให้เกิดผลกระทบต่อระบบนิเวศน้อยที่สุด การจัดการผลกระทบจากการท่องเที่ยวควรมีวิธีควบคุมจำนวนและเน้นนักท่องเที่ยวเชิงนิเวศที่มีคุณภาพ ผลกระทบที่อาจเกิดจากการใช้พื้นที่ต้องควบคุมให้อยู่ในระดับต่ำ และปล่อยให้ธรรมชาติฟื้นตัวเอง เช่น กำหนดฤดูกาลปิดเขตท่องเที่ยว เป็นต้น

8. ควบคุมจำนวนนักท่องเที่ยว ประมาณ 1-3 กลุ่มต่อวัน กลุ่มละไม่เกิน 3-5 คน (ขึ้นอยู่กับความเหมาะสมของแหล่งท่องเที่ยวด้วย)

9. มีมาตรการนำขยะที่ไม่ย่อยสลายออกมาจากเขตท่องเที่ยวนี้ และขุดหลุมฝังขยะที่ย่อยสลายได้ในบริเวณที่เหมาะสม

10. การสื่อความหมายควรใช้สื่อสิ่งพิมพ์ขนาดเล็กกะทัดรัด และ/หรือ เจ้าหน้าที่หรือมัคคุเทศก์ท้องถิ่น

2.1.2.2 เขตท่องเที่ยวธรรมชาติถึงกันโดยไม่ใช้ยานยนต์

วัตถุประสงค์

1. จัดการพื้นที่ให้ส่วนใหญ่ปลอดจากร่องรอยมนุษย์ เพื่อให้ได้รับประสบการณ์การใช้ชีวิตอยู่กับธรรมชาติ มีร่องรอยของการใช้พื้นที่ของนักท่องเที่ยวอื่น ๆ หรือคนในท้องถิ่นบ้างแต่น้อยมาก กิจกรรมท่องเที่ยวยังต้องพึ่งพาอาศัยตนเองเป็นหลักและเกิดความรู้สึกภูมิใจเมื่อสามารถเอาชนะความยากลำบากได้ด้วยตนเอง ผลที่ได้รับคือ การพัฒนาความแข็งแรงของร่างกายและความเข้มแข็งของจิตใจ

2. ประสบการณ์สงบ สันโดษ และอิสระ

3. เป็นพื้นที่ที่มีความสำคัญในการรักษาระบบนิเวศ หรือสิ่งแวดล้อมธรรมชาติ เช่น พื้นที่ต่อเชื่อมกับเขตธรรมชาติสันโดษแต่ไม่ใช่บริเวณที่มีสิ่งปลูกสร้างใด ๆ ในอุทยานแห่งชาติ เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า หรือป่าอนุรักษ์ประเภทอื่น ๆ

แนวทางการจัดการ

1. มีการเข้าถึงโดยจัดเส้นทางเดินเท้า เส้นทางจักรยาน หรือ เส้นทางสัตว์ต่างให้มีขนาดเล็กและกลมกลืนกับธรรมชาติ มีการบำรุงรักษาเพื่อให้สามารถสังเกตเห็นเส้นทางได้ ห้ามใช้พาหนะและอุปกรณ์ท่องเที่ยวที่ใช้เครื่องยนต์ทุกชนิด

2. นักท่องเที่ยวต้องมีทักษะในการท่องเที่ยวในป่า เพื่อประโยชน์และความปลอดภัยของนักท่องเที่ยวเอง ความพร้อมและการเตรียมตัวล่วงหน้าของนักท่องเที่ยวเป็นสิ่งจำเป็น และต้องให้ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพพื้นที่และความยากของเส้นทางแก่นักท่องเที่ยวล่วงหน้า

3. นักท่องเที่ยวควรตรวจสอบเส้นทางและนำแผนที่ เข็มทิศ และ/หรือ GPS คิดตัวไปด้วย รวมถึงต้องแจ้งการเดินทางสถานที่ วัน-เวลาที่เข้าไปในพื้นที่และกลับออกมา พร้อมลงทะเบียนการเข้า-ออกพื้นที่ล่วงหน้า ก่อนเข้าไปในเขตท่องเที่ยวนี้

4. เตรียมสัมภาระที่จำเป็นในการดำรงชีพไปเอง เช่น อาหาร น้ำ เต็นท์ ถุงนอน ไฟฉาย เป็นต้น เนื่องจากในเขตเหล่านี้จะไม่มีบริการร้านค้า อาหารหรือที่พัก

5. สิ่งอำนวยความสะดวกมีเฉพาะป้ายบอกทางเท่านั้น สิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อป้องกันอันตรายแก่นักท่องเที่ยวหรือป้องกันผลกระทบต่อทรัพยากรท่องเที่ยว ต้องมีขนาดเล็กกลมกลืนกับธรรมชาติ ใช้วัสดุในพื้นที่หรือวัสดุเลียนธรรมชาติมีความกลมกลืนอย่างมาก มีความคงทน ไม่ต้องการการบำรุงรักษาบ่อยครั้ง ไม่พัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกประเภทที่พักและห้องสุขาถาวร สถานที่กางเต็นท์ไม่มีการพัฒนาหรือปรับพื้นที่ใด ๆ หรืออาศัยสภาพทางธรรมชาติที่มีอยู่เป็นแหล่งพักค้าง เช่น ถ้ำ หรือผูกเปลนอน เป็นทางเลือกสำหรับการท่องเที่ยวในเขตนี้

6. เน้นการท่องเที่ยวอย่างรักษาระบบนิเวศ การจัดการผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการท่องเที่ยวใช้วิธีควบคุมจำนวนนักท่องเที่ยวและเน้นนักท่องเที่ยวเชิงนิเวศที่มีคุณภาพ และกระทบต้องควบคุมให้อยู่ในระดับต่ำและปล่อยให้ธรรมชาติฟื้นตัวเอง และกำหนดมาตรการลดผลกระทบต่าง ๆ ที่ไม่ใช้การก่อสร้างหรือการปรับเปลี่ยนพื้นที่

7. ควบคุมการพัฒนาพื้นที่ทุกรูปแบบ โดยเฉพาะห้ามสร้างถนนและการปรับเปลี่ยนการใช้ที่ดินเป็นเกษตรหรือเมือง
8. ควบคุมจำนวนนักท่องเที่ยว ประมาณ 3-5 กลุ่มต่อวัน กลุ่มละไม่เกิน 5-10 คน (ขึ้นกับความเหมาะสมของแหล่งท่องเที่ยว)
9. กำหนดมาตรการนำขยะที่ย่อยสลายไม่ได้ออกมาทิ้งข้างนอก และขุดหลุมฝังขยะที่ย่อยสลายได้ในบริเวณที่เหมาะสม
10. การสื่อความหมายควรใช้สื่อสิ่งพิมพ์ที่สามารถนำติดตัวไปได้ และ/หรือ เจ้าหน้าที่/มัคคุเทศก์ท้องถิ่นนำเที่ยว

2.1.2.3 เขตท่องเที่ยวธรรมชาติกึ่งถิ่นโดยใช้นานยนต์

เป้าหมาย

1. จัดการพื้นที่ส่วนใหญ่ให้คงความเป็นธรรมชาติ โดยให้ธรรมชาติที่มีอยู่เป็นสิ่งดึงดูดความสนใจของนักท่องเที่ยวเป็นหลัก อำนาจความสะดวกในการท่องเที่ยวธรรมชาติให้มากขึ้น สำหรับนักท่องเที่ยวที่ต้องการใกล้ชิดธรรมชาติ แต่อาจไม่มีทักษะในการปรับเปลี่ยนวิถีชีวิตที่ตนเองคุ้นเคยมาเป็นแบบพึ่งพาธรรมชาติเต็มที่ หรืออาจมีข้อจำกัดด้านร่างกาย หรือเป็นผู้พึงพอใจกับประสบการณ์ท่องเที่ยวแบบใกล้ชิดธรรมชาติแต่มีความสะดวกสบายพอสมควร ผลที่ได้รับ คือ การได้พักผ่อนกับธรรมชาติ ได้รับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับสภาพพื้นที่ที่ไปเยือน เกิดความผ่อนคลายทั้งร่างกายและจิตใจ
2. ประสบการณ์สงบ ใกล้ชิดกับธรรมชาติ แต่มีความสะดวกสบายพอสมควรในการประกอบกิจกรรมท่องเที่ยว/นันทนาการ
3. เป็นพื้นที่ที่มีความสำคัญในการรักษาระบบนิเวศหรือสิ่งแวดล้อมธรรมชาติ เช่น ในพื้นที่อุทยานแห่งชาติต่าง ๆ แต่มีนโยบายในการพัฒนาพื้นที่เพื่อการท่องเที่ยวธรรมชาติทั่วไป

แนวทางการจัดการ

1. การเข้าถึง : รถยนต์ 4 ล้อ เข้าถึงได้สะดวก มีการจัดเส้นทางเดินเท้า จักรยาน หรือสัตว์ดำงที่มีขนาดและพื้นผิวที่คงทนสามารถรองรับปริมาณการใช้ประโยชน์ของคนจำนวนมากขึ้น แต่ยังมีขนาดเล็ก และกลมกลืนกับธรรมชาติมีการบำรุงรักษาเส้นทางเพื่อให้สามารถสังเกตเห็นได้ และรองรับการใช้ ประโยชน์ได้ตลอดเวลา อนุญาตให้ใช้อุปกรณ์ท่องเที่ยวที่ใช้เครื่องยนต์ได้ เช่น รถยนต์ จักรยานยนต์ เป็นต้น
2. มีการให้ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพพื้นที่และความยากของเส้นทางแก่นักท่องเที่ยวล่วงหน้า
3. สิ่งอำนวยความสะดวก มีทั้งป้ายบอกทางเท่าที่จำเป็น สิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อป้องกันอันตรายแก่นักท่องเที่ยวป้องกันผลกระทบต่อทรัพยากรท่องเที่ยว และอำนวยความสะดวกแก่นักท่องเที่ยวในการประกอบกิจกรรมในเขตท่องเที่ยว แต่ต้องมีขนาดเล็กและกลมกลืนกับธรรมชาติ ใช้วัสดุเลียนแบบธรรมชาติมีความกลมกลืนอย่างมาก มีความคงทนต่อการใช้งานที่มีสม่ำเสมอ สถานที่

ทางเดินที่ที่มีการปรับพื้นที่ลดสิ่งอำนวยความสะดวกที่จำเป็นเช่นลานทางเดินที่ หียงน้ำ ห้องสุขา ลานจอดรถ รถยนต์สามารถเข้าถึงได้ หรือพักผ่อนในบ้านพักแบบ โฮมสเตย์ในชุมชนในป่า เป็นทางเลือกสำหรับที่พักในเขตนี้

4. เน้นการท่องเที่ยวทางธรรมชาติทั่วไป มีการสร้างหรือจัดหาสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับการจัดการป้องกันผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการท่องเที่ยว ใช้ทั้งวิธีควบคุมจำนวนนักท่องเที่ยวและเน้นการเตือนหรือประชาสัมพันธ์นักท่องเที่ยวด้วยวิธีการต่าง ๆ เช่น ป้าย หรือ สื่อสิ่งพิมพ์ต่าง ๆ ถึงวิธีการเที่ยวอย่างไม่ทำลายสิ่งแวดล้อม อาจใช้การก่อสร้างหรือเกิดการปรับเปลี่ยนพื้นที่บ้างเพื่อป้องกันหรือแก้ไขผลกระทบประกอบทางเลือกอื่น ๆ

5. ควบคุมให้มีการพัฒนาพื้นที่ต่ำ โดยเฉพาะเรื่องถนนควรห้ามขยายความกว้างและห้ามใช้ผิวถนนเป็นคอนกรีตเพราะไม่กลมกลืนกับสภาพธรรมชาติ

6. ควบคุมจำนวนนักท่องเที่ยวไม่ให้แออัดและเกิดความสับสนวุ่นวาย จำนวนคนขึ้นกับความเหมาะสมของแหล่งท่องเที่ยว

7. จัดกาขณะรองรับขยะแบบคิดแยกในที่เหมาะสม มีการจัดการขยะและของเสียอย่างถูกสุขลักษณะและไม่ทำลายสิ่งแวดล้อม

8. การสื่อความหมายใช้ได้ทั้งสื่อสิ่งพิมพ์ หรือ เจ้าหน้าที่/มัคคุเทศก์ท้องถิ่นนำเที่ยว หรือ ป้ายสื่อความหมาย

2.1.2.4 เขตท่องเที่ยวธรรมชาติที่มนุษย์สร้างขึ้นหรือธรรมชาติดัดแปลง เป้าหมาย

1. จัดการให้เกิดสิ่งดึงดูดใจนักท่องเที่ยวในลักษณะสภาพการเลียนแบบธรรมชาติ เช่น ตกแต่งพื้นที่ด้วยไม้ดอกไม้ประดับแบบสวนต่าง ๆ อำนวยความสะดวกสบายแก่นักท่องเที่ยว อยู่ไม่ห่างไกลจากตัวเมืองนัก หรือการเข้าถึงง่ายและสะดวกสบาย ผลที่ได้รับ คือ การได้พักผ่อนกับธรรมชาติที่ปรุงแต่งขึ้น เกิดความผ่อนคลายทั้งร่างกายและจิตใจ

2. ประสพการณ์ท่องเที่ยวแบบสะดวกสบาย และใกล้ชิดกับธรรมชาติที่เกิดจากการปรุงแต่ง

แนวทางการจัดการ

1. เน้นการท่องเที่ยวทางธรรมชาติทั่วไป

2. การเข้าถึง : รถยนต์ 4 ล้อหรือรถบัสที่สถานีรถเข้าถึงได้สะดวก มีการจัดเส้นทางเดินเท้า จักรยานหรือ สัตว์ต่างที่มีขนาดและพื้นผิวที่คงทนสามารถรองรับปริมาณการใช้ประโยชน์ของคนจำนวนมาก

3. สามารถปรุงแต่งพื้นที่โดยใช้พืชหรือสัตว์เลี้ยงในลักษณะเลียนแบบธรรมชาติ

4. อนุญาตให้ใช้อุปกรณ์ท่องเที่ยวที่ใช้เครื่องยนต์ได้ เช่น รถยนต์ จักรยานยนต์ เป็นต้น

5. มีสิ่งอำนวยความสะดวกเกือบทุกรูปแบบที่สามารถจัดให้มีได้ในพื้นที่นอกตัวเมือง เช่น ร้านอาหาร ร้านขายกาแฟ ของที่ระลึก ที่พัก บริการมินิมาร์ต เป็นต้น สิ่งอำนวยความสะดวก ออกแบบให้น่าสนใจ อาจเลียนแบบธรรมชาติหรือ สถาปัตยกรรมท้องถิ่น และสำหรับรองรับการใช้ประโยชน์จากนักท่องเที่ยวจำนวนมากได้ บ้านพักแบบรีสอร์ทท่ามกลางธรรมชาติหรือสวนที่ตกแต่งขึ้น หรือบ้านพักในชนบทท่ามกลางไร่ นาหรือสวนต่าง ๆ เป็นทางเลือกสำหรับที่พักในเขตนี้

6. ควบคุมจำนวนนักท่องเที่ยวไม่ให้แออัดและเกิดความสับสนวุ่นวาย จำนวนคนขึ้นกับความเหมาะสมของแหล่งท่องเที่ยว

7. จัดกาชนะรองรับขยะแบบกักแยกในสถานที่ที่เหมาะสม มีการจัดการขยะและระบบบำบัดของเสียอย่างถูกสุขลักษณะไม่ทำลายสิ่งแวดล้อม

8. มีระบบสาธารณูปโภคต่าง ๆ เช่น ระบบไฟฟ้า น้ำประปา และโทรศัพท์

9. การสื่อความหมายมีได้ทุกประเภท

2.1.2.5 เขตท่องเที่ยวชนบท

เป้าหมาย

1. จัดการพื้นที่ให้เกิดความสวิตใจหรือการปรุงแต่งที่ไม่ใช่ธรรมชาติ เพื่อรองรับคนหมู่มาก และกิจกรรมทางสังคมที่มีการพบปะคนอื่น ๆ สูง
2. ความสะดวกสบายคล้ายอาศัยในชุมชนหรือหมู่บ้านที่อยู่ชานเมืองหรือนอกเมืองใหญ่
3. ประสบการณ์ท่องเที่ยวแบบสะดวกสบาย และเน้นการปรุงแต่งที่ไม่ใช่ธรรมชาติ

แนวทางการจัดการ

1. เน้นการท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม การท่องเที่ยวเชิงเกษตร หรือ การท่องเที่ยวชนบทที่มีผู้คนอาศัยหนาแน่น
2. การเข้าถึง : ค่อนข้างรวดเร็ว มีระบบถนนที่เอื้อให้เกิดความสะดวก สามารถรองรับปริมาณการใช้ประโยชน์ของคนจำนวนมาก
3. มีการปรุงแต่งที่ไม่ใช่ธรรมชาติผสมปนเปกับธรรมชาติที่ปรุงแต่งบ้าง
4. ใช้อุปกรณ์ท่องเที่ยวที่ใช้เครื่องยนต์ หรือเทคโนโลยีสมัยใหม่ หรือ ระบบอิเล็กทรอนิกส์ในการประกอบกิจกรรมเป็นส่วนใหญ่
5. มีสิ่งอำนวยความสะดวกเกือบทุกรูปแบบที่สามารถจัดให้มีได้ในพื้นที่ใกล้ตัวเมืองใหญ่ เช่น ร้านอาหาร ร้านขายกาแฟ ของที่ระลึก ที่พัก บริการมินิมาร์ต ปั้มน้ำมัน ศูนย์บริการข้อมูลข่าวสาร เป็นต้น สิ่งอำนวยความสะดวก ออกแบบให้น่าสนใจ มีความทันสมัย (modern) หรืออาจเลียนแบบธรรมชาติ หรือสถาปัตยกรรมท้องถิ่น สำหรับรองรับการใช้ประโยชน์จากนักท่องเที่ยวจำนวนมาก บ้านพักมีหลากหลายรูปแบบ ตั้งแต่ โรงแรม เกสต์เฮาส์ บังกะโล เรือนพัก ห้องแบ่งเช่าพัก โฮมสเตย์ ฯ เป็นทางเลือกสำหรับที่พักในเขตนี้
6. มีการจัดการขยะและระบบบำบัดของเสียอย่างถูกสุขลักษณะไม่ทำลายสิ่งแวดล้อม

7. ส่วนใหญ่เป็นกิจกรรมท่องเที่ยวที่ไม่อิงธรรมชาติ เช่น กีฬาต่าง ๆ การเรียนรู้วัฒนธรรม วิถีชีวิต ประเพณี หรือกิจกรรมการเกษตรต่าง ๆ ที่อาจเป็นไปตามปกติวิสัยหรือสร้างขึ้นมา
8. มีระบบสาธารณูปโภคต่าง ๆ เช่น ระบบไฟฟ้า น้ำประปา และโทรศัพท์
9. มีเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัย ตำรวจ กฎระเบียบและการรักษากฎหมายสำหรับคนหมู่มากอยู่ร่วมกันอย่างชัดเจน
10. การสื่อความหมายมีได้ทุกประเภท

2.1.2.6 เขตท่องเที่ยวเมือง

เป้าหมาย

1. จัดการพื้นที่ให้เกิดความมีชีวิต สภาพแวดล้อมแบบเมือง หรือการปรุงแต่งที่ไม่ใช่ธรรมชาติ เพื่อรองรับคนหมู่มาก และกิจกรรมทางสังคมที่มีการพบปะคนอื่น ๆ สูง
2. การป้องกันผลกระทบจากการท่องเที่ยวกระทำได้ทุกรูปแบบ
3. การเข้าถึง : รวดเร็ว มีถนนและระบบจราจรที่เอื้อให้เกิดความสะดวก สามารถรองรับปริมาณการใช้ประโยชน์ของคนจำนวนมาก พาหนะทุกรูปแบบ แต่เน้นการขนส่งมวลชน เช่น รถเมล์ รถไฟฟ้า รถรางฯ เพื่อความสะดวกและรวดเร็วในการเดินทาง
4. กิจกรรมหรือการบริการพึ่งพาเทคโนโลยีสมัยใหม่ หรือระบบอิเล็กทรอนิกส์เป็นส่วนใหญ่
5. มีสิ่งอำนวยความสะดวกเกือบทุกรูปแบบ เช่น ร้านอาหาร ร้านขายกาแฟ ของที่ระลึก ที่พัก บริการมินิมาร์ต ปั๊มน้ำมัน ศูนย์บริการข้อมูลข่าวสาร ตู้กดเงิน โรงพยาบาล เป็นต้น สิ่งอำนวยความสะดวกออกแบบให้น่าสนใจ มีความทันสมัย (modern) หรืออาจเลียนแบบธรรมชาติหรือสถาปัตยกรรมท้องถิ่น สำหรับรองรับการใช้ประโยชน์นักท่องเที่ยวจำนวนมาก ที่พักมีหลากหลายรูปแบบ ตั้งแต่ โรงแรม หอพัก เกสต์เฮาส์ ห้องแบ่งเช่าพักฯ เป็นทางเลือกสำหรับที่พักในเขตนี้
6. มีการจัดการขยะและระบบบำบัดของเสียอย่างถูกต้องลักษณะ
7. มีการจัดการกับมลภาวะต่าง ๆ เพื่อให้เกิดสภาพแวดล้อมที่ดี เช่น การจัดการกับขยะอากาศเป็นพิษ เป็นต้น
8. การท่องเที่ยวเน้นสิ่งที่มนุษย์สร้างขึ้น หรือ กิจกรรมต่าง ๆ เช่น เกมส์ กีฬา หนังสืละครต่าง ๆ ส่วนใหญ่เป็นกิจกรรมท่องเที่ยวที่ไม่อิงธรรมชาติ
9. มีระบบสาธารณูปโภคต่าง ๆ เช่น ระบบไฟฟ้า น้ำประปา และโทรศัพท์
10. มีเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัย ตำรวจ กฎระเบียบและการรักษากฎหมายสำหรับคนหมู่มากอยู่ร่วมกันอย่างชัดเจน
11. การสื่อความหมายมีได้ทุกประเภท

การพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวก

การพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกมีความสัมพันธ์อย่างใกล้ชิดกับประสบการณ์ที่นักท่องเที่ยวได้รับจากเขตท่องเที่ยวต่าง ๆ โดยเฉพาะความรู้สึที่ได้ใกล้ชิดธรรมชาติ และความสะดวกสบาย ปัจจัยเกี่ยวกับสิ่งอำนวยความสะดวกที่มีผลต่อประสบการณ์ดังกล่าว ได้แก่

- ความเป็นธรรมชาติ - รูปลักษณ์ของสิ่งอำนวยความสะดวก (วัสดุ สี และ แบบ)
 - ปริมาณของสิ่งอำนวยความสะดวก
 - ขนาด
- ความสะดวกสบาย - ที่ตั้ง
 - ประเภทของสิ่งอำนวยความสะดวก
 - ประโยชน์ใช้สอย

สำหรับแนวทางการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกอื่น ๆ สามารถค้นคว้าเพื่อเพิ่มเติมได้ในคู่มือพัฒนาและออกแบบสิ่งอำนวยความสะดวกในแหล่งท่องเที่ยวแบบการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ (2541)

ตารางที่ 2.2 ลักษณะสภาพแวดล้อมในช่วงต้นโอกาสนั้นพบการประเภทต่างๆ

ลักษณะสภาพแวดล้อม				
ธรรมชาติสิ่งแวดล้อม	ธรรมชาติสิ่งแวดล้อม	ธรรมชาติสิ่งแวดล้อม	ธรรมชาติสิ่งแวดล้อม	เมือง
<p>ธรรมชาติสิ่งแวดล้อมที่ยังเป็นธรรมชาติสมบูรณ์ ยังไม่ถูกตัดแปลงหรือมีร่องรอยของการพัฒนาใดๆ การพัฒนาบุคคลอื่น ๆ ต่ำมาก ไม่มีร่องรอยของมนุษย์และกิจกรรมอันเกิดจากมนุษย์หรือมีน้อยมาก การควบคุมยังไม่อย่างอิสระด้วยจิตสำนึกอันดีของนักท่องเที่ยวเอง และไม่ใช้เครื่องยนตร์ทุกชนิด</p>	<p>ธรรมชาติสิ่งแวดล้อมมีขนาดค่อนข้างใหญ่ การพบปะบุคคลอื่นค่อนข้างต่ำแต่มีภาพเห็นร่องรอยที่เกิดจากการใช้พื้นที่ของบุคคลอื่นๆ การจัดการพื้นที่กระทำโดยมีมาตรการควบคุมในพื้นที่ปรากฏให้เห็นบ้างแต่บ่อยมากและไม่ใช้เครื่องยนตร์ทุกชนิด</p>	<p>พื้นที่ส่วนใหญ่มักจะมีลักษณะแวดล้อมเป็นธรรมชาติ ที่มีขนาดเล็กค่อนข้างใหญ่ มีปริมาณผู้เข้าไปใช้พื้นที่ต่ำ แต่มีภาพเห็นร่องรอยที่เกิดจากการใช้พื้นที่ของบุคคลอื่นๆ เสมอ การจัดการพื้นที่กระทำโดยมีมาตรการควบคุมในพื้นที่ปรากฏให้เห็นบ้างแต่บ่อยสามารถใช้งานได้เครื่องยนตร์ได้</p>	<p>พื้นที่ยังคงมีสภาพเป็นธรรมชาติอยู่ แต่มีการตัดแปลงหรือเปลี่ยนแปลงแบบเลียนแบบธรรมชาติอย่างเห็นได้ชัดเจน การพบเห็นและได้ยินเสียงจากบุคคลอื่นอยู่ในระดับปานกลางแต่ก็กลมกลืนกับสภาพแวดล้อมธรรมชาติ มีการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกและความสะอาดปานกลาง และสามารถให้พาหนะหรืออุปกรณ์เครื่องยนตร์ได้เกือบทุกประเภท</p>	<p>สภาพพื้นที่มีการเปลี่ยนแปลงธรรมชาติอย่างเห็นได้ชัดเจนเพื่อขยายโอกาสด้านนันทนาการให้มากขึ้น รวมถึงเพื่อป้องกันผลกระทบจากการท่องเที่ยวที่มีต่อพืช ดิน และน้ำ การพบเห็นและได้ยินเสียงจากบุคคลอื่นเป็นเรื่องปกติ และโอกาสพบปะบุคคลอื่นมีปานกลางถึงสูง มีสิ่งอำนวยความสะดวกสูงสำหรับคนหมู่มาก ความสะอาดสูงรับคนหมู่มาก สามารถใช้พาหนะหรืออุปกรณ์เครื่องยนตร์ได้ทุกประเภท</p>
				

ตารางที่ 2.3 วัตถุประสงค์และกรอบการพัฒนาการท่องเที่ยวในแต่ละเขต

เขตธรรมชาติ/ทางเดินสาย	เขตธรรมชาติ/ทางเดินสาย	เขตธรรมชาติ/ทางเดินสาย	เขตธรรมชาติ/ทางเดินสาย	เขตเมือง
ไม่ใช้ยานยนต์	ใช้ยานยนต์	สร้างขึ้นมา/ดัดแปลง		
				

วัตถุประสงค์	
การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ	การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ
<ul style="list-style-type: none"> • ปกป้องพื้นที่ที่เป็นธรรมชาติดั้งเดิม ปกป้องการรังสรรค์ของมนุษย์ หรือการพัฒนาใดๆ • ความคุ้มค่าของผู้คนที่ไม่ค่อยมีรายได้ • ประสิทธิภาพอันดีของสังคม และเป็นอิสระอย่างแท้จริง • ไม่มีการพัฒนาเชิงปริมาณ/ความสะอาด 	<ul style="list-style-type: none"> • ความคุ้มค่าอันสูงใหญ่ในแง่จิตวิญญาณและวิถีชีวิต • ความสนใจของนักท่องเที่ยวมากกว่าเชิงปริมาณ • ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว • ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว
การท่องเที่ยวเชิงเมือง	การท่องเที่ยวเชิงเมือง
<ul style="list-style-type: none"> • ความคุ้มค่าอันสูงใหญ่ในแง่จิตวิญญาณและวิถีชีวิต • ความสนใจของนักท่องเที่ยว • ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว 	<ul style="list-style-type: none"> • ความคุ้มค่าอันสูงใหญ่ในแง่จิตวิญญาณและวิถีชีวิต • ความสนใจของนักท่องเที่ยว • ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว
กรอบการจัดการพัฒนาการท่องเที่ยว	
<ul style="list-style-type: none"> • มีการพัฒนาเชิงปริมาณ/พื้นที่มากขึ้น จนมีความเป็นธรรมชาติของพื้นที่น้อย • ความหนาแน่นสูง • นักท่องเที่ยวสูง และมีโอกาสพบเจ้าหน้าที่ท่องเที่ยวอยู่เฉพาะ 	<ul style="list-style-type: none"> • มีการพัฒนาเชิงปริมาณ/พื้นที่มากขึ้น จนมีความเป็นธรรมชาติของพื้นที่น้อย • ความหนาแน่นสูง • นักท่องเที่ยวสูง และมีโอกาสพบเจ้าหน้าที่ท่องเที่ยวอยู่เฉพาะ

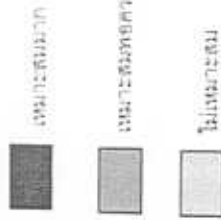
ตารางที่ 2.4 แนวทางการพัฒนาระบบสัญญาณจราจร : ถนน ทางเดินเท้า สะพานทางเดิน และทางเดินยกระดับ ในเขตท่องเที่ยว

	รายละเอียดสิ่งอำนวยความสะดวก	เขตท่องเที่ยว/ ช่วงชั้นโอกาสันทนาการ											
		P	SPNM	SPM	RN-M	R	U	เฉพาะคนพิการ	เฉพาะคนพิการ	ไม่เฉพาะคนพิการ			
1.	ถนน												
1.1	ถนนดินรกรกรชาติ												
1.2	ถนนดินเลนเดิมมีการตัดแต่งกิ่งไม้/สิ่งกีดขวาง												
1.3	ถนนลูกรังเลนเดี่ยว												
1.4	ถนนลูกรังเลนเดี่ยว สองเลน												
1.5	ถนนสองเลนแอสฟัลต์/ คอนกรีต												
1.6	ถนนมากกว่า 2 เลน แอสฟัลต์/ คอนกรีต												
2.	ลักษณะพื้นผิวและความกว้างของทางที่นำไปยังสิ่งอำนวยความสะดวก												
2.1	ทางเดินพื้นวัสดุธรรมชาติ กว้างน้อยกว่า 60 ซม.												
2.2	ทางเดินพื้นวัสดุธรรมชาติ กว้าง 60-120 ซม.												
2.3	ทางเดินถนนพื้นลูกรังหรือหินกรวด กว้าง 60-120 ซม.												
2.4	ถนนพื้นลูกรัง กว้าง 120 – 180 ซม.												
2.5	ถนนพื้นแอสฟัลต์ กว้าง 120 – 180 ซม.												
2.6	ถนนพื้นคอนกรีต กว้าง 120 ซม. ขึ้นไป												

ตารางที่ 2.4 (ต่อ)

รายละเอียดสิ่งอำนวยความสะดวก	เขตท่องเที่ยว/ ชุมชนใกล้สถานพัฒนาการ						
	P	SPNM	SPM	RN-M	R	U	
3. ทางเดิน							
3.1 พื้นธรรมชาติ							
3.2 พื้นโยยหิน							
3.3 พื้นแอสฟัลท์ คอนกรีต							
4. สะพานลำเลียงทางเดิน							
4.1 สะพานแขวน (Suspended cable)							
เสาสะพานเป็นไม้ (ยาว 24-60 เมตร)							
เสาสะพานเป็นคอนกรีต (ยาว 24-120 เมตร)							
เสาสะพานเป็นเหล็ก (ยาว 24-120 เมตร)							
4.2 สะพานตั้ง (Deck cable)							
แบบไม่มีเสา (ยาว 12-24 เมตร)							
แบบเสาสะพานเป็นไม้ (ยาว 12-36 เมตร)							
แบบเสาคอนกรีต (ยาว 24- 90 เมตร)							

1. สะพานแขวนแบบเสาไม้
2. สะพานแขวนแบบเสาคอนกรีต
3. สะพานแขวนแบบเสาเหล็ก

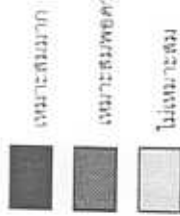
ตารางที่ 2.4 (ต่อ)

รายละเอียดสิ่งอำนวยความสะดวก	เขตท่องเที่ยว/ ส่วนอื่นใดที่ดำเนินการ							
	P	SPNM	SPM	RN-M	R	U		
4.1 สะพานแบบโครงสร้างคานรับน้ำหนัก (Deck Girder)								
ท่อนไม้หรือท่อนไม้แปรรูป (ยาว 3-30 เมตร)								
4.4 สะพานแบบโครงสร้างคานรับน้ำหนักด้านข้าง (Side Truss)								
ไม้แปรรูป (ยาว 15-30 เมตร)								
โลหะรีด (ยาว 6-24 เมตร)								
4.5 สะพานแบบโครงสร้างโค้งรับน้ำหนัก (Deck Arch)								
แบบไม้ (ยาว 18-36 เมตร)								
แบบอิฐ (ยาว 6-18 เมตร)								
แบบคอนกรีต (ยาว 6-24 เมตร)								
4.6 สะพานเดี่ยว								
ไม้ตั้งยาว (Foot log) (ยาว 3-12 เมตร)								
สะพานไม้แปรรูป (ยาว 3-40 เมตร)								
สะพานคอนกรีตอัดแรง (Pre-stressed concrete)								
4.7 วัสดุสะพาน								
ไม้จุงปึกไม้								
ไม้แผ่น								
เหล็ก								
คอนกรีต								

ตารางที่ 2.4 (ต่อ)

รายละเอียดสิ่งอำนวยความสะดวก	เขตท่องเที่ยว/ ช่วงชั้นโอกาสอันเหมาะสม						
	P	SPNM	SPM	RN-M	R	U	
5. ทางเดินยกระดับ							
5.1 ขนาดกว้าง 1.2-1.6 เมตร วัสดุไม้ หรือ แอสฟัลต์							
5.2 ขนาดกว้าง 1.2-1.8 เมตร คอนกรีต/ วัสดุสังเคราะห์							
5.3 ขนาดกว้าง 1.8-2.4 เมตร วัสดุพื้นผิวทุกชนิด							
6. รั้วกัน							
6.1 สอด และเสาไม้ หรือ ไม้กัน (ไม้ท่อนหรือปิกไม้)							
6.2 สอดและเสาเหล็ก							
6.3 ไม่แปรูป เหล็ก หรือ ทาสติก							
7. คั่นกันถนนเส้นทางสัญจร							
7.1 ท่อนสูง พืด หิน ร่วมกัน							
7.2 ท่อนสูง							
7.3 คั่นก่อด้วยหินหรือดิน (dry rock walls or earth berms)							
7.3 คั่นก่อด้วยอิฐ (mortared rock wall)							
7.4 คั่นกันด้วยไม้แปรูปหรือคอนกรีต							

ที่มา: สืบค้นจาก Trail bridge Catalog. www.fs.fed.us/natl/WITTPages/bridgcatalog/ และ The Recreation Opportunity Spectrum Color Poster (R6-REC-189-94). www.fs.fed.us/

2.1.3 แนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาอย่างยั่งยืน

ปรีชา เปี่ยมพงศ์สานต์ (2538) ได้ให้ความหมายของการพัฒนาอย่างยั่งยืน คือ ยุทธศาสตร์การพัฒนาที่นำเอาทรัพยากรทั้งหมดไม่ว่าจะเป็นธรรมชาติ มนุษย์ การเงิน และกายภาพมาจัดการเพื่อก่อให้เกิดความมั่นคง ความอยู่ดีกินดี และความสุขสมบูรณ์ที่เพิ่มขึ้น

2.1.3.1 การพัฒนาทางสังคมอย่างยั่งยืน เป็นการพัฒนาเพื่อตอบสนองความต้องการขั้นพื้นฐานของมนุษย์ได้แก่ การบำบัด อาหาร น้ำ ที่อยู่อาศัย และการตอบสนองความต้องการในระดับที่สูงขึ้น เช่น ความมั่นคง เสรีภาพ การศึกษา การมีงานทำ การพักผ่อน ความยั่งยืนทางสังคม จึงมุ่งเน้นที่จะพยายามรักษาคุณภาพชีวิตให้มีระดับที่สูงอย่างยาวนาน

2.1.3.2 การพัฒนาทางกายภาพอย่างยั่งยืน เป็นกระบวนการทางชีววิทยาและธรรมชาติ โดยมุ่งเน้นที่ความยั่งยืนของการทำงานและประสิทธิภาพของระบบนิเวศ เพื่อก่อให้เกิดความยั่งยืนทางนิเวศในระยะยาว ซึ่งจะเป็นการจัดการและรักษาระบบนิเวศรวมถึงการสนับสนุนให้ชีวิตทั้งหลายอยู่รอด ในการพัฒนาทางกายภาพอย่างยั่งยืนนั้นจะมีตัวแปรที่สำคัญ 4 ด้านคือ สิ่งแวดล้อม การพัฒนาทรัพยากร ประชากร ซึ่งตัวแปรทั้ง 4 จะมีความสัมพันธ์เชื่อมโยงกันและมีผลกระทบซึ่งกันและกัน ในการพัฒนาทางกายภาพอย่างยั่งยืนนั้นจะต้องใช้หลักเกณฑ์ที่สำคัญดังนี้ (ปรีชา เปี่ยมพงศ์สานต์, 2538)

- 1) การคำนึงถึงสภาพการพื้นตัวของทรัพยากรที่นำมาใช้
- 2) ความสามารถในการรองรับของพื้นที่
- 3) ความสามารถในการดูดซับของพื้นที่
- 4) ความสามารถของพื้นที่ในการปรับตัวต่อสิ่งแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลง

อย่างต่อเนื่อง

2.1.3.3 การพัฒนาทางเศรษฐกิจอย่างยั่งยืน เป็นการพัฒนาเพื่อการขยายตัวทางเศรษฐกิจอย่างยาวนานในอัตราที่สูง โดยสามารถสรุปสาระสำคัญได้ดังนี้

1) การพัฒนาอย่างยั่งยืนทางเศรษฐกิจ เป็นการพัฒนามีเป้าหมายสูงสุดในการส่งเสริมให้ประชาชนมีความสุขและความสมบูรณ์อย่างต่อเนื่องและระยะยาว

2) เงื่อนไขที่สำคัญของการพัฒนาอย่างยั่งยืนทางเศรษฐกิจคือคนรุ่นต่อไปควรจะได้รับ การชดเชยความเสียหายอันเกิดจากการกระทำของคนในรุ่นปัจจุบัน

3) วิธีการที่ดีที่สุดในการดำเนินการคือ คนรุ่นปัจจุบันจะต้องส่งมอบทุนทั้งหมดทั้งที่มนุษย์ทำขึ้นและทุนที่ธรรมชาติสร้างขึ้น ให้แก่คนในรุ่นอนาคตในปริมาณและคุณภาพที่ไม่น้อยกว่าในปัจจุบัน อันจะเป็นการทำให้คนในรุ่นต่อไปจะมีความสุขได้เท่า ๆ กับคนในรุ่นปัจจุบัน

การพัฒนาอย่างยั่งยืน เป็นกระบวนการพัฒนาที่มุ่งเน้นให้มนุษย์สามารถอยู่รอด เป็นการมองว่ามนุษย์เป็นศูนย์กลางในการพัฒนา ซึ่งถ้าหากในการพัฒนาได้มีการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม และธรรมชาติอย่างต่อเนื่องแล้วมนุษย์ก็สามารถดำรงชีวิตอยู่ได้นาน หรือจะกล่าวว่าการพัฒนาอย่างยั่งยืนเป็นการพัฒนาที่คำนึงถึงคุณภาพที่ยาวนาน

ตัวชี้วัดที่ใช้ในการศึกษา มีดังต่อไปนี้

- 1) คุณภาพชีวิตทางด้านเศรษฐกิจ ใช้ตัวชี้วัด 3 ตัว คือ ระดับรายได้ซึ่งพิจารณาจากรายได้เฉลี่ยของประชาชนโดยใช้เกณฑ์ความจำเป็นพื้นฐาน (จปฐ.) ที่กำหนดรายได้เฉลี่ยไว้ 20,000 บาท / คน / ปี ความพอเพียงของรายได้ และความมั่นคงของรายได้
- 2) คุณภาพชีวิตทางด้านสุขภาพ ใช้ตัวชี้วัด 1 ตัว คือ ประเภทของน้ำที่ใช้ในการอุปโภคและบริโภค
- 3) คุณภาพชีวิตด้านชุมชน ใช้ตัวชี้วัด 2 ตัว คือ ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน และการได้รับการบริการขั้นพื้นฐานจากหน่วยงานภาครัฐ ได้แก่ การสร้างถนน ไฟฟ้า ประปา

2.2 สภาพทั่วไปของอุทยานแห่งชาติหมู่เกาะลันตา จังหวัดกระบี่

2.2.1 ลักษณะทางกายภาพของอุทยานแห่งชาติหมู่เกาะลันตา จังหวัดกระบี่ ที่ตั้งและเนื้อที่

ข้อมูลทั่วไป

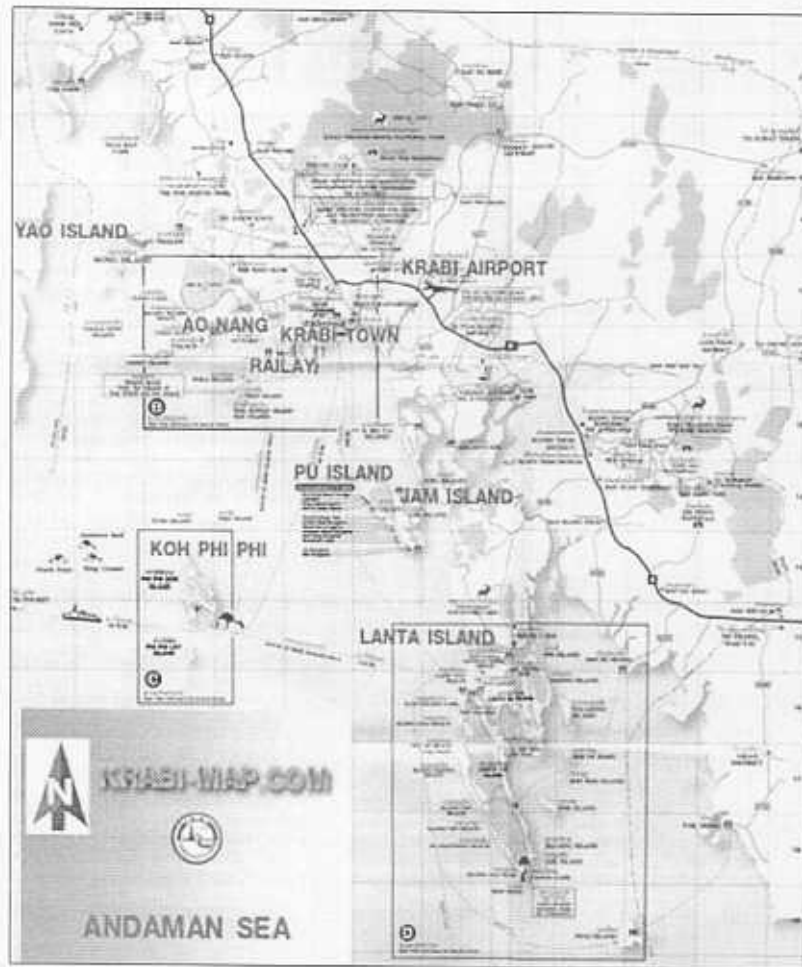
คำว่า “ลันตา” แผลงมาจากคำว่า “ลันตัส” ซึ่งเป็นภาษาชวา มีความหมายว่า “ผลอย่างปลา” ซึ่งก็คือ ที่่างปลาสร้างด้วยไม้ รูปสี่เหลี่ยมยกพื้นสูงขึ้นคล้ายโต๊ะ จุดไฟไว้ข้างล่าง เผาปลาที่เรียงไว้ข้างบน อุทยานแห่งชาติหมู่เกาะลันตามีพื้นที่ครอบคลุมอยู่ในท้องที่อำเภอเกาะลันตา จังหวัดกระบี่ เป็นอุทยานแห่งชาติทางทะเลตั้งอยู่ในทะเลอันดามัน ประกอบด้วยเกาะใหญ่น้อยที่สวยงามจำนวนมาก อุดมไปด้วยทรัพยากรธรรมชาติ ป่าชายหาด ป่าชายเลน แนวเขตปะการังที่สมบูรณ์และหาดทรายรอบเกาะต่างๆ อุทยานแห่งชาติหมู่เกาะลันตามีเนื้อที่ทั้งหมดประมาณ 83,750 ไร่ หรือ 134 ตารางกิโลเมตร

ในปี 2530 มูลนิธิคุ้มครองสัตว์ป่าและพรรณพืชแห่งประเทศไทย ได้มีหนังสือลงวันที่ 26 สิงหาคม 2530 แจ้งให้กรมป่าไม้ทราบว่า บริเวณเกาะรอกนอกและเกาะรอกใน ซึ่งตั้งอยู่ในทะเลอันดามันระหว่างจังหวัดกระบี่และจังหวัดตรัง เป็นเกาะที่สวยงามอุดมไปด้วยทรัพยากรธรรมชาติ ทั้งป่าไม้ สัตว์ป่า เป็นแหล่งเพาะพันธุ์ปลา และสัตว์ทางทะเลอีกหลายชนิด เป็นแหล่งปะการังที่สวยงามอีกแห่งหนึ่ง กำลังถูกทำลายอย่างหนักในหลายรูปแบบ และมีผู้เข้าไปจับจองที่ดินเพื่อสร้างบังกะโล ขยายพื้นที่การท่องเที่ยวเข้าไป สมควรที่กรมป่าไม้จะตั้งดำเนินการป้องกัน โดยผนวกพื้นที่ดังกล่าวเข้าเป็นเขตอุทยานแห่งชาติหาดนพรัตน์ธารา-หมู่เกาะพีพี หรือที่อื่นๆ ตามแต่กรมป่าไม้จะเห็นสมควร และในเรื่องนี้ นายชวน หลีกภัย ผู้แทนราษฎรจังหวัดตรังและประธานสภาผู้แทนราษฎร ได้มีหนังสือด่วนมากที่สุดที่ 190/2530 ลงวันที่ 2 กันยายน 2530 ร้องเรียนให้กรมป่าไม้ให้ความสนใจและจัดส่งเจ้าหน้าที่ไปทำการสำรวจสถานะของเกาะทั้งสองเป็นการด่วน เพื่อพิจารณาหาแนวทางที่เหมาะสมในการอนุรักษ์

กรมป่าไม้ โดยกองอุทยานแห่งชาติจึงได้มีคำสั่งที่ 1733/2530 ลงวันที่ 26 ตุลาคม พ.ศ. 2530 ให้ นายมาโนช วงษ์สุริย์รัตน์ นักวิชาการป่าไม้ 5 ปฏิบัติงานทำหน้าที่หัวหน้าอุทยานแห่งชาติ หาดนพรัตน์ธารา-หมู่เกาะพีพี ไปดำเนินการสำรวจเบื้องต้นบริเวณเกาะรอกใน เกาะรอกนอก เกาะโพง และเกาะใกล้เคียงในท้องที่จังหวัดกระบี่และจังหวัดตรัง ซึ่งคณะสำรวจโดยนายมาโนช วงษ์สุริย์รัตน์ นางสาวรัตนา ลักขณาารกุล นางสาวสา สุทธิพิบูลย์ กองอุทยานแห่งชาติ และคณะเจ้าหน้าที่ ได้ทำการสำรวจระหว่างเดือนมีนาคม-เมษายน 2531 ได้ผลสรุปว่า บริเวณดังกล่าวมีสภาพธรรมชาติที่สมบูรณ์ สวยงามควรอนุรักษ์ไว้ ซึ่งได้มีรายงานผลการสำรวจตามหนังสือที่ กษ 0713 (อท)/พิเศษ ลงวันที่ 22 กรกฎาคม 2531 และในระหว่างนั้นกรมป่าไม้ได้มีคำสั่งที่ 1736/2531 ลงวันที่ 16 พฤษภาคม 2531 ให้ นายวิชา หงษ์เวียงจันทร์ นักวิชาการป่าไม้ 4 กองอุทยานแห่งชาติ ไปทำหน้าที่หัวหน้าอุทยานแห่งชาติเกาะรอก-เกาะโพง และให้ดำเนินการสำรวจจัดตั้งพื้นที่ดังกล่าวเป็นอุทยานแห่งชาติ และที่ประชุมหัวหน้าฝ่ายกองอุทยานแห่งชาติเมื่อวันที่ 11 ตุลาคม 2531 โดย นายธำรงค์ ประกอบบุญ ผู้อำนวยการกองอุทยานแห่งชาติ เป็นประธานในที่ประชุม ได้พิจารณาผลการสำรวจเบื้องต้นบริเวณ เกาะรอก-เกาะโพง และบริเวณใกล้เคียง มีมติเห็นสมควรจัดตั้งเป็นอุทยานแห่งชาติแห่งใหม่

กองอุทยานแห่งชาติได้มีหนังสือด่วนที่สุดที่ กษ 0713/1191 ลงวันที่ 19 ตุลาคม พ.ศ. 2531 ขอความเห็นชอบกรมป่าไม้ ให้อุทยานแห่งชาติดำเนินการก่อสร้างที่ทำการและบ้านพักบริเวณ แหลมโหนด อำเภอเกาะลันตา จังหวัดกระบี่ เพื่อการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและป่าไม้ต่อไป และได้มีหนังสือที่ กษ 0713/202 ลงวันที่ 17 กุมภาพันธ์ 2532 เสนอกรมป่าไม้ขอความเห็นชอบนำเรื่องการจัดตั้งอุทยานแห่งใหม่ที่ประชุมคณะกรรมการอุทยานแห่งชาติพิจารณาต่อไป ซึ่งคณะกรรมการอุทยานแห่งชาติได้มีมติเห็นชอบเมื่อวันที่ 24 พฤษภาคม 2532 และได้มีพระราชกฤษฎีกากำหนด บริเวณที่ดินเกาะไม้งามใต้ เกาะตะละเบ็ง เกาะลันตาใหญ่ เกาะโพง เกาะตุนถลิมา เกาะรอกนอก เกาะรอกใน เกาะหินแดง และเกาะใกล้เคียง ในท้องที่ตำบลเกาะกลาง ตำบลเกาะลันตาน้อย และตำบลเกาะลันตาใหญ่ อำเภอเกาะลันตา จังหวัดกระบี่ เนื้อที่ 134 ตารางกิโลเมตร เป็นอุทยานแห่งชาติ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม 107 ตอนที่ 146 ลงวันที่ 15 สิงหาคม 2533 นับเป็นอุทยานแห่งชาติแห่งที่ 62 ของประเทศไทย

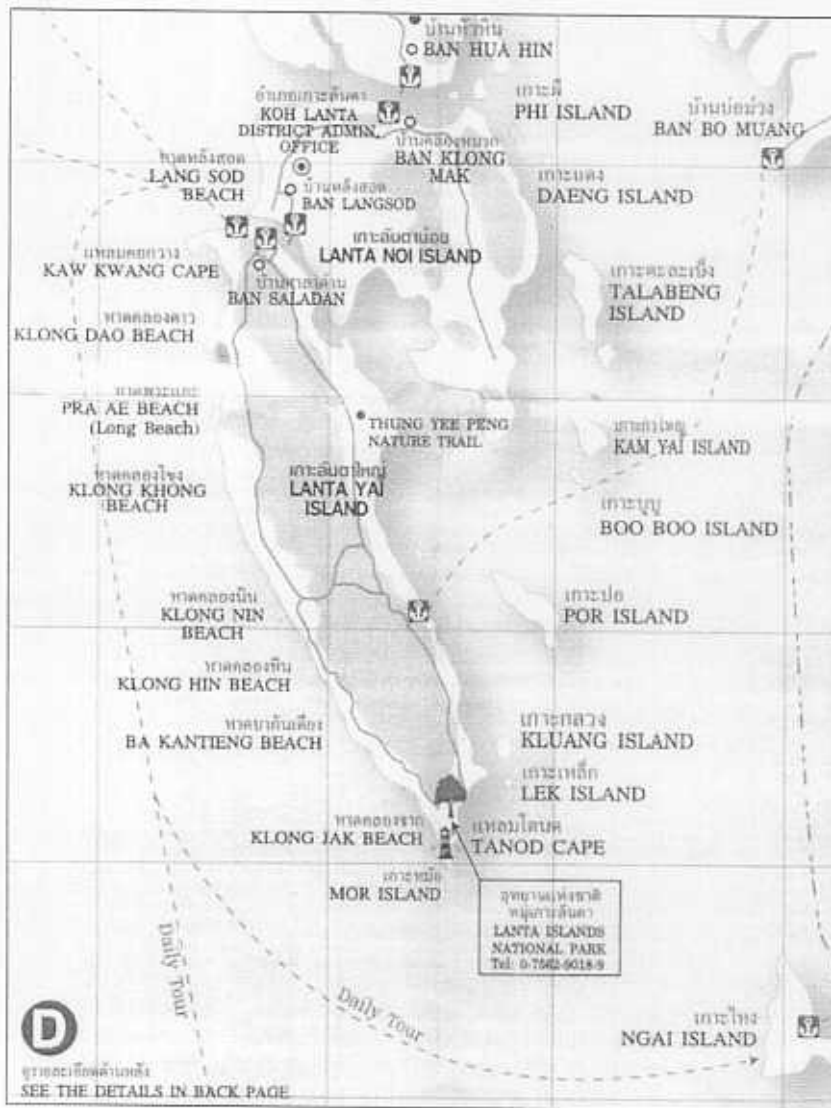
อุทยานแห่งชาติเกาะรอก-เกาะโพงได้มีหนังสือที่ กษ 0713(กร)/8 ลงวันที่ 1 กุมภาพันธ์ 2532 ว่า พื้นที่ของอุทยานแห่งชาติประกอบด้วยเกาะลันตาใหญ่ เกาะรอก เกาะโพง และเกาะอื่นๆ จำนวนมาก โดยมีเกาะลันตาเป็นเกาะใหญ่ เป็นที่ตั้งที่ทำการสถานที่ราชการ และเป็นที่อยู่ของประชาชนทั่วไป จึงขอเปลี่ยนชื่อเป็น อุทยานแห่งชาติหมู่เกาะลันตา กองอุทยานแห่งชาติจึงได้มีหนังสือที่ กษ 0713/205 ลงวันที่ 17 กุมภาพันธ์ 2532 เสนอกรมป่าไม้ ซึ่งเห็นชอบให้เปลี่ยนชื่ออุทยานแห่งชาติเกาะรอก-เกาะโพง เป็น “อุทยานแห่งชาติหมู่เกาะลันตา”

ภาพที่ 2.3 แสดงแผนที่จังหวัดกระบี่

การแบ่งเขตการปกครอง

แบ่งเขตการปกครองมี 5 ตำบล 35 หมู่บ้าน การปกครองท้องถิ่นมี 5 อบต. 1 เทศบาลมี ประชากรตามทะเบียนบ้าน 25,000คนแต่คาดว่าอาศัยจริงเกือบ 60,000คน

ภาพที่ 2.4 แสดงแผนที่เกาะลันตาใหญ่

ลักษณะภูมิประเทศ

อุทยานแห่งชาติหมู่เกาะลันตาตั้งอยู่ในท้องที่อำเภอเกาะลันตา จังหวัดกระบี่ ประกอบด้วยเกาะ 25 เกาะ สามารถแบ่งออกได้เป็น 4 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มเกาะรอก ประกอบด้วย เกาะรอกนอก และเกาะรอกใน ซึ่งเกาะรอกในมีภูมิประเทศทั่วไปเป็นหินผาสองชั้นมีโขดหินที่ถูกกัดกร่อนมาเป็นเวลานานอยู่ทางทิศเหนือ ด้านที่หันสู่ทิศตะวันตกเป็นหน้าผาทอดยาว ด้านหน้าของเกาะมีความยาวประมาณ 2.4 กิโลเมตร ยอดเขาที่สูงที่สุด สูง 208 เมตรจากระดับน้ำทะเล ส่วนเกาะรอกนอกเป็นเกาะที่มีขนาดใกล้เคียงกับเกาะรอกใน ยอดเขาที่สูงที่สุด สูง 156 เมตรจากระดับน้ำทะเล บริเวณระหว่างช่องเขาจะมีที่ราบขนาดกว้างอยู่ 2 แห่ง คือ ช่องเขาหาดทะลุ และอ่าวม่านไทร สภาพธรณีของกลุ่มเกาะรอกอยู่ในยุคเพอร์เมียน-คาร์บอนิเฟอรัส มีช่วงอายุตั้งแต่ 345-230 ล้านปีมาแล้ว

กลุ่มเกาะห้า (เกาะตุกนลิมา) และเกาะหินแดง

กลุ่มเกาะห้าประกอบด้วยเกาะเล็กๆ 5 เกาะ มีที่ราบเล็กน้อยบนยอดเขาของเกาะที่มีพื้นที่มาก 2 เกาะ และอีก 3 เกาะที่เหลือมีลักษณะเหมือนหินโผล่พื้นน้ำ ไม่มีพื้นที่ราบ ลักษณะทางธรณีของกลุ่มเกาะนี้ เป็นหินปูนในหินชุดราชบุรีในยุคเพอร์เมียนช่วงล่าง-ช่วงกลาง มีช่วงอายุ 280-230 ล้านปี

กลุ่มเกาะโหลง

ประกอบด้วย เกาะโหลง และเกาะม้า ด้านหน้าเกาะทางทิศตะวันออกของเกาะโหลงประกอบด้วยหาดทรายขาวเหยียด ทิศใต้ลักษณะเป็นอ่าว ด้านตะวันตกตอนเหนือมีลักษณะเป็นเขาสูงชัน ยอดเขาสูงที่สุด สูง 198 เมตรจากระดับน้ำทะเล สำหรับเกาะม้ามี่ลักษณะเหมือนหินโผล่พื้นน้ำ ไม่มีพื้นที่ราบ สภาพทางธรณีของกลุ่มเกาะนี้โดยรวมมีลักษณะเช่นเดียวกับกลุ่มเกาะรอก

กลุ่มเกาะลันตา

ประกอบด้วยเกาะใหญ่น้อยจำนวน 16 เกาะ ได้แก่ เกาะลันตาใหญ่ เกาะตะละเบ็ง เกาะไม้งาม เป็นต้น ลักษณะภูมิประเทศของเกาะลันตาใหญ่เป็นภูเขาสลับซับซ้อน และค่อนข้างลาดชัน ที่ราบปรากฏเฉพาะบริเวณชายหาดทางตอนใต้ พื้นที่ส่วนใหญ่มีความลาดชันมากกว่า 35 เปอร์เซ็นต์ ไปจนถึงบริเวณตอนกลางของเกาะที่มีความลาดชันมากกว่า 50 เปอร์เซ็นต์ ความสูงจากระดับน้ำทะเลตั้งแต่ 100 เมตร ไปจนถึงยอดเขาสูงที่สุดตอนกลางของพื้นที่ที่มีความสูง 488 เมตร สำหรับเกาะอื่นๆ มีสภาพเป็นโขดหินสูงชัน ไม่มีที่ราบปรากฏ ลักษณะธรณีของบริเวณเกาะไม้งาม เกาะไม้งามได้มีลักษณะเป็นตะกอนน้ำพา ตะกอนชะวากทะเล และตะกอนที่ลุ่มที่ราบชายเลน ในสมัยโฮโลซีน สำหรับบริเวณเกาะร่าปูพัง เกาะลาปูเล และเกาะตะละเบ็ง มีลักษณะธรณีโดยรวมเช่นเดียวกับกลุ่มเกาะห้า และลักษณะธรณีของบริเวณเกาะลันตาใหญ่ก็เช่นเดียวกับกลุ่มเกาะรอก บนเกาะลันตาใหญ่มีลำธารน้ำไหลซึ่งมีน้ำไหลอยู่หลายแห่ง แต่มักขาดน้ำในช่วงฤดูแล้ง โดยมีลำธารเพียง 3 สาย ที่มีน้ำไหลอยู่ตลอดปี ได้แก่ คลองจาก คลองน้ำจืด และคลองนิน

ลักษณะภูมิอากาศ

จากสถานศึกษาข้อมูลสภาพภูมิอากาศ ของสถานีตรวจวัดอากาศที่อยู่ใกล้เขตอุทยานแห่งชาติ คือ สถานีตรวจวัดอากาศเกาะลันตา อำเภอเกาะลันตา จังหวัดกระบี่ พบว่า อุณหภูมิเฉลี่ยตลอดปี 28 องศาเซลเซียส โดยจะมีอุณหภูมิเฉลี่ยสูงสุด 34 องศาเซลเซียส ในเดือนมีนาคม และอุณหภูมิเฉลี่ยต่ำสุด 24 องศาเซลเซียส ในเดือนธันวาคม ปริมาณน้ำฝนเฉลี่ยตลอดปีมากกว่า 2,100 มิลลิเมตร

พืชพรรณและสัตว์ป่า

ทรัพยากรป่าไม้มีความอุดมสมบูรณ์และมีความหลากหลายของพรรณพืชมาก ซึ่งสามารถจำแนกออกได้ดังนี้

ป่าดิบชื้น กิดเป็นเนื้อที่ 19.42 ตารางกิโลเมตร ปรากฏอยู่บริเวณเกาะลันตาใหญ่ ตลอดแนวเทือกเขาลันตา ซึ่งครอบคลุมพื้นที่เกือบทั้งหมดของอาณาเขตของอุทยานแห่งชาติ ป่าดิบชื้นที่พบมีไม้ชั้นบน และไม้ชั้นกลางความสูงโดยเฉลี่ย 15-25 เมตร พันธุ์ไม้ที่สำคัญได้แก่ เคี่ยมคะนอง ยางแดง ตะแบกนา ตะเคียนหิน เป็นต้น และมีพันธุ์ไม้จำพวกปาล์มและหวาย เป็น ไม้พื้นล่างของป่า พันธุ์สำคัญที่พบ ได้แก่ กะพ้อ หวายขม หวายคะลำทอง หวายวงย เป็นต้น

ป่าชายเลน พบบริเวณ เกาะไม้งาม เกาะไม้งามใต้ และเกาะงู เกาะเหล่านี้เป็นเกาะที่มีขนาดเล็ก และสภาพเป็นป่าชายเลนทั้งเกาะ ไม้ส่วนใหญ่มีระดับความสูงที่ใกล้เคียงกันโดยมีความสูง 5 เมตร โดยเฉลี่ยพันธุ์ไม้ที่พบได้แก่ แสมขาว โกงกางใบเล็ก โกงกางใบใหญ่

ป่าชายหาด พบเป็นบริเวณไม่กว้างนัก ระหว่างรอยต่อของชายหาดกับป่าดิบชื้นของเกาะโขง พันธุ์ไม้ที่สำคัญได้แก่ หูกวาง หยีทะเล ผักบู่ทะเล และเตยทะเล เป็นต้น

สัตว์ป่า แบ่งออกได้เป็น 6 ประเภทใหญ่ๆ คือ

จำพวกสัตว์ที่เลี้ยงลูกด้วยนม มีจำนวน 20 วงศ์ 30 สกุล 38 ชนิดในจำนวนสัตว์ทั้ง 38 ชนิดนั้น มี 2 ชนิดได้หมดไปจากเกาะลันตาแล้ว คือ กวางป่า และเสือโคร่ง ส่วนอีกชนิดหนึ่งคือ พะยูน ซึ่งเป็นสัตว์ป่าสงวน และอีก 2 ชนิดอยู่ในสถานะที่กำลังจะหมดไป คือ เก้ง และเสือปลา และสัตว์ที่หายากอีกชนิดหนึ่งคือ ค้างคาวมงกุฎหูโตมาร์แชล

นก มีทั้งสิ้น 58 วงศ์ 130 สกุล 185 ชนิด นกที่พบบ่อยอยู่ในอุทยานแห่งชาติ เช่น เหยี่ยวแดง นกนางนวลแกลบคิ้วขาว นกเขาเขียว เป็นต้น ส่วนนกที่พบเห็นได้ค่อนข้างยาก เช่น นกขุนแผนอกสีส้ม นกเดินดงสีเทาดำ และนกปลีกด้วยเล็ก เป็นต้น

สัตว์เลื้อยคลาน ชนิดที่พบได้ง่าย เช่น จิ้งจกหางแบน กิ้งก่า งูเห่า และงูเห่าทะเล เป็นต้น

สัตว์สะเทินน้ำสะเทินบก มีอยู่เพียง 2 ชนิด ชนิดที่พบเห็นได้ตามลำคลองทั่วไปคือ กบหูด และอึ่งน้ำเต้า ส่วนตามอาคารที่หักและตามแหล่งน้ำต่างๆ ไปในป่าจะพบสัตว์สะเทินน้ำสะเทินบก เช่น เขียดตะปาด และกวางคกแคะ ชนิดที่หายากและพบได้น้อย คือ กบคอรีเรีย

ปลาน้ำจืดและปลาทะเล แหล่งน้ำจืดต่างๆ สามารถพบปลาน้ำจืด เช่น ปลาชิวใบไม้เล็ก ปลาช่อนก้าง ปลาตะเพียนจุด เป็นต้น สำหรับปลาทะเลที่พบตามแนวปะการัง ชายฝั่งหาดหิน และปากคลองน้ำจืด เช่น ปลาโทง ปลาปากคม และปลาปักเป้าหนามทุเรียน เป็นต้น

สัตว์ในแนวปะการังปะการัง เช่น ปะการังลูกโป่ง ปะการังเขากวางขนาดใหญ่ ปะการังเห็ด ปะการังดอกไม้ ปะการังดาวใหญ่ เป็นต้น

เกาะรอกนอกและเกาะรอกใน

เกาะรอกนอกและเกาะรอกใน เป็นเกาะที่อยู่ใกล้เคียงกัน สามารถนั่งเรือข้ามไปมาระหว่าง ทั้ง 2 เกาะนี้ได้สะดวก บริเวณเกาะรอกนอก เป็นที่ตั้งของหน่วยพิทักษ์อุทยานแห่งชาติ มีบ้านพัก สถานที่กางเต็นท์และเต็นท์ ไว้ให้บริการนักท่องเที่ยวที่ต้องการพักแรมบนเกาะ นอกจากนี้ ยังมีสิ่งอำนวยความสะดวกอื่นๆ เช่น ร้านอาหารสวัสดิการ ห้องน้ำ-ห้องสุขา เส้นทางศึกษาธรรมชาติด้วย

สภาพเศรษฐกิจและสังคม

ประชากร

แบ่งออกเป็นสามกลุ่ม

กลุ่มแรกคือประชากรในพื้นที่เดิมจะอาศัยกระจายอยู่ทั่วไปในบริเวณที่มีการทำเกษตรกรรม สวนมะพร้าว สวนยาง บริเวณที่ราบเชิงเขา

กลุ่มที่สองย้ายเข้ามาช่วงหลังเพื่อประกอบธุรกิจด้านการท่องเที่ยว เป็นกลุ่มผู้ลงทุนเจ้าของกิจการและชาวต่างชาติ

กลุ่มที่สามชาวเลอุรักลาโว้ย จะอาศัยอยู่ริมทะเลบริเวณบ้านหัวแหลมและบ้านสังกาอู๋

ศาสนา

ประชากรในพื้นที่เดิมส่วนใหญ่นับถือศาสนาอิสลาม ส่วนกลุ่มที่ย้ายเข้ามาช่วงหลังส่วนใหญ่ นับถือศาสนาพุทธ

อาชีพ

รายได้หลักของประชากร ส่วนใหญ่จึงดำรงชีวิตด้วยการทำประมง สวนมะพร้าว สวนยาง เพาะปลูกพืชและผลไม้บ้าง ซึ่งส่วนใหญ่จะมีอาชีพเสริมในด้านการท่องเที่ยวประกอบอาชีพเกี่ยวกับการค้า รับจ้าง(การให้บริการกับนักท่องเที่ยว)

สภาพที่อยู่อาศัย

การตั้งที่อยู่อาศัยเกาะไปตามเส้นทางถนนของชุมชน และตามบริเวณชายหาด และเป็นกลุ่มอาคารให้มีพื้นที่ส่วนกลางไว้ใช้สำหรับทำกิจกรรมร่วมกันภายในกลุ่ม มะพร้าว และเป็นอาคารพักอาศัยในกลุ่มบริเวณสวนมะพร้าว และชาวประมง มีลักษณะการใช้ที่ดินมีความหนาแน่นน้อย ส่วนชาวเลจะอาศัยอยู่ริมทะเลบริเวณบ้านหัวแหลมและบ้านสังกาอู๋

วัสดุประกอบที่อยู่อาศัย

กลุ่มอาคารพาณิชย์กรรมนั้นจะเป็นคอนกรีตเสริมเหล็ก ส่วนกลุ่มอาคารด้านที่ดิริมชายทะเล และบริเวณสวนมะพร้าว อาคารยกพื้นสูง จะก่อสร้างอาคารด้วยไม้ หรือด้วยวัสดุธรรมชาติ (สามารถหาได้ง่ายในพื้นที่)

สาธารณูปโภค

เส้นทางสัญจร

มีการคมนาคมโดยใช้ถนนเป็นทางสัญจร ถนนสายหลักเป็นคอนกรีต ขนาด 2 ช่องทาง แบ่งออกเป็นสองสายเชื่อม 2 ฝากของเกาะ และมีถนนรองเป็นดินลูกรังเวลาฝนตกทำให้การคมนาคมไม่สะดวกโดยชาวชุมชนส่วนใหญ่ใช้รถกระบะ และรถจักรยานยนต์เป็นพาหนะหลัก

ไฟฟ้า

มีการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคเกือบทุกหลังคาเรือนมีไฟฟ้าใช้กัน

ประปาและสุขาภิบาล

มีระบบน้ำประปาสุขาภิบาล 1 แห่ง

โทรศัพท์

มีโทรศัพท์ภายในชุมชน โดยส่วนมากจะโทรศัพท์เคลื่อนที่ที่เป็นส่วนมากในการติดต่อสื่อสารกัน

การจัดการขยะ

ระบบการจัดการขยะ มีการจัดเก็บแบบ 2 -3 ตัปดาห์ต่อครั้ง ซึ่งไม่เพียงพอต่อปริมาณขยะที่มีมากขึ้นทุกวันที่

สาธารณสุข

สถานศึกษา

มีโรงเรียนเพียง 2 แห่ง ใช้รองรับนักเรียนภายในชุมชนและภายนอกชุมชนบางส่วน และโรงเรียนสอนศาสนาอิสลาม 5 แห่ง

ศาสนสถาน

ภายในชุมชนมีมัสยิด 12 แห่ง วัด 1 แห่ง

สถานพยาบาล

มีโรงพยาบาล 1 แห่ง และสถานอนามัย 2 แห่ง

ร้านค้าชุมชน

มีร้านขายของเป็นจำนวนมากเนื่องจากเป็นย่านพาณิชย์กรรม

ลักษณะของชุมชนบ้านลาดด่าน

ภาพที่ 2.5 กลุ่มบ้านชาวประมง

ภาพที่ 2.6 ทางด้านพื้นที่พาณิชย์กรรม

ภาพที่ 2.7 อาคารที่ขึ้นชายเขาเข้าไปในทะเล

ภาพที่ 28 กลุ่มบ้านของชาวบ้านเดิมที่อยู่ติดพื้นที่ชายเขา

ภาพที่ 2.9 การประกอบกิจการการให้บริการทางการท่องเที่ยวและการทำการค้า

ภาพที่ 2.10 ลักษณะอาคารที่มีความแตกต่างกันระหว่างกลุ่มอาคารทางพาณิชย์กรรมและกลุ่มบ้านของชาวบ้านเดิมในพื้นที่หมู่บ้านเดียวกัน

ภาพที่ 2.11 แหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรกลุ่มการเลี้ยง
หอยแครงและทัศนียภาพป่าโกงกาง

ภาพที่ 2.12 ศูนย์พัฒนาท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์
ทุ่งห้วยเพ็ง

ภาพที่ 2.13 สภาพบ้านของคนในชุมชน

ภาพที่ 2.14 ทัศนียภาพบริเวณทุ่งห้วยเพ็ง

ภาพที่ 2.15 สภาพถนนที่ใช้สัญจรติดต่อกับภายนอก
เป็นดินทราย

ภาพที่ 2.16 อาชีพเสริมของคนในพื้นที่

ภาพที่ 2.17 ถนนใหญ่ในพื้นที่ที่กำลังปรับปรุง
ก่อสร้าง

ภาพที่ 2.18 สภาพของชุมชน

ภาพที่ 2.19 สภาพบ้านของคนในชุมชน

ภาพที่ 2.20 ถนนรองภายในพื้นที่ยังเป็นดิน
ลูกรัง

ภาพที่ 2.21 ผู้นำชุมชนที่เป็นคนมุสลิม

ภาพที่ 2.22 ยานพาหนะที่ใช้สัญจรภายในพื้นที่

2.2.2 ลักษณะทางกายภาพของชุมชนที่มีความสำคัญทางการท่องเที่ยวบนเกาะลันตาใหญ่ สภาพทั่วไปในหมู่บ้านชาวเลอูร์กลาโว้ย

ภาพที่ 2.23 ตัวอย่างจากหมู่บ้านสังกาอู๋ เกาะลันตา จังหวัดกระบี่

ปัจจุบันที่บ้านสังกาอู๋บนเกาะลันตามีประชากร 81 ครัวเรือน 93 ครอบครัว มีประชากรทั้งสิ้น 358 คน มีโรงเรียนบ้านสังกาอู๋ 1 โรง ตั้งอยู่เกือบสุดหมู่บ้านบนเนินเขา และมีศาลบรรพบุรุษประจำหมู่บ้านสังกาอู๋ 1 ศาล คือ ศาลโต๊ะจันทร์ ตั้งอยู่กลางหมู่บ้าน ศาลแห่งนี้ชาวเลที่สังกาอู๋ถือว่าเป็นศาลศักดิ์สิทธิ์เป็นที่เคารพบูชาของคนในหมู่บ้าน เพราะเชื่อว่าศาลบรรพบุรุษแห่งนี้จะคอยให้การปกป้องคุ้มครองดูแลชาวเลในหมู่บ้านให้ปลอดภัย นอกจากนี้ยังมีศาลาเอนกประสงค์ ซึ่งใช้เป็นทั้งแจ้งเรื่องราวข่าวสาร ให้บริการต่างๆ และใช้เป็นที่ต่อเรือปาจ๊าก (ปัจจุบันอาจมีการเพี้ยนของคำเรียกไปบ้างจาก “ปลาจ๊าก” เป็น “ปาจ๊าก”) เพื่อใช้ในพิธีลอยเรือ เป็นต้น

ภาพที่ 2.24 ลักษณะการตั้งบ้านเรือน

ชาวเลที่หมู่บ้านสงกาส่วนใหญ่เกี่ยวข้องกับชาวตองเป็นวงศาญาติกัน ประกอบกับมีพื้นที่น้อย จึงสร้างบ้านติด ๆ กัน บางบ้านมีทางเดินเชื่อมต่อกันได้ และไม่มีรั้วกันแสดงอาณาเขตของแต่ละบ้าน บ้านเรือนส่วนใหญ่จะตั้งเรียงกันเป็นแถว ๆ ตามแนวของชายทะเล โดยหันหน้าบ้านเขาหาฝั่ง ส่วนหลังบ้านสร้างยื่นลงไปในทะเล เพื่อใช้สำหรับต่อเติมบ้าน เนื่องจากพื้นที่บริเวณชายฝั่งมีน้อย และบริเวณลึกเข้าไปในแผ่นดินเป็นพื้นเนินลาดชันไม่สามารถปลูกบ้านได้ ลักษณะของบ้านเป็นชั้นเดียว ติฝาด้วยไม้หรือใช้ไม้ไผ่ ชัด สาน เป็นลวดลาย หลังคามุงด้วยสังกะสีหรือกระเบื้อง เสาบ้านใช้เสาไม้วางบนโคนเสาปูน เพื่อให้บ้านมีความมั่นคงเพราะเมื่อน้ำทะเลขึ้น เสาบ้านจะจมอยู่ในน้ำมากกว่าครึ่งเสา เสาหน้าบ้านจะสั้นกว่าเสาหลังบ้านตามความลาดเอียงของพื้นที่ชายหาด ขนาดของบ้านกว้างประมาณ 3x4 เมตร แต่จะมีความยาวมากเพราะชาวเลจะต่อเติมบ้านให้ยาวลงไปในทะเล เมื่อสมาชิกในครอบครัวเพิ่มมากขึ้น

ส่วนบ้านที่สร้างไม่ติดชายฝั่ง คือ ถัดจากฝั่งขึ้นมาบนเนิน จะสร้างบ้านหันหน้าเข้าหาทะเล ยกพื้นสูงประมาณ 1 เมตร สำหรับเลี้ยงเป็ด ไก่ หน้าบ้านของชาวเลเกือบทุกบ้านจะมีนอกชานยื่นออกมาสำหรับนั่งเล่นพูดคุยกับเพื่อนบ้านหรือญาติมิตร และเลี้ยงเด็ก หรือประกอบกิจกรรมต่าง ๆ ยามว่าง เช่น ซ่อมเครื่องมือประมง ซ่อมอวน เป็นต้น

ภายในบ้าน

พื้นที่ตัวบ้านจะยกให้สูงกว่านอกชานเล็กน้อย แล้วกันเป็นห้อง โลงๆ เพื่อใช้สำหรับรับแขกทานอาหาร และดูโทรทัศน์ ลึกเข้าไปจะเป็นพื้นที่สำหรับนอนหลับพักผ่อน โดยห้องนอนจะจัดแบ่งง่ายๆ อาจใช้ผ้า màn ขึงกันเอาไว้ หรือใช้ตู้เสื้อผ้าเป็นผนังกันแบ่งห้อง สำหรับลูกๆ ที่โตเป็นหนุ่มเป็นสาวแล้ว เด็กผู้หญิงมักจะได้นอนในห้องที่ถูกกั้นขึ้นมาใหม่อย่างง่ายๆ เด็กผู้ชายมักจะนอนข้างนอกที่รับแขก หรือหน้าโทรทัศน์ที่ริมประตูบ้านนั่นเอง ภายในบ้านมักจะมีเฟอร์นิเจอร์ชิ้นหลัก

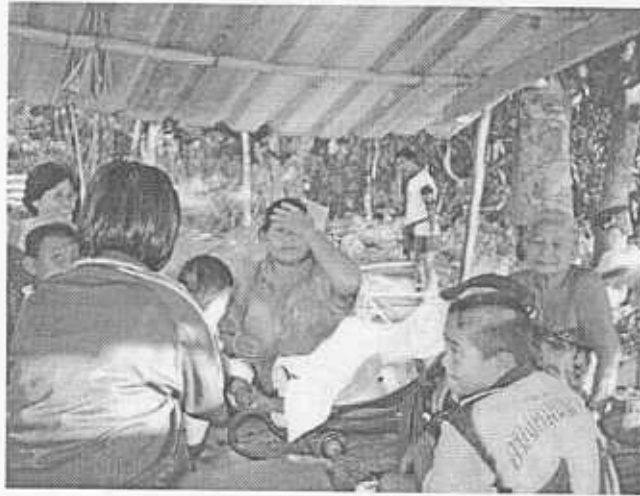
ก็คือ ตู้ไม้สำหรับเก็บเสื้อผ้า (ในอดีตจะแขวนเสื้อผ้าบนราวไม้ซึ่งทำขึ้นเองปัจจุบันยังพอมิให้เห็น อยู่บ้าง) บางบ้านจะมีตู้ไม้สำหรับตั้งโชว์สิ่งของต่างๆ ได้แก่ ด้วยขาม เครื่องแก้ว รูปถ่าย และ นับตั้งแต่มีการติดตั้งไฟฟ้าเข้าสู่หมู่บ้าน ชาวบ้านก็เริ่มซื้อหาเครื่องอำนวยความสะดวกต่างๆ เพิ่มขึ้น เช่น โทรทัศน์ พัดลม วิทยุ หากบ้านใดมีฐานะทางเศรษฐกิจดีหน่อย ก็จะมีตู้เย็นด้วย ในหมู่บ้านมีเพียง 10 ครัวเรือนที่มีตู้เย็นใช้ห้องครัวมักจะปรับพื้นให้ต่ำกว่าพื้นบ้านเล็กน้อย จะเป็นห้องโล่งๆ ไม่มีเครื่องใช้อะไรมากนัก มีชั้นวางที่ทำขึ้นเองอย่างง่ายๆ เพื่อวางอุปกรณ์ในการปรุงอาหาร บ้านที่มีฐานะดีจะมีตู้กับข้าว อุปกรณ์เครื่องใช้ในการประกอบอาหาร เช่น งาน ขาม หม้อ กระทะ ซ้อน เครื่องปรุงต่าง ๆ ถูกจัดวางอย่างเป็นระเบียบ เป็นหมวดหมู่ หม้อทุกใบถูกขัดจนเป็นมันวาว แขนงกับตะปูลีเรียงรายอยู่ที่ฝาบ้าน หรือเสาบ้านในครัว เตาแก๊สเริ่มเข้ามามีบทบาทในการปรุงอาหารของชาวเลมากขึ้นควบคู่กันกับเตาถ่าน

การสร้างบ้าน

ในการสร้างบ้าน ชาวเลในหมู่บ้านมัก “ออกปาก” (ขอช่วย) และจะช่วยกันสร้างเองโดยไม่ต้องจ้างช่างจากนอกหมู่บ้าน เจ้าของบ้านและญาติสนิทอีก 2-3 คน จะเป็นตัวหลัก และมีเพื่อนบ้านมาช่วยกันสร้างแบบง่ายๆ โดยเจ้าของบ้านจะทำอาหารเลี้ยงตอบแทนคนที่มาช่วย ชาวเลมีทักษะในการขีดฟากไม้ไผ่ และผู้ชายที่เคยไปรับจ้างใช้แรงงานในงานก่อสร้างนอกหมู่บ้านบ่อยๆ ก็จะจดจำวิธีการสร้างบ้านมาสร้างบ้านของตัวเองอย่างง่ายๆ ไม่ซับซ้อนมากนัก บ้านที่ฐานะยากจนกว่าคนอื่นหน่อยก็จะใช้วัสดุที่หาได้ในท้องถิ่นหลังคามักจะมุงด้วยสังกะสี บ้านไหนมีฐานะเศรษฐกิจดีก็จะซื้อสังกะสีมาทำฝาบ้านและมุงหลังคา ต่อมาในระยะหลังนี้ชาวเลนิยมสร้างบ้านแบบคนในตลาดคือสร้างแบบก่ออิฐถือปูนกันมากขึ้น เพื่อให้ทรงทนถาวรและถ้าหากใครมีบ้านลักษณะนี้ก็แสดงว่าเจ้าของบ้านค่อนข้างมีฐานะนั่นเอง

ลักษณะเด่นของบ้านชาวเลที่สังกาอู คือ เป็นบ้านชั้นเดียวหมดทั้งหมู่บ้าน มีบ้าน 2 ชั้นอยู่เพียง 1 หลัง(แต่เป็นหลังไม้ใหญ่เท่านั้น) ซึ่งเจ้าของใช้ชั้นล่างสำหรับเก็บของ และลักษณะเด่นอีกประการหนึ่งก็คือบ้านชาวเลที่สร้างตรงริมชายฝั่งจะต้องมีบันไดข้างหลังบ้านทุกหลัง ซึ่งชาวเลจะใช้บันไดหลังบ้านเมื่อออกทะเลไปลงเรือ และสะดวกกับการดูแลเรือของคนด้วย

ลักษณะทางเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม

ภาพที่ 2.25 กิจกรรมในแต่ละวัน

ชาวเลในหมู่บ้านสังกาศมีวิถีชีวิตที่เรียบง่าย ในแต่ละวัน ผู้ชายจะออกทะเลแต่เช้า ส่วนผู้หญิงจะหุงหาอาหาร ซักผ้าประกอบกิจวัตรประจำวัน และนอนพักผ่อนหรือจับกลุ่มคุยกันรอเวลาที่สามีกลับบ้าน เมื่อเรือที่ไปออกอวนกลับมาแล้ว คนในครอบครัวจะนำภาชนะ เช่น ถังพลาสติก กะบะพลาสติก ตะกร้า มาช่วยกันปลดกุ้ง หอย หู ปลา ปลาหมึก ที่ติดมากับอวนแยกใส่ภาชนะต่าง ๆ กัน และเก็บเศษไม้ ปะการัง เปลือกหอย ปลาตัวเล็ก ๆ แมงกะพรุน ออกจากอวนทิ้งไป แล้วจัดเก็บอวนใส่ตาข่ายผูกให้เรียบร้อย นำไปใส่เรือเพื่อเตรียมไว้สำหรับการออกอวนในตอนบ่ายหรือในวันรุ่งขึ้น จากนั้นจะนำกุ้งและปลาหมึกตัวใหญ่ ๆ ไปขายที่แพปลาของเจ้าแก่ ส่วนปลาที่ขายไม่ได้ เช่น ปลารัง ปลาแดง ปลาลิ้นควาย ปลาสาก ปลาม้า ปลาหมึกตัวเล็ก ๆ กุ้ง จะเก็บไว้ทำอาหารกินกันในครอบครัว ปลาที่เหลือจะแยกไว้ทำปลาเค็มหรือปลาข้างเก็บไว้กิน บางส่วนจะแบ่งปันให้กับเพื่อนบ้านบ้าง เมื่อเสร็จจากงานแล้วจะกินอาหารกลางวัน

จากนั้นหญิงชาวเลจะนอนหลับพักผ่อน หรือจับกลุ่มพูดคุยกันตามบริเวณลานดินหน้าบ้าน หรือใต้ต้นไม้ใหญ่ ๆ หรือผูกอวนตาใหม่หรือผูกตะกั่วถ่วงดินอวนอยู่ในบ้านหรือหน้าบ้าน ส่วนผู้ชายชาวเลจะนำอุปกรณ์ประมงที่ชำรุดเสียหายมาซ่อมแซม หรือทำชิ้นใหม่ เช่น ซ่อมอวน ทำไซปลา ซ่อมเรือ ผูกอวน ทำธง เป็นต้น เด็ก ๆ จะเล่นอยู่ตามใต้ถุนบ้านหรือลานหน้าบ้าน โดยมีแม่หรือยายคอยเฝ้าดูอยู่อย่างใกล้ชิด ส่วนหญิงชายวัยรุ่นมักจะรวมตัวกันอยู่ที่บ้านเพื่อน พูดคุยกัน หรือ นอนฟังเพลง จากวิทยุหรือเทป เศรษฐกิจที่เปลี่ยนไป ทำให้ชาวเลต้องออกไปรับจ้างมากขึ้น บางครอบครัวมีการประกอบอาชีพมากกว่าสองอย่าง ทั้งนี้เพื่อให้มีรายได้น่ามากขึ้นเพียงพอให้สมาชิกในครอบครัวอยู่กันได้อย่างปกติสุข และสะดวกสบายขึ้น ดังนั้นในช่วงกลางวัน หมู่บ้านจะค่อนข้างเงียบ มักจะพบแต่หญิงชาวเลและกลุ่มผู้เฒ่าผู้แก่ที่นั่งจับกลุ่มคุยกันหรืออยู่กับลูกหลานเล็กๆ ที่ยังไม่ได้เข้าโรงเรียน หมู่บ้านจะเริ่มคึกคักอีกครั้งในยามเย็น เนื่องจากชาวบ้านมักจะมารวมกลุ่มคุยกันหลังจากที่ผู้ชาย

กลับจากทะเลและได้ออนหลับพักผ่อนเพียงพอแล้ว ส่วนเด็ก ๆ ที่กลับจากโรงเรียนก็จะมาวิ่งเล่นกันในห้องในบ้านนั่นเอง

ในเวลาเย็นหญิงชาวเลจะกลับบ้านไปทำอาหารเย็น หลังจากทำอาหารเสร็จจะออกมาจับกลุ่มคุยกันอีกจนใกล้ค่ำจึงแยกย้ายกันกลับบ้าน และรับประทานอาหารพร้อมกันในบ้าน จากนั้นจะปิดบ้านเพื่อเตรียมเข้านอนหรือดูโทรทัศน์ ปัจจุบันบ้านชาวเลในหมู่บ้านสังกาอู่เกือบทุกบ้านมีโทรทัศน์ดูกันมากขึ้น คือมีโทรทัศน์ถึง 53 หลังคาเรือน จาก 81 หลังคาเรือน (ข้อมูลจาก กชช. 2ก 2544) และเพราะสภาพสังคม เศรษฐกิจเปลี่ยนแปลง ชาวบ้านมีรายได้มากขึ้นกว่าแต่ก่อน จึงมีเงินพอที่จะซื้ออุปกรณ์เครื่องใช้ไฟฟ้าสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ ได้แล้ว

อาหารหลัก

นอกจากอาหารทะเลแล้ว ข้าวได้กลายเป็นอาหารหลักของชาวเลมาช้านาน ปัจจุบันชาวเลมักจะหุงข้าวด้วยเตาไฟฟ้าเพราะความสะดวกและรวดเร็ว กับข้าวส่วนใหญ่จะมีปลาเป็นหลัก และทำเหมือนกับอาหารปักษ์ใต้ทั่วๆ ไปแต่อาจแตกต่างกันเล็กน้อยที่รสชาติและความเข้มข้นของเครื่องแกง อาหารที่ชาวเลนิยมทำกันก็คือ ปลาทอด แกงส้มปลา ปลาเปรี้ยวหวาน และจะมีอาหารประเภทเนื้อหมู ไก่หรือเนื้อวัวบ้างเป็นบางมื้อ โดยนำมาผัดกับผักชนิดต่างๆ หรือทำผัดเผ็ด แกงเผ็ด

มะพร้าวเป็นพืชหลักที่สำคัญอีกอย่างหนึ่งในชีวิตประจำวันของชาวเล พวกเขาจะใช้มะพร้าวเป็นส่วนประกอบหลักในการปรุงอาหารคาวหวาน ตลอดจนใช้ประโยชน์สารพัดจากส่วนต่างๆ ของต้นมะพร้าว และยังใช้เป็นส่วนประกอบสำคัญในพิธีกรรมต่างๆ อีกด้วย

สำหรับอาหารประเภทผัก ชาวเลจะเก็บยอดผักบางชนิดจากป่าแถบชายเกาะมาเป็นอาหาร นอกจากนี้ยังหาซื้อได้จากร้านค้าในชุมชน หรือซื้อจากร้านค้าในวันที่มีตลาดนัด แต่ชาวเลส่วนใหญ่มักไม่นิยมกินผัก เมื่อเทียบกับอาหารทะเล ผักที่นิยมนำมากเป็นประเภทยอดผักที่ใช้จิ้มน้ำพริก เช่น ยอดอ่อนของต้นมะม่วงหิมพานต์ เป็นต้น ส่วนผลไม้ก็จะกินผลไม้ตามฤดูกาลที่มีขายตามร้านค้าหรือตลาดนัด เช่น มะม่วง เงาะ เป็นต้น

ชาวเลมักจะกินอาหารไม่ค่อยเป็นเวลา หากหิวเมื่อไหร่ก็จะกินทันที ส่วนใหญ่จะกินอาหารวันละ 2-3 มื้อ คือ มื้อเช้า กลางวัน และเย็น สำหรับผู้ใหญ่อาจจะกินเฉพาะกลางวันกับเย็น แต่หากเป็นเด็กพ่อแม่มักจะให้กินตั้งแต่ตอนเช้า เพราะพ่อแม่กลัวว่าเด็กจะหิวและกินอาหารไม่อิ่ม นอกจากอาหารทั่วไปแล้วอาหารสำเร็จรูปประเภทหมีสำเร็จรูปและปลากระป๋อง รวมทั้งขนมขบเคี้ยวสำหรับเด็กประเภทที่โฆษณาในโทรทัศน์ก็ได้รับความนิยมมากเช่นกัน

การศึกษา

อาภรณ์ อุภยพันธ์ (2532) ได้ทำการศึกษาเรื่องระบบการศึกษาของชาวเลอุรักลาไว้อยู่ในอดีตไว้ว่า เด็กชาวเลในระยะแรกเกิดจนถึง 3 ขวบ จะได้รับการเลี้ยงดูจากพ่อแม่ หรือญาติผู้ใหญ่อย่างใกล้ชิด เมื่ออายุประมาณ 3-4 ขวบ ก็เริ่มเรียนรู้ธรรมชาติสิ่งแวดล้อมใกล้ ๆ ตัวและรู้จักเล่นกับเพื่อนวัยเดียวกันโดยมีพ่อแม่ พี่สาว หรือญาติผู้ใหญ่คอยดูแลความปลอดภัยและอบรมเลี้ยงดูจนกระทั่งอายุประมาณ 5-6

ขวบ เด็กผู้ชายจะติดตามพ่อหรือพี่ชายออกทะเล ขณะที่เด็กผู้หญิงเริ่มช่วยแม่หุงข้าวและเลี้ยงน้อง ในระยะแรกอาจจะเป็นเพียงการเฝ้าดูหรือเป็นลูกมือ คอยช่วยเหลือและเรียนรู้วิธีการไปจนอายุประมาณ 7-9 ขวบ เด็กผู้ชายสามารถทำงานร่วมกับผู้ใหญ่ได้ และเด็กผู้หญิงสามารถหุงข้าว ทำกับข้าวและเลี้ยงน้องได้ จนกระทั่งเมื่ออายุเข้าสู่วัยรุ่นสามารถทำมาหาเลี้ยงครอบครัวและเลี้ยงดูเด็กได้จึงพร้อมที่จะเปลี่ยนสถานภาพเป็นพ่อเป็นแม่ และเป็นปู่ย่า ตายายในที่สุด การเรียนรู้ดังกล่าวเป็นการศึกษานอกระบบ ซึ่งต้องใช้เวลาตลอดชีวิต นอกจากการศึกษานอกระบบแล้วปัจจุบันเด็กชาวเล ยังเข้ารับการศึกษากภาคบังคับในโรงเรียนรัฐบาล ซึ่งจัดเป็นการศึกษาอย่างเป็นทางการ หรือการศึกษาในระบบตามนโยบายของรัฐด้วย ทำให้การศึกษานอกระบบจากพ่อแม่ลดบทบาทลง ไม่ค่อยมีเวลาได้อบรมขัดเกลา เนื่องจากเด็กต้องไปโรงเรียน

ในอดีตความแตกต่างทางด้านภาษาก็เป็นอีกปัญหาหนึ่งในการเรียนการสอนเนื่องจากชุมชนชาวเลคงภาษาอูรักลาโว้ยเป็นภาษาพูดในชีวิตประจำวัน แต่ปัจจุบันพบว่าพ่อแม่ของเด็กเริ่มจะสอนลูกให้พูดภาษาไทยมากขึ้นควบคู่ไปกับการสอนภาษาอูรักลาโว้ยเพราะกลัวลูกจะมีปัญหาในการเข้าเรียนที่โรงเรียน กลัวจะพูดภาษาไทยไม่ได้ จึงสอนเด็กตั้งแต่ก่อนเข้าโรงเรียน หลังจากมีโทรทัศน์เข้าไปในหมู่บ้าน เด็กมีโอกาสดูโทรทัศน์ได้ฟังภาษาไทยมากขึ้นจากการดูโทรทัศน์ทุกวัน ทำให้เด็กเรียนรู้จากโทรทัศน์มากขึ้นอีกทางหนึ่ง

การประกอบอาชีพ

การประกอบอาชีพในหมู่บ้าน มีรูปแบบที่หลากหลายขึ้นในปัจจุบัน เพราะชาวเลต้องดิ้นรนทำมาหากินเพื่อหารายได้มาเลี้ยงครอบครัว ด้วยความที่มีรายได้ต่ำ โดยเฉลี่ยประมาณ 36,600 บาทต่อปีต่อคน (กชช. 2ค ปี 2544) อย่างไรก็ตามในแต่ละครัวเรือนมักจะมีการประกอบอาชีพมากกว่า 1 อย่าง เช่น นอกจากทำประมงแล้ว ในวันที่ไม่ได้ออกทะเลก็มักจะไปรับจ้างแรงงาน หรือบางครอบครัวก็ทำเกษตรกรรม

ประมง

อาชีพประมงเป็นอาชีพที่ชาวเลหนักที่สุด ชาวเลในสังกัดส่วนใหญ่ประกอบอาชีพประมง เพราะชีวิตผูกพันกับท้องทะเลมาตั้งแต่เกิด และทำมาหากินกับทะเลมาตลอด การทำประมงในหมู่บ้านสังกัดเป็นประมงชายฝั่ง หรือเรียกว่าประมงพื้นบ้าน ที่หากินตามชายฝั่งทะเลอันดามัน หรือตามเกาะบริเวณใกล้เคียงโดยใช้เรือหางยาวติดเครื่องยนต์ และหากว่าชาวเลไปเยี่ยมชมญาติที่เกาะอื่นก็มักจะพาเครื่องมือหาปลาไปด้วยเพื่อหาปลาระหว่างการเดินทาง ทำให้ไม่สูญเสียเวลาไปเปล่าๆ ชาวเลเกือบทุกคนในหมู่บ้านจะมีเรือเพื่อใช้ในการออกทะเล ไม่ว่าจะเป็เรือของตนเองหรือเรือของเจ้าแก่ก็ตาม ในหมู่บ้านมีคนที่ทำอาชีพประมงอย่างเดียว 57 ครัวเรือน

การหาปลาในสมัยก่อนนั้นทำกันอย่างง่าย ๆ ไม่ต้องใช้เครื่องมืออุปกรณ์อะไรมากนัก ซึ่งก็สามารถหาปลาได้เพียงพอสำหรับการยังชีพในครัวเรือนในแต่ละวัน และเครื่องมือส่วนใหญ่ก็สามารถหาได้ในท้องถิ่น แรงงานที่ใช้สำหรับการทำประมงก็ได้จากภายในครอบครัวนั่นเอง ปัจจุบันวิถีชีวิต

และสภาพทางเศรษฐกิจเปลี่ยนแปลงไป ทำให้การหาปลาต้องทำแข่งขันกับเวลาและต้องหาปลาให้ได้มากที่สุดเพื่อความอยู่รอดของตนเอง เพราะปัจจุบันอุปกรณ์ต่างๆ ที่ใช้ในการทำประมงนั้น ชาวเลส่วนมากยังต้องพึ่งพาตัวเอง เนื่องจากชาวเลไม่มีเงินทุนมากพอที่จะซื้อเรือหรืออุปกรณ์ในการประกอบอาชีพได้ภายในครั้งเดียว ค่อนข้างๆ ผ่อนชำระ ทำให้ชาวเลต้องขยันหาปลาและออกทะเลมากกว่าในอดีตหลายเท่าตัว

เกษตรกรรม

ชาวเลใช้พื้นที่บริเวณเชิงเขาปลูกมะพร้าว มะม่วงหิมพานต์และสะตอ มีชาวเลเพียงไม่กี่ครอบครัวเท่านั้นที่ทำสวนเช่นนี้ เพราะไม่มีเวลามาดูแลเอาใจใส่เท่าที่ควร ส่วนใหญ่ยังต้องออกทะเลเป็นหลัก อย่างไรก็ตามพืชสวนเหล่านี้ ต่างก็เป็นไม้ที่ไม่ต้องการการดูแลเอาใจใส่มากนัก เมื่อโตแล้วก็มักจะเก็บผลผลิตเพื่อเอาไปขายได้เลย ชาวเลบอกว่าเมื่อก่อนมะพร้าวขายได้ถึงจะราคาไม่แพงมากแต่ก็มีคนมารับซื้อถึงในหมู่บ้าน และก็มีการทำมะพร้าวแห้งขายด้วย แต่ปัจจุบันคนในเกาะลังคาก็หันมาปลูกมะพร้าวกันมากขึ้น ทำให้ราคาถูกลงมาก ส่วนใหญ่จึงปลูกไว้กินเองในครัวเรือน แต่หากมีพ่อค้าแม่ค้า หรือใครมาขอซื้อก็จะขายไปในราคาที่ไม่แพง ส่วนมะม่วงหิมพานต์และสะตอขายได้ราคาดี และมักจะมีแม่ค้ามารับซื้อถึงในหมู่บ้าน ส่วนที่เหลือจะนำมากินเองในครอบครัวและแบ่งเพื่อนบ้าน

รับจ้าง

นอกเหนือจากการทำประมงและเกษตรกรรมแล้ว ชาวเลยังทำอาชีพรับจ้างแรงงานต่างๆ หรือทำงานใน รีสอร์ทด้วย โดยเฉพาะหญิงชาวเลที่ไม่ได้ทำอะไรและต้องการหารายได้มาช่วยจุนเจือครอบครัว เนื่องจากเป็นอาชีพที่มีรายได้ประจำและแน่นอนในแต่ละวัน และไม่ต้องออกเสี่ยงภัยในทะเลทำให้อาชีพนี้ได้รับความนิยมจากชาวเลมากขึ้น ส่วนอาชีพรับจ้างแรงงานก็ยังคงมีให้พบเห็นอยู่ทั่วไป ส่วนใหญ่เป็นแรงงานผู้ชายที่มาทำงานรับจ้างต่างๆ เช่นแบกหาม ตัดหญ้าที่เทศบาลหรือก่อสร้าง ซึ่งแรงงานประเภทนี้พบเห็นได้ตั้งแต่ในอดีตจนถึงปัจจุบัน

พิธีกรรม

อุรักลาไว้ที่บ้านสังกาอูมีประเพณีความเชื่อเป็นของตนเอง ที่แสดงเอกลักษณ์ความเป็นกลุ่มชาติพันธุ์ได้อย่างชัดเจน และปัจจุบันยังคงมีประเพณีบางอย่างที่ได้สืบทอดต่อมาจากบรรพบุรุษ แต่อาจมีรายละเอียดที่แตกต่างกันออกไปบ้างตามยุคตามสมัย เนื่องจากการติดต่อกับคนภายนอก และได้รับเอาวัฒนธรรมบางอย่างมาปฏิบัติ ทำให้รายละเอียดที่ปรากฏในพิธีกรรมเหล่านั้นปรับตัวไปตามบริบทสังคมและวัฒนธรรมในแต่ละช่วงเวลา

ภาพที่ 2.26 พิธีบูชาแม่ย่านางเรือ

เป็นพิธีกรรมหนึ่งซึ่งเกี่ยวข้องกับการทำมาหากินในชีวิตของชาวเลหมู่บ้านสังกาอู๋ ครอบครัวดิโดที่มีเรือออกทะเลต้องถือป็นธรรมเนียมปฏิบัติในการทำพิธีนี้เพื่อความเป็นสิริมงคลต่อการทำมาหากิน คือการออกทะเลหาปลานั้นเอง ชาวเลเชื่อว่าการทำพิธีบูชาแม่ย่านางเรือเป็นการบอกกล่าวให้แม่ย่านางประจำเรือแต่ละลำรับรู้เพื่อจะได้คุ้มครองไม่ให้เกิดอุบัติเหตุเวลาออกทะเล และจับปลาหรือสัตว์ทะเลต่างๆ ได้มาก

ภาพที่ 2.27 พิธีลอยเรือ

พิธีลอยเรือ เป็นพิธีที่ถือว่าสำคัญสำหรับชาวเลบ้านสังกัดมากที่สุด และเป็นพิธีที่ยังคงสืบทอดมาจนถึงปัจจุบัน ชุมชนจะจัดพิธีนี้ทุกปี ปีละ 2 ครั้ง ใช้เวลาครั้งละ 2 วัน คือ ในวันขึ้น 14 ค่ำ วันขึ้น 15 ค่ำ ของเดือน 6 และเดือน 11 (ประมาณเดือนพฤษภาคมและเดือนตุลาคม) เรือที่นำไปลอยเรียกว่า “เรือปางจ๊ก” วัตถุประสงค์ในการลอยเรือ คือ 1. เพื่อสะเดาะห์เคราะห์ให้มีชีวิตความเจ็บไข้ทั้งหลายทั้งปวงหายไจากชุมชน 2. เพื่อส่งวิญญาณบรรพบุรุษไปสู่แดนสถิตคือ “ฉุนงูฉีรีย” ตามความเชื่อ 3. เพื่อส่งวิญญาณสัตว์ที่เคยฆ่าเป็นอาหารคินให้เจ้าของเดิม

ประเพณีนี้ทำให้กลุ่มชนชาวเลมีการกระทำทางสังคมร่วมกันและมีโอกาสได้มาพบปะสังสรรค์กันบ่อยๆ ทำให้เกิดแรงยึดเหนี่ยวทางสังคม การได้ทำพิธีรำลึกถึงบรรพบุรุษร่วมกันของชาวเลทำให้เกิดความสามัคคี และดำรงวิถีชีวิตที่คงเอกลักษณ์ไว้ ไม่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วเกินไป ทั้งทำให้เกิดการรับวัฒนธรรมใหม่จากภายนอกเข้ามาปฏิบัติผสมผสานกับประเพณีดั้งเดิมโดยไม่ทิ้งประเพณีดั้งเดิมของชุมชนไปเสียทีเดียว ถึงแม้ว่ารายละเอียดของประเพณีหรือพิธีนั้นๆ จะไม่คงรูปแบบเดิมไว้ทั้งหมดก็ตาม ซึ่งเป็นธรรมชาติของวัฒนธรรมที่ต้องปรับเปลี่ยนไปตามกาลเวลา

2.2.3 มาตรการท่องเที่ยวของอุทยานแห่งชาติหมู่เกาะลันตา จังหวัดกระบี่

แหล่งท่องเที่ยวที่มีความสำคัญเกาะลันตาใหญ่

สถานที่ท่องเที่ยว

เกาะลันตาใหญ่ เป็นเกาะที่มีขนาดใหญ่ที่สุดใน อ. เกาะลันตา ตรงกลางของเกาะเป็นแนวเขา ยาวจรดใต้ หาดทรายด้านตะวันตกจะมีความสวยงามมากกว่า และเล่นน้ำได้ ขณะที่ด้านตะวันออกจะ หันหน้าเข้าหาแผ่นดินไม่มีหาดทรายที่สวยงาม แต่เป็นเส้นทางไปสู่หมู่บ้าน ชุมชนของชาวบ้าน และตัว อำเภอ ด้านตะวันตกหันหน้าสู่ทะเลอันดามัน หาดทรายสีขาวตลอดแนว น้ำทะเลใส บริเวณด้าน ตะวันตกนี้ไม่มีจุดดำน้ำ เหมาะสำหรับพักผ่อนเล่นน้ำ นอนอาบแดดบนชายหาด ตอนกลางของเกาะจะมี ถ้ำ นักท่องเที่ยวนิยม เดินป่า นั่งช้าง เทียวถ้ำหรือเล่นน้ำตก ซึ่งจะได้บรรยากาศผจญภัยไปอีกแบบ

บ้านศาลาด่าน

หมู่บ้านเล็กๆ เป็นทั้งท่าเรือระหว่างเกาะลันตา กับ เกาะพีพี ท่าเรือเจ้าฟ้าที่กระบี่ เป็นแหล่ง ชุมชนอยู่บนสุดของเกาะลันตาใหญ่ มีร้านค้า ทัวร์ดำน้ำ ซุปเปอร์มาร์เก็ต ธนาคาร ตลาด สถานี รถสองแถว และสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ

ภาพที่ 2.28 บ้านศาลาด่าน

หาดคอกวาง

อยู่บริเวณแหลมคอกวาง เป็นโค้งอ่าวที่สวยงามเว้าเข้าหากันเป็นรูปคอกวาง มีชายหาดที่ ทรายไม่ขาวมากนักแต่มีบรรยากาศที่น่าพักผ่อน เพราะมีความร่มรื่นจากทิวสนทะเล ที่ขึ้นขนาน เป็นแนวตลอดชายหาด เป็นแหล่งชมพระอาทิตย์ตกอันเลื่องชื่อ

ภาพที่ 2.29 หาดคอกวาง

หาดคลองดาว หรือหาดโล๊ะบาหร

หาดที่มีความยาว 3 กิโลเมตร หาดทรายสีขาวปนเทาอ่อนๆ เมื่อน้ำลงจะเป็นหาดที่กว้างและสะอาดมาก นักท่องเที่ยวให้ความนิยมมากที่สุด สามารถลงเล่นน้ำได้อย่างสบาย เป็นหาดแรกที่ได้รับคามนิยมจวบจนทุกวันนี้ หาดคลองดาวนี้เองอยู่ไม่ไกลจากท่าเรือศาลาด่าน ใกล้แหล่งความเจริญจึงมีความครึกครื้นมากกว่าหาดอื่นๆ ตกกลางคืนจะมีแสงสีจากร้านอาหาร ร้านบาร์บีช มีการปิ้งย่างซีฟู๊ดส์กันริมทะเลเป็นที่สนุกสนาน เหมาะสำหรับผู้รักความสนุกสนาน และด้วยความที่มีรีสอร์ทที่ตั้งอยู่มากมายหลากหลายสไตล์ หลายราคาให้นักท่องเที่ยวได้เลือก หาดคลองดาวจึงไม่เหงาทั้งกลางวันและกลางคืน

ภาพที่ 2.30 หาดคลองดาว หรือหาด โล๊ะบาหร

หาดพระแฉะ หรือหาดลองบีช

อยู่ถัดมาจากหาดคลองดาว ฝรั่งจะเรียกว่า long beach มีความยาวประมาณ 2 กิโลเมตร แต่ลักษณะหาดไม่โค้งเว้าเหมือนหาดคลองดาว เป็นหาดทรายสีแสดปนน้ำตาล น้ำทะเลลงเล่นได้แต่ในบางจุดที่เป็นโขดหินไม่เหมาะที่จะเล่นน้ำ บางช่วงของหาดมีความลึก หาดพระแฉะเป็นหาดหนึ่งที่มีความเงียบสงบ คนไม่พลุกพล่าน ราคาที่พักไม่ค่อแพง ตลอดแนวหาดร่มรื่นไปด้วยทิวสนทะเลสลับกับทิวมะพร้าว

ภาพที่ 2.31 หาดพระแฉะ หรือหาดลองบีช

หาดคลองโขง

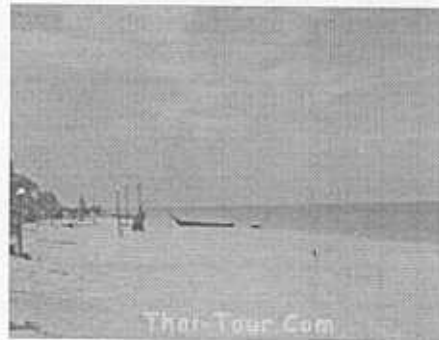
เป็นหาดที่เชื่อมต่อกับหาดพระแอ๊ะ หาดทรายมีหินปน ผู้คนไม่พลุกพล่านเหมือน สองหาดแรก สามารถนอนพักผ่อนอยู่ภายใต้ทิวมะพร้าวและทิวสนที่ร่มรื่น นอนอาบแดด หรือเดินเล่นตามชายหาด ชมวิวทิวทัศน์ที่สวยงาม เพียงพอแล้วสำหรับความสุขในวันพักผ่อน

ภาพที่ 2.32 หาดคลองโขง

หาดคลองนิน

เป็นหาดที่มีขนาดเล็ก แต่ก็มีส่วนที่น่าสนใจ คือมีทิวทัศน์ที่แปลกตา สามารถไปเที่ยวที่แหลมโตนดที่อยู่ใกล้ๆ หรือจะเที่ยวน้ำตกถ้าเขาไม่แก้วได้สะดวกอีกเหมือนกัน

ภาพที่ 2.33 หาดคลองนิน

หาดคลองโอบ

เป็นอ่าวเล็กๆ ที่มีความเป็นส่วนตัว เงียบสงบเป็นจุดเด่น หาดทรายเป็นทรายสีแดงเม็ดใหญ่ หาดจะเป็นโค้งอ่าวที่สวยงามเมื่อมองมาจากด้านหัวหาด สามารถลงเล่นน้ำได้ มีที่พักเพียง 2-3 แห่งที่มีความเป็นส่วนตัว บรรยากาศสบายๆ

หาดบักันเตียง

อยู่ถัดจากหาดคลองนิน เป็นหาดเนินหินยาวประมาณ 800 เมตร มีลักษณะเป็นโค้งอ่าวรูปครึ่งวงกลม หาดทรายมีความละเอียดสีขาวปนเทา เมื่อน้ำลดลงจะปรากฏแนวหินกรวดกลมมนขนาดย่อมๆ กระจายเป็นวงแหวนรอบแนวหาดสวยงามแปลกตาขึ้นนัก

หาดคลองจากหรืออ่าวคลองจาก

เป็นชายหาด ใล้งยาวประมาณ 400-500 ม. มีหาดทรายที่ขาวสะอาด น้ำทะเลสีเขียว มีบรรยากาศที่มีความเป็นส่วนตัว เหมาะแก่การพักผ่อน นอนอาบแดด และเล่นน้ำทะเล จากหาดนี้ยังสามารถมองเห็นเกาะรอกได้อย่างชัดเจน และมีบริการทัวร์พาไปดำน้ำที่เกาะรอก หรือจะเดิน ไปที่เขื่อน้ำตกคลองจากก็เป็นอีกกิจกรรมหนึ่งที่น่าสนใจ

อ่าวไม้ไผ่

เป็นอ่าวสุดท้ายก่อนจะถึงแหลมโดนด มีทัศนียภาพของชายหาดที่ขาวละเอียดคดกับน้ำทะเลสีเขียวมรกต หาดมีความกว้างมากและสามารถลงเล่นน้ำได้ หนทางในการมาเยือนอ่าวไม้ไผ่ค่อนข้างที่จะลำบากเนื่องจากเป็นทางลูกรัง และต้องขึ้นลงเขาแต่ก็มีความสวยคุ้มค่ากับการแวะเวียนมา

แหลมโดนด

เป็นที่ตั้งของอุทยานแห่งชาติหมู่เกาะลันตา อยู่ปลายสุดของเกาะ ลักษณะเป็นแหลมที่ยื่นออกไปในทะเลมีต้นโดนดขึ้นอยู่มากมาย เป็นดงจึงเป็นที่มาของชื่อแหลมโดนด ทางด้านทิศตะวันตกเป็นหาดหิน หรือที่เรียกว่า หาดหินงาม ส่วนทางด้านทิศตะวันออกเป็นหาดทราย แหลมโดนดไม่เหมาะที่จะเล่นน้ำ แต่เหมาะที่จะมาชมทิวทัศน์และบรรยากาศในยามเย็นที่สวยงามที่สุด นอกจากนี้ยังมีบ้านพักและเต็นท์ของอุทยานฯ ไว้รองรับนักท่องเที่ยว และจากแหลมโดนดสามารถมองเห็นเกาะโหลง และเกาะรอกได้ชัดเจน อีกด้วย

บ้านชาวเลสังกั่ว

ตั้งอยู่ทางปลายเกาะทางด้านใต้ ห่างจากศาลาด่านไป 27 กิโลเมตร มีถนนลาดยางไปถึง เป็นหมู่บ้านชาวเลที่มีขนาดใหญ่ ปลูกสร้างบ้านอยู่ติดทะเล มีวิถีชีวิตความเป็นอยู่ที่เรียบง่าย ผู้ชายมีอาชีพชาวประมงออกหาปลาส่วนผู้หญิงจะอยู่บ้าน ชาวเลที่นี่มีลักษณะเหมือนนิโกร ผมหยิกแบบซาไก ผิวดำ สังกัดได้ไม่ยาก ในแต่ละวันจะมีนักท่องเที่ยวแวะเวียนมาที่ชมวิถีชีวิตความเป็นอยู่ วัฒนธรรมของพวกเขายู่ไม่ได้ขาด

อ่าวเขาไม้แก้ว

อยู่ที่หาดคลองนิน นักท่องเที่ยวสามารถเปลี่ยนบรรยากาศจากลงเล่นน้ำทะเล มาลองสัมผัสผจญภัยลัดเลาะถ้ำชมทัศนียภาพที่เขียวขจี ของป่าไม้ที่ยังคงความสมบูรณ์ แม้จะไม่มี ความงดงามของหินงอกหินย้อยภายในถ้ำให้ได้ชม แต่ความเป็นธรรมชาติ และบรรยากาศโดยรอบก็พาให้เพลิดเพลินได้เหมือนกัน การเข้าไปชมถ้ำจะมีไกด์นำทาง คิดค่านำชมในเวลาที่ เป็นกันเอง ประมาณคนละ 30-50 บาท หากท่านคิดจะประหยัด เดินชมกันเองอาจหลงทางเข้าถ้ำผิดกันได้

ภาพที่ 2.34 ถ้ำเขาไม้แก้ว

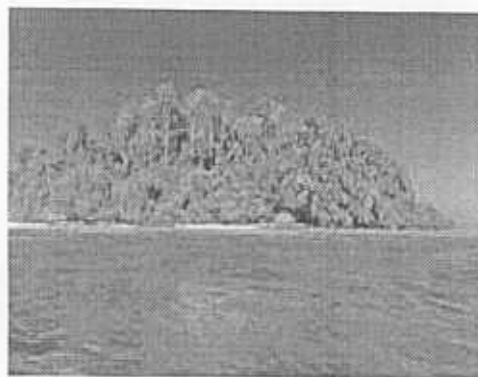
เกาะรอก

อยู่ในเขตอุทยานแห่งชาติหมู่เกาะลันตา ประกอบด้วย 2 เกาะคือ เกาะรอกในและเกาะรอกนอก มีร่องน้ำทะเลตื้นๆ กันอยู่ อยู่ห่างกันเพียง 250 เมตรเท่านั้น การมาเยือนเกาะรอกจะได้พบกับความงดงามของหาดทรายที่ขาวละเอียด คำน้ำหมปะการังและฝูงปลาที่สวยงาม การเดินทางมาเยือนนั้นก็ง่ายนิดเดียว สามารถซื้อเป็นแบบ One day tour จากเกาะที่เตอร์ทัวร์หรือจากรีสอร์ทต่างๆ บนเกาะลันตา

เกาะรอกนอก เป็นศูนย์กลางของเกาะรอก เนื่องจากเป็นที่ตั้งของหน่วยพิทักษ์อุทยานฯ มีบ้านพักและมีลานไว้ให้สำหรับกางเต็นท์ เรือทัวร์นิยมมาจอดเรือที่เกาะรอกนอกมากกว่าเกาะรอกใน เพราะมีบริเวณที่กว้างกว่า สถานที่ที่เป็นจุดที่น่าสนใจเหมาะแก่การไปค้นพบความสุข

แหล่งท่องเที่ยวที่มีความสำคัญของอุทยานแห่งชาติหมู่เกาะลันตา

กิจกรรมของอุทยานแห่งชาติหมู่เกาะลันตา - กิจกรรมชายหาด - แล่นปีโป้ง - ชมทิวทัศน์ - ดำน้ำตื้น - ดำน้ำลึก - เดินป่าศึกษาธรรมชาติ

ภาพที่ 2.35 แหลมธง

แหลมธง

อยู่ทางด้านทิศเหนือหรือหัวเกาะรอกใน ด้านที่เป็นโหนดหน้าผามองคล้ายเป็นเกาะเล็กๆ หากยืนมองที่หาดด้านตรงข้ามจะเห็นพระอาทิตย์ตกกระหว่างช่องนั้น
กิจกรรม - ชมทิวทัศน์

จุดชมทิวทัศน์เกาะรอกนอก

จากหาดทะเลลู ที่มีหาดทรายขาวละเอียด สามารถเดินทะลุผ่านไปอีกด้านหนึ่งของเกาะรอกนอก จะพบอ่าวโค้งคล้ายเกือกม้า สองด้านของอ่าวเป็นหน้าผาหินสูงชัน ชายหาดด้านนี้เป็นหาดหินและน้ำลึก ไม่เหมาะสำหรับการเล่นน้ำ ตามเส้นทางเดินจะพบป้ายบอกทางไปยังจุดชมทิวทัศน์ ณ จุดชมทิวทัศน์นี้ สามารถมองเห็นทิวทัศน์ของเกาะรอกนอกและเกาะรอกใน ยามเย็นสามารถชมพระอาทิตย์ตกได้ การเดินเท้าขึ้นไปยังจุดชมทิวทัศน์ค่อนข้างชันพอสมควร นักท่องเที่ยวควรเดินด้วยความระมัดระวัง และไม่ควรยื่นมือขอพนักมือค้ำยันไป เพราะอาจเกิดอันตรายได้

ภาพที่ 2.36 จุดชมทิวทัศน์เกาะรอกนอก

อ่าวม่านไทร

มีสภาพป่าผสมกันระหว่างป่าชายเลน ป่าชายหาด และป่าดงดิบ หากเดินลึกเข้าไปในป่าจะพบต้นไทรขนาดใหญ่ที่ปล่อยรากข้อยลงมาประคองม่าน ที่มีความกว้างประมาณ 5-6 เมตร บริเวณชายหาด น้ำค่อนข้างตื้น เหมาะสำหรับการเล่นน้ำและดำน้ำดูปะการัง
กิจกรรม - กิจกรรมชายหาด - ดำน้ำตื้น

อ่าวศาลเจ้า

มีหาดทราย บริเวณนี้มีน้ำซับซึมออกมาในช่วงฤดูแล้ง เป็นแหล่งน้ำที่สามารถใช้ได้ตลอดปี มีศาลของชาวประมงที่สร้างขึ้นไว้สักการบูชา
กิจกรรม - กิจกรรมชายหาด - ชมวัฒนธรรมประเพณี

เกาะหินห้าลูก

เกาะหินห้าลูก หรือเกาะห้า หรือเกาะตุ๊กตาลีมา เป็นกลุ่มเกาะ 5 เกาะ เกาะห้าใหญ่จะมีลักษณะของหมู่หญ้าอยู่บนสันเกาะ มีเกาะรูปคล้ายใบเรือ เป็นเกาะที่มีน้ำลอดได้เมื่อขึ้นอยู่บนสันเกาะจะมีมุมมองทิวทัศน์ที่สวยงาม ในบริเวณดังกล่าวมีปะการังน้ำตื้น
กิจกรรม - ชมทิวทัศน์ - ดำน้ำตื้น

เกาะไหง

มีชายหาดที่ยาวและเงียบสงบ เป็นแหล่งดูปะการังน้ำตื้นที่สมบูรณ์ อยู่ห่างจากที่ทำการอุทยานแห่งชาติประมาณ 18 กิโลเมตร
กิจกรรม - กิจกรรมชายหาด - ดำน้ำตื้น

เกาะตะเลเบ็ง

เป็นเกาะที่มีรูปลักษณะเป็นหินปูน มีชายหาดเล็กๆ เมื่อน้ำทะเลขึ้นจะท่วมบริเวณชายหาด มีลักษณะของโพรงถ้ำอยู่ริมน้ำ เป็นที่อาศัยของนกนางแอ่น
กิจกรรม - ชมทิวทัศน์

แหลมโคนด เกาะลันตาใหญ่

มีหาดทรายสวยงามอยู่ทางด้านหลังเกาะ และเกาะเล็กเกาะน้อยอยู่ใกล้เคียง เป็นที่ตั้งของที่ทำการอุทยานแห่งชาติหมู่เกาะลันตา ที่อยู่ปลายสุดของเกาะลันตาใหญ่ มีลักษณะเป็นที่ราบรูปสามเหลี่ยมปลายด้านหนึ่งยื่นออกไปในทะเล มีต้นตาลสูงเด่น อีกด้านหนึ่งเป็นเขาสูงชันที่ปกคลุมด้วยป่าดงดิบ

บริเวณแหลมโคนดนี้ มีบ้านพัก สถานที่กางเต็นท์และเดินเท้า ไว้ให้บริการนักท่องเที่ยวที่ต้องการพักแรมบนเกาะ นอกจากนี้ ยังมีสิ่งอำนวยความสะดวกอื่นๆ เช่น ร้านอาหารสวัสดิการ ห้องน้ำ-ห้องสุขา เส้นทางศึกษาธรรมชาติด้วยกิจกรรม - กิจกรรมชายหาด - แค้มป์ปิ้ง - เดินป่าศึกษาธรรมชาติ

กองหินม่วงและกองหินแดง

เป็นกองหินใต้น้ำอยู่ทางทิศตะวันออกเฉียงใต้ของเกาะรอกนอกและเกาะรอกใน เป็นจุดดำน้ำลึกที่มีปะการังอ่อนสวยงามมากรวมทั้งสัตว์ทะเลนานาชนิด
กิจกรรม - ดำน้ำลึก

การเดินทางคมนาคม

เกาะลันตาใหญ่

รถยนต์ นักท่องเที่ยวที่นำรถไปเองสามารถนำรถลงเรือได้ที่ท่าเทียบแพขนานยนต์ บ้านหัวหินไปเกาะลันตาน้อยและข้ามแพอีกครั้งไปยังเกาะลันตาใหญ่ สามารถข้ามแพได้ตั้งแต่เวลา ๐๘.๐๐ น.- ๑๘.๓๐ น.

ค่าข้ามแพ

จากบ้านหัวหิน - เกาะลันตาน้อย รถยนต์ คันละ ๕๐ บาท ผู้โดยสารคนละ ๓ บาท
มอเตอร์ไซค์ คันละ ๑๐ บาท

จากเกาะลันตาน้อย – เกาะลันตาใหญ่ รถยนต์ คันละ ๔๐ บาท รวมคนขับ ผู้โดยสารคนละ ๓ บาท

สามารถข้ามแพได้ตั้งแต่เวลา ๐๗.๐๐ น. – ๒๐.๐๐ น.

การเดินทางไปท่าเรือหัวหิน จากอำเภอเมืองใช้ทางหลวงหมายเลข ๔ ไปทางอำเภอกลองท่อม (เส้นทางไปจังหวัดตรัง) ถึงบ้านแยกห้วยน้ำขาว ให้เลี้ยวขวาไปตามทางหลวง ๔๒๐๖ ประมาณ ๒๐ กิโลเมตร จนถึง บ้านหัวหิน

รถตู้ปรับอากาศ

มีรถออกจากอำเภอเมือง วิ่งระหว่างกระบี่-เกาะลันตาใหญ่ รถออกเวลา ๑๑.๐๐ น. ๑๓.๐๐ น. และ ๑๖.๐๐ น. ค่าโดยสารคนละ ๑๒๐ บาท ใช้เวลาเดินทาง ๒ ชั่วโมง ส่วนขากลับจากเกาะลันตาใหญ่ จะมีรถออกเวลา ๐๗.๐๐ น. และ ๑๒.๐๐ น. สอบถามเพิ่มเติมได้ที่ กระบี่ ลันตาทัวร์ อำเภอเมือง โทร. ๐ ๗๕๖๒ ๒๘๘๒ ศาลาค่าน โทร. ๐ ๗๕๖๘ ๔๑๒๑ นอกจากนี้จากจังหวัดตรัง ก็มีรถตู้ปรับอากาศบริการ รถออกเวลา ๑๑.๐๐ น. ๑๒.๓๐ น. ๑๓.๓๐ และ ๑๕.๓๐ น. ใช้เวลาเดินทางประมาณ ๓ ชั่วโมง ค่าโดยสารชาวไทยคนละ ๑๒๐ บาท ชาวต่างประเทศ ๑๘๐ บาท สอบถามข้อมูลได้ที่ โทร. ๐ ๗๕๒๑ ๑๑๘๘

เรือโดยสารในฤดูท่องเที่ยว (เดือนพฤศจิกายน-พฤษภาคม) มีเรือออกจากท่าเรือเจ้าฟ้า อำเภอเมือง ไปขึ้นที่ท่าเรือศาลาค่าน บนเกาะลันตาใหญ่ เรือออกเวลา ๑๐.๐๐ น. และ ๑๓.๐๐ น. ใช้เวลาประมาณ ๒ ชั่วโมง สนใจสอบถามข้อมูลที่ท่าเรือเจ้าฟ้า โทร. ๐ ๗๕๖๓ ๐๔๓๐ - ๒

การเดินทางจากเกาะลันตาไปยังเกาะต่าง ๆ

เกาะลันตา – เกาะพีพี เรือออกเวลา ๐๘.๐๐ น. และ ๑๓.๐๐ น.

เกาะลันตา – กระบี่ เรือออกเวลา ๐๘.๐๐ น. และ ๑๓.๐๐ น.

เกาะลันตา – เกาะพีพี - ภูเก็ต เรือออกเวลา ๐๘.๐๐ น. และ ๐๘.๓๐ น.

เกาะลันตา – เกาะพีพี - กระบี่ เรือออกเวลา ๐๘.๐๐ น. และ ๑๓.๓๐ น.

รวมทั้งมีเรือบริการวิ่งระหว่าง เกาะลันตา – เกาะจำ – กระบี่ และเรือบริการทุกวันจากเกาะลันตาใหญ่ไปเกาะไหง เกาะรอก และเกาะกระดาน

เกาะตะละเบ็ง

อยู่ระหว่างท่าเรือคลองม่วง-เกาะลันตา เป็นเกาะที่มีลักษณะเป็นหินปูน คล้ายเกาะพีพีเต มีชายหาดเล็กๆ และ โพรงถ้ำซึ่งจะโผล่ให้เห็นได้เฉพาะเวลาน้ำลง มีนกนางแอ่นอาศัยอยู่บนเกาะด้วย ในกลุ่มนี้จะมีเกาะผีซึ่งอยู่ไปทางทิศเหนือ และยังเป็นที่สามารถพาขเรือแคนูได้

เกาะรอกใน

เป็นที่ตั้งของหน่วยพิทักษ์ย่อยของอุทยานแห่งชาติหมู่เกาะลันตา เป็นเกาะที่มีลักษณะเป็นหน้าผาสูงชัน ด้านทิศตะวันออกมีหาดทราย และแนวปะการังเป็นกลุ่มๆ ตาม โคดหิน ด้านทิศเหนือของเกาะมีแหลมธงและอ่าวศาลเจ้า สันทรายที่เกาะรอกในละเอียดขาวเนียน น้ำทะเลใสเป็นสีเขียว จนมองเห็นปลาหลากสีสัน เป็นความบริสุทธิ์ของธรรมชาติที่ยังไม่มีใครเดินทางมาสัมผัสมากนัก บนเกาะยังมีเส้นทางเดินศึกษาธรรมชาติให้ได้เดินออกกำลังกายดูพันธุ์ไม้ต่าง ๆ ได้อีกด้วย สำหรับนักท่องเที่ยวที่ต้องการจะพักค้างแรม บนเกาะมีที่สำหรับกางเต็นท์ สนใจสอบถามข้อมูลได้จากอุทยานแห่งชาติหมู่เกาะลันตา โทร. ๐ ๗๕๖๒ ๕๐๘๘ - ๕

เกาะรอกนอก

ทางด้านทิศตะวันออกเฉียงใต้และทิศใต้ มีหาดทรายขาวละเอียด และแนวปะการังน้ำตื้น ด้านท้ายเกาะมีหาดทะเลและอ่าวมานไทร

การเดินทางไปเกาะรอก นิยมเช่าเรือจากท่าเรือปากเมง ใช้เวลาประมาณ ๓-๔ ชั่วโมง หรือใช้บริการนำเที่ยวด้วยเรือเร็วจากเกาะลันตา สามารถติดต่อได้จากบริษัททัวร์หรือสถานที่พักบนเกาะลันตาใหญ่

เกาะไหง

ทางทิศตะวันออกของเกาะประกอบด้วยหาดทรายขาว และมีปะการังด้านหน้าหาด นับเป็นแหล่งดูปะการังน้ำตื้นที่สมบูรณ์แห่งหนึ่ง การเดินทาง สามารถเช่าเรือจากท่าเรือปากเมง จังหวัดตรังได้

หินแดง

เป็นหินโสโครก อยู่ฝั่งด้านนอกของทะเลอันดามัน มีปะการังชนิดต่าง ๆ ที่สวยงามเหมาะสำหรับการดำน้ำ

เกาะห้า

เป็นกลุ่มเกาะ ๕ เกาะ เกาะห้าใหญ่มีรูปร่างคล้ายใบเรือ และเป็นจุดดำดูปะการังน้ำตื้น

สถิติผู้มาเยี่ยมเยือน

มีการขยายตัวเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ทั้งจำนวนนักท่องเที่ยว และรายได้

-ปี 2544 มีผู้มาเยี่ยมเยือน 1,356,960 คน พักค้างคืน 1,133,383 คน ไม่ค้างคืน 223,577 คน
ระยะพำนักรเฉลี่ย 4.38 วัน ทำรายได้สู่จังหวัด 14,199 ล้านบาท

-ปี 2545 มีผู้มาเยี่ยมเยือน 1,458,771 คน พักค้างคืน 1,219,468 คน ไม่ค้างคืน 239,303 คน
ระยะพำนักรเฉลี่ย 4.50 วัน ทำรายได้สู่จังหวัด 15,593.33 ล้านบาท

-ปี 2546 มีผู้มาเยี่ยมเยือน 1,623,217 คน พักค้างคืน 1,373,678 คน ไม่ค้างคืน 249,539 คน
ระยะพำนักรเฉลี่ย 4.36 วัน ทำรายได้สู่จังหวัด 16,801.77 ล้านบาท

ตารางที่ 2.5 การจำแนกสถิติทางการท่องเที่ยว

รายการ	2546	2545	2544
จำนวนโรงแรม (แห่ง)	290	290	183
ในเมือง	45	45	30
อำเภอพระนาง	97	97	57
เกาะพีพี	53	53	50
เกาะลันตา	95	95	46
จำนวนห้องพัก (ห้อง)	9,088	9,088	6,024
ในเมือง	1,475	1,475	1,215
อำเภอพระนาง	3,343	3,343	1,878
เกาะพีพี	2,036	2,036	1,751
เกาะลันตา	2,234	2,234	1,180
อัตราการเข้าพักเฉลี่ย (%)	43.94	43.22	55.42
ในเมือง	49.50	47.30	54.92
อำเภอพระนาง	40.67	39.57	50.31
เกาะพีพี	54.40	60.19	65.31
เกาะลันตา	35.59	30.54	49.66
จำนวนนักท่องเที่ยว (คน)	1,115,175	983,900	907,280
ในเมือง	368,188	305,226	282,370
อำเภอพระนาง	325,065	228,066	228,295
เกาะพีพี	265,073	342,903	283,598
เกาะลันตา	156,849	107,705	113,017
ระยะพำนักเฉลี่ย (วัน)	2.63	2.68	2.86
ในเมือง	1.44	1.66	1.90
อำเภอพระนาง	3.09	3.50	3.20
เกาะพีพี	3.07	2.51	3.07
เกาะลันตา	3.72	4.33	4.01
จำนวนคนต่อห้อง	2.01	2.02	2.16
ในเมือง	1.99	2.02	2.28
อำเภอพระนาง	2.02	2.05	2.14
เกาะพีพี	2.00	2.00	2.10
เกาะลันตา	2.03	2.02	2.14

ตารางที่ 4.5 (ต่อ)

รายการ	2546	2545	2544
จำนวนผู้เยี่ยมชม	1,623,217	1,458,771	1,356,960
นักท่องเที่ยว	1,373,678	1,219,468	1,133,383
นักท่องเที่ยว	249,539	239,303	223,577
ระยะเวลาเฉลี่ยของนักท่องเที่ยว	4.36	4.50	4.38
ชาวไทย	3.60	3.44	3.37
ชาวต่างชาติ	5.04	5.19	5.16
ค่าใช้จ่ายเฉลี่ย/คน/วัน	2,499.35	2,518.31	2,530.23
นักท่องเที่ยว	2,673.22	2,711.80	2,728.88
นักท่องเที่ยว	1,542.08	1,532.37	1,523.19
รายได้(ล้านบาท)	16,801.77	15,593.33	14,199.63
ชาวไทย	5,363.65	3,970.41	4,117.35
ชาวต่างชาติ	11,438.12	11,622.92	10,082.28

ที่มา : การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย สำนักงานภาคใต้ เขต 4 (ภูเก็ต-พังงา-กระบี่)

ศูนย์ประสานงานการท่องเที่ยวจังหวัดกระบี่ 18 มี.ค.47

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเรื่องการศึกษาวิจัยครั้งนี้ได้เลือกศึกษาพื้นที่เกาะลันตาใหญ่ อำเภอเกาะลันตา จังหวัดกระบี่ โดยใช้วิธีการศึกษาเอกสารข้อมูลที่เกี่ยวข้อง การใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยได้กำหนดแนวทางการศึกษา การเก็บรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูล ดังต่อไปนี้

ผู้วิจัยได้กำหนดขั้นตอนการดำเนินการวิจัย ดังนี้

- 3.1 กำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
- 3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
- 3.3 การตรวจสอบเครื่องมือ
- 3.4 การรวบรวมข้อมูล
- 3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

3.1.1 ประชากร

การศึกษาในครั้งนี้ใช้พื้นที่เกาะลันตาใหญ่ ซึ่งเป็นเกาะที่ใหญ่ที่สุดในหมู่เกาะลันตา ตั้งอยู่ในพื้นที่อำเภอเกาะลันตา จังหวัดกระบี่ มีพื้นที่ทั้งหมด 152 ตารางกิโลเมตร มีพื้นที่รวม 220,000 ไร่ แบ่งเป็นพื้นที่ป่า 120,000 ไร่ พื้นที่การเกษตร 80,000 ไร่ แบ่งเขตการปกครองมี 5 ตำบล 35 หมู่บ้าน การปกครองท้องถิ่นมี 5 อบต.เทศบาลมีประชากรตามทะเบียนบ้าน 25,000 คน แต่คาดว่าอาศัยจริงเกือบ 60,000 คน และ นักท่องเที่ยวที่เดินทางไปพักในฤดูกาลท่องเที่ยว (เดือนพฤศจิกายน – เดือนพฤษภาคม) เฉลี่ย 3,000 คน/วัน (ข้อมูลสถิติจาก www.kabi.co.th)

ในการเก็บรวบรวมข้อมูลภาคสนามจะใช้การเลือกกลุ่มตัวอย่างโดยไม่ใช้หลักทฤษฎีความน่าจะเป็นเป็นวิธีการสำรวจแบบสุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญ (Accidental Sampling) โดยแบ่งออกเป็น 2 กลุ่มโดยผู้วิจัยจะสัมภาษณ์และแจกแบบสอบถามจำนวน

กลุ่มที่ 1 ประชาชนผู้ประกอบการด้านการท่องเที่ยวทั่วไปที่อาศัยอยู่บนเกาะลันตาใหญ่ และเจ้าหน้าที่องค์การปกครองท้องถิ่น

กลุ่มที่ 2 นักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศ

3.1.2 การกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

การกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างมีวิธีทางสถิติหลายวิธีผู้วิจัยจึงเลือกกลุ่มตัวอย่าง โดยการ ใช้ตารางการกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างตาม Yamane ที่ 95%ขนาดของ กลุ่มตัวอย่างตามความ คลาดเคลื่อน $\pm 10\%$ โดยกำหนดขนาดของประชากรไว้แล้วดังนี้

กลุ่มที่ 1 ประชาชนผู้ประกอบการด้านการท่องเที่ยวทั่วไปที่อาศัยอยู่บนเกาะลันตาใหญ่ และเจ้าหน้าที่องค์กรปกครองท้องถิ่น 60,000 คนกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ 100 คน

กลุ่มที่ 2 นักท่องเที่ยวที่เดินทางไปพักในฤดูกาลท่องเที่ยว (เดือนพฤศจิกายน – เดือนพฤษภาคม) เฉลี่ย 3,000 คน/วัน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ 100 คน

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูล แบ่งออกเป็น 2 ลักษณะ คือ

3.2.1 แบบสอบถาม (Questionnaire) แบบมีคำถามแน่นอน (Structured Question) การใช้ แบบสอบถามจะมีคำถาม 2 ลักษณะ คือ

1. คำถามสำหรับประชากรและผู้ประกอบการท้องถิ่น เป็นคำถามเกี่ยวกับแนวทางใน การจัดการท่องเที่ยวและผลกระทบที่ได้รับจากการพัฒนาพื้นที่เพื่อการท่องเที่ยว แบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป คือข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม อายุ เพศ อาชีพ ที่เกี่ยวข้องและมีผลต่อปัจจัยการท่องเที่ยว ประกอบด้วยคำถาม ทั้งหมด 7 ข้อ

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันด้านกายภาพของพื้นที่ของผู้ตอบแบบ สัมภาษณ์ที่เป็นประชาชนในท้องถิ่นความคิดเห็นเกี่ยวกับสิ่งอำนวยความสะดวก เป็นคำถาม เกี่ยวกับการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกที่จำเป็นแก่นักท่องเที่ยว ความสะดวกในการเข้าถึงพื้นที่ รวมทั้งการพัฒนารูปแบบอาคารที่อาจเกิดขึ้นในอนาคต ประกอบด้วยคำถามทั้งหมด 5 ข้อ

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการท่องเที่ยว เป็นคำถามเกี่ยวกับการจัดการท่องเที่ยวที่ ปฏิบัติอยู่ในปัจจุบัน และแนวทางในการพัฒนาการจัดการท่องเที่ยวให้เพิ่มขึ้น การมีส่วนร่วมของ ประชาชน เพื่อส่งเสริมการจัดการท่องเที่ยวในพื้นที่การปลูกจิตสำนึกถึงการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ประกอบด้วยคำถามทั้งหมด 5 ข้อ

2. คำถามสำหรับนักท่องเที่ยว เป็นคำถามเกี่ยวกับลักษณะ พฤติกรรมการท่องเที่ยว ความพึงพอใจในการท่องเที่ยวรวมทั้งทัศนคติเกี่ยวกับการท่องเที่ยว

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป คือข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม อายุ เพศ อาชีพ ที่เกี่ยวข้องและมีผลต่อปัจจัยการท่องเที่ยว ประกอบด้วยคำถามทั้งหมด 5 ข้อ

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการท่องเที่ยว เป็นคำถามเกี่ยวกับข้อมูลการท่องเที่ยว ความพึงพอใจด้านการการท่องเที่ยวให้เพิ่มขึ้น ความรู้ที่ได้รับจากการท่องเที่ยวในพื้นที่ ความคิดเห็นด้านการท่องเที่ยวเชิงคุณภาพ คำถามเกี่ยวกับความพึงพอใจในการได้รับบริการด้านสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆประกอบด้วยคำถามทั้งหมด 7 ข้อ

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการท่องเที่ยว เป็นคำถามเกี่ยวกับการจัดการท่องเที่ยวที่ปฏิบัติอยู่ในปัจจุบัน และแนวทางในการพัฒนาการจัดการท่องเที่ยวให้เพิ่มขึ้น การมีส่วนร่วมของประชาชน เพื่อส่งเสริมการจัดการท่องเที่ยวในพื้นที่การปลูกจิตสำนึกถึงการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ประกอบด้วยคำถามทั้งหมด 5 ข้อ

3.2.2 การสำรวจ (Survey)

ผู้วิจัยทำการสำรวจลักษณะสภาพทางกายภาพในพื้นที่เขตเกาะล้านตาใหญ่ จังหวัดกระบี่ โดยใช้เครื่องมือในการสำรวจ ดังนี้

กล้องถ่ายรูป และ วิกิโอเพป ใช้สำรวจบริเวณพื้นที่ใน เกาะล้านตาใหญ่ และหมู่เกาะบริวาร ที่เป็นสถานที่ท่องเที่ยว เพื่อทราบลักษณะภูมิประเทศ พืชพรรณและสัตว์ชนิดต่าง ๆ ที่พบเห็น ความแตกต่างของพื้นที่ที่เป็นเขตป่าสงวนแห่งชาติ บริเวณที่ถูกบุกรุกและเกิดไฟไหม้ บริเวณที่จัดให้เป็นพื้นที่ท่องเที่ยวในปัจจุบัน บริเวณที่ตั้งของหน่วยงานพิทักษ์ป่าและบริเวณที่เป็นที่อยู่อาศัย และเกษตรกรรมของประชาชนในพื้นที่ ที่สามารถเข้าสำรวจถึงและถ่ายภาพได้

3.3 การตรวจสอบเครื่องมือ

3.3.1 ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่สร้างเสร็จแล้ว นำเสนอต่ออาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ และผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วม ทำการตรวจสอบและแก้ไขความถูกต้องของเนื้อหา ความเหมาะสมของถ้อยคำ สำนวนภาษาและความชัดเจนในข้อคำถาม

3.3.2 ผู้วิจัยนำแบบสอบถามนำเสนอต่อผู้ทรงคุณวุฒิ ตรวจสอบความเหมาะสมของข้อคำถาม และสำนวนภาษาที่ใช้โดยประกอบไปด้วยผู้ทรงคุณวุฒิที่มีรายชื่อดังต่อไปนี้

1. รศ.ดร. เอกรินทร์ อนุกุลยุทธ คณะบดีคณะสถาปัตยกรรม มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
2. นางสุภรณ์ เผ่าฉาน อาจารย์ประจำภาควิชาเทคนิคสถาปัตยกรรม วิทยาลัยเทคนิคนครสวรรค์
3. นายอำนาจ จรัสจำรุงผล อาจารย์ประจำภาควิชาเทคนิคสถาปัตยกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุวรรณภูมิวิทยาเขตนนทบุรี

3.3.3 ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่เสนอต่ออาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วมและผู้ทรงคุณวุฒิ พิจารณาแล้วมาแก้ไขอีกครั้ง แล้วนำเสนอต่ออาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์และผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วมก่อนนำเสนอแบบต้นฉบับไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่าง

3.3.4 ผู้วิจัยนำแบบสอบถามตัวอย่างที่แก้ไขเรียบร้อยแล้วไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 10 ชุดเพื่อทราบปัญหาและข้อผิดพลาดจากการออกแบบสัมภาษณ์ แล้วนำมาแก้ไขปรับปรุง

3.4 การรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลจากประชากรและกลุ่มตัวอย่าง โดยมีขั้นตอน ดังนี้

3.4.1 ผู้วิจัยได้ทำการเก็บข้อมูลโดยแบบสอบถามภาคสนาม

ตามประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่กำหนดไว้จนครบผู้วิจัยลงพื้นที่เพื่อทำการเก็บข้อมูลโดยการสำรวจและสังเกตโดยใช้เครื่องมือที่กำหนดไว้ทำการสำรวจและสังเกตตรงทางภาคสนาม

3.4.2 เมื่อเก็บรวบรวมข้อมูลแล้ว ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์ ข้อมูลและนำข้อมูลที่สมบูรณ์ที่สุดไปใช้

3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล

3.5.1 ข้อมูลที่ได้จากการศึกษารวบรวมจากเอกสาร ผู้วิจัยจะนำมาเป็นข้อมูลประกอบการวิเคราะห์ข้อมูล

3.5.2 ข้อมูลจากแบบสอบถามกลุ่มตัวอย่าง เมื่อได้ข้อมูลดิบแล้วผู้วิจัย นำมารวบรวมคะแนนในแต่ละตอน และแต่ละเรื่อง แล้ววิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ โดยอาศัยค่าร้อยละ จำแนกตามรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม
2. ความคิดเห็นเกี่ยวกับการท่องเที่ยว
3. ความคิดเห็นเกี่ยวกับสิ่งอำนวยความสะดวก

3.5.3 ข้อมูลที่ได้จากการสำรวจพื้นที่ทางภาคสนาม เมื่อได้ข้อมูลดิบแล้ว ผู้วิจัยทำการสังเคราะห์ ข้อมูล โดยอาศัยหลักการและเหตุผล ภายใต้เงื่อนไขสถานการณ์ปัจจุบันเมื่อได้ผลการสังเคราะห์ข้อมูลดังกล่าวข้างต้นแล้วผู้วิจัยจึงนำมาเปรียบเทียบกับกรอบแนวความคิดในทางทฤษฎีการใช้ประโยชน์พื้นที่เพื่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ และนำผลที่ได้ทั้งหมด มาทำการแบ่งเขตการใช้ประโยชน์พื้นที่เพื่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์และนำมาออกแบบสิ่งอำนวยความสะดวกที่จำเป็นต่อการท่องเที่ยว เพื่อเสนอเป็นแนวทางการพัฒนาพื้นที่เพื่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ต่อไป

บทที่ 4

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้และนำเสนอในหัวข้อต่อไปนี้

4.1 การวิเคราะห์ข้อมูลจากการตอบแบบสอบถาม

4.1.1 การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม

4.1.2 การวิเคราะห์ความคิดเห็นสภาพปัจจุบันด้านกายภาพของพื้นที่

4.1.3 การวิเคราะห์ความคิดเห็นเกี่ยวกับการออกแบบสิ่งอำนวยความสะดวกที่

จำเป็นต่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์

4.2 การวิเคราะห์ข้อมูลจากการสำรวจ

4.2.1 ข้อมูลจากการสำรวจเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันด้านกายภาพของพื้นที่

4.2.2 ข้อมูลจากการสำรวจการแบ่งเขตการใช้พื้นที่เพื่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์

4.2.3 ข้อมูลจากการสำรวจเกี่ยวกับการออกแบบสิ่งอำนวยความสะดวกที่จำเป็น

ต่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

4.1 การวิเคราะห์ข้อมูลจากการตอบแบบสอบถาม

4.1.1 การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสัมภาษณ์

ตอนที่ 1 ผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ที่เป็นประชาชนในท้องถิ่น

ตารางที่ 4.1 การจำแนกข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ที่เป็นประชาชนในท้องถิ่น

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
1. เพศ	98	100
1) ชาย	66	65
2) หญิง	22	35
2. อายุ	98	100
1) 20-25 ปี	10	10
2) 26-30 ปี	32	31
3) 31-35 ปี	25	25
4) 36-40 ปี	31	30
5) มากกว่า 40 ปี	0	0

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
3. ระดับการศึกษา	98	100
1) ประถมศึกษา	35	34
2) มัธยมศึกษา	12	12
3) อาชีวศึกษาหรือเทียบเท่า	23	23
4)ปริญญาตรี	18	18
5) ปริญญาตรีขึ้นไป	10	10
4. อาชีพ	98	100
1) ผู้ประกอบการธุรกิจท่องเที่ยว	34	33
2) เกษตรกรรม	22	23
3) รับจ้าง	10	10
4) รับราชการ	8	8
5) ขับเรือ	10	10
6) ค้าขาย	10	10
7) ประมง	4	4
5. รายได้ต่อเดือน	98	100
1) ต่ำกว่า 3,000 บาท	18	18
2) 3,001 – 6,000 บาท	32	31
3) 6,001 – 9,000 บาท	6	6
4) 9,001 – 12,000 บาท	6	6
5) 12,000 – 15,000 บาท	11	11
6) มากกว่า 15,001 บาท	25	25
6. ระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในพื้นที่	98	100
1) ต่ำกว่า 1 ปี	0	0
2) 1 – 5 ปี	6	6
3) 6 – 10 ปี	10	10
4) 11 -15 ปี	6	6
5) 16 – 20 ปี	18	18
6) มากกว่า 20 ปี	58	58

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
7. บริเวณพื้นที่ที่อาศัยอยู่	98	100
1) บ้านศาลาด่าน	40	39
2) บ้านสังกาศู	10	10
3) บ้านศรีบอยา	4	4
4) อื่น ๆ	44	43

จากตารางที่ 4.1 พบว่าประชาชนส่วนใหญ่เป็นเพศชาย ร้อยละ 65 ส่วนใหญ่มีอายุ 26-30 ปี ร้อยละ 31 รองลงมาอายุ 31-35 ปี ร้อยละ 25 วุฒิการศึกษาส่วนใหญ่อยู่ในระดับประถมศึกษา ร้อยละ 34.3 และอาชีวศึกษาหรือเทียบเท่า ร้อยละ 23 ส่วนใหญ่มีอาชีพประกอบธุรกิจท่องเที่ยว ร้อยละ 33.32 มีรายได้ต่อเดือนอยู่ระหว่าง 3,001-6,000 บาท คิดเป็น ร้อยละ 31.36 ประชาชนส่วนใหญ่อยู่ในพื้นที่มานานมากกว่า 20 ปี ร้อยละ 56.84 และส่วนใหญ่อยู่ในพื้นที่บริเวณที่อื่นๆ ร้อยละ 43 บ้านศาลาด่าน ร้อยละ 39

ตอนที่ 2 ผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ที่เป็นนักท่องเที่ยว

ตารางที่ 4.2 การจำแนกข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นนักท่องเที่ยว

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
1. เพศ	96	100
1) หญิง	40	38
2) ชาย	56	54
2. อายุ	96	100
1) 20 - 25 ปี	24	24
2) 26 - 30 ปี	12	12
3) 31 - 35 ปี	26	25
4) 36 - 40 ปี	24	24
5) มากกว่า 40 ปี	10	10
3. ระดับการศึกษา	96	100
1) ประถมศึกษาและต่ำกว่าประถมศึกษา	0	0
2) มัธยมศึกษา	6	6

ตารางที่ 4.2 (ต่อ)

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
3) อาชีวศึกษาหรือเทียบเท่า	24	23
4) ปริญญาตรี	46	45
5) ปริญญาตรีขึ้นไป	20	19
4. อาชีพ	96	100
1) นักศึกษา	20	19
2) รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ	15	15
3) รับจ้าง	8	8
4) ประกอบธุรกิจส่วนตัว	21	21
5) พนักงานบริษัท	32	32
5. รายได้ต่อเดือน	96	100
1) มากกว่า 15,000 บาท	36	36
2) ต่ำกว่า 15,000 บาท	50	50

จากตารางที่ 4.2 พบว่านักท่องเที่ยวนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่เป็นเพศชาย ร้อยละ 53 ส่วนใหญ่มีอายุ 31-35 ปี ร้อยละ 25 วุฒิการศึกษาส่วนใหญ่อยู่ในระดับปริญญาตรี ร้อยละ 45 ส่วนใหญ่อาชีพรับจ้าง ร้อยละ 25 รองลงมา ร้อยละ 25 มีอาชีพการศึกษาและ นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่รายได้ มากกว่า 15,001 คิดเป็น ร้อยละ 58 และรองลงมามีรายได้ต่ำกว่า 15,001 บาท ร้อยละ 35

4.1.2 การวิเคราะห์ความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันด้านกายภาพของพื้นที่ ตอนที่ 1 ผู้ให้สัมภาษณ์ที่เป็นประชาชนในท้องถิ่น

ตารางที่ 4.3 การจำแนกความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันด้านกายภาพของพื้นที่ของผู้ตอบแบบ
สัมภาษณ์ที่เป็นประชาชนในท้องถิ่น

ความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันด้านกายภาพของพื้นที่	จำนวน	ร้อยละ
1. ปัญหาที่เกิดขึ้นในพื้นที่เกาะลันตาใหญ่ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ	98	100
1) ขยะ/ฝุ่นละออง	58	58
2) ที่พักโรงแรม รีสอร์ท ไม่เพียงพอกับที่ท่องเที่ยว	0	0
3) สภาพแวดล้อม และสิ่งอำนวยความสะดวกบริเวณ ท่าแพขนานยนต์	15	15
4) สภาพแวดล้อมบริเวณท่าเรือหางยาว	24	24
5) อาคารบริการนักท่องเที่ยว	7	7
6) ห้องน้ำสาธารณะ/เอทีเอ็ม	15	15
7) ป้ายบอกทาง	58	58
8) สภาพถนนที่เข้าสู่สถานที่ท่องเที่ยว	24	24
9) สาธารณูปโภค/สาธารณูปการ	0	0
10) ไม่มีปัญหา	0	0
2. นักท่องเที่ยวนิยมเดินทางมาเกาะลันตามากที่สุดด้วยวิธี	98	100
1) แพขนานยนต์	63	63
2) เรือเฟอร์รี่	31	31
3) เรือหางยาว	5	5
3. ความเหมาะสมในการดูแลรักษาพื้นที่บริเวณอุทยานแห่งชาติ หมู่เกาะลันตา	98	100
1) เหมาะสม	56	55
2) ไม่เหมาะสม	42	41
4. พื้นที่ควรมีการสงวนรักษาและป้องกันเป็นพิเศษ ตอบได้ มากกว่า 1 ข้อ	98	100
1) บริเวณพื้นที่อุทยานแห่งชาติฯ	32	32
2) ชายหาด	20	20
3) เกาะรอก/และหมู่เกาะต่าง ๆ	49	49

ตารางที่ 4.3 (ต่อ)

ความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันด้านกายภาพของพื้นที่	จำนวน	ร้อยละ
4) ถ้าไม้แก้ว	2	2
5) หมู่บ้านชาวประมงอุบลราชธานี	32	32
6) อาคารเก่าบริเวณชุมชนสังกาอู๋	15	15
7) มัสยิดบ้านศรีบอยา	7	7
5. สถานที่ท่องเที่ยวที่เป็นจุดดึงดูดของนักท่องเที่ยวตอบได้มากกว่า 1 ข้อ	98	100
1) หาดทรายชายทะเล	49	49
2) แหล่งท่องเที่ยวสถานบันเทิง	20	20
3) แหล่งค้ำน้ำดูปะการัง	49	49
4) เกาะรอด	49	49
5) หมู่บ้านชาวประมงอุบลราชธานี	40	40
6) อาคารชุมชนเก่าหมู่บ้านสังกาอู๋	32	32
7) ทรัพยากรทำธรรมชาติ/ป่าไม้/ถ้ำ/พืชพันธุ์/สัตว์ป่า	31	31
8) โรงแรม/รีสอร์ท/สปา	10	10

จากตารางที่ 4.3 ประชาชนร้อยละ 56 เห็นว่า ปัญหาในพื้นที่เกิดจากขยะ ฝุ่นละออง และป้ายบอกทางมากที่สุด รองลงมาคือ สภาพแวดล้อมบริเวณท่าแพขนานยนต์ ร้อยละ 48 อันดับสามอาคารบริการนักท่องเที่ยวร้อยละ 23 ประชาชนร้อยละ 55 มีความเห็นว่าพื้นที่อุทยานมีการดูแลรักษาอย่างเหมาะสม ส่วนพื้นที่สงวนรักษาพิเศษได้แก่ เกาะรอด/และหมู่เกาะต่าง ๆ ร้อยละ 40 หมู่บ้านชาวประมงฯ และพื้นที่อุทยานแห่งชาติร้อยละ 32 และอาคารเก่าบ้านสังกาอู๋ ร้อยละ 15 สิ่งดึงดูดที่นักท่องเที่ยวมาเที่ยวเกาะลันตา คือ แหล่งค้ำน้ำดูปะการังและหาดทรายชายทะเลร้อยละ 48 หมู่บ้านชาวประมงอุบลราชธานีร้อยละ 39

สรุป ประชาชนเห็นว่าบริเวณอุทยานมีการดูแลได้เหมาะสมแล้วแต่ปัญหาส่วนใหญ่ คือ ขยะฝุ่นละอองและป้ายบอกทาง และนักท่องเที่ยวนิยมเดินทางด้วยแพขนานยนต์มากที่สุด ส่วนพื้นที่อนุรักษ์ ได้แก่ เกาะรอดและหมู่เกาะต่าง ๆ สิ่งดึงดูดใจของเกาะลันตา คือ แหล่งค้ำน้ำดูปะการังและหาดทรายชายทะเล

ตอนที่ 2 ผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นนักท่องเที่ยว

ตารางที่ 4.4 การจำแนกความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันด้านกายภาพของพื้นที่ของผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นนักท่องเที่ยว

ความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันด้านกายภาพของพื้นที่	จำนวน	ร้อยละ
1. สภาพแวดล้อมปัจจุบันของเกาะลันตา	96	100
1) เป็นธรรมชาติมากที่สุด	4	4
2) เป็นธรรมชาติมาก	32	32
3) เป็นธรรมชาติปานกลาง	25	25
4) ค่อนข้างเสื่อมโทรม	6	6
2. การเดินทางมาเกาะลันตาด้วยวิธีที่สะดวกที่สุด	96	100
1) ทางแพขนานยนต์บ้านหัวหิน – บ้านศาลาด่าน	59	59
2) เรือเฟอร์รี่จากท่าเรือเจ้าฟ้า มาลงที่ศาลาด่าน	35	35
3) เรือหางยาว	5	5
3. สถานที่ท่องเที่ยวในเกาะลันตาที่ได้รับความนิยมจากนักท่องเที่ยวมากที่สุดตอบได้ มากกว่า 1 ข้อ	96	100
1) อุทยานแห่งชาติ / วนอุทยานเกาะลันตา	18	18
2) หาดทรายขาวทะเล	58	58
3) เกาะรอด / ทัวร์ 4 เกาะ / ดำน้ำดูปะการัง	49	49
4) ถ้ำไม้แก้ว	7	7
5) จุดชมวิวกาโหล	7	7
6) หมู่บ้านชาวประมงสังกาอู๋	5	5
7) โรงแรม / รีสอร์ท และสปา	20	20
4. จุดประสงค์ที่มาเกาะลันตาใหญ่ โดยเพื่อ	96	100
1) ท่องเที่ยว	56	56
2) ติดต่อธุรกิจ	20	20
3) ประชุมสัมมนา	5	5
4) เยี่ยมญาติหรือเพื่อน	0	0
5) อื่น ๆ ระบุ	15	15

ตารางที่ 4.4 (ต่อ)

ความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันด้านกายภาพของพื้นที่	จำนวน	ร้อยละ
5. สิ่งที่น่าสนใจในการเดินทางมาเกาะลันตา ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ		
1) ความสวยงามของธรรมชาติและทะเล	49	49
2) ความหลากหลายของกิจกรรม	20	20
3) ชื้อสินค้า / อาหาร / ของที่ระลึก	9	9
4) ความสะดวกในการเดินทาง	20	20
5) ความสวยงามของโรงแรมที่พัก รีสอร์ท และสปา	20	20
6) สถานบันเทิงยามค่ำคืน	15	15
6. กิจกรรมที่นักท่องเที่ยวเลือกทำเมื่อเดินทางมาเกาะลันตา ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ	96	100
1) ดำน้ำดูปะการัง	58	58
2) เที่ยวสถานบันเทิง	32	32
3) พายเรือคายัค	2	2
4) เข้าร่วมวิถีชีวิตชาวอุลักราโว	10	10
5) ทานอาหาร	20	20
6) พักผ่อนหย่อนใจ	32	32
7) ถ่ายภาพ	15	15
8) สปา / นวดแผนไทย	49	49
9) ชื้อของที่ระลึก / อาหารทะเล	32	32
10) เข้าร่วมชมธรรมชาติในอุทยานแห่งชาติ / ถ้ำ	3	3
11) อื่น ๆ	0	0
7. เฉลี่ยระยะเวลาในการท่องเที่ยวบนเกาะลันตา	96	100
1) เข้าไปเย็นกลับ	12	12
2) 1-2 วัน	40	40
3) 3-5 วัน	20	20
4) 1 สัปดาห์	0	0
5) มากกว่า 1 สัปดาห์	24	24

จากตารางที่ 4.4 นักท่องเที่ยวคิดว่าเกาะลันตาเป็นธรรมชาติมากร้อยละ 31 คิดเห็นเป็นธรรมชาติปานกลางร้อยละ 25 และเห็นค่อนข้างเสื่อมโทรมร้อยละ 6 นักท่องเที่ยวนิยมคิดว่าการเดินทางด้วยรถยนต์มาลงแพขนานยนต์สะดวกที่สุดร้อยละ 58 รองลงมาโดยเรือเฟอร์รี่ร้อยละ 34

และเรือหางยาวร้อยละ 5 นักท่องเที่ยวนิยมมาท่องเที่ยวหาดทรายชายทะเลร้อยละ 57 เกาะรอกค้ำ น้ำดูปะการัง ร้อยละ 48 และรีสอร์ทและสปา ร้อยละ 20

สรุปนักท่องเที่ยวคิดว่าเกาะลันตายังเป็นธรรมชาติอยู่มาก และนิยมเดินทางมาด้วยรถยนต์ มาลงท่องเที่ยวส่วนใหญ่ คือหาดทรายชายทะเล รองลงมาคือเกาะรอกเพื่อค้ำน้ำดูปะการัง รีสอร์ท และสปา นักท่องเที่ยวนิยมพักบนเกาะลันตา 1-2 วัน ร้อยละ 39 3-4 วัน ร้อยละ 19 ส่วนชาวต่างชาตินิยมพักมากกว่าสัปดาห์ ร้อยละ 25 จุดประสงค์ในการเดินทางมาเกาะลันตา เพื่อท่องเที่ยวร้อยละ 44 เพื่อติดต่อธุรกิจร้อยละ 20 สิ่งประทับใจบนเกาะลันตา ความสวยงามของธรรมชาติ ร้อยละ 48 ความสวยงามของโรงแรมที่พักรีสอร์ทสปา ร้อยละ 20 สถานบันเทิงร้อยละ 15 กิจกรรมที่ได้รับ ความนิยมสูงสุด คือ การค้ำน้ำดูปะการังร้อยละ 57 รองลงมาคือ สปา นวดแผนไทยร้อยละ 49 พักผ่อน ทานอาหารทะเลและเที่ยวชมธรรมชาติร้อยละ 32

4.1.3 การวิเคราะห์ความคิดเห็นเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์

ตอนที่ 1 ผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นประชาชนในท้องถิ่น

ตารางที่ 4.5 การจำแนกความคิดเห็นเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ของผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นประชาชนในท้องถิ่น

1. ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์	98	100
1) ไม่มีความรู้	35	65
2) มีความรู้จากสื่อ	53	53
2.1) เว็บไซต์	20	38
2.2) โทรทัศน์	13	24
2.3) วิทยุ	0	0
2.4) วารสาร / แผ่นพับ	20	38
2.5) อื่นๆ โปรดระบุ	5	9.5
2. ความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์บนเกาะลันตาใหญ่	98	100
1) เห็นด้วย	80	80
2) ไม่เห็นด้วย	18	18

ตารางที่ 4.5 (ต่อ)

3. ความคิดเห็นหากมีการกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์บนเกาะลันตาใหญ่ ดังต่อไปนี้ ตอบ ได้มากกว่า 1 ข้อ	98	100
1) เพิ่มเส้นทางท่องเที่ยวโดยจักรยาน	36	36
2) เพิ่มกิจกรรมการท่องเที่ยวที่เกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ เช่น เพิ่มจุดดูนก แคมป์ไฟ ฯลฯ	20	20
	9	9
3) มีการจัดโซนนิ่งสถานบันเทิงต่างๆ	49	49
4) การอนุรักษ์อาคารเก่าในชุมชน	20	20
5) อื่นๆ โปรดระบุ	20	20
4. การพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์บนเกาะลันตาใหญ่ จะมีผลกระทบต่อรายได้และการประกอบอาชีพของประชาชน	98	100
1) ไม่ส่งผล	72	72
2) ส่งผล โดย	16	16
5. ปัจจุบันกิจกรรมและการบริการบนเกาะลันตาใหญ่มีความสอดคล้องกับการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์	98	100
1) มีความสอดคล้อง	70	70
2) ไม่มีความสอดคล้อง เช่น....	28	28

จากตารางที่ 4.5 ประชาชนในท้องถิ่นส่วนใหญ่ไม่มีความรู้เกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ร้อยละ 35 มีความรู้ร้อยละ 58 ส่วนใหญ่ร้อยละ 38 รู้จากเว็บไซต์ประชาชนบนเกาะเห็นด้วยหากมีการจัดการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์บนเกาะลันตาใหญ่มีอยากให้มีการจัดโซนนิ่งสถานบันเทิงต่างๆ ร้อยละ 49 และรองลงมาคือเพิ่มเส้นทางท่องเที่ยวโดยจักรยาน ร้อยละ 36 และประชาชนส่วนใหญ่คิดว่าการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์บนเกาะลันตาใหญ่ ไม่มีผลกระทบต่อรายได้และการประกอบอาชีพร้อยละ 72 ปัจจุบันกิจกรรมและการบริการบนเกาะลันตาใหญ่มีความสอดคล้องกับการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ร้อยละ 70 มีเพียงร้อยละ 28 ที่ไม่เกี่ยวข้อง

ตอนที่ 2 ผู้ให้สัมภาษณ์ที่เป็นนักท่องเที่ยว

ตารางที่ 4.6 การจำแนกความคิดเห็นเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ของผู้ตอบแบบสอบถาม
ที่เป็นนักท่องเที่ยว

1. ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์	96	100
1) ไม่มีความรู้	16	16
2) มีความรู้จากสื่อ	80	80
2.1) เว็บไซต์	48	60
2.2) โทรทัศน์	12	15
2.3) วิทยุ	0	0
2.4) วารสาร / แผ่นพับ	20	25
2.5) อื่นๆ โปรดระบุ	10	12.5
2. ความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ บนเกาะลันตาใหญ่	96	100
1) เห็นด้วย	96	96
2) ไม่เห็นด้วย เพราะ.....	0	0
3. ความคิดเห็นหากมีการจัดการการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ บนเกาะลันตาใหญ่ ดังต่อไปนี้ ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ	96	100
1) เพิ่มเส้นทางท่องเที่ยวโดยจักรยาน	50	50
2) เพิ่มกิจกรรมการท่องเที่ยวที่เกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ เช่น เพิ่มจุดดูนก แคมป์ไฟ ฯลฯ	20	20
3) มีการจัดโซนนิ่งสถานบันเทิงต่างๆ	9	9
4) การอนุรักษ์อาคารเก่าในชุมชน	20	20
5) อื่นๆ โปรดระบุ	59	59
5. ปัจจุบันกิจกรรมและการบริการบนเกาะลันตาใหญ่มี ความสอดคล้องกับการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์	20	20
1) มีความสอดคล้อง	96	100
2) ไม่มีความสอดคล้อง เช่น....	65	65
	33	33

จากตารางที่ 4.6 นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มีความรู้เกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ร้อยละ 80 ไม่มีความรู้ร้อยละ 16 ส่วนใหญ่ร้อยละ 80 รู้จากเว็บไซต์นักท่องเที่ยวเห็นด้วยหากมีการจัดการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์บนเกาะลันตาใหญ่(มีอยากให้มี) เพิ่มเส้นทางท่องเที่ยวโดยจักรยานร้อยละ 50 และรองลงมา

4.2.1.1 เส้นทางคมนาคมบนเกาะ ได้แก่ ถนนสายหลักเป็นถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก เริ่มต้นจากท่าเรือแพขนานยนต์บ้านศาลาด่านเชื่อม ไปยังสองฝากของเกาะลันตา สายแรกถนนสายหาดตะวันตก (The Westside beaches) สิ้นสุดบริเวณหาดคลองบากันเตียง อีกสายหนึ่งถนนสายหาดตะวันออก(The eastside beaches) สิ้นสุดที่บ้านสังกาอู และถนนสายรองเป็นถนนลูกรังวิ่งไปสู่หมู่บ้านต่างภายในเกาะและวิ่งจากหาดบากันเตียง ไปยังอุทยานแห่งชาติเกาะลันตา

เที่ยวชายหาดฝั่งตะวันตก The Westside beaches

เสน่ห์ของเกาะลันตา คือ ชายหาดหลากหลายบรรยากาศที่ทอดยาวอยู่ตลอดแนวชายหาดของเกาะลันตาใหญ่ นอกจากความสวยงามของทัศนียภาพในแต่ละหาดแล้ว ยังมีที่พักมากมายให้เลือกเก็บเที่ยวบรรยากาศให้ตลอดวัน จากหน้าหาดยามเย็นยังชมพระอาทิตย์ตกได้ทุกหาดด้วย

แหลมคอกวาง

ที่ตั้ง ห่างจากตลาดศาลาด่านประมาณ 3 กิโลเมตร

การเดินทาง จากตลาดศาลาด่านนักท่องเที่ยวสามารถใช้บริการรถสี่ล้อมาที่หาดได้ใกล้ชนิดเดียว หรือจะเช่ารถมอเตอร์ไซค์ขับเที่ยวจากตลาดศาลาด่านเลี้ยวขวาตรงซอยติดกับโรงเรียนชุมชนบ้านศาลาด่าน จากนั้นก็ขับตามทางไปจนถึงหาด รวมระยะทางประมาณ 3 กิโลเมตร สำหรับนักท่องเที่ยวที่พักที่รีสอร์ตบนเกาะก็สามารถนั่งรถของรีสอร์ตมาเที่ยวได้ค่าบริการฟรี

หากพลิกดูแผนที่จะเห็นเกาะลันตาใหญ่มีลักษณะเป็นรูปวงรีมีแหลมยื่นลงสู่ทะเลอันดามันเล็ก ๆ ทางด้านหัวเกาะและท้ายเกาะ โดยแหลมที่วางตัวอยู่หัวเกาะทางทิศตะวันตกของเกาะลันตาใหญ่นั้นก็คือ แหลมคอกวางนั่นเอง

หลายคนสงสัยว่าทำไมแหลมนี้ถึงชื่อแหลมคอกวาง ต้องมาลองพิสูจน์ด้วยตัวเองเพียงขึ้นไปตามบันไดของคอกวางบิชู รีสอร์ตข้ามเนินเขาไปเล็กน้อยก็มายืนชมวิวกองหาดที่สวยงามทั้งสองฝากฝั่งทั้งหาดคอกวางทางด้านทิศเหนือ และหาดคลองควาทางด้านทิศใต้แล้ว และด้วยลักษณะของแหลมที่มองเห็นแนวหาดโค้งแบ่งเป็น 2 หาดนั่นเอง ที่นักท่องเที่ยวเห็นแล้วจะร้องอ้อเพราะมีลักษณะคล้ายกับคอกวางนั่นเอง

ความสวยงามของแหลมคอกวางที่ดูแปลกตาแห่งนี้ยังเป็นจุดชมพระอาทิตย์ตกที่สวยงามจับใจยิ่ง ลองชวนแฟนหรือคนรู้ใจมานั่งเล่นเพลิน ๆ ที่แหลมคอกวางโดยเฉพาะในวันที่อากาศเปิดจะสามารถมองเห็นเกาะพีพีอยู่เบื้องหน้าสะท้อนน้ำทะเลสีเหลืองทองที่กระทบกับแสงอาทิตย์ยามอัสดง รับรองโรแมนติกกว่ามูม ไทน์ ๆ ของเกาะลันตาใหญ่อย่างแน่นอน

หาดคอกวาง

ที่ตั้ง ทอดยาวเชื่อมกับแหลมคอกวาง

การเดินทาง จะนั่งรถสี่ล้อจากตลาดศาลาด่านเข้ามายังหาดก็สะดวกสบาย หากนำรถมาเองก็สามารถขับรถเข้าไปถึงหาดได้เลย โดยเส้นทางเดียวกับไปแหลมคอกวาง ห่างจากตลาดศาลาด่านประมาณ 3 กิโลเมตร

แม้หาดคอกวางจะเป็นหาดแรกที่ใกล้กับตลาดศาลาด่านมากที่สุด แต่ที่หาดแห่งนี้กลับเงียบสงบ ไม่พลุกพล่านด้วยเรือ หรือเครื่องเล่นทางน้ำ เพราะไม่อนุญาตให้เข้ามาในพื้นที่ของหาดนี้ นักท่องเที่ยวสามารถ حمامสงบส่วนตัวพักผ่อนได้สบาย

หาดคอกวางอยู่ในเขตตำบลศาลาด่าน นักท่องเที่ยวที่เคยมาเยือนหาดแห่งนี้ต่างรู้ดีว่าแม้ทรายของหาดคอกวางจะไม่ขาวสะอาด แต่เอกลักษณ์เด่นของหาดคอกวางคือชายหาดที่กว้างใหญ่ ราบเรียบทอดยาวยิ่งในยามน้ำลดนักท่องเที่ยวสามารถเดินเล่นบนหาดทรายที่กว้างขวาง ราบเรียบราวกับยกสนามฟุตบอลมาวางไว้ให้นักท่องเที่ยวได้เล่นกีฬาชายหาดได้สบาย ๆ

และยังเป็นหาดที่เหมาะสมสำหรับนักท่องเที่ยวที่ต้องการ حمامสงบนั่งพักผ่อนชมวิวยุริยหาดด้วย เพราะตลอดแนวชายหาดร่มรื่นด้วยทิวสนทะเล มีรีสอร์ทขึ้นแทรกเพียง 3 แห่งเท่านั้นคือ คอกวางบีช รีสอร์ท, Deer Neck Cabana และ Twin Bay Resort และยังมีแหลมคอกวางที่โค้งเป็นรูปเสี้ยวพระจันทร์ยื่นตัวสู่น้ำทะเลทางด้านปลายหาดเป็นวิวทิวทัศน์ที่สวยงามให้ชมอีกด้วย

ในยามเย็นที่หาดคอกวางแห่งนี้จะมีคูร์กหลายคู่มานั่งชมความงามของท้องทะเลก่อนพระอาทิตย์อัสดงและจะนิยมเดินขึ้นไปชมทิวทัศน์บนแหลมคอกวาง โดยเดินขึ้นบันไดของคอกวางบีชรีสอร์ทข้ามเนินเขาไปเล็กน้อยก็ได้มาขึ้นชมวิวหาดคอกวางจากมุมบนที่ทอดตัวยาวเชื่อมกับหาดคลองดาวโค้งสวยงามได้แล้ว

หาดคลองดาว

ที่ตั้ง ถัดจากหาดคอกวาง มีเพียงคลองน้ำธรรมชาติกั้นแบ่งพรมแดนเล็กน้อย

การเดินทาง นักท่องเที่ยวนิยมนั่งรถสี่ล้อ หรือขับรถมาจอดที่หาดคอกวาง แล้วเดินไปยังหาดคลองดาวมากกว่าบริเวณหาดคลองดาวมีรีสอร์ทเรียงแน่นติดกันตั้งแต่ต้นหาดจนถึงท้ายหาด การมาเที่ยวเองจึงต้องมาลงที่หาดคอกวาง

หาดคลองดาว หรือหาดโล๊ะบาหระ เป็นหาดลำดับที่สองถัดจากหาดคอกวาง มีความยาวเกือบ 2 กิโลเมตร ถ้ามองจากระยะไกลจะเห็นหาดคลองดาวกับหาดคอกวางเลย เพราะระหว่างสองหาดมีเพียงคลองน้ำเล็ก ๆ กั้นแบ่งพรมแดน นักท่องเที่ยวสามารถเดินข้ามไปมาได้ทั้งสองหาด ลักษณะหาดทรายเป็นสีขาว แต่มีเม็ดละเอียด สะอาด และราบเรียบ ทำให้น้ำทะเลของหาดคลองดาวค่อนข้างตื้นสามารถเดินเล่นริมน้ำ และลงเล่นน้ำได้ง่ายไม่อันตราย ในยามน้ำลดนักท่องเที่ยวที่นิยมทำกิจกรรมบนชายหาดสามารถเล่นฟุตบอล หรือวอลเลย์บอลชายหาดได้หลายสนามเลยทีเดียว พื้นที่ริมหาดแม้จะมีร้านอาหาร รีสอร์ท รวมถึงศูนย์บริการ Beach Sport และ Water

Sport ขึ้นตลอดแนวหาด แต่ก็ยังมีมุมให้นักท่องเที่ยวได้นั่งเล่นหามุมสงบได้ร่วมเงาของทิวสน เป็นมุมส่วนตัวเล็ก ๆ ได้เช่นกัน

ในยามค่ำคืนทั้งรีสอร์ท และร้านอาหารจะประดับไฟริมหาดอย่างสวยงาม เพื่อเรียกลูกค้ามานั่งรับประทานอาหารทะเลสด ๆ มีการเปิดเพลงให้นักท่องเที่ยวได้จับเครื่องดื่มเย็น ๆ คลอเสียงเพลงสบาย ๆ ท่ามกลางบรรยากาศของสายลม และเสียงคลื่น นับเป็นหาดที่มีบรรยากาศก็กักที่สุดไม่ว่าจะเป็นช่วงกลางวัน หรือกลางคืนของเกาะอันดามันใหญ่เลยทีเดียว

แม้หาดคลองดาวจะมีพื้นที่หาดทรายทอดยาวเหมาะสำหรับการลงเล่นน้ำ แต่ช่วงปลายหาดมีลักษณะเป็นหาดหินโค้งตามแนวของแหลมลงสู่ทะเลไม่เหมาะสำหรับการลงเล่นน้ำ เหมาะสำหรับการนั่งชมวิว และวิถีชีวิตของชาวประมงที่จะเอาปลาสด ๆ มาขายรีสอร์ทบนหาดคลองดาวในตอนเย็นที่ปลายหาดมากกว่า

หาดพระแอะ หรือหาดลองบีช

ที่ตั้ง ถัดจากหาดคลองดาว ห่างจากตลาดสาธาด่านประมาณ 5 กิโลเมตร

การเดินทาง จากตลาดสาธาด่านขับรถลงมาทางทิศใต้ประมาณ 5 กิโลเมตรจะเห็นป้ายสวนสาธารณะหาดพระแอะอยู่ทางขวามือ สามารถนำรถไปจอดที่สวนสาธารณะแล้ว

เดินลงสู่หาดได้หาดพระแอะ หรือหาดลองบีช ในอดีตชาวบ้านจะเรียกสองหาดนี้แยกกัน แต่ปัจจุบันทั้งสองหาดกลายเป็นหาดเดียวกันแล้ว จะพูดชื่อไหนชาวบ้านก็รู้จักได้ดี หาดพระแอะ หรือหาดลองบีช มีความยาวสมชื่อ แนวหาดทอดยาวเป็นเส้นตรงประมาณ 2 กิโลเมตร มีสวนสาธารณะหาดพระแอะติดชายหาดที่ร่มรื่นด้วยทิวสนทะเล ให้นักท่องเที่ยวได้นั่งรับประทานอาหารง่าย ๆ อย่างข้าวเหนียวส้มตำ กล้วยในบรรยากาศริมหาด ยามเย็นยังมาร่วมออกกำลังกายกับชาวบ้านที่สนามบาสเก็ตบอลของสวนสาธารณะ ได้อีกด้วย

หาดพระแอะมีหาดทรายเป็นสีขาวหม่น หน้าหาดค่อนข้างแคบ และลาดเอียง เหมาะสำหรับการว่ายน้ำเล่น มีคลื่นลูกใหญ่พัดมาเป็นช่วง ๆ ให้นักท่องเที่ยวได้ได้คลื่นเล่นในน้ำ สำหรับนักท่องเที่ยวที่ชอบเดินเล่นริมหาดทรายที่หาดพระแอะนักท่องเที่ยวจะเห็นความสวยงามที่หลากหลายของหาด บางช่วงมีหินขึ้นสลับ บางช่วงเป็นหาดทรายละเอียด บางช่วงยังเป็นสวนมะพร้าวมีบ้านเรือประมง และอุปกรณ์ตกแต่งปลาของชาวบ้านวางอยู่ริมหาดด้วย

ริมหาดพระแอะยังร่มรื่นด้วยทิวมะพร้าวสลับทิวสนทะเล เป็นมุมให้นักท่องเที่ยวผูกเปลนอน หรือนั่งเล่นปิกนิกริมชายหาดฟังเสียงนกเสียงลมสบาย ๆ บรรยากาศของหาดพระแอะยังเงียบสงบ เพราะความยาวของหาดทำให้รีสอร์ท และร้านอาหารขึ้นกระจายห่างกัน ทำให้ที่นี่ยังมีภาพผสมผสานระหว่างบ้านพักรีสอร์ท กับบ้านเรือนไม้ของชาวบ้านที่ขึ้นแทรกตัวอยู่ท่ามกลางสวนมะพร้าว และต้นสนทะเลให้ชม

ในช่วงเย็นที่หาดพระแอะยังมีมุมให้นั่งชมวิวพระอาทิตย์ตกสวยงามมากหลายจุด เพราะชายหาดมีความหลากหลาย และยังมีวิวของเกาะเล็กเกาะน้อยกลางทะเลด้านหน้าหาดพระแอะทั้งเกาะไผ่ เกาะพิพิลออน พีพีเล เกาะหมา และเกาะห้า (ตุ๊กนลินมา)

อ่าว Relax Bay

ที่ตั้ง ทางทิศตะวันตกของเกาะลันตา ถัดจากหาดพระแอะลงไปทางทิศใต้ประมาณ 1 กิโลเมตร

การเดินทาง เส้นทางลงหาดรีแลกซ์ เป็นถนนลูกรังเชื่อมจากถนนลาดยางลงไปประมาณ 400 เมตร เป็นทางเข้าไปยังรีสอร์ตเล็ก ๆ คือ Andaman Bay Resort

หาดรีแลกซ์ เป็นชายหาดเล็ก ๆ ที่มีทรายสีขาว เม็ดทรายหยาบแต่สะอาดลาดเอียงน้อยลงสู่น้ำทะเลที่ตื้น สามารถเดินลงไปเล่นน้ำได้ดี ชายหาดขนบด้วยปลายแหลมที่เป็นกองหินใต้น้ำ จากทางด้านทิศเหนือของหาดเป็นเนินเขาที่กั้นระหว่างหาดพระแอะและหาดรีแลกซ์ ร่มรื่นด้วยต้นไม้ริมหาด นอกจากนี้ยังมีแนวสวนมะพร้าวเก่าที่ให้ร่มเงาในยามที่ต้องการหลบแดดเข้ามาพักผ่อนในร่มได้ดี ด้านหลังหาดช่วงนี้มีที่พักตั้งอยู่คือ Relax Bay Tropicana Resort เป็นบังกะโลที่ไม่ใหญ่นักแต่บรรยากาศดีน่าพักผ่อนมาก

เดินเลียบหาดจากหัวแหลมทางทิศเหนือตามแนวชายหาดที่ยาวประมาณ 200 เมตร มีที่พักอีก 2 แห่งตั้งอยู่ เป็นบังกะโลริมหาดบรรยากาศดีเช่นกัน เดินไปจนถึงแหลมหินทางทิศใต้มีแนวสวนมะพร้าวและที่จอดเรือชาวประมงลำเล็ก ๆ หากเดินตัดข้ามสวนมะพร้าวไปจะถึงหาดไม้ไผ่ เป็นหาดที่เงียบสงบ บรรยากาศธรรมชาติเพราะไม่มีที่พักตั้งอยู่ มีเพียงสวนมะพร้าวและชายหาดกว้างกับน้ำทะเลใส ๆ ให้คุณได้เลือกหลบมุมมาอบแดดให้ดีทีเดียว

หาดไม้ไผ่

ที่ตั้ง ถัดจากหาดรีแลกซ์ ก่อนถึงหาดคลองโขง

การเดินทาง สามารถเดินตัดสวนมะพร้าวจากหาดรีแลกซ์มาถึงได้ ใช้เวลาเดินเท้าประมาณ 5 นาที หรือเดินเลียบหาดคลองโขงขึ้นมาทางทิศเหนือ

หาดไม้ไผ่เป็นที่ชื่นชอบของนักท่องเที่ยวต่างชาติเป็นส่วนใหญ่ เพราะเป็นชายหาดที่เงียบและเป็นส่วนตัวมากหาดนั้นนอกจากจะไม่มีที่พักแล้ว ยังห่างจากถนนเลียบหาดซึ่งเสียงของรถราเข้ามาไม่ถึง ด้านหลังชายหาดเป็นเพียงสวนมะพร้าวป่าชายหาดที่ร่มรื่น หาดนี้มีแนวหาดที่เว้ายาวประมาณ 100 เมตร ชายหาดลาดเอียงน้อยทรายเม็ดหยาบผสมกับกรวดปะการังแต่สะอาด น้ำทะเลใสน่าลงเล่น สามารถเดินเลียบหาดรีแลกซ์มาพักผ่อนได้

ท้ายหาดด้านทิศใต้ซึ่งติดกับหาดคลองโขงมีแหลมหินซึ่งเป็นเนินเตี้ย ๆ เป็นแนวเขตของสวนมะพร้าวเก่า สามารถเดินขึ้นไปชมทิวทัศน์ได้อย่างสวยงาม โดยมองกลับขึ้นไปทางทิศเหนือ จะเห็นแนวอ่าวหินเล็ก ๆ หาดไม้ไผ่ หาดรีแลกซ์ หาดพระแอะ ตลอดจนแหลมคอกวางได้อย่างชัดเจน หรือจะเลือกเป็นมุมชมพระอาทิตย์ตกก็ได้ บริเวณปลายแหลมนี้มีแนวโขดหินใต้น้ำอยู่ ซึ่งมีปลาทะเลชอบว่ายเข้ามาบ่อยครั้ง จึงเป็นจุดที่สามารถดำน้ำชมปลาทะเลได้อีกด้วย

หาดคลองโขง

ที่ตั้ง ถัดจากหาดพระแอมมาประมาณ 1 กิโลเมตร

การเดินทาง จากตลาดศาลาด่านมีรถสี่ล้อบริการเที่ยวชายหาดฝั่งตะวันตกทุกหาด สำหรับนักท่องเที่ยวที่เช่ารถหรือขับรถมาเอง จากตลาดศาลาด่านให้ขับรถลงลงมาทางทิศใต้ประมาณ 6 กิโลเมตร สังเกตป้ายหาดคลองโขงเล็ก ๆ ตั้งอยู่ทางขวามือ

หาดคลองโขงเป็นหาดที่มีบรรยากาศหลากหลาย ยาวประมาณ 1.5 กิโลเมตร เป็น 1 ใน 4 หาดของเกาะลันตาใหญ่ที่มีโขดหิน และหินกรวดสลับกับหาดทรายค่อนข้างมาก แต่แม้จะไม่โดดเด่นเรื่องหาดทราย ที่หาดคลองโขงกลับเหมาะสำหรับนักท่องเที่ยวที่ต้องการพักผ่อนจริง ๆ เพราะบรรยากาศเงียบสงบมาก มีมุมให้นักอ่าน นักเขียนได้นั่งเพลิดเพลินกับธรรมชาติ ฟังเสียงนกสายลม และเสียงไต้ตลอดทั้งวัน

ที่สำคัญถ้านักท่องเที่ยวได้ลองเดินเลียหาดไปเรื่อย ๆ จะได้ชมอีกหลายมุมความงามของหาดคลองโขง ที่ไม่ได้มีแต่มุมเงียบสงบเท่านั้น ยังโดดเด่นด้วยเสน่ห์ของธรรมชาติริมชายหาดที่ยังสมบูรณ์ ทั้งสวนมะพร้าวที่ขึ้นสลับกับทิวสนทะเล คลองโขง คลองน้ำจืดที่ไหลลงทะเล และยังมีทิวทัศน์ของบ้านเรือนของชาวบ้านภาพเรือหางยาวที่จอดเทียบท่าเรียงรายริมหาด นักท่องเที่ยวสามารถชมวิถีชีวิตของชาวบ้านแบบเดิม ๆ ได้แบบใกล้ชิด ชาวบ้านที่นี่ใจดีและเป็นมิตรกับนักท่องเที่ยวมาก

เมื่อเดินมาถึงช่วงกลางหาดนักท่องเที่ยวยังจะได้ชื่นชมกับหาดทรายขาว ต่างจากช่วงต้นหาด และปลายหาดมาก มีหินน้อย บรรยากาศสีคล้ำด้วยนักท่องเที่ยว มีรีสอร์ท และร้านอาหารเปิดบริการบริเวณนี้มาก หาดทรายช่วงนี้จึงได้รับการตกแต่ง และดูแลรักษาอย่างดี หาดคลองโขงจึงเป็นหนึ่งในหาดที่มีเอกลักษณ์เป็นของตัวเอง ที่นักท่องเที่ยวสามารถหามุมขึ้นชอบของตัวเองได้หลากหลายบรรยากาศภายในหาดเดียว

หาดคลองโคบ

ที่ตั้ง ห่างจากหาดคลองโขงประมาณ 2 กิโลเมตร

การเดินทาง จากตลาดศาลาด่านนักท่องเที่ยวสามารถใช้บริการรถสี่ล้อที่บริการรับ-ส่งและนำเที่ยวชายหาดฝั่งตะวันตกทุกหาด สำหรับนักท่องเที่ยวที่เช่ารถหรือขับรถมาเอง จากตลาดศาลาด่านให้ขับรถลงลงมาทางทิศใต้ประมาณ 8 กิโลเมตร จะเห็นหาดคลองโคบช่วงต้นหาดติดริมถนนทางด้านขวามือชัดเจน หากจะไปเที่ยวช่วงกลางหาดให้ขับรถเลย ริวาริช ริゾート แอนด์ สปา ไปจะมีทางแยกขวามือลงหาดได้

หาดคลองโคบนับเป็นหาด 2 ใน 4 หาดของเกาะลันตาใหญ่ที่มีโขดหินใหญ่ขึ้นสลับกับหาดทราย มีลักษณะโดดเด่นที่แบ่งพื้นที่หาดออกเป็น 2 ส่วนอย่างชัดเจนเหมือนเป็นคนละหาดกัน คือช่วงต้นหาด กับช่วงกลางหาด โดยมีภูเขาแหลมเป็นโค้งเว้าแบ่งพื้นที่หาดไว้ ในช่วงน้ำลดชาวบ้าน และนักท่องเที่ยวจะนิยมเดินหรือว่ายน้ำข้ามมาเที่ยวช่วงต้นหาดที่เชื่อมกันได้

ช่วงต้นหาดของหาดคลองโคบจะมีลักษณะเป็นหาดหินเป็นส่วนใหญ่ ถูกออกแบบให้เป็นจุดนั่งชมวิวมากกว่าเป็นจุดลงเล่นน้ำ มีการทำกำแพงยาวกั้นขึ้นมาจากหาดทรายเพื่อป้องกันคลื่นลม นักท่องเที่ยวนิยมมานั่งดูความงามของแนวหาดหินสลับหาดทราย และวิวของท้องทะเลที่กว้างขวางในมุมมองแบบพาโนรามาที่ต้นหาด

สำหรับนักท่องเที่ยวที่อยากเดินเล่นริมชายหาด และลงเล่นน้ำ ขับรถเลยไปอีกนิดเดียวจะมีทางแยกกลางช่วงกลางของหาดคลองโคบแล้ว ลักษณะหาดทรายช่วงนี้จะค่อนข้างขาวสะอาด แม้จะมีโขดหินขึ้นสลับบ้าง แต่ก็มีช่องว่างได้เดินลงสู่灘ทะเลใสมรกดสวยงามได้ ช่วงกลางหาดจึงมีบรรยากาศดีอีก มีทั้งรีสอร์ท และร้านอาหารที่สร้างด้วยแพททกกลมกลืนกับธรรมชาติให้นักท่องเที่ยวได้เลือกนั่งสบาย ๆ เป็นมุมส่วนตัวได้ หรือจะเลือกผูกเปลอาศัยใต้ร่มเงาของทิวมะพร้าว และทิวสนทะเลบริเวณริมชายหาด เพื่อเฝ้าชมชาวบ้านที่นำเรือประมงมาจอดเทียบท่าบริเวณโขดหินของหาดคลองโคบก็ได้

หาดคลองนิน

ที่ตั้ง อยู่ถัดจากหาดคลองโคบมีเพียงแหลมหินเป็นเว้งขึ้นสู่ทะเลเล็ก ๆ แบ่งพรมแดนเท่านั้น การเดินทาง จากตลาดศาลาด่านนักท่องเที่ยวสามารถใช้บริการรถสี่ล้อ หรือรถสามล้อ ท่วงมาเที่ยวที่หาดคลองนินได้ สำหรับนักท่องเที่ยวที่เช่ารถหรือขับรถมาเอง แม้หาดคลองนินกับหาดคลองโคบจะอยู่ใกล้กัน แต่ทางถนนต้องขับอ้อมเขามาระยะประมาณ 2 กิโลเมตร จะมีทางเลี้ยวขวาเป็นเส้นทางเดียวกับไปอุทยานแห่งชาติหมู่เกาะลันตาจากนั้นขับรถตามทางต่อไปอีกประมาณ 500 เมตร จะเห็นทางลงหาดคลองนินทางด้านขวามือ

หาดคลองนินเป็นหาดเดียวของเกาะลันตาใหญ่ ที่มีทัศนียภาพริมหาดไม่เหมือนหาดไหน ๆ เพราะเป็นหาดเดียวบนเกาะลันตาใหญ่ที่มีต้นเตยทะเล หรือต้นลำเจียกขึ้นเป็นแนวยาวตลอดริมชายหาด มีต้นมะพร้าวกับสนทะเลขึ้นแทรกเล็กน้อยเท่านั้น

หาดคลองนินแม้จะตั้งห่างกับหาดคลองโคบเพียงมีแหลมหินเว้งเล็ก ๆ กั้นแบ่งอาณาเขตไว้ แต่ความสวยงามกลับแตกต่างกัน ที่หาดคลองนินมีหินกรวดเพียงเล็กน้อย แนวหาดทรายทอดเป็นแนวยาวกว้างสีขาวดูสวยงามน่าอนาบแดด และเหมาะสำหรับลงเล่นน้ำ

หากนักท่องเที่ยวได้มาเยือนเล่นอยู่บนหาดคลองนิน เพียงมองไปทางขวาก็สามารถมองเห็นโขดหินสีดำทะมึนก้อนใหญ่ของหาดคลองโคบได้ และถ้าเดินย้อนกลับมาทางด้านซ้ายมือก็ยังสามารถชมบ้านชาวประมงเล็ก ๆ เห็นเรือประมง อุปกรณ์ดำกูปู รวมถึงภาพของชาวบ้านที่กำลังสาวอวนดักปลาก่อนออกทะเล เป็นภาพที่นักท่องเที่ยวยังสามารถสัมผัสวิถีชีวิตแบบชาวเกาะเคียงคู่กับการเที่ยวธรรมชาติได้เช่นกัน

บรรยากาศรอบข้างหาดคลองนินยังโดดเด่นไม่แพ้หาดอื่น นักท่องเที่ยวสามารถหาหมูนมเยียบสงบเพื่อดื่มด่ำความสุขแบบเป็นส่วนตัวได้ เช่นเดียวกับที่สามารถหาหมูนมสนุกสนานอีกก็ได้ในพื้นที่เดียวกัน เพราะริมชายหาดนอกจากจะร่มรื่นด้วยต้นเตยทะเลที่ขึ้นเป็นกำแพงบังหาดสลับ

กับคันทะพร้าวและสนทะเลแล้ว ยังมีร้านอาหารเล็ก ๆ บาร์เบียร์ และบ้านพักสไตล์บังกะโลให้นักท่องเที่ยวเลือกพักผ่อนตามใจชอบอีกด้วย

หาดนุ้ย

ที่ตั้ง อยู่ห่างจากหาดคลองนิน ประมาณ 1.5 กิโลเมตร

การเดินทาง จากตลาดสาละวันนักท่องเที่ยวสามารถใช้บริการรถสี่ล้อมาเที่ยวที่หาดนุ้ยได้ แต่เส้นทางจะเริ่มเป็นทางขึ้นเขาแล้ว ทางที่เหมาะสมคือเช่ารถมอเตอร์ไซด์ หรือขับรถส่วนตัวมาเอง จากตลาดสาละวันให้ขับรถลงได้ เส้นทางเดียวกันกับที่จะไปอุทยานแห่งชาติหมู่เกาะลันตาเลขหาดคลองนินไปประมาณ 1.5 กิโลเมตร จะเห็นจุดชมวิวดูหาดนุ้ยตรงร้าน Simple House Mini Bar รวมระยะทางจากตลาดสาละวันประมาณ 13 กิโลเมตร

หาดนุ้ยเป็นหาดเล็ก ๆ ที่มีลักษณะโดดเด่นไม่เหมือนหาดไหน ๆ คือมีจุดชมวิวดมเนินเขาของร้าน Simple House Mini Bar ที่สามารถมองเห็นวิวของหาดทรายที่ขึ้นสลับกับโขดหิน ผืนน้ำทะเลที่กว้างไกล และดวงพระอาทิตย์กลมโตสวยงาม เรียกได้ว่าถ้ามาหาดนุ้ยแล้วต้องไม่พลาดมาชมความงามบนเนินเขาด้านหาดแห่งนี้เลยทีเดียว

หาดนุ้ยเป็น 1 ใน 4 หาดบนเกาะลันตาใหญ่หาดที่มีโขดหิน กระจายทั่วหาดทราย มีโขดหินใหญ่เป็นแหลมหินยื่นออกสู่ทะเลทั้งส่วนต้นหาด และปลายหาด นักท่องเที่ยวที่มาหาดนุ้ยหลายคนกลับถูกอกถูกใจกับวิวทิวทัศน์ที่สวยงาม เต็มไปด้วยองค์ประกอบของธรรมชาติที่มีทั้งโขดหินน้อยใหญ่ หาดทรายสีขาว คันทะพร้าว ทิวสนทะเล น้ำทะเลที่กว้างไกลสุดขอบฟ้า ดวงอาทิตย์ยามอัสดง และที่ขาดไม่ได้คือความมีชีวิตชีวาของชาวบ้านที่บางคนยื่นคอกปลา และคอกหมึกอยู่บนโขดหิน บางครอบครัวช่วยกันเก็บอวนหลังจากออกไปล่ามาตลอดทั้งวัน จนเป็นภาพที่คิดจริงใจใครหลายคน

นักท่องเที่ยวหลายคนมักจะมาที่หาดนุ้ยในช่วงบ่าย เพื่อมานั่งเล่นริมหาดทรายที่แม้จะมีหินขึ้นสลับค่อนข้างมาก แต่ก็ยังมีบางช่วงที่หินน้อยพอให้นั่งเล่นริมหาดได้ โดยจะรองนกอัลสแตร์ นักท่องเที่ยวก็จะเดินย้อนกลับมานั่งรับสายลมบนร้าน Simple House Mini Bar ที่จัดร้านได้ระดับกับเนินเขาให้เปิดโล่งพอที่จะให้สูรคนั่งจิบเครื่องดื่มเย็น ๆ ท่ามกลางแสงตะเกียงที่ค่อย ๆ เข้มขึ้นหลังจากที่พระอาทิตย์ค่อย ๆ ลดแสงลงกลางผืนน้ำ เป็นการปิดท้ายวันอย่างน่าประทับใจ

หาดคลองน้ำจืด

ที่ตั้ง ถัดจากหาดนุ้ย บริเวณ คริม ทิม รีสอร์ท ก่อนถึงหาดคลองนิน

การเดินทาง ทางลงหาดอยู่ด้านหน้า คริม ทิม รีสอร์ท หรือก่อนถึงรีสอร์ทจะมีทางเดินตัดผ่านแนวป่าชายหาดเข้ามาประมาณ 100 เมตร

ในขณะที่นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่นิยมเดินทางเที่ยวหาดที่เด่น ๆ ของเกาะลันตา เช่น หาดพระแอะ หาดคลองควา หาดคลองโขง หรือชายหาดด้านใต้ของเกาะคือหาดคลองนิน และหาดบางกันเตียง หาดคลองน้ำจืดนั้นเป็นหาดที่มีความยาวมากที่สุดหาดหนึ่ง แม้ว่าแนวหาดจะไม่กว้างมากนัก ทรายที่

หาดนี้เม็ดหยาบเพราะมีกรวดแม่น้ำจากคลองน้ำจืดผสมอยู่ แต่ก็เพียงเฉพาะช่วงต้นหาดเท่านั้น หาดนี้ยังโค้งยาวทอดตัวไปทางทิศใต้อีกหลายร้อยเมตร ริมหาดมีรั้วด้วยต้นहुกวาททะเล และป่าชายหาดอีกด้วย

ช่วงต้นหาดคลองน้ำจืดมีที่พักอยู่เพียง 3 แห่ง ซึ่งอยู่ติดเชิงเขาที่กั้นกับหาดนุ้ย ตลอดแนวหาดลงไปทางทิศใต้ไม่มีที่พัก จึงมีความเป็นส่วนตัวสูง เหมาะที่จะพักผ่อนอาบแดดหรือเล่นน้ำเป็นอย่างยิ่ง หาดทรายของหาดคลองน้ำจืดหน้าหาดแคบแต่ยาว ลงไปในน้ำทะเลมีแนวโขดหินใต้น้ำสลับเป็นบางช่วง ส่วนปะการังใต้น้ำมีให้ดำน้ำชมเล่น ๆ เป็นการเรียกน้ำย่อยก่อนไปที่อ่าวที่เกาะรอกหรือเกาะพิทีได้เป็นอย่างดี

หาดคลองหิน

ที่ตั้ง ถัดจากหาดนุ้ยห่างกันประมาณ 1 กิโลเมตร

การเดินทาง จากตลอดศาลาด่านให้ขับรถล่องมาทางทิศใต้ ระยะทางประมาณ 12 กิโลเมตรจะมีทางเลี้ยวขวาเป็นเส้นทางไปอุทยานแห่งชาติหมู่เกาะลันตา ขับเข้ามาตามเส้นทางจนเลยหาดนุ้ยไปประมาณ 1 กิโลเมตร จะเห็นหาดคลองหินทางขวามือ รวมระยะทางห่างจากศาลาด่านประมาณ 14 กิโลเมตร

หาดคลองหินเป็นชายหาดที่ 4 ของเกาะลันตาใหญ่รองจากหาดคลองโขง หาดคลองโตบ และหาดนุ้ย ที่มีโขดหินขึ้นสลับกับหาดทราย แต่ที่หาดคลองหินมีลักษณะเป็นหาดหินชัดเจนสมชื่อ มีพื้นที่หาดทรายให้เดินแค่ช่วงริมหาดที่ยาวประมาณ 150 เมตรเท่านั้น เมื่อเดินลงสู่ทะเลก็เป็นหินหมดแล้ว

ที่หาดคลองหินแม้จะไม่เด่นเรื่องหาดทรายสวยงาม แต่ความงามของโขดหินน้อยใหญ่ที่ขึ้นเป็นแนวคล้ายสวนหินกลางทะเลนั้น กลับทำให้วิวของหาดคลองหินสวยงามมาก โดยเฉพาะยามเย็นที่น้ำเริ่มลดเศษสวนหินชัดเจนสะท้อนกับแสงสีเหลืองอ่อน ๆ ก่อนพระอาทิตย์อัสดงเป็นภาพที่สวยงามและแปลกตา

ในเวลาเย็นนอกจากพระอาทิตย์ตกจะมีทิวทัศน์สวยงามแล้ว ในเวลาเดียวกันนั้นชาวบ้านในพื้นที่ก็จะออกมาตกปลา และตกปลาหมึกบริเวณโขดหินของหาดคลองหินด้วย เพราะบรรยากาศโดยรอบของที่นี่เงียบสงบมากไม่พลุกพล่านทั้งเรือและนักท่องเที่ยว ยังไม่มีสิ่งอำนวยความสะดวกใด ๆ ที่หาดนี้ด้วย หาดคลองหินจึงเป็นหาดที่ยังรักษาวินัยชีวิตแบบเดิม ๆ ของชาวบ้านที่อยู่กับทะเลไว้ได้เป็นอย่างดี

จากหาดคลองหินนักท่องเที่ยวสามารถขับรถล่องได้ชมวิวของหาดใกล้เคียง ที่อยู่ลึกเข้าไปใกล้เขตอุทยานแห่งชาติหมู่เกาะลันตาได้ทั้งหาดปากกันเคียงไปจนถึงหาดสุดท้ายอย่างอ่าวไม้ไผ่ ก่อนจะเข้าไปเที่ยวชมแหลมโคลนที่อยู่ภายในอุทยานแห่งชาติหมู่เกาะลันตาได้สบายๆ แต่ต้องระมัดระวังด้วยเพราะเส้นทางช่วงนี้เป็นทางขึ้นเขาลงเขาตลอดแล้ว

หาดบากันเตียง

ที่ตั้ง ถัดจากหาดนุ้ยห่างกันประมาณ 2 กิโลเมตร

การเดินทาง ขับรถล่องได้จากตลาดศาลาด่านมาประมาณ 16 กิโลเมตร ใช้เส้นทางเดียวกับไปอุทยานฯ จนสุดถนนปูนจะเห็นทางเข้าหาดอยู่ทางขวามือ

หาดบากันเตียงเรียกได้ว่าเป็นหาดที่คึกคักที่สุดในบรรดาหาดท้าย ๆ ของเกาะลันตาใหญ่ ด้วยลักษณะหาดที่โค้งเป็นรูปครึ่งวงกลมสวยงามยาวประมาณ 1 กิโลเมตร ทำให้มีชายหาดที่กว้างยาว มีหินชั้นสลับข้างในช่วงต้นหาดกับปลายหาดเท่านั้น นักท่องเที่ยวจึงสามารถเลือกเล่นน้ำ นอนอาบแดด เล่นกีฬาชายหาด หรือจะนอนอ่านหนังสือเงียบ ๆ ได้คั่นมะพร้าวก็ทำได้สบาย ๆ

หาดบากันเตียงมีเม็ดทรายสองสีสลับกันบางช่วงสีขาว บางช่วงสีน้ำตาล ในช่วงน้ำขึ้นน้ำจะใสกว่าว่ายน้ำมากโดยเฉพาะช่วงกลางหาดที่มีโขดหินน้อย และบรรยากาศเงียบสงบ ต่างกับช่วงต้นหาด และท้ายหาดที่มีลักษณะเป็นหาดหย่งในช่วงน้ำลดจะเห็นได้ก่อนข้างซัด นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่จะหันมาเล่นกีฬาบนชายหาดบนหาดทรายที่ทอดยาว และลาดเอียงน้อยแทนการลงเล่นน้ำ

สำหรับนักท่องเที่ยวที่มักันเป็นครอบครัวบริเวณปลายหาดที่แม้จะมีโขดหินขึ้นมาก แต่ก็ยังมีมุมหาดทรายสวยราบเรียบ พอให้นั่งปิกนิกชมผักบุ้งทะเลได้ร่มเงาของต้นมะพร้าวได้ หาดบากันเตียงยังมีจุดชมวิวกว้างถึง 2 จุดด้วยกันจุดแรกคือบริเวณท้ายหาดที่มีทิวทัศน์สวยงาม ในช่วงน้ำขึ้นที่จะเห็นหาดทรายสีน้ำตาลอ่อนโค้งเป็นรูปเสี้ยวพระจันทร์สวยงาม ในช่วงน้ำลดจะเปลี่ยนบรรยากาศเผยหินสีน้ำตาลก้อนกลมมนขึ้นสลับกับหาดทรายโค้งตัวตามภูเขาสวยงามไปอีกแบบ

อีกจุดหนึ่งคือจุดชมวิวแหลมต้นหาด เป็นพื้นที่ของลันตา มารีน ปาร์ควิว รีสอร์ทที่ตั้งอยู่บนเนินเขาต้นหาด จากจุดนี้สามารถมองเห็นหาดบากันเตียงเป็นแนวโค้งรูปครึ่งวงกลมครบตั้งแต่ต้นหาดจนถึงท้ายหาด และยังสามารถเห็นเกาะแก่งสำคัญต่าง ๆ บนผืนน้ำทะเลที่กว้างไกลสุดสายตา ทั้งเกาะห้าทางด้านขวามือ และเกาะรอกนอก เกาะรอกในที่หลบอยู่หลังเนินเขาช่วงปลายหาดได้สวยงามมากอีกด้วย

หาดอ่าวนุ้ย

ที่ตั้ง ถัดจากหาดบากันเตียง ห่างกันประมาณ 1 กิโลเมตร

การเดินทาง การตลาดศาลาด่านด้านนักท่องเที่ยวจะมาเที่ยวหาดอ่าวนุ้ย วิธีที่เหมาะสมน่าจะเป็นการเช่ารถมอเตอร์ไซด์เองมากกว่านั่งรถสี่ล้อบริการ เพราะสามารถแวะเที่ยวหาดอื่น ๆ ระหว่างทางไปจนถึงแหลมโดนคที่อยู่ภายในอุทยานแห่งชาติหมู่เกาะลันตาด้วยตัวเองจะคุ้มกว่า โดยขับรถล่องได้จากตลาดศาลาด่านมาประมาณ 16 กิโลเมตร จนสุดถนนปูนผ่านหาดบากันเตียงเข้าสู่ถนนดินลูกรังระยะทางประมาณ 1 กิโลเมตรจะเห็นทางเดินลงเขาไปหาดอ่าวนุ้ยทางขวามือ

หาดอ่าวนุ้ยเป็นหาดเล็ก ๆ สมกับชื่ออ่าว ด้วยลักษณะที่คล้ายกับหาดนุ้ย และยังมีจุดชมวิวบนเขาเหมือนกัน ชาวบ้านจึงเรียกชื่อคล้ายกันให้เหมือนเป็นหาดฝาแฝด แต่ปัจจุบันที่หาดอ่าวนุ้ย

มีต้นไม้อายุขึ้นบดบังวิวทิวทัศน์ของหาดเกือบหมดแล้ว หากต้องการสัมผัสความสวยงามของหาดเล็ก ๆ หาดนี้ ต้องเดินลงเขาไปประมาณ 50 เมตรเท่านั้น

ความสวยงามเล็ก ๆ ของหาดอ่าวนุ้ยนั้น เหมาะสำหรับนักท่องเที่ยวที่ต้องการหามุมเงียบสงบเป็นส่วนตัว ไม่มีผู้คนพลุกพล่าน เพื่อจะได้ดื่มด่ำบรรยากาศของหาดทรายราบเรียบสวย น้ำทะเลที่ใสมาก สามารถเลือกทำกิจกรรมริมหาด หรือทางน้ำก็ได้ ริมหาดอาจจะมีต้นมะพร้าวน้อย แต่ก็มีไม้เขตร้อนอื่นขึ้นนานาชนิด และยังมีฉากหลังเป็นภูเขาที่ตั้งตระหง่านล้อมรอบอ่าวเป็นวง นับเป็นหาดเล็ก ๆ ที่มีธรรมชาติสวยงามครบถ้วนและน่าเดินลงมาเที่ยวเพื่อเปลี่ยนบรรยากาศหลังจากเที่ยวหาดใหญ่มากมายแล้ว

นอกจากหาดทรายจะละเอียดขาวสะอาดแล้ว ยังโค้งเป็นรูปตัวยูสวยงาม ที่หาดอ่าวนุ้ยจึงมีวิวทิวทัศน์ที่สวยงามถึงแม้จะชมวิวจากด้านบนอย่างไรในสมัยอดีตไม่ได้แล้วก็ตาม ตรงกลางหาดอ่าวนุ้ยมองผ่านหินทรายและผืนน้ำจะเห็นเกาะห้าวางอยู่ตรงกึ่งกลางพอดี ยามเย็นที่นี้ก็นับเป็นจุดชมวิพระอาทิตย์ตกที่สวยงามและโรแมนติกไม่น้อยเช่นกัน

หาดคลองจาก

ที่ตั้ง ถัดจากหาดอ่าวนุ้ย ห่างกันประมาณ 1.5 กิโลเมตร

การเดินทาง ขับรถล่องใต้จากตลาดศาลาด่านมาประมาณ 16 กิโลเมตร นักท่องเที่ยวจะต้องผ่านเส้นทางที่เป็นดินลูกรัง และต้องขึ้นเขาลงเขาตลอดเส้นทางไปอีกประมาณ 2.5 กิโลเมตร จะเห็นหาดคลองจากสีขาวสะอาดตาอยู่ทางขวามือ

หาดคลองจากจึงเป็นหาดเล็ก ๆ ที่มีบรรยากาศรอบข้างเงียบสงบอยู่ภายใต้ธรรมชาติ แต่ไม่เคยขาดนักท่องเที่ยวเลย หาดทรายขาวที่ทอดยาวประมาณ 300 เมตร ยังเหมาะสำหรับการเล่นกีฬาชายหาด และเล่นน้ำมาก หรือจะเลือกนั่งเล่นริมหาดใต้หาดต้นมะพร้าวชมวิวกุ้งทะเลที่ขึ้นสลับตลอดแนวหาดทรายคูสบายตา เกาะห้าที่ตั้งเรียงไปทางขวามือ รวมถึงเกาะรอกนอก และเกาะรอกในที่ตั้งอยู่ทางซ้ายมือ ไม่ไกลจากชายหาดเลยก็ทำได้

ที่หาดคลองจากยังเป็นหาดที่มีชุมชนชาวประมงอาศัยอยู่มาก นักท่องเที่ยวจึงสามารถสัมผัสวิถีชีวิตของชาวบ้านทั้งการออกทะเล การวางอวนดักปลา กุ้ง และปู ได้อย่างเป็นกันเอง ด้วยความสมบูรณ์ทางธรรมชาติของหาดคลองจาก วงกลางหาดยังมีลำคลองน้ำใสไหลเย็นลัดเลาะจากป่าเขาไหลลงสู่ทะเล โดยมีต้นน้ำมาจากน้ำตกคลองจากที่อยู่ตรงข้ามกับหาดคลองจากเดินเข้าไปเพียง 800 เมตรก็ได้เที่ยวน้ำตกแล้ว หรือจะเลือกชมการแสดงลิงของชาวบ้านที่นำมาฝึก แล้วปิดท้ายด้วยการนั่งช้างชมธรรมชาติของหาดคลองจากไปกับควาญช้างชาวบ้าน นับเป็นหาดที่เงียบสงบเหมาะสำหรับพักผ่อน แต่ไม่เงียบเหงาด้วยกิจกรรมหลากหลายจริง ๆ

บนหาดคลองจากยังมีบ้านพักสไตล์บังกะโลที่ขึ้นแทรกกับบ้านเรือนไม้ของชาวบ้านให้นักท่องเที่ยวเลือกพักหลากหลาย รวมถึงร้านอาหาร ที่สำคัญจากหาดคลองจากขับรถต่อไปอีกประมาณ 3 กิโลเมตรก็ได้เที่ยวชมแหลมโดนดและจุดชมวิที่สวยงามภายในอุทยานแห่งชาติหมู่เกาะลันตาอีกด้วย

อ่าวไม้ไผ่ หาดสุดท้าย สงบ

ที่ตั้ง ถัดจากหาดคลองจาก ห่างกันประมาณ 1.5 กิโลเมตร

การเดินทาง ขับรถล่องได้จากตลาดสาละวันมาประมาณ 16 กิโลเมตร นักท่องเที่ยวจะต้องขับต่อผ่านเส้นทางดินลูกรังที่ขึ้นเขาลงเขาตลอดเส้นทางไปอีกประมาณ 4 กิโลเมตรจะเห็นอ่าวไม้ไผ่อยู่ทางขวามือ

อ่าวไม้ไผ่เป็นหาดสุดท้ายฝั่งตะวันตกของเกาะลันตาใหญ่ นักท่องเที่ยวต่างชาติจะคุ้นหูชื่อหาดลาสปีชมากกว่าอ่าวไม้ไผ่ แต่ถึงจะเป็นหาดสุดท้ายที่อยู่ลึกสุดที่นี่ก็มีนักท่องเที่ยวมาพักผ่อนไม่ขาดสาย เพราะความเงียบสงบความสมบูรณ์ของภูเขาเขียวขจี ที่นักท่องเที่ยวสามารถนั่งเพลิดเพลินไปกับเสียงเรไรและแมลงชนิดต่าง ๆ เสียงคลื่น และสายลมได้ตลอดทั้งวัน

แม้หาดทรายของอ่าวไม้ไผ่จะไม่สวยงามเท่าหาดคลองจาก เพราะมีโขดหินน้อยใหญ่ขึ้นสลับเป็นช่วง ๆ แต่กลับโดดเด่นด้วยวิวของหาดทรายที่สลับกับโขดหินโค้งเป็นรูปตัวยูทอดยาวประมาณ 300 เมตรสวยงาม ช่วงกลางหาดยังมีหินน้อย เม็ดทรายขาวละเอียด เหมาะสำหรับลงเล่นน้ำทะเลสีเขียวมรกตของอ่าวนี้ได้

อ่าวไม้ไผ่ยังมีจุดชมพระอาทิตย์ตกที่สวยงามและโรแมนติกไม่แพ้หาดไหน ๆ คือบริเวณแหลมหินช่วงคั่นหาดที่โค้งลงสู่ทะเล เพียงอยู่ตรงนี้แล้วมองย้อนกลับไปก็เห็นหาดทรายสลับหินโค้งเป็นรูปตัวยู มีผืนน้ำกว้างใหญ่ที่มองออกไปไกลได้สุดขอบฟ้า สะท้อนแสงอาทิตย์ดวงกลมโตที่กำลังอัสดง นับเป็นหนึ่งในวิวที่ต้องไม่พลาดมาชมด้วยตัวเองเด็ดขาด

ด้วยทำเลของอ่าวไม้ไผ่ที่ตั้งอยู่ลึกเป็นหาดสุดท้าย มีบ้านพักบังกะโลไม้กระจายระหว่งอ่าวเพียง 3 แห่งทำให้บรรยากาศของที่นี่ค่อนข้างเงียบสงบ ร่มรื่นด้วยธรรมชาติของภูเขาเขียวสลับซับซ้อนที่สมบูรณ์ เพราะใกล้เขตอุทยานแห่งชาติ ที่นี่จึงเหมาะสำหรับคู่รักที่ต้องการหาสถานที่พักผ่อนกันแบบส่วนตัว ที่สำคัญจากอ่าวไม้ไผ่ถนนขับรถขึ้นเขาอีกประมาณ 2 กิโลเมตร ก็ได้เที่ยวแหลมโดนด และที่เที่ยวอื่น ๆ ภายในอุทยานแห่งชาติหมู่เกาะลันตาแล้ว

แหลมโดนด เขตอุทยานแห่งชาติปลายเกาะลันตาใหญ่

ที่ตั้ง ถัดจากอ่าวไม้ไผ่ ห่างกันประมาณ 2 กิโลเมตร อยู่ในพื้นของอุทยานแห่งชาติหมู่เกาะลันตา

การเดินทาง แหลมโดนดเป็นที่เที่ยวสุดท้ายของหาดฝั่งตะวันตกห่างจากตลาดสาละวันมาประมาณ 22 กิโลเมตร โดยขับรถล่องได้จากตลาดสาละวันมาประมาณ 16 กิโลเมตร นักท่องเที่ยวจะต้องขับบนถนนลูกรังที่ขึ้นเขาลงเขาตลอดเส้นทางไปอีกประมาณ 6 กิโลเมตรจะเห็นอุทยานแห่งชาติหมู่เกาะลันตา

หากกางแผนที่ออกมาดูจะเห็นเกาะลันตาใหญ่มีลักษณะเป็นรูปวงรีแหลมยื่นลงสู่ทะเลอันตามันเล็ก ๆ ทางด้านหัวเกาะและท้ายเกาะ โดยแหลมที่วางตัวอยู่หัวเกาะของเกาะลันตาใหญ่นี้ก็

คือแหลมคอกวาง ส่วนทางด้านท้ายเกาะปลายสุดแหลมของเกาะลันตาใหญ่ก็คือแหลมโดนด สถานที่ที่เขียวสุดท้ายของหาดฝั่งตะวันตก ที่อยู่ภายในพื้นที่ของอุทยานแห่งชาติหมู่เกาะลันตานั่นเอง

ลักษณะของแหลมที่ยื่นออกไปในทะเลของแหลมโดนด ทำให้มีหาด 2 ด้าน ด้านหนึ่งเป็นหาดทรายขาวยาวประมาณ 150 เมตรอยู่ทางด้านทิศตะวันออก อีกด้านหนึ่งอยู่ทางทิศตะวันตกเป็นหาดหินทั้งหาด ชาวบ้านนิยมเรียกหาดนี้ว่าหาดหินงาม

ปลายเกาะมีเนินเขาเตี้ย ๆ เป็นที่ตั้งของประภาคารที่ปัจจุบันยังใช้ส่งแสงนำทางได้อยู่ นักท่องเที่ยวสามารถเดินขึ้นไปชมวิวนบนประภาคารได้สวยงาม เพียงมองย้อนกลับมา นอกจากจะสามารถมองเห็นชายหาดได้ทั้ง 2 หาดสวยงามแล้ว ยังมองเห็นดงต้นตาลโดนดที่ขึ้นปกคลุมเนินเขาจนกลายเป็นชื่อแหลมโดนดนั่นเอง จากแหลมโดนดยังสามารถมองเห็นเกาะไหง เกาะรอกนอก และเกาะรอกในได้ชัดเจน เป็นตำแหน่งที่เกาะลันตาอยู่ใกล้เกาะไหงเพียง 18 กิโลเมตร และห่างจากเกาะรอกในและรอกนอก เพียง 30 กิโลเมตรเท่านั้น

ภายในอุทยานฯ นอกจะมีแหลมโดนดเป็นสัญลักษณ์ของเกาะลันตาแล้ว ยังมีกิจกรรมเดินป่าตามเส้นทางเดินศึกษาธรรมชาติระยะประมาณ 1.7 กิโลเมตร ที่ระหว่างนักท่องเที่ยวสามารถชมลิงแสมเล็กที่มีค่อนข้างเยอะ นักอีกหลากหลายชนิดที่อาศัยอยู่ในป่าไม้เขตร้อนที่ขึ้นหนาที่บและอุดมสมบูรณ์ของอุทยานฯ ที่สำคัญคือ มีจุดชมวิวยุคสวยงาม ที่เดินตามเส้นทางไปเพียง 100 เมตรเท่านั้น มองย้อนกลับลงไปข้างล่างก็จะเห็นหาดทรายขาว ฝั่งตะวันออกทอดยาวประมาณ 150 เมตร เห็นน้ำทะเลใสสีฟ้าอ่อน และสัมผัส มองเห็นเนินเขาที่ตั้งประภาคารและมองเห็นหาดหินงามฝั่งตะวันตกช่วงคืนหาดได้ด้วย

แหลมโดนดเป็นจุดชมทิวทัศน์ที่สวยงามที่สุดแห่งหนึ่งของเกาะลันตาใหญ่เลยทีเดียว นอกจากจะมีมุมชมวิวยุคหลายแล้ว ในช่วงยามเย็นนักท่องเที่ยวหลายคนแม้จะพักหาดไกล ๆ ยังต้องหาเวลาสักวันหนึ่งมานั่งชมพระอาทิตย์ตกที่นี่เป็นโปรแกรมปิดท้ายการเที่ยวเกาะลันตาใหญ่กันเลยทีเดียว

สิ่งอำนวยความสะดวก แม้อุทยานฯ หมู่เกาะลันตาจะเป็นอุทยานฯ บนเกาะแต่ก็มีพื้นที่ชายฝั่งที่สามารถต้อนรับนักท่องเที่ยวได้มาก และยังมีที่พักพร้อมด้วยสิ่งอำนวยความสะดวกครบถ้วน ทั้งบ้านพักที่มีอยู่ 2 หลังใหญ่ หลังแรกเป็นบ้านไม้ชั้นเดียว 4 ห้องนอน 4 ห้องน้ำ ราคา 3,000 บาท/คืนหลังที่สองเป็นบ้านไม้ 2 ชั้น 4 ห้องนอน 4 ห้องน้ำเช่นกัน ราคา 4,000 บาท/คืน (นักท่องเที่ยวสามารถพักแบบแยก 2 ห้องนอน 2 ห้องน้ำได้ ราคาก็จะลดลงครึ่งหนึ่ง) ลานกางเต็นท์ที่ร่มรื่นด้วยทิวสน และยังมีร้านค้าสวัสดิการที่พร้อมบริการอาหาร เครื่องดื่มและขนมขบเคี้ยวให้นักท่องเที่ยวด้วย

ค่าธรรมเนียม

นักท่องเที่ยวชาวไทย ผู้ใหญ่ 40 บาท/คน เด็ก 20 บาท/คน

นักท่องเที่ยวต่างชาติ ผู้ใหญ่ 400 บาท/คน เด็ก 200/คน (บัตรสามารถใช้เที่ยวได้ 1 อาทิตย์)

เที่ยวชายหาดฝั่งตะวันออก The eastside tour

ชมวันวานที่เห็นได้วันนี้ของเกาะลันตาใหญ่ แม้ว่าการเดินทางมาเที่ยวเกาะลันตาใหญ่ จะมีสถานที่ท่องเที่ยวมากมายซึ่งส่วนใหญ่เป็นแนวชายหาดทางด้านตะวันตกของเกาะ จากชายหาดด้านนี้มีถนนลาดยางเชื่อมถึงโดยตลอด หลังจากเช่ารถมอเตอร์ไซด์ได้แล้ว ขับมาเที่ยวชมหมู่บ้าน และวิถีชีวิตของชาวลันตาในตัวเมืองเก่า กระบี่เมืองน่าอยู่ผู้คนน่ารัก ช่อนอยู่ภายใต้รอยยิ้มอย่างเป็นมิตร ซึ่งหาชมได้ที่อีกฝากหนึ่งของเกาะลันตา

Lanta Old Town หรือเมืองลันตาเก่า

ที่ตั้ง อยู่ในเขตพื้นที่ตำบลเกาะลันตาใหญ่ ห่างจากตลาดสาละวันประมาณ 22 กิโลเมตร

การเดินทาง จากตลาดสาละวันให้ขับรถลงใต้เลียบริมชายหาดฝั่งตะวันตกมาเรื่อย ๆ ผ่านหาดคลองโคก เมื่อถึงทางแยกไปอุทยานฯ หมู่เกาะลันตา ให้ตรงไปตามทางหลวงหมายเลข 4245 ตรงมาจนถึงสถานีตำรวจรถอำเภอเกาะลันตา จะมีทางให้เลี้ยวซ้าย จากนั้นก็เลี้ยวขวาอีกทีขับไปอีกนิดก็ถึง Lanta Old Town หรือเมืองลันตาเก่าแล้ว

Lanta Old Town หรือเมืองลันตาเก่า อยู่ในเขตตำบลเกาะลันตาใหญ่ ในอดีตเจริญรุ่งเรืองมาก เพราะมีท่าเทียบเรือเทศบาลตำบลเกาะลันตาใหญ่ เป็นท่าเทียบเรือสินค้าสำคัญที่เรือข้ามทวีปมาจากต่างประเทศต้องวิ่งมาแวะเสมอ ที่เมืองลันตาเก่าจึงกลายเป็นจุดศูนย์กลางเดินเรือระหว่างภูเก็ต-กันตัง จังหวัดตรัง และเป็นจุดศูนย์กลางของเกาะลันตา ศูนย์ราชการต่าง ๆ บ้านเรือนไม้ของชาวบ้านหลังใหญ่โต รวมถึงที่ว่าการอำเภอที่สร้างขึ้นตั้งแต่ปีพ.ศ.2444 สามารถสะท้อนสภาพเศรษฐกิจที่เคยรุ่งโรจน์สุดขีดของที่นี่ได้

แต่หลังจากการตัดสินใจขนเพชรเกษมเสร็จสิ้น การขนส่งก็เปลี่ยนจากทางเรือเป็นทางบกแทน ในที่สุดท่าหน้าน้ำอำเภอเก่าก็ถูกเลิกไป ความพลุกพล่านผู้คนจึงค่อย ๆ จางหายไปพร้อมกับการย้ายที่ว่าการอำเภอ และศูนย์ราชการสำคัญต่าง ๆ ไปอยู่ที่เกาะลันตาน้อยแทนในปีพ.ศ. 2540 คงเหลือไว้แต่อาคารบ้านไม้หลังเล็กสีฟ้าสดใสของที่ว่าการอำเภอเก่า และเรื่องราวมากมายที่อยู่ในใจของชาวบ้านเท่านั้น

แต่นั่นก็เป็นเหตุการณ์เมื่อ 100 กว่าปีมาแล้ว ปัจจุบันเมืองลันตาเก่ากลับมามีเสน่ห์ที่น่าหลงใหลมากขึ้นกว่าเดิม แม้จะเป็นเสน่ห์ที่สวนทางจากแต่ก่อนที่เคยเป็นศูนย์กลางความคึกคัก แต่เสน่ห์เล็ก ๆ น้อย ๆ ของที่นี่กลับเป็นเรื่องราวมากมายในประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรมที่ยังหลงเหลือให้นักท่องเที่ยวได้สัมผัสกลิ่นอายวิถีชีวิตแบบเดิม ๆ ในทุกซอกทุกมุมของเมืองอีกครั้ง

ที่นี่นักท่องเที่ยวแบบ Long Stay จึงหลงใหลในเสน่ห์ของเมืองเล็ก ๆ เมืองนี้มากมาย เพราะสามารถเลือกทำกิจกรรมได้หลากหลายจะกิน จะนอน จะออกทะเลร่วมกับชาวบ้านก็ทำได้ หรือจะขับรถเที่ยวชมตัวเมือง ที่มีศูนย์ราชการต่าง ๆ ที่ว่าการอำเภอที่สร้างขึ้นตั้งแต่ปีพ.ศ.2444 ปัจจุบันอาคารไม้หลังเก่าทาสีฟ้าถูกปรับใช้เป็นที่ทำการสุขาภิบาลแล้ว หรือจะนั่งสมาธิรูปปั้นกรมหลวงชุมพรเขตอุดมศักดิ์ (เสด็จเตี่ย) ที่ตั้งอยู่ตรงใจกลางเมืองลันตาเก่า และค้างแรมที่บ้านเรือน

ไม้ของชาวบ้านหลังใหญ่โตที่สร้างขนานบนระดับด้วยโคมไฟระย้ารูปตะเกียง มีระเบียงบ้านให้นั่งชมวิวของท้องทะเล ภายในมีเครื่องใช้ผลิตภัณฑ์จากต่างประเทศที่ได้มาจากเรือเมล์ต่างชาติก็เพิลลเพลินดี

แต่ที่ห้ามพลาดก็คือการดำน้ำดูปะการังที่เกาะปอ และเกาะบุญที่มีสมญานามว่า “ไข่มุกสีฟ้าแห่งลันตา” สามารถนั่งเรือนำเที่ยวของชาวบ้านที่ทำเทียบเรือเทศบาลตำบลเกาะลันตาใหญ่ไปแบบครึ่งวัน หรือไปแบบเช้าไปเย็นกลับก็ได้ และยังสามารถเหมาเรือไปเที่ยวเกาะของทะเลตรังที่สวยงามได้อีกด้วย

เห็นอย่างนี้แล้วใครมาเยี่ยมเกาะลันตาแล้วไม่ได้มาเที่ยงเมืองลันตาเก่าแห่งนี้ คงต้องบอกว่าไม่คุ้มค่ากับการเดินทางข้ามทะเลมาตั้งไกล ขนาดตัวผมเองยังอยากย้อนกลับมาอยู่กับชาวบ้านกินข้าวกับชาวบ้าน ไปเที่ยวทะเลกับชาวบ้านอยู่เลย.. แล้วคุณล่ะอยากลองมาอยู่ในเมืองนี้ แล้วไปดำน้ำเล่นดูเหมือนผมหรือเปล่า

ค่าบริการเรือเที่ยวเกาะต่าง ๆ (ทำเทียบเรือเทศบาลตำบลเกาะลันตาใหญ่)

- เกาะปอ ไปเช้าบ่ายกลับ 200 บาท/คน
 - เกาะปอ และเกาะบุญ ไปเช้าบ่ายกลับ 500 บาท/คน
 - เกาะปอ เกาะบุญ และเกาะตะละเบ็ง ต้องเหมาเรือเที่ยว ไปเช้าบ่ายกลับ 3,000 บาท/ลำ
 - เกาะโหลง เกาะเชือก เกาะมุก เกาะม้า และเกาะแหวน ต้องเหมาหรือเที่ยว ไปเช้าบ่ายกลับ 3,500-4,000 บาท/ลำ (เที่ยวเรือมีตั้งแต่ 8.00 น.-15.00 น. สำหรับเรือเหมา 1 ลำ รับนักท่องเที่ยวได้ประมาณ 10 คน มีเสื้อชูชีพ และอุปกรณ์ดำน้ำให้ด้วย)
- ติดต่อ ผู้ใหญ่หะเสด โทรศัพท์ 08-1084-9311

บ้านสังกาอู๋

ที่ตั้ง ปลายแหลมทิศตะวันออกสุดของเกาะลันตาใหญ่

การเดินทาง จากตลาดศาลาด่านให้ขับรถลงใต้เลียบชายหาดฝั่งตะวันตกมาเรื่อย ๆ จนผ่านหาดคลองโอบให้ขับตรงต่อไปตามทางหลวงหมายเลข 4245 เส้นทางเดียวกับไปโรงพยาบาลเกาะลันตา โดยขับเลยโรงพยาบาลเกาะลันตาไปประมาณ 4 กิโลเมตรก็จะถึงหมู่บ้านชาวเลชุมชนบ้านสังกาอู๋แล้ว ห่างจากตลาดศาลาด่านประมาณ 27 กิโลเมตร

ชาวเลบนเกาะลันตาใหญ่นั้นมีอยู่ 2 ชุมชน คือชาวเลที่บ้านศาลาด่าน และที่บ้านสังกาอู๋ที่บ้านสังกาอู๋จึงเป็นชุมชนใหญ่ที่สุด ในอดีตชาวเล บ้านสังกาอู๋เคยปลูกบ้านและสร้างถิ่นฐานอยู่ริมชายหาดฝั่งตะวันตกที่เคยล้อมรอบด้วยป่าชายเลน และหาดทรายขาวสวยงาม แต่ปัจจุบันได้ย้ายมาอยู่ทางท้ายเกาะของฝั่งตะวันออกริมหาดหิน ที่อยู่ใกล้กับเกาะปอ และเกาะบุญแล้ว

บ้านไม้ชั้นเดียวที่ปลูกแบบเรียบ ๆ ง่าย ๆ ของชาวเล หลังย้ายถิ่นฐานใหม่ และถูกคลื่นยักษ์สึนามิทำลายเสียหาย ชาวเลบ้านสังกาอู๋ในยุคปัจจุบันจึงหันมาสร้างบ้านให้ทันสมัยมากขึ้น จากบ้านไม้ก็เริ่มเป็นบ้านปูนหลังคาที่เลขมุงจากก็เปลี่ยนเป็นมุงกระเบื้อง ชาวบ้านเองก็เริ่มใช้รถ

ใช้ถนนในการไปมาหาสู่ และเข้าเมืองมากขึ้นและยังมีบริษัททัวร์เอกชนเล็ก ๆ มาเปิดธุรกิจนำเที่ยวทะเลฝั่งตะวันออกที่บ้านสงกาอยู่ด้วย

แต่สิ่งหนึ่งที่นักท่องเที่ยวยังสามารถเรียนรู้ได้นั้นก็คือวิถีชีวิต ที่ชาวเลยังยึดอาชีพประมงขนาดเล็กเป็นหลักอยู่ผู้ชายออกเรือหาปลาตลอดทั้งวัน ส่วนผู้หญิงเฝ้าบ้าน มีเรือประมง หรือเรือหัวโทงของชาวบ้านจอดเทียบท่าขามน้ำลตอยู่ติดบ้านเกือบทุกหลังคาเรือน มีอุปกรณ์ดักปลา ปู กุ้ง และปลาหมึกที่ชาวบ้านทำกันขึ้นเองให้เห็นอยู่ทั่วไป

เช่นเดียวกับขนบธรรมเนียมประเพณี วัฒนธรรม และงานบุญต่าง ๆ ที่ชาวบ้านยึดถือสืบทอดกันมานานเป็นที่ยึดเหนี่ยวจิตใจ โดยนักท่องเที่ยวสามารถเข้าร่วมชมประเพณีลอยเรือสะเดาะเคราะห์ ที่ชาวบ้านสงกาอยู่จะประกอบเรือจากไม้ระกำแล้วรูดกล้วยเรือสู่ท้องทะเล จัดขึ้นช่วงเดือนเมษายน และตุลาคมของทุก ๆ ปีได้แบบใกล้ชิดด้วย

ก่อนมาถึงบ้านสงกาอยู่ประมาณ 1 กิโลเมตร ยังมีสถานที่ชมวิวให้นักท่องเที่ยวได้แวะชมวิวระหว่างทางก่อนได้ด้วยคือบริเวณร้าน Sun Shone Hill View Point Restaurant และร้าน Khao Yai Restaurant ทิวทัศน์ของร้านที่ตั้งอยู่บนเนินเขา ทำให้สามารถมองเห็นทะเลฝั่งตะวันออกที่เป็นหาดหินป่าชายเลนและเห็นเกาะเล็กเกาะน้อยมากมายทั่วผืนน้ำทั้งเกาะหลักทางด้านขวามือที่สามารถเดินข้ามเกาะได้เสยในช่วงน้ำลต เกาะกลางที่อยู่ด้านหน้า ถัดมาทางขวามือเกาะไหง

ที่วางตัวสลับกับเกาะเล็ก ๆ อีกมากมายของจังหวัดตรัง และยังเห็นเกาะปอ และเกาะบูบูที่ซ่อนตัวอยู่ด้านหลังของเกาะกลางได้อีกด้วย

ท่องเที่ยวเชิงนิเวศชมป่าโกงกาง-สัมผัสวัฒนธรรมชาวเกาะ จากทุ่งหีบเพ็ง สู่อ่าวทะเลเบ็ง หลังจากที่เกิดเหตุการณ์วินาศภัยสึนามิเมื่อปีพ.ศ. 2547 เกาะลันตาเริ่มเป็นที่นิยมของนักท่องเที่ยวมากขึ้น ด้วยชายหาดที่ทอดยาวอยู่ตลอดแนวชายขอบทางทิศทางทิศตะวันตกของเกาะที่มีบรรยากาศที่หลากหลายและสะดวกสบายด้วยที่พักหลายระดับราคา จากลันตาที่เคยเงียบก็กลับมาสนุกและน่าเที่ยวเหมือนเดิม นอกจากนี้ยังมีกิจกรรมการท่องเที่ยวใหม่ ๆ ที่น่าสนใจไม่แพ้การท่องเที่ยวหาดเล่นน้ำ เช่น การล่องเรือเที่ยวป่าโกงกางผืนใหญ่ของเกาะลันตา

ที่ตั้ง บ้านทุ่งหีบเพ็ง ทางทิศตะวันออกของเกาะลันตาใหญ่

การเดินทาง จากท่าแพขนานยนต์ศาลาด่าน เลี้ยวซ้ายตามถนนลาดยางสู่บ้าน ทุ่งหีบเพ็ง ระยะทางประมาณ 10 กิโลเมตร หรือหากพักที่รีสอร์ทแล้วจองแพกเกจทัวร์ จะมีรถมารับที่รีสอร์ทในตอนเช้า เวลาประมาณ 08.00 น.

บ้านทุ่งหีบเพ็ง หมู่บ้านเล็ก ๆ เป็นหนึ่งใน 36 หมู่บ้านของอำเภอเกาะลันตาดังอยู่ในตำบลศาลาด่าน ทางด้านทิศตะวันออกของเกาะลันตาใหญ่ พื้นที่ส่วนใหญ่ด้านหลังหมู่บ้านเป็นแนวสวนยางพารา และภูเขา ส่วนด้านหน้า หมู่บ้านเป็นป่าชายเลน ลำคลอง และอ่าวลันตา ซึ่งเป็นพื้นที่ดินเลนและป่าชายเลนที่กว้างใหญ่ที่สุด และสมบูรณ์ที่สุดของเกาะลันตา

การเดินทางท่องเที่ยวทุ่งห้วยตั้งเป็นการท่องเที่ยวเชิงนิเวศซึ่งนอกจากจะได้ชมธรรมชาติแล้ว ยังได้รับความรู้และประสบการณ์ที่แปลกใหม่ด้วย โดยเริ่มต้นที่จุดต้อนรับบริเวณศูนย์แหล่งเรียนรู้ระบบนิเวศทางทะเลและชายฝั่ง และการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ตั้งอยู่บริเวณท่าเรือหมู่บ้าน จากจุดนี้จะมีสะพานเดินชมป่าโกงกางระยะทางประมาณ 300 เมตร ขามน้ำทะเลลดจะเห็นเหล่าปูก้ามดาบออกมาหากินตามดินเลน แวะเที่ยวชมการเลี้ยงปลากระชังหลังจากนั้นจะลงเรือหางยาวล่องไปตามลำคลองเล็ก ๆ สักและผ่านแนวป่าชายเลนที่สมบูรณ์ที่สุด แวะจอดเรือพักทักทายกับฝูงลิงมากมายที่อาศัยพึ่งพาป่าโกงกางผืนนี้

หลังจากดูความแสนสนทนนำรักของน้อยแล้วจึงเดินทางล่องเรือต่อไปยังคลองทะเล (เรียกตามภาษาท้องถิ่น แปลว่า “การพบปะ”) ด้วยคลองเล็ก ๆ นี้เป็นเส้นทางลัดที่ชาวประมงจะใช้เพื่อย่นระยะทางออกสู่ทะเลในยามออกเรือไปหาปลา ซึ่งจะมีเรือเข้าออกมาเจอกันที่กลางคลอง ล่องไปจนออกปากคลองจะพบกับสุสานหอย เป็นกองซาก “หอยหวาน” ลักษณะคล้ายกับหอยแครงเปลือกสีขาว ซึ่งพบเห็นได้เพียงแห่งเดียวในแนวป่าโกงกางแห่งนี้

จากสุสานหอย เรือหางยาวจะเทียบท่าที่หมู่บ้านโล๊ะใหญ่ บนเกาะลันตาน้อยเพื่อเยี่ยมชมวิถีชีวิต พบปะพูดคุยกับชาวบ้าน เรียนรู้วิถีการดำเนินชีวิตของชาวมุสลิม หลังจากที่ได้เดินเที่ยวในหมู่บ้านแล้วจึงนั่งเรือไปยังเกาะอูง เกาะเล็ก ๆ เป็นจุดแวะพักระหว่างทางไปยังเกาะตะละเบ็ง บนเกาะนี้เป็นเกาะลาวาภูเขาไฟที่ติดตัวขึ้นมาจากใต้ทะเล มีแนวหาดทรายที่ยื่นเป็นแหลมลงสู่ทะเลเป็นภาพทิวทัศน์ที่สวยงาม สามารถชมวิวได้รอบเกาะตลอด 360 องศา มองเห็นหมู่เกาะบริวารน้อยใหญ่ของเกาะลันตาได้เกือบทั้งหมด รวมถึงเกาะตะละเบ็ง กำแพงภูเขาอยู่แผ่คกลางทะเลอีกด้วย

จากเกาะอูงเดินทางสู่อ่าวบอนของเกาะตะละเบ็งจุดหมายสุดท้ายที่จะหยุดพักรับประทานอาหารกลางวัน จากนั้นนักท่องเที่ยวสามารถเลือกพักผ่อนได้ตามอัธยาศัย ทั้งนอนเล่นริมหาดอาบแดด หรือเลือกเล่นน้ำ นอกจากนี้บริษัททัวร์บางแห่งยังมีบริการเรือคายักให้พายเที่ยวรอบเกาะอีกด้วย ซึ่งเป็นกิจกรรมที่นักท่องเที่ยวนิยมมากเมื่อเดินทางมาเกาะตะละเบ็ง ในช่วงบ่ายก่อนเดินทางกลับ เรือหางยาวจะพานักท่องเที่ยวแวะเข้าไปเที่ยวถ้ำใหญ่ปราสาท เป็นถ้ำหินงอกหินย้อยกลางทะเลเพียงแห่งเดียวของหมู่เกาะลันตา หรือจะพายเรือคายักเข้ามาชมก็ได้ และควรเตรียมไฟฉายมาด้วยเพราะในถ้ำค่อนข้างมืด

เกาะบริวาร

เกาะลันตา เป็นเกาะที่มีพื้นที่ใหญ่ที่สุดในบรรดาหมู่เกาะในทะเลกระบี่ นอกจากเกาะลันตาใหญ่ซึ่งเป็นเกาะท่องเที่ยวที่โด่งดังที่สุดแล้ว รอบ ๆ เกาะลันตายังมีเกาะแก่งน้อยใหญ่อีกมากมายหลายเกาะ บางเกาะเป็นเกาะท่องเที่ยวที่เดินทางสะดวกไปเที่ยวแบบไปกลับในวันเดียวแสนสบาย บางเกาะเป็นเกาะส่วนตัวที่มีธรรมชาติสวยงาม บางเกาะเป็นเกาะโดด ๆ ที่ไม่มีแหล่งท่องเที่ยวเพียงแต่ได้ชื่นชมสภาพเกาะและรอบน้ำที่แตกเป็นฟองคลื่นจากเรือหางยาวของชาวประมงก็มีความสุขแล้ว

จากเกาะลันตาซึ่งเป็นเกาะที่มีขนาดใหญ่ที่สุดในทะเลกระบี่ที่นอกจากจะเป็นจุดหมายปลายทางของนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาเที่ยวทะเลแล้ว เกาะลันตาใหญ่ยังเป็นเหมือนศูนย์กลางการเดินทางท่องเที่ยวหมู่เกาะใกล้เคียงอีกด้วยโดยจะมีบริษัททัวร์หลายแห่งที่แข่งขันให้บริการเดินทางท่องเที่ยวสู่หมู่เกาะเหล่านี้ทุกวันในฤดูท่องเที่ยวพร้อมบริการรถรับ-ส่งจากรีสอร์ทถึงท่าเรือรวมถึงอาหารกลางวันและของว่าง

เกาะที่น่าสนใจและเป็นที่น่าสนใจในการเดินทางท่องเที่ยวจากเกาะลันตา เช่น เกาะป้อ เกาะบูดู เกาะตะละเบ็ง เกาะรอก และเกาะโหลง เกาะสุดท้ายที่มีรายการวันเดียวเที่ยว 4 เกาะร่วมกับเกาะม้า เกาะเชือก และเกาะมุก ที่อยู่ในท้องทะเลจริง

เกาะตะละเบ็ง

หากคุณขึ้นอยู่ที่สะพานเทียบเรือบ้านโล๊ะใหญ่ มองออกไปในทะเลทางด้านทิศตะวันออก จะเห็นหมู่เกาะน้อยใหญ่ ซึ่งเป็นเกาะบริวารของเกาะลันตามากมาย โดยเกาะที่ตั้งอยู่ใกล้ที่สุดคือ เกาะตะละเบ็ง เกาะหินปูนสองลูกที่เป็นเหมือนกำแพงภูเขากลางทะเลที่มีโตรกผาที่สวยงาม รวมถึงอ่าวเล็ก ๆ ที่สงบให้นักท่องเที่ยวได้ไปชมด้วยการพายเรือคายัคอีกด้วย

ที่ตั้ง ทางทิศตะวันออกของเกาะลันตาน้อย ตรงข้ามกับบ้านโล๊ะใหญ่

การเดินทาง ใช้บริการเรือหางยาว (Taxi Boat) จากท่าเรือบ้านโล๊ะใหญ่ ใช้เวลาในการเดินทางประมาณ 10 นาที

เกาะตะละเบ็ง ประกอบด้วยเกาะสองเกาะ คือเกาะตะละเบ็งใหญ่ และ เกาะตะละเบ็งน้อย เป็นเกาะหินปูนขนาดใหญ่ที่เรียวยาวจากทิศตะวันตกเฉียงเหนือลงไปยังทิศตะวันออกเฉียงใต้ ด้วยรูปร่างที่ยาวนี้หากมองจากท่าเรือบ้านโล๊ะใหญ่ จะเห็นเป็นเหมือนกำแพงภูเขาขนาดใหญ่กลางทะเลรอบ ๆ มีแนวโตรกผาที่สวยงาม นอกจากนี้ยังมีเว้าอ่าวต่าง ๆ ที่นักท่องเที่ยวสามารถนำเรือคายัคไปจอดเที่ยวและพักผ่อนได้

อ่าวหัวเกาะตะละเบ็งใหญ่ ตั้งอยู่ทางทิศตะวันตกเฉียงเหนือใกล้กับหัวเกาะจึงเรียกว่าอ่าวหัวเกาะ อ่าวนี้มีเว้าหาดที่ไม่กว้างมากนัก มีหาดทรายช่วงสั้น ๆ ยาวประมาณ 40 เมตร ทรายสีขาวอมแดงเม็ดหยาบแต่น้ำทะเลใส เหมาะพายเรือมาเที่ยวและเล่นน้ำได้ดี ด้านหลังหาดมีแนวต้นไม้ที่ร่มรื่น นักท่องเที่ยวที่พายเรือคายัคชอบมาพักผ่อนและเล่นน้ำที่อ่าวนี้กันมาก

ทะเลแหวกที่ตะละเบ็ง ตั้งอยู่เกือบท้ายเกาะตะละเบ็งใหญ่ เป็นอ่าวเล็ก ๆ หน้าอ่าวมีเขาหินเล็ก ๆ อีกสองลูกตั้งอยู่ หากมาในช่วงที่น้ำขึ้นจะมองไม่เห็นชายหาด แต่หากเป็นช่วงน้ำลดจะเกิดเป็นสันทรายจากหาดเชื่อมมายังภูเขาหินทั้งสองลูกนี้ ซึ่งมีลักษณะคล้ายกับทะเลแหวกที่เกาะไถ่ เกาะทับ และเกาะหม้อ ที่อยู่ใกล้ ๆ กับอ่าวนาง เพียงแต่มีขนาดเล็กกว่า เป็นจุดที่มีความโดดเด่นที่สุดแห่งหนึ่งของเกาะตะละเบ็ง จากสันทรายนี้พายเรือข้ามไปอีกไม่ไกลก็ถึงเกาะตะละเบ็งน้อย

อ่าวบอน เป็นอ่าวเล็ก ๆ ตั้งอยู่ทางทิศใต้ของเกาะตะละเบ็งน้อย มีลักษณะเป็นเว้าอ่าวเข้าไปยังตัวเกาะโดยมีโตรกผาสูงชันมาทั้งสองด้าน นอกจากทรายสีขาวอมแดงแล้ว อ่าวบอนนับเป็นอ่าวที่มีความสวยงามที่สุดของเกาะตะละเบ็ง ซึ่งนักท่องเที่ยวไม่พลาดที่จะมาเยือน โดยส่วนมาก

บริษัททัวร์ต่าง ๆ จะพานักท่องเที่ยวมาแวะพักรับประทานอาหารกันที่อ่าวบอนแห่งนี้ ที่มาของชื่ออ่าวบอนมาจากบริเวณที่ราบด้านหลังหาดมีต้นบอนขึ้นอยู่เป็นจำนวนมากนั่นเอง

ถ้าใหญ่ปราสาท ตั้งอยู่ที่เกาะตะละเบ็งน้อย ถัดจากอ่าวบอนไม่ไกลนัก มีลักษณะเป็นโพรง ปากถ้ำที่ไม่กว้างนักแต่สามารถนำเรือหางยาวเข้าไปได้ภายในสามารถเดินเที่ยวได้ โดยมีหินงอกหินย้อยที่งดงามมาก ทั้งนี้เส้นทางค่อนข้างมืดและต้องปีนเล็กลงมีเชือกที่ผูกเอาไว้ให้ดึงตัวได้ขึ้นไปชมภายในถ้ำได้ นักท่องเที่ยวที่จะเดินชมถ้ำควรมีไกด์นำทาง และเตรียมไฟฉายไปด้วย นอกจากเกาะตะละเบ็งแล้ว ไม่ไกลนักยังมีเกาะบูบู เกาะส่วนตัวเล็ก ๆ ของ บูบู ไอส์แลนด์ รีสอร์ท ซึ่งนักท่องเที่ยวสามารถขึ้นไปเดินเที่ยวและเล่นน้ำที่ชายหาดสวย ๆ ได้ด้วย นั่งเรือจากเกาะตะละเบ็งประมาณ 15 นาที โดยจะผ่านเกาะกำใหญ่และเกาะกำเล็ก ให้นักท่องเที่ยวได้ชมทิวทัศน์ที่นักท่องเที่ยวยังจะเดินทางมาเที่ยวเกาะตะละเบ็งสามารถติดต่อได้กับเคาร์เตอร์ทัวร์ตามรีสอร์ทหรือบริษัททัวร์ต่าง ๆ

เกาะบูบู เป็นเกาะเล็ก ๆ ทางทิศตะวันออกของเกาะลันตาใหญ่ แม้ว่าเกาะนี้จะมีพื้นที่ไม่กว้างใหญ่นัก แต่กลับมีธรรมชาติที่น่าทึ่งเพราะมีแนวชายหาดที่สวยงามและทางเดินเท้าได้รอบเกาะ การมาพักผ่อนที่เกาะนี้มีความสะดวกสบายเพราะเป็นเกาะส่วนตัวของรีสอร์ทเพียงแห่งเดียวบนเกาะนี้คือ บูบู ไอส์แลนด์ รีสอร์ท

ที่ตั้ง ทางทิศตะวันออกของเกาะลันตาใหญ่ ตรงข้ามท่าเรืออำเภอเก่า

การเดินทาง ใช้บริการเรือหางยาว (Taxi boat) จากท่าเรืออำเภอเก่า ค่าบริการคนละ 300 บาท ใช้เวลาในการเดินทางประมาณ 15 นาที หากพักที่บูบู ไอส์แลนด์ รีสอร์ท สามารถโทรศัพท์นัดเรือให้มารับได้

เกาะบูบูเป็นเกาะเล็ก ๆ มีพื้นที่ประมาณ 30 ไร่เศษ เกาะนี้เล็กก็แค่พื้นที่แต่มีธรรมชาติที่ยิ่งใหญ่ เพราะมีแนวชายหาดทรายเป็นที่อยู่เกือบรอบเกาะ และเป็นเกาะที่มีต้นไม้ขึ้นอยู่อย่างสมบูรณ์มากที่สุดเกาะหนึ่ง นักท่องเที่ยวหลายคนเลือกที่จะเดินทางจากเกาะลันตามาเปลี่ยนบรรยากาศที่เกาะนี้ เพราะมีความเงียบสงบและเป็นส่วนตัวอย่างมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งบนเกาะนี้มีที่พักที่คอยอำนวยความสะดวกแก่นักท่องเที่ยวด้วย

นอกจากการเดินทางมาพักค้างแรมบนเกาะบูบูแล้ว ยังมีนักท่องเที่ยวจำนวนมากที่เลือกเดินทางมาที่เกาะนี้แบบไปกลับในวันเดียว ซึ่งไม่ว่าจะพักอยู่บนเกาะลันตา หรือมาพักที่เกาะบูบูก็ได้สัมผัสความสุขอย่างเป็นส่วนตัวได้เช่นเดียวกัน ซึ่งมีกิจกรรมมากมายให้นักท่องเที่ยวได้ใช้เวลาอยู่บนเกาะได้อย่างเต็มอิ่มทั้งการเล่นน้ำ ดำน้ำ อาบแดด หรือเดินเที่ยวรอบเกาะ

หาดหน้าเกาะ ตั้งอยู่ทางทิศตะวันตกของเกาะบูบู หน้าหาดกว้าง แนวหาดยาวประมาณ 100 เมตร ซึ่งยาวต่อเนื่องมาจากชายหาดทางด้านทิศใต้ หาดหน้าเกาะมีทรายเป็นขาวสะอาดละเอียดเหมาะแก่การเล่นน้ำได้เป็นอย่างดี ด้านหลังหาดคือที่ราบขนาดใหญ่ของเกาะ และเป็นที่ตั้งของ บูบู ไอส์แลนด์ รีสอร์ท ที่พักเพียงแห่งเดียวของเกาะบูบู มีแนวต้นไม้ ต้นโพธิ์ทะเลขึ้นให้ร่มเงาอยู่

เป็นแนว เรือหางยาวที่พานักท่องเที่ยวจะมาขึ้นเกาะบูบูที่หาดหน้าเกาะนี้ จากหน้าหาดมองเห็นวิวเกาะปอ และเกาะลันตา รวมถึงทิวทัศน์พระอาทิตย์ตกที่สวยงาม

เกาะปอ

เกาะเล็ก ๆ อีกเกาะหนึ่งที่ยังไม่เปิดตัวในด้านการท่องเที่ยวอย่างเป็นทางการ ซึ่งอยู่ไม่ไกลจากเกาะลันตาใหญ่มากนักคือ เกาะปอ เกาะนี้อยู่ตรงข้ามกับที่ว่าการอำเภอเก่าของเกาะลันตา เป็นเกาะที่มีชุมชนอาศัยอยู่ซึ่งโดยส่วนใหญ่เป็นชาวมุสลิม ที่มีอาชีพเกษตรกรรมและการทำประมงเป็นหลัก การเดินทางมาท่องเที่ยวที่เกาะปอ นอกจากจะได้เห็นหาดทรายสวย ๆ แล้ว ยังได้ชื่นชมกับวิถีชีวิตของชาวบ้านบนเกาะด้วย

ที่ตั้ง ทางทิศตะวันออกของเกาะลันตาใหญ่ ตรงข้ามท่าเรืออำเภอเก่า

การเดินทาง ใช้บริการเรือหางยาว (Taxi boat) จากท่าเรืออำเภอเก่า ค่าบริการคนละ 200 บาท ใช้เวลาในการเดินทางประมาณ 10 นาที

เกาะปอ เป็นเกาะที่มีรูปร่างยาวเรียวยาวจากทิศเหนือไปยังทิศใต้ บนเกาะเป็นหมู่บ้านซึ่งประชากรส่วนใหญ่เป็นชาวมุสลิม เป็นหนึ่งในหมู่บ้านของตำบลเกาะลันตาใหญ่ คือหมู่ที่ 4 บ้านเกาะปอ เกาะปอตั้งอยู่ระหว่างเกาะลันตาใหญ่และเกาะบูบู นักท่องเที่ยวที่เดินทางด้วยเรือหางยาวจากท่าเรืออำเภอเก่าจะมองเห็นเกาะปออยู่ทางขวามือ บนเกาะนี้มีหมู่บ้าน และโรงเรียนตั้งอยู่ ประชากรส่วนใหญ่มีอาชีพเกษตรกรรมและทำประมง โดยเฉพาะสวนยางพาราและสวนมะพร้าวที่สร้างรายได้ให้กับคนในเกาะนี้

หาดท่ากั้ง เป็นชายหาดที่สวยงามที่สุดของเกาะปอ ตั้งอยู่ทางทิศตะวันตกของเกาะบริเวณท่าเรือเกาะปอ ตรงข้ามกับอำเภอเกาะลันตาเก่า แนวชายหาดกว้าง แต่ชันเล็กน้อย แนวหาดยาวต่อเนื่องไปจนจรดหัวหาดด้านทิศเหนือของเกาะ หลังหาดเป็นแนวป่าชายหาดที่ร่มรื่นสามารถเดินเลียบหาดไปได้ ระดับน้ำค่อนข้างตื้นเล่นน้ำได้ โดยเฉพาะช่วงที่น้ำลดลงมาก ๆ บริเวณหัวเกาะสามารถมองเห็นทิวทัศน์ของเกาะบูบู เกาะกำใหญ่ เกาะกำเล็ก และเกาะตะละเบ็งได้ นอกจากนี้ยังเป็นจุดที่ชมพระอาทิตย์ตกได้ด้วย

อ่าวในบ้าน ตั้งอยู่ทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือของเกาะปอ เป็นที่ตั้งของหมู่บ้านชาวประมงขนาดใหญ่ของเกาะนี้ อ่าวในบ้านเป็นอ่าวขนาดใหญ่ที่มีระดับน้ำตื้น ชายหาดแคบทรายสีน้ำตาลแดง ใต้พื้นน้ำเป็นเศษซากปะการังที่ตายแล้ว หาดนี้ไม่เหมาะเล่นน้ำแต่มีทิวทัศน์ที่สวยงาม โดยเฉพาะภาพของเรือหางยาวที่จอดเรียงรายอยู่ด้านหน้าหาด ซึ่งมองเห็นบ้านเรือนตั้งคั่นอยู่ตามแนวคันมะพร้าว การเดินทางมาอ่าวนี้สามารถเดินเลียบหาดจากหาดท่ากั้งมาได้ หรือจะเดินมาตามถนนคอนกรีตก็ได้

จากอ่าวในบ้านสามารถเดินเลียบหาดยามน้ำลดไปยังปลายแหลมด้านทิศตะวันออกได้ บริเวณนี้เว้าหาดเล็ก ๆ อยู่หลายแห่งที่ร่มรื่นด้วยสวนมะพร้าว ปลายแหลมมีก้อนหินก้อนใหญ่

ตั้งเด่นพร้อมต้นไม้อีกหนึ่งต้น เป็นภาพที่แปลกตาสวยงาม มองเห็นวิวเกาะบูบู เกาะกำใหญ่ เกาะกำเล็ก รวมถึงชายฝั่งจังหวัดตรัง ได้อย่างชัดเจน ตามพื้นหินยังมีปูหนุมนานให้ชมอีกด้วย

เนื่องจากเกาะปอเป็นชุมชนชาวมุสลิมซึ่งมีประเพณีและวัฒนธรรมที่อิงตามถือปฏิบัติตามหลักของศาสนา การเดินทางมาท่องเที่ยวที่เกาะนี้ นักท่องเที่ยวจึงควรแต่งกายอย่างสุภาพ และไม่นำสิ่งเสพติดของมีนเมาเข้ามาในเกาะ หรือการประพฤติที่ไม่เหมาะสม ทั้งนี้เพื่อไม่เป็นการละเมิดวัฒนธรรมของชาวบ้าน เกาะนี้จึงเหมาะกับการท่องเที่ยวธรรมชาติและการเรียนรู้วิถีชีวิตวัฒนธรรมประเพณีของชาวบ้าน โดยมีถนนคอนกรีตเล็ก ๆ ที่เชื่อมจากท่าเรือเกาะปอ ไปยังหาดต่าง ๆ นักท่องเที่ยวสามารถติดต่อสอบถามรายละเอียดเพิ่มเติมได้ที่

เกาะไหง

เกาะไหงเป็นอีกหนึ่งเกาะที่ได้รับความนิยมจากนักท่องเที่ยวเป็นอย่างมาก ด้วยที่ตั้งของเกาะที่อยู่ไม่ไกลจากหมู่เกาะทะเลตรัง และจากเกาะลันตา บริษัททัวร์หลายแห่งบนเกาะลันตาจึงนิยมจัดรายการท่องเที่ยวเกาะไหงร่วมกับเกาะต่าง ๆ ของทะเลตรังด้วย ทั้งเกาะมุก เกาะเชือก และเกาะม้า เรียกได้ว่า วันเดียวเที่ยว 4 เกาะ จากทะเลกระบี่สู่ทะเลตรัง

ที่ตั้ง ทางทิศใต้ของเกาะลันตา ห่างจากที่ทำการอุทยานแห่งชาติหมู่เกาะลันตาประมาณ 18 กิโลเมตร

การเดินทาง เกาะไหงนั้นสามารถเลือกเดินทางได้สะดวกทั้งจากเกาะลันตาและจากชายฝั่งจังหวัดตรัง ซึ่งมีบริการเรือท่องเที่ยวแบบไปกลับในวันเดียวให้บริการทุกวันในฤดูท่องเที่ยว

จากเกาะลันตา หากนักท่องเที่ยวเดินทางมาถึงเกาะลันตา หลังจากที่เที่ยวบนเกาะลันตาแล้วอยากเปลี่ยนบรรยากาศมาเที่ยวเกาะไหง สามารถติดต่อบริษัททัวร์ต่าง ๆ จากเกาะลันตาหรือเอเจนซี่ทุกแห่งบนเกาะ จะมีรายการท่องเที่ยว เรือจะออกจากท่าเรือบ้านศาลาด่าน และมีรถมารับนักท่องเที่ยวจากรีสอร์ทไปส่งที่ท่าเรือ เวลาประมาณ 09.00 น.

จากท่าเรือปากเมง จังหวัดตรัง มีเรือแม่ล่ท่องเที่ยวของบริษัททัวร์ต่าง ๆ บริเวณท่าเรือปากเมง และบริษัททัวร์ในตัวเมืองตรังจัดรายการท่องเที่ยวสู่เกาะไหงทุกวันในฤดูท่องเที่ยว เรือจะออกจากท่าเรือปากเมงในเวลาประมาณ 08.00 น. ติดต่อรายละเอียดได้ที่บริษัททัวร์ที่ให้บริการหรือที่พักบนเกาะไหง

เกาะไหง เป็นเกาะที่มีขนาดเล็กไม่ใหญ่นัก แม้ว่าภูมิศาสตร์ของเกาะไหงจะอยู่ในเขตทะเลกระบี่ แต่อยู่ในแนวเส้นแบ่งน่านน้ำกระบี่และตรัง ซึ่งอยู่ห่างจากท่าเรือปากเมง จังหวัดตรังเพียง 15 กิโลเมตรเท่านั้น เกาะไหงจึงเดินทางท่องเที่ยวได้สะดวกทั้งจากกระบี่ และจากชายฝั่งจังหวัดตรัง เกาะไหงเป็นเกาะที่ได้รับความนิยมจากนักท่องเที่ยวมานานแล้ว ทั้งนี้เพราะเป็นเกาะที่มีธรรมชาติที่สวยงามทั้งหาดทราย น้ำทะเลใส และยังเป็นจุดดำน้ำตื้นที่สวยงาม โดยเฉพาะชายหาดของเกาะไหงนั้น มีทรายที่ขาวสะอาดน่าเดินเล่นไม่น้อย

หาดเกาะไหง ตั้งอยู่ทางทิศตะวันออกของเกาะ เป็นชายหาดที่ยาวที่สุดตลอดชายฝั่งของเกาะในด้านทิศตะวันออก หาดทรายขาวต่อเนื่องหลายกิโลเมตร ทรายสีขาวสะอาดเม็ดละเอียด

ลาดเอียงน้อย เหมาะแก่การเล่นน้ำเป็นอย่างยิ่ง นอกจากนี้ยังมีน้ำทะเลสีใสน่าเล่นด้านหน้าของหาดนี้มองเห็นวิวของเกาะเชือก เกาะม้า และเกาะแหวนได้ นอกจากนี้หาดเกาะไหงยังเป็นศูนย์รวมที่พักที่มากที่สุด ซึ่งเรือท่องเที่ยวนิยมพานักท่องเที่ยวมาพักผ่อนที่หาดนี้ ซึ่งมีความสะดวกสบายและจากหน้าหาดยังเดินทางนั่งเรือหางยาวไปดำน้ำที่เกาะเชือก เกาะม้า เกาะแหวน และเกาะมุกได้ง่าย ใช้เวลาไม่นานก็ได้มาดำน้ำชมปะการังที่อุดมสมบูรณ์ของทะเลรังแล้ว โดยเฉพาะเกาะม้า เป็นจุดที่สามารถดำน้ำดูปะการังน้ำตื้น จำพวกปะการังอ่อน และดอกไม้ทะเลได้เป็นอย่างดี ซึ่งเกือบทุกโปรแกรมของการเดินทางท่องเที่ยวทะเลรัง จะต้องมีการพาไปชมความงดงามของสี่เกาะนี้

แหลมเจ้าแม่กวนอิม ตั้งอยู่ทางทิศตะวันออกเฉียงใต้ของเกาะไหง บริเวณปลายแหลมนี้เป็นหน้าผาริมเขา ซึ่งในทะเลใกล้หน้าผานี้มีโขดหินขนาดใหญ่ปลายแหลม ซึ่งหากมองในมุมที่หันหน้าเข้าไปทางทิศตะวันตกจะเห็นโขดหินนี้มีรูปร่างคล้ายเจ้าแม่กวนอิม ซึ่งถือว่าเป็นสัญลักษณ์ของเกาะไหงแห่งนี้ บริเวณแหลมเจ้าแม่กวนอิมยังเป็นดำน้ำชมปะการังได้ด้วย

หาดอ่าวม่วง ตั้งอยู่ทางทิศใต้ถัดจากแหลมเจ้าแม่กวนอิม หาดอ่าวม่วงเป็นอ่าวเล็กๆ ซึ่งมีลักษณะแปลกคือได้ผืนน้ำที่อ่าวมีก้อนหินสีม่วง ซึ่งในยามที่แดดส่องจะเห็นสีน้ำทะเลเปลี่ยนเป็นสีม่วงสวยงาม แม้ว่าแนวหาดทรายของอ่าวจะแคบแต่มีความร่มรื่นของพันธุ์ไม้ป่าดงดิบของเกาะซึ่งมีอากาศสดชื่นเย็นสบาย อีกทั้งยังมีบรรยากาศที่สงบเงียบมาก

อ่าวโกต้อง ตั้งอยู่ถัดจากหาดอ่าวม่วง มีลักษณะเป็นอ่าวขนาดเล็กด้วยแหลมหิน ชายหาดยาวประมาณ 200 เมตร ทรายสีขาวสะอาด น้ำทะเลใสสีมรกต หาดลาดเอียงลงสู่ทะเลไม่ชันจึงเหมาะกับการเล่นน้ำ ด้านหลังหาดเป็นที่ราบและสวนมะพร้าวที่ร่มรื่น มีต้นหูกระจ่างขึ้นอยู่เป็นระยะ ๆ ด้านหลังมีบึงกะโลเล็ก ๆ ตั้งอยู่ หากเดินเลียบริมหาดข้ามเนินเขาด้านทิศตะวันตกของอ่าวบนเนินเขานี้คือที่ตั้งของหน่วยพิทักษ์อุทยานฯ ซึ่งสามารถนำเดินเท้ามาทางพักแรมได้ แต่ไม่ค่อยสะดวกสบายนัก จึงไม่เป็นที่นิยมของนักท่องเที่ยว ซึ่งส่วนใหญ่จะเลือกใช้บริการพักรีสอร์ทแล้วเหมาเรือหางยาวมาเที่ยวที่หาดนี้มากกว่า

เส้นทางศึกษาธรรมชาติเกาะไหง เริ่มต้นเส้นทางเดินเท้าจากด้านหน้าหาดเกาะไหง ผ่านที่ราบกลางเกาะ เป็นเส้นทางเดินเท้าเล็ก ๆ ระยะทางประมาณ 2 กิโลเมตร จนถึงช่วงสุดท้ายจะขึ้นเนินเขาทางด้านทิศตะวันตกของเกาะ ที่ร่มรื่นด้วยแมกไม้ป่าดงดิบแล้วเดินตัดลงไปยังอ่าวเล็ก ๆ ทางทิศตะวันตก บนเนินก่อนตัดลงสู่อ่าวร่มรื่นด้วยต้นเตยทะเลและสามารถชมวิวมุมสูงที่สวยงาม ส่วนอ่าวด้านล่งนั้นมีทรายที่ขาวสะอาด หาดเรียบเนียน มีโขดหินริมหาดที่แปลกตาเป็นทิวทัศน์ที่สวยงาม เส้นทางนี้ใช้เวลาเดินเที่ยวไปกลับประมาณ 1.30 ชั่วโมง

สิ่งอำนวยความสะดวก บนเกาะไหงเป็นที่ตั้งของหน่วยพิทักษ์อุทยานแห่งชาติหมู่เกาะลันตาที่ ตต.2 (เกาะไหง) ซึ่งอยู่บริเวณอ่าวโกต้อง บริเวณที่ทำการหน่วยพิทักษ์ฯ มีเพียงบ้านพักของเจ้าหน้าที่ นักท่องเที่ยวที่ต้องการพักแรมแบบแคมป์ปิ้ง สามารถไปตั้งเต็นท์พักแรมได้ แต่ต้องเตรียมอุปกรณ์ต่าง ๆ ไปเอง ทั้งอาหาร เครื่องดื่ม ทั้งนี้อาจจะไม่ค่อยสะดวกสบายนัก นักท่องเที่ยว

ส่วนใหญ่จึงเลือกพักที่รีสอร์ต ซึ่งมีบริการเป็นแพ็คเกจทัวร์ที่รวมค่าเดินทาง ค่าที่พัก และค่าเรือท่องเที่ยวเกาะใกล้เคียงด้วย หรือใช้บริการแพ็คเกจทัวร์จากบริษัททัวร์ต่าง ๆ ที่ท่าเรือปากเมงจะได้รับความสะดวกสบายมากกว่า

เกาะรอก เป็นหนึ่งในเกาะบริวารที่อยู่ในอุทยานแห่งชาติหมู่เกาะลันตา ซึ่งได้รับความนิยมจากนักท่องเที่ยวเป็นอย่างมาก บริษัททัวร์ทั้งหมดบนเกาะลันตามีการแข่งขันเสนอรายการทัวร์เกาะรอกแบบไปกลับในวันเดียวทุกวันในฤดูท่องเที่ยว การเดินทางที่สะดวกสบายด้วยเรือเร็วเพียงชั่วโมงเศษ ก็มาถึงเกาะรอกที่เป็นเจ้าของหาดสวยและแนวปะการังได้สมบูรณ์และสวยงามที่สุดในทะเลกระบี่

ที่ตั้ง ทางทิศใต้ของเกาะลันตา ห่างจากเกาะลันตาประมาณ 30 กิโลเมตร

การเดินทาง การเดินทางไปท่องเที่ยวยังเกาะรอกนั้น นักท่องเที่ยวสามารถเลือกเดินทางได้สะดวกทั้งจากท่าเรือปากเมง จังหวัดตรัง ที่มีบริษัททัวร์หลายแห่งให้บริการทัวร์เกาะรอกแบบแพ็คเกจไปกลับในวันเดียว ซึ่งมีเรือให้บริการทั้งเรือเร็ว (Speed boat) และเรือเมล์ลำใหญ่ นอกจากนี้หากนักท่องเที่ยวเดินทางมาท่องเที่ยวที่เกาะลันตา จังหวัดกระบี่ ท่าเรือศาลาด่าน มีบริษัททัวร์หลายแห่งให้บริการท่องเที่ยวเกาะรอกแบบไปเช้าเย็นกลับ ด้วยเรือเร็ว (Speed boat) ทุกวันในฤดูท่องเที่ยว ไม่ว่าจะเดินทางจากที่ใด ก็มาถึงเกาะรอกได้เช่นกัน

จากเกาะลันตา มีบริการท่องเที่ยวเกาะรอกแบบไปกลับในวันเดียวจากท่าเรือศาลาด่าน ซึ่งมีบริษัททัวร์หลายแห่งให้บริการ โดยจะออกเดินทางจากเกาะลันตาเวลาประมาณ 09.00 น. ทุกวัน ใช้เวลาในการเดินทางด้วยเรือเร็วประมาณชั่วโมงเศษ

เกาะรอกนอก เกาะรอกนอกเป็นเกาะที่มีขนาดใกล้เคียงกับเกาะรอกใน เสมือนเกาะคู่แฝดที่ตั้งอยู่คู่กัน ตั้งอยู่ทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือของเกาะรอกในโดยมีร่องน้ำกั้นเอาไว้ เกาะรอกนอกเป็นที่ตั้งของหน่วยพิทักษ์อุทยานแห่งชาติหมู่เกาะลันตา (เกาะรอก) แม้ว่าจะอยู่ในเขตอุทยานแห่งชาติหมู่เกาะลันตา แต่ก็อยู่ไม่ไกลจากท้องทะเลตรัง จึงถูกจัดอยู่ในกลุ่มเกาะทะเลตรังที่เดินทางมาเที่ยวได้สะดวก

หาดเกาะรอก ตั้งอยู่ทางทิศใต้ของเกาะ เป็นแนวชายหาดที่ยาวที่สุดตั้งแต่แหลมธงเรื่อยไปตามชายขอบของเกาะทางทิศใต้ หาดทรายที่นี่ยาวสะอาดเม็ดละเอียด มีความสวยงามมากไม่ยิ่งหย่อนไปกว่าหาดทรายที่หมู่เกาะสิมิลัน จังหวัดพังงาเลยทีเดียว แนวหาดเกาะรอกมีความยาวประมาณ 500 เมตร ระดับน้ำตื้น น้ำใสสะอาดมากจนมองเห็นรูปร่างได้พื้นน้ำได้อย่างชัดเจน ด้านหน้าอ่าวมีแนวปะการังสลับกับพื้นทราย โดยตามกองปะการังมีดอกไม้ทะเลเกาะอยู่ เป็นดอกไม้ทะเลที่แปลกเพราะขึ้นอยู่ในระดับน้ำที่ไม่ลึก เหมาะกับการดำน้ำชมปะการังเป็นอย่างมาก

ถัดออกไปในระดับความลึกประมาณ 4-5 เมตร หน้าหาด มีแนวปะการังขนาดใหญ่กินพื้นที่เป็นบริเวณกว้าง ให้นักท่องเที่ยวได้นำชมอย่างจุใจ ปะการัง ส่วนใหญ่เป็นปะการังแข็ง เช่น ปะการังโขด ปะการังฟุ่ม ปะการังสมอง ดอกไม้ทะเล และหอยมือเสือ ปลาทะเลจำนวนมาก จากหน้าหาดยังเดินไปยังแหลมธงได้ ระยะทางประมาณ 50 เมตร

แหลมธง ตั้งอยู่ทางทิศตะวันตกของเกาะรอกนอกเดินเท้ามาจากหาดหน้าเกาะรอกนอกได้ ปลายแหลมนี้เป็นหาดหินก้อนกลมมนทั้งหาด สวยงามแปลกตา ถัดจากปลายแหลมเป็นร่องน้ำที่ กั้นระหว่างเกาะรอกนอกและเกาะรอกใน ซึ่งมีแนวปะการังน้ำตื้นให้ดำน้ำชมได้ แต่ควรหลีกเลี่ยง ช่วงน้ำขึ้นน้ำลง เพราะกระแสน้ำรุนแรงอาจได้รับอันตรายได้ สำหรับนักท่องเที่ยวที่พักค้างแรม บนเกาะรอกนอก แหลมธงคือจุดชมพระอาทิตย์ตกที่สวยงามที่สุดของเกาะรอก

อ่าวทะเลลุ ตั้งอยู่ทางทิศเหนือของเกาะรอกนอก ด้านหลังของหาดเกาะรอก สามารถเดิน ผ่านที่ราบกลางเกาะระยะทางประมาณ 100 เมตร อ่าวทะเลลุเป็นอ่าวหินที่มีแนวป่าโกงกางริมหาด ปลายอ่าวทั้งสองด้านเป็นแนวภูเขาขนานอยู่ ซึ่งมีทิวทัศน์ที่งดงาม ในยามอากาศแจ่มใสจะมองเห็นวิว เกาะลันตาได้อย่างชัดเจน หากเดินขึ้นไปทางซ้ายมือจะมีเส้นทางศึกษาธรรมชาติไปยังจุดชมวิวดา สมீดแดงได้ ใช้เวลาเพียง 15 นาทีเท่านั้น

เส้นทางศึกษาธรรมชาติ-จุดชมวิวดาสมี่ดแดง อยู่ทางด้านซ้ายมือของอ่าวทะเลลุ ระยะทาง ประมาณ 1 กิโลเมตรเศษ ใช้เวลาในการเดินประมาณ 1 ชั่วโมง เส้นทางจะตัดขึ้นเขาผ่านจุดชมวิวดา สมี่ดแดง ซึ่งเป็นจุดชมวิวมุมสูงเพียงแห่งเดียวของเกาะรอกนอก สามารถมองเห็นวิวเกาะ โกงกางและเกาะลันตา หากอากาศดีจะมองเห็นถึงฝั่งจังหวัดตรังเลยทีเดียว หลังจากชมวิวเสร็จแล้ว สามารถเดินตัดสั้นเขาทางด้านทิศตะวันตกของเกาะมายังแหลมธงได้

อ่าวม่านไทร ตั้งอยู่ทางทิศใต้ของเกาะรอกนอก ถัดจากหาดเกาะรอกนอกโดยมีแหลมหิน ก้อนอยู่ในขมมน้ำลดสามารถเดินเลียบชายขอบเกาะมาได้ อ่าวม่านไทรเรียกตามลักษณะของป่าด้านหลัง ชายหาดซึ่งมีต้นไทรขึ้นอยู่เป็นจำนวนมาก รากอากาศจากต้นไทรสูงใหญ่หยั่งรากลงสู่พื้นดินสวยงาม คล้ายม่าน อ่าวม่านไทรมีแนวชายหาดที่สวยงามไม่แพ้หาดเกาะรอก ชายหาดยาวประมาณ 300 เมตร ทรายสีขาวสะอาดสะอูดตา น้ำทะเลใส และมีบรรยากาศที่เงียบสงบกว่า มีเพียงซุ้มขาย เครื่องดื่มของอุทยานฯ ตั้งอยู่ จึงเหมาะสำหรับที่ต้องการมาพักผ่อนแบบเงียบ ๆ

สิ่งอำนวยความสะดวก บนเกาะรอกนอกมีบ้านพักนักท่องเที่ยวจำนวน 5 หลัง และลาน กางเต็นท์พร้อมห้องอาบน้ำ ห้องสุขา ร้านอาหารสวัสดิการ ไฟฟ้าบนเกาะได้จากเครื่องปั่นไป

เกาะรอกใน

เกาะรอกใน ตั้งอยู่ทางทิศตะวันตกเฉียงใต้ของเกาะรอกนอก มีขนาดของเกาะใกล้เคียงกับ เกาะรอกในมีหาดทรายที่สวยงามทอดยาวอยู่เพียงแห่งเดียวคือทางทิศตะวันออกของเกาะ ส่วนสถานที่ ท่องเที่ยวอื่น ๆ รอบ ๆ เกาะรอกในคือจุดดำน้ำชมปะการังซึ่งสามารถดำน้ำชมได้เกือบรอบเกาะ ซึ่งมีแนวปะการังที่สวยงาม ที่เหมาะกับการดำผิวน้ำเป็นอย่างมาก

อ่าวศาลเจ้า เป็นหาดทรายที่ขาวที่สุดของเกาะนี้ แนวหาดยาวประมาณ 300 เมตร มีโขด หินกลางหาดซึ่งทำให้แบ่งหาดออกเป็นสองช่วง เหตุที่เรียกหาดศาลเจ้า เพราะด้านหลังหาดนี้เป็น ที่ตั้งของศาลเจ้าแม่ทับทิมที่ชาวเรือให้การเคารพสักการะ หาดอ่าวศาลเจ้าเป็นหาดที่สวยงามทราย สีขาวสะอาด หน้าหาดกว้างจึงเหมาะกับการอาบแดด น้ำทะเลใสสะอาดน่าเล่นน้ำ หากยืนอยู่ที่ หาดเกาะรอก บนเกาะรอกนอกจะมองเห็นหาดศาลเจ้าได้อย่างชัดเจน และจากหน้าหาดศาลเจ้าก็

สามารถมองเห็นเกาะรอกนอกได้ทั้งเกาะ ด้านหน้าชายหาดยังมีแนวปะการังที่สามารถดำผิวน้ำชมโลกใต้ทะเลสวย ๆ ได้ด้วย

น้ำตกละลอกใน ตั้งอยู่ทางด้านทิศตะวันตกของเกาะรอกใน มีลักษณะเป็นสายน้ำสายเดียวไหลตกลงมาจากยอดเขา ซึ่งนับเป็นความมหัศจรรย์ซึ่งไม่เหมือนที่ใด ที่มีน้ำตกจากยอดเขาแล้วตกลงสู่ทะเลโดยตรง น้ำตกนี้จะมีน้ำเฉพาะวงฤดูฝนเท่านั้น ประมาณเดือนพฤษภาคม-ตุลาคม แต่ในช่วงนี้เป็นฤดูมรสุมของทางฝั่งทะเลอันดามัน จึงไม่นิยมในการเดินทางท่องเที่ยว

จุดดำน้ำเกาะรอกใน-กองหินม่วงและกองหินแดง จุดดำน้ำบริเวณหัวเกาะทางทิศเหนือตั้งอยู่ในแนวร่องน้ำลึก แต่บริเวณชายขอบมีระดับน้ำตื้นซึ่งมีแนวปะการังที่สวยงาม เช่น ปะการัง เขากวางขนาดใหญ่ ปะการังผักกาด ปะการังโขด ปะการังสมอง และปะการังสี ส่วนที่พบมากคือหอยมือเสือ ในระดับน้ำลึกตรงร่องน้ำส่วนใหญ่เป็นปะการังโขด ส่วนกองหินม่วงและกองหินแดงเป็นกองหินใต้น้ำอยู่ทางทิศตะวันออกเฉียงใต้ของเกาะรอกนอกและเกาะรอกใน เป็นจุดดำน้ำลึกที่มีปะการังอ่อนสวยงามมากรวมทั้งสัตว์ทะเลนานาชนิด

4.2.2 การวิเคราะห์ศักยภาพและข้อจำกัดในการพัฒนาการท่องเที่ยวเกาะลันตาใหญ่เชิงอนุรักษ์

4.2.2.1 ศักยภาพในการพัฒนาการท่องเที่ยวในการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์เกาะลันตาเป็นการท่องเที่ยวเชิงผสมผสานการท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติและวัฒนธรรมสามารถเชื่อมโยงกับการท่องเที่ยวอื่นในจังหวัดกระบี่และตรัง ศักยภาพการท่องเที่ยวเป็นอันดับ 2 ของจังหวัดกระบี่

ตารางที่ 4.7 แสดงแหล่งท่องเที่ยวที่มีความสำคัญกิจกรรม

1. ฝั่งตะวันตกการท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติ

สถานที่ท่องเที่ยว	ความสำคัญ / กิจกรรม
บ้านศาลาด่าน	-จุดศูนย์รวมกรมนาคมขนส่ง -ร้านอาหารของที่ระลึก -ท่าเรือ ท่าแพขนานยนต์ -ธุรกิจการท่องเที่ยว -ธนาคาร -สถานบันเทิง -ตลาดนัด
หาดคลองควา	-พักผ่อนหย่อนใจ -โรงแรมรีสอร์ท -สปา นวดแผนไทย -ร้านอาหาร
หาดพระแอะ	-พักผ่อนหย่อนใจ -โรงแรมรีสอร์ท -สปา นวดแผนไทย -สวนสาธารณะ -ร้านอาหาร
หาดคลองโจง	-นวดแผนไทย
หาดคลองนิน	-พายเรือคายัค
หาดคลองหิน	-พักผ่อนหย่อนใจ
หาดปากันเตียง	-นวดแผนไทย -พายเรือคายัค -พักผ่อนหย่อนใจ -ค้ำน้ำดูปะการัง -ท่าเรือหางยาว ทัวร์ 4 เกาะ -เที่ยวชมเกาะรอก และเกาะปริง
หาดไม้ไผ่	-พักผ่อนหย่อนใจ
หาดคลองจาก	-การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ดูนก ดูผีเสื้อ -ขี่จักรยาน -ตั้งแคมป์ไฟ -พายเรือคายัค

ตารางที่ 4.7 (ต่อ)

สถานที่ท่องเที่ยว	ความสำคัญ / กิจกรรม
แหลมโดนด อุทยานแห่งชาติเกาะลันตา	-พักผ่อนหย่อนใจ -ดูพระอาทิตย์ตก -ตั้งแคมป์ไฟ -ดูผีเสื้อ -ขี่จักรยาน -ประกอบกิจกรรมท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์
เกาะรอก เกาะไหง เกาะเชือก เกาะม้า	-พักผ่อนหย่อนใจ -ดำน้ำดูปะการัง -การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ
2. ฝั่งตะวันออกการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์วัฒนธรรม	
ถ้ำไม้แก้ว ปางช้าง จุดชมวิวยะใหญ่ เกษตรกรรมบ้านศรีบอยา	-ชมหินงอกหินย้อย, ชมธรรมชาติ -ขี่ช้างชมธรรมชาติ -ชมวิวย่านศรีบอยา, รับประทานอาหาร -ชมวิถีชีวิตเกษตรกรรม
ชุมชนเมืองเก่าบ้านสังกาอู๋	-อาคารเก่าที่มีความสำคัญในอดีต -ร้านอาหาร -ส่วนราชการอำเภอ -ไปรษณีย์ -สวนสาธารณะ -ห้องสมุดชุมชน -ท่าเรือเก่า ปรากฏการ -ท่องเที่ยวเกาะป้อ เกาะบูดู -บริการเรือหางยาว ไปอุทยานแห่งชาติ -แหลมโดนด
บ้านชาวประมงสังกาอู๋	-วิถีชีวิตชาวเล -รับประทานอาหารหรือซื้อสินค้าอาหารทะเล -พินิจผลงานเดือน 10
เกาะตะละเบ็ง	-การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

4.2.2.2 ปัญหาที่เกิดขึ้นในการท่องเที่ยวบนเกาะลันตาใหญ่

1. เนื่องจากในฤดูกาลท่องเที่ยวที่มีปริมาณนักท่องเที่ยวที่เดินทางเข้าสู่เกาะลันตา โดยอาศัยแพขนานยนต์ในข้ามฝั่งเป็นจำนวนมาก ทำให้แพขนานยนต์ที่มีบริการอยู่ไม่เพียงพอ นักท่องเที่ยว และผู้ที่ต้องการเดินทางไปยังเกาะลันตาต้องรอคิวลงแพเป็นเวลานาน และบริเวณนั้น เป็นพื้นที่ว่างเปล่า ไม่มีจุดพักผ่อน และขาดสิ่งอำนวยความสะดวก เช่น ห้องน้ำ ร้านค้า และถังขยะ มารองรับที่ผู้ใช้บริการแพขนานยนต์ มักจะทิ้งไว้ข้างทางซึ่งเป็นป่าชายเลน ทำให้เกิดความเสื่อมโทรม

ภาพที่ 4.2 รถจำนวนมากรอข้ามแพ

ภาพที่ 4.3 ท่าแพไม่มีสิ่งอำนวยความสะดวก

ที่มา : จากการสำรวจ เดือน มกราคม 2550

ภาพที่ 4.4 ที่ขายตัวโดยสาร

ภาพที่ 4.5 ร้านค้า

ที่มา : จากการสำรวจ เดือน มกราคม 2550

2. บริเวณร้านอาหาร ในชุมชนศาลาด่าน มีความเสื่อมโทรมจากขยะมูลฝอยที่ นักท่องเที่ยว ชาวบ้านและผู้ประกอบการทิ้งเอาไว้ และขาดการจัดการปัญหาด้านขยะมูลฝอยให้ เป็นระบบ ทำให้เกิดความเสื่อมโทรมของพื้นที่ ส่งผลให้เกิดปัญหาด้านภูมิทัศน์

ภาพที่ 4.6 ปัญหาบริเวณชุมชนศาลาด่าน

ที่มา : จากการสำรวจ เดือน มกราคม 2550

ภาพที่ 4.7 ปัญหาบริเวณชุมชนศาลาด่าน

ที่มา : จากการสำรวจ เดือน มกราคม 2550

3. สิ่งอำนวยความสะดวก เช่น ป้ายบอกทาง ห้องน้ำสาธารณะ ถึงขยะ มีปริมาณไม่เพียงพอต่อนักท่องเที่ยว รวมทั้งยังขาดจุดพักผ่อนและที่จอดรถสำหรับนักท่องเที่ยวที่ใช้จักรยานและจักรยานยนต์ในการท่องเที่ยวภายในเกาะ

ภาพที่ 4.8 ปัญหาสิ่งอำนวยความสะดวก ป้ายบอกทาง

ที่มา : จากการสำรวจ เดือน มกราคม 2550

4.2.2.3 สรุปปัญหาและข้อจำกัดในการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์บนเกาะสันตาลีใหญ่ จากการศึกษาสภาพทั่วไปของพื้นที่สามารถสรุปปัญหาและข้อจำกัดได้ดังนี้

- 1) การเข้าถึงสถานที่ท่องเที่ยวไม่ค่อยสะดวก
- 2) ปัญหาด้านขยะและฝุ่นละออง
- 3) ทางเข้าสถานที่ท่องเที่ยวขาดป้ายบอกทางจุดสนใจ เช่น ทางลงหาดต่าง ๆ
ยังไม่มีป้ายบอกทางและไม่สะดวก
- 4) ภูมิทัศน์บริเวณท่าเรือ ท่าแพไม่สวยงามและยังขาดประโยชน์ใช้สอยและสิ่งอำนวยความสะดวก เช่น ห้องน้ำ ถังขยะ ร้านค้า
- 5) ยังไม่มีจุดบริการนักท่องเที่ยวที่สามารถบริการข้อมูลประชาสัมพันธ์
ทางการท่องเที่ยวแก่นักท่องเที่ยว
- 6) นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ชาวต่างชาติมักใช้วิธีการเดินหรือขี่จักรยานเพื่อ
ท่องเที่ยวจึงควรมีจุดพักบริเวณที่ท่องเที่ยว เพื่อจอดจักรยาน และจักรยานยนต์ หรือศาลาพักผ่อน
หย่อนใจ เพื่อรองรับและบริการนักท่องเที่ยว

7) สิ่งปลูกสร้างที่เกิดขึ้นขาดการวางแผนทำให้เกิดรูปแบบที่ไม่สอดคล้องกับการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ธรรมชาติและวัฒนธรรม

8) ควรจะมีการจัดโซนนิ่งสถานบันเทิงต่าง ๆ ให้อยู่ในพื้นที่เหมาะสม

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเพื่อการศึกษา สภาพแวดล้อมทางกายภาพ ของเกาะลันตาใหญ่ จังหวัดกระบี่ เพื่อเสนอเป็นแนวทางการพัฒนาเพื่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ในพื้นที่ที่มีจุดเด่นและมีศักยภาพ สำหรับเป็นสถานที่ท่องเที่ยวที่เหมาะสม

5.1 สรุปผลการวิจัย

5.1.1 อภิปรายผล

5.1.2 ข้อเสนอแนะ

5.1 สรุปผลการวิจัย

การวิจัยนี้เป็นการศึกษาแนวทางการพัฒนาเกาะลันตาใหญ่ จังหวัดกระบี่เพื่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ผู้วิจัยขอเสนอขั้นตอนการศึกษาโดยสรุป ดังนี้

5.1.1 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพแวดล้อมทางกายภาพของเกาะลันตาใหญ่ อุทยานแห่งชาติหมู่เกาะลันตาจังหวัดกระบี่
2. เพื่อศึกษาความคิดเห็นการจัดกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ของเกาะลันตาใหญ่
3. เพื่อเสนอแนวทางการพัฒนามิทัศน์และสิ่งอำนวยความสะดวกที่จำเป็นและเหมาะสมกับการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์

5.1.2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรประกอบด้วย

การศึกษาในครั้งนี้ใช้พื้นที่เกาะลันตาใหญ่ ซึ่งเป็นเกาะที่ใหญ่ที่สุดในหมู่เกาะลันตา

1. ประชากรตามทะเบียนบ้าน 25,000 คนแต่คาดว่าอาศัยจริงเกือบ 60,000 คน

2. นักท่องเที่ยวที่เดินทางไปพักในฤดูกาลท่องเที่ยว(เดือนพฤศจิกายน – เดือนพฤษภาคม)

เฉลี่ย 3,000 คน/วัน (ข้อมูลสถิติจาก www.kabi.co.th)

กลุ่มตัวอย่าง

1. ประชาชนผู้ประกอบการด้านการท่องเที่ยวทั่วไปที่อาศัยอยู่บนเกาะลันตาใหญ่และเจ้าหน้าที่องค์กรปกครองท้องถิ่น ผู้วิจัยศึกษากลุ่มตัวอย่างจำนวน 98 คน

2. นักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศ ผู้วิจัยศึกษากลุ่มตัวอย่างจำนวน 96 คน

5.1.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูล แบ่งออกเป็น 2 ลักษณะ คือ

5.1.3.1 แบบสอบถาม (Questionnaire)แบบมีคำถามแน่นอน (Structured Question)

จะมีคำถาม 2 ลักษณะ คือ

1. คำถามสำหรับประชากรและผู้ประกอบการท้องถิ่น เป็นคำถามเกี่ยวกับแนวทางในการจัดการท่องเที่ยวและผลกระทบที่ได้รับจากการพัฒนาพื้นที่เพื่อการท่องเที่ยว แบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป คือข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม อายุ เพศ อาชีพ ที่เกี่ยวข้องและมีผลต่อปัจจัยการจัดการท่องเที่ยว ประกอบด้วยคำถาม ทั้งหมด 7 ข้อ

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันด้านกายภาพของพื้นที่ของผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ที่เป็นประชาชนในท้องถิ่นความคิดเห็นเกี่ยวกับสิ่งอำนวยความสะดวก เกี่ยวกับการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกที่จำเป็นแก่นักท่องเที่ยว ความสะดวกในการเข้าถึงพื้นที่รวมทั้งการพัฒนารูปแบบอาคารที่อาจเกิดขึ้นในอนาคต ประกอบด้วยคำถามทั้งหมด 5 ข้อ

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการท่องเที่ยว เป็นคำถามเกี่ยวกับการจัดการท่องเที่ยวที่ปฏิบัติอยู่ในปัจจุบัน และแนวทางในการพัฒนาการจัดการท่องเที่ยวให้เพิ่มขึ้น การมีส่วนร่วมของประชาชน เพื่อส่งเสริมการจัดการท่องเที่ยวในพื้นที่การปลูกจิตสำนึกถึงการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ประกอบด้วยคำถามทั้งหมด 5 ข้อ

2. คำถามสำหรับนักท่องเที่ยว เป็นคำถามเกี่ยวกับลักษณะ พฤติกรรมการท่องเที่ยวความพึงพอใจในการท่องเที่ยวรวมทั้งทัศนคติเกี่ยวกับการท่องเที่ยว

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป คือข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม อายุ เพศ อาชีพ ที่เกี่ยวข้องและมีผลต่อปัจจัยการจัดการท่องเที่ยว ประกอบด้วยคำถามทั้งหมด 5 ข้อ

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการท่องเที่ยว เป็นคำถามเกี่ยวกับข้อมูลการท่องเที่ยว ความพึงพอใจด้านการการท่องเที่ยวให้เพิ่มขึ้น ความรู้ที่ได้รับจากการท่องเที่ยวในพื้นที่ความคิดเห็นด้านการท่องเที่ยวเชิงคุณภาพ คำถามเกี่ยวกับความพึงพอใจในการได้รับบริการด้านสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆประกอบด้วยคำถามทั้งหมด 7 ข้อ

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการท่องเที่ยว เป็นคำถามเกี่ยวกับการจัดการท่องเที่ยวที่ปฏิบัติอยู่ในปัจจุบัน และแนวทางในการพัฒนาการจัดการท่องเที่ยวให้เพิ่มขึ้น การมีส่วนร่วมของประชาชน เพื่อส่งเสริมการจัดการท่องเที่ยวในพื้นที่การปลูกจิตสำนึกถึงการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ประกอบด้วยคำถามทั้งหมด 5 ข้อ

5.1.3.2 การสำรวจ (Survey)

ผู้วิจัยทำการสำรวจลักษณะสภาพทางกายภาพในพื้นที่เขตเกาะลันตาใหญ่ จังหวัดกระบี่ โดยใช้เครื่องมือในการสำรวจ ดังนี้

กล้องถ่ายรูป และวิดีโอเทป ใช้สำรวจบริเวณพื้นที่ใน เกาะลันตาใหญ่ และ หมู่เกาะ
บริวารที่เป็นสถานที่ท่องเที่ยว เพื่อทราบลักษณะภูมิประเทศ พืชพรรณและสัตว์ชนิดต่าง ๆ ที่พบเห็น
ความแตกต่างของพื้นที่ที่เป็นเขตป่าสงวนแห่งชาติ บริเวณที่ถูกบุกรุกและเกิดไฟไหม้ บริเวณที่จัด
ให้เป็นพื้นที่ท่องเที่ยวในปัจจุบัน บริเวณที่ตั้งของหน่วยงานพิทักษ์ป่าและบริเวณที่เป็นที่อยู่อาศัย
และเกษตรกรรมของประชาชนในพื้นที่ ที่สามารถเข้าสำรวจถึงและถ่ายภาพได้

5.1.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลจากประชากรและกลุ่มตัวอย่าง โดยมีขั้นตอน ดังนี้

1. ผู้วิจัยได้ทำการเก็บข้อมูลโดยการแจกแบบสอบถามและสัมภาษณ์ตรงทางภาคสนาม
ตามประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่กำหนดไว้จนครบ การสัมภาษณ์จะใช้สัมภาษณ์แบบตัวต่อตัว โดยการ
ถามแล้วตอบและจดบันทึกไว้เป็นลายลักษณ์อักษรหรืออาจมีการบันทึกเสียงด้วยเทปบันทึกเสียงเพื่อ
การง่ายต่อการเก็บข้อมูล
2. ผู้วิจัยลงพื้นที่เพื่อทำการเก็บข้อมูลโดยการสำรวจและสังเกต โดยใช้เครื่องมือที่
กำหนดไว้ทำการสำรวจและสังเกตตรงทางภาคสนาม
3. เมื่อเก็บรวบรวมข้อมูลแล้ว ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์ ข้อมูลและนำข้อมูลที่สมบูรณ์
ที่สุดไปใช้

5.1.5 ผลการวิจัย

ผู้วิจัยได้แสดงผลวิจัยตามวัตถุประสงค์ที่ได้ตั้งไว้เพื่อให้สอดคล้องกับการจัดการท่องเที่ยว
บนเกาะลันตาใหญ่ โดยค่านึงถึง ดังนี้

5.1.5.1 สภาพปัจจุบันของเกาะลันตาใหญ่มีผลต่อการจัดการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ บนเกาะลันตาใหญ่ จังหวัดกระบี่

จากการวิจัยศึกษารวบรวมข้อมูลสามารถสรุปศักยภาพในการพัฒนาพื้นที่การท่องเที่ยว
เชิงอนุรักษ์ได้ดังนี้

ปัจจุบันบริเวณชุมชนศาลาด่าน บริเวณนี้กลายเป็นจุดศูนย์กลางรวมความเจริญของเกาะลันตา
เป็นศูนย์กลางคมนาคม ราชการ ธุรกิจท่องเที่ยว และมีร้านอาหารทะเล และร้านของที่ระลึก พร้อม
ทั้งสถาบันบันเทิงต่าง ๆ บาร์ คาราโอเกะ ซึ่งนักท่องเที่ยว พลุกพล่านตลอดเวลา เนื่องจากเป็น
เส้นทางการคมนาคมซึ่งเป็นจุดเริ่มต้น สภาพแวดล้อมก่อนข้างมีภูมิทัศน์ที่ไม่ดีหลายจุดเนื่องจาก
การเจริญเติบโตแบบไร้ขีดจำกัด ร้านอาหารที่อยู่ริมทะเลมีการปลูกหญ้าเข้าไปในทะเลและมีการทิ้ง
ขยะและปล่อยน้ำเสียลงทะเล จึงควรมีการพัฒนาสภาพแวดล้อมภูมิทัศน์บริเวณนี้และมีการจัดการ
ขยะสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อเป็นจุดศูนย์กลาง (LANDMARK) ของเมืองได้

ความเจริญของเมืองจะเกิดขึ้นไปตามสองข้างถนนสายหลักมีสิ่งปลูกสร้างขึ้นอยู่ตลอด
ถนนสายหลักการที่มุ่งหน้าแยกไปยังถนนฝั่งตะวันออกและตะวันตก

ในฤดูกาลท่องเที่ยวฤดูกาลท่องเที่ยว (เดือนพฤศจิกายน – เดือนพฤษภาคม) มีนักท่องเที่ยวเฉลี่ย 3,000 คน/วัน (ข้อมูลสถิติจาก www.kabi.co.th) ปริมาณเฉลี่ยจากการวิจัย โดยการใช้แบบสอบถามนักท่องเที่ยวนั้น นิยมเดินทางมาทางท่าแพขนานยนต์ เนื่องจากสามารถนำรถเข้ามาได้ ซึ่งช่วงฤดูกาลท่องเที่ยวทำรายได้ให้กับกิจการแพขนานยนต์ค่อนข้างมากแต่ปัจจุบันเป็นที่โล่งเสื่อมโทรมและแห้งแล้งขาดสิ่งอำนวยความสะดวก ทั้งที่ท่าข้ามแพเป็นจุดสำคัญคือ เป็นคั้งประตูนำส่งเกาะล้านตาผู้วิจัยจึงควรมีการพัฒนา ด้านภูมิทัศน์ให้มีสิ่งอำนวยความสะดวกและประโยชน์ใช้สอยมากขึ้น และสามารถเป็นจุดสร้างรายได้ของคนในชุมชนเพิ่มขึ้นอีกด้วย

สถานที่ท่องเที่ยวทางธรรมชาติหาดทรายชายทะเลต่างๆ บนเกาะล้านตา ด้านฝั่งตะวันตกของเกาะยังมีความสวยงามเป็นธรรมชาติและมีทรัพยากรธรรมชาติทางทะเล ที่ค่อนข้างสมบูรณ์ได้รับความนิยมนับเป็นอันดับหนึ่งของนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาท่องเที่ยวชมธรรมชาติ อีกทั้งยังเป็นแหล่งดำน้ำที่สำคัญ แต่กลับขาดการจัดการด้านสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ เช่น ป้ายบอกทางลงหาดบอกสถานที่ท่องเที่ยว ม้านั่งสาธารณะ ถึงขยะการจัดการเกี่ยวกับขยะ เป็นต้น

ชุมชนเก่าบ้านลึงกาฐู ซึ่งเป็นชุมชนเก่าทรงคุณค่าทางประวัติศาสตร์และมีอาคารอนุรักษ์อย่างที่ว่าอาคารเก่าเดิมและมีท่าเรือสินค้า แต่เนื่องจากการคมนาคมทางแพขนานยนต์ได้รับความนิยมนมากกว่าจึงทำให้ชุมชนเก่าที่เคยเจริญรุ่งเรืองซบเซาลง ความเจริญจึงย้ายไปอยู่บริเวณชุมชนศาลาด่าน แต่ความสำคัญของชุมชนในด้านการอนุรักษ์ทางวัฒนธรรมจึงควรส่งเสริมให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรมที่สำคัญแห่งหนึ่งของเกาะ เนื่องจากประกอบไปด้วยอาคารเก่า การผสมผสานของชาวไทยจีนและมุสลิม อาคารราชการแบบโบราณ ประภาคารซึ่งปัจจุบันมีความเสื่อมโทรมขาดการปรับปรุงท่าเรือเดิม สำหรับนักเดินเรือ ซึ่งใช้พักหลบพายุ จึงควรมีการพัฒนาด้านการท่องเที่ยว ซึ่งเป็นเสน่ห์ในการดึงดูดนักท่องเที่ยวที่ชื่นชอบวัฒนธรรมและประวัติศาสตร์และยังเป็นที่ตั้งของชุมชนประมงดั้งเดิมที่เรียกว่า

บ้านชาวประมงลึงกาฐู เป็นที่อยู่อาศัยของชาวเลเผ่าอูร์กลาไวย ซึ่งเป็นชุมชนดั้งเดิมเก่าแก่ของเกาะล้านตามีวิถีชีวิต และขนบธรรมเนียมประเพณีที่น่าสนใจ มีสภาพความเป็นอยู่และบ้านเรือนที่มีแบบแผนสืบต่อมาเนิ่นนาน และมีอาหารทะเลสดอีกทั้งบริการเรือไปยังอุทยานแห่งชาติแหลมโคตและเกาะใกล้เคียง

โดยสรุป ด้านกายภาพจากผลการวิจัยจึงควรมีการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ให้กลายเป็นการท่องเที่ยวแบบยั่งยืนต่อไป

5.1.5.2 ความคิดเห็นการจัดกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ของเกาะล้านตาใหญ่

การจัดกิจกรรมที่กำหนดเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์จากการศึกษาข้อมูลสัมภาษณ์แบบสอบถาม การสำรวจ และการสังเกต สรุปแล้วนำมาวิเคราะห์ตามช่วงชั้นโอกาส นั่นหมายความว่ากำหนดแนวทางพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกให้มีความเหมาะสมกับพื้นที่ท่องเที่ยวและกิจกรรม ซึ่งการกำหนดช่วงชั้นนั้นหนทางการสามารถทำได้หลายวิธีประกอบกันแต่จากการวิจัยโดย

ใช้เครื่องมือคือการใช้แบบสอบถามและการสำรวจนำมาเป็นปัจจัยกายภาพและสังคมในการจำแนกเกณฑ์ในการจำแนกเขตท่องเที่ยวได้ดังนี้

เขตท่องเที่ยวธรรมชาติสัน โคม P ได้แก่ เกาะรอก เกาะตะละเบ็ง เกาะม้า เกาะเชือก กองหิน ห้าลูก

แนวทางการจัดการพื้นที่ให้ปลอดจากร่องรอยของมนุษย์และปล่อยพื้นที่ให้เป็นธรรมชาติดั้งเดิม เพื่อให้ได้รับประสบการณ์อยู่กับธรรมชาติอย่างแท้จริง ไม่มีการพัฒนาใด ๆ ต้องพึ่งพาอาศัยตนเองเป็นหลัก และเกิดความรู้สึกภูมิใจเมื่อสามารถเอาชนะความยากลำบากได้ด้วยตนเอง ผลที่ได้รับ คือ การพัฒนาความแข็งแกร่งของร่างกายและความเข้มแข็งของจิตใจการติดต่อสื่อสารทางโทรศัพท์อาจไม่ประสบผลสำเร็จในเขตท่องเที่ยวประเภทนี้ เนื่องจากไม่มีเครือข่ายสัญญาณ ดังนั้น ควรนำแผนที่ เข็มทิศ และ/หรือ GPS ติดตัวไป และต้องแจ้งการเดินทาง วัน-เวลา และจุดหรือบริเวณที่จะเข้าไป รวมทั้งวัน และเวลาที่จะกลับออกมาทุกครั้งก่อนเข้าไปในเขตท่องเที่ยวนี้ เตรียมสัมภาระที่จำเป็นในการดำรงชีพไปเอง เช่น อาหาร น้ำ เต็นท์ ถังนอน ไฟฉาย เป็นต้น เนื่องจากในเขตท่องเที่ยวนี้ไม่มีสิ่งอำนวยความสะดวกใด ๆ รองรับไม่มีการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกใด ๆ ควบคุมการพัฒนาพื้นที่ทุกรูปแบบ โดยเฉพาะห้ามสร้างถนนลาดกรปรับเปลี่ยการใช้ที่ดินเป็นเกษตรหรืออื่น ๆ ที่ไม่ใช่สภาพป่าธรรมชาติเน้นกิจกรรมท่องเที่ยวที่รักษาระบบนิเวศ โดยระมัดระวังให้เกิดผลกระทบต่อระบบนิเวศน้อยที่สุด การจัดการผลกระทบจากการท่องเที่ยวควรมีวิธีควบคุมจำนวนและเน้นนักท่องเที่ยวเชิงนิเวศที่มีคุณภาพ ผลกระทบที่อาจเกิดจากการใช้พื้นที่ต้องควบคุมให้อยู่ในระดับต่ำ และปล่อยให้ธรรมชาติฟื้นตัวเอง เช่น กำหนดฤดูกาลปิดเขตท่องเที่ยว เป็นต้นมีมาตรการนำขยะที่ไม่ย่อยสลายออกจากเขตท่องเที่ยวนี้ และชุดหลุมฝังขยะที่ย่อยสลายได้ในบริเวณที่เหมาะสม

สรุปได้ว่าเขตนี้ไม่ควรมีการพัฒนาปรับปรุงเป็นแปลงสภาพแวดล้อมและสิ่งอำนวยความสะดวกใดๆ เพื่อรองรับการพัฒนาในเชิงอนุรักษ์

เขตท่องเที่ยวธรรมชาติกึ่งสัน โคม. ไซยานอนด์ SPM เริ่มตั้งแต่หาดคลองจากถึงอุทยานแห่งชาติเกาะลันตาน้ำตกคลองจาก ถ้าไม้แก้ว

แนวทางการจัดการ เนื่องจากทางเข้าเป็นถนนลูกรังคงทางเข้าเป็นทางธรรมชาติดั้งเดิมนักท่องเที่ยวต้องมีการเตรียมพร้อมล่วงหน้า มีการเข้าถึงโดยจัดเส้นทางเดินเท้าเส้นทางจักรยานมีเส้นทางขนาดเล็กและกลมกลืนกับธรรมชาติห้ามใช้พาหนะเครื่องยนต์ สิ่งอำนวยความสะดวกมีเฉพาะป้ายบอกทางที่จำเป็น และสิ่งป้องกันอันตรายต่อธรรมชาติ ต้องมีการออกแบบกลมกลืนกับธรรมชาติอย่างมากมีความคงทนไม่ต้องบำรุงรักษาบ่อย ๆ ควบคุมการเปลี่ยนแปลงการใช้ที่ดินเป็นเกษตรหรือเมือง

กิจกรรมได้แก่ การขี่ช้าง เล่นน้ำ คุนุก คูผีเสื้อ ถ่ายภาพ กิจกรรมที่ไม่เป็นการรบกวนธรรมชาติ

เขตท่องเที่ยวธรรมชาติที่มนุษย์สร้างขึ้นหรือธรรมชาติดัดแปลง RN-M ได้แก่ชายหาดฝั่งตะวันตกตั้งแต่แหลมคอกวางถึงหาดปากันเดียว

แนวทางการจัดการ การเข้าถึงโดยรถยนต์หรือรถโดยสารเข้าถึงสะดวก มีการจัดเส้นทางเดินเท้าจักรยาน มีพื้นที่คงทนสามารถรองรับการใช้ประโยชน์ ของคนจำนวนมาก สามารถปรุงแต่งพื้นที่เลียนแบบธรรมชาติ มีสิ่งอำนวยความสะดวกเกือบทุกรูปแบบที่สามารถจัดให้มีได้ในพื้นที่นอกตัวเมือง เช่น ร้านอาหาร ร้านขายกาแฟ ของที่ระลึก ที่พัก บริการมินิมาร์ท เป็นต้น สิ่งอำนวยความสะดวกออกแบบให้น่าสนใจ อาจเลียนแบบธรรมชาติหรือ สถาปัตยกรรมท้องถิ่น และสำหรับรองรับการใช้ประโยชน์จากนักท่องเที่ยวจำนวนมากได้ บ้านพักแบบรีสอร์ตท่ามกลางธรรมชาติหรือสวนที่ตกแต่งขึ้น หรือบ้านพักในชนบทท่ามกลางไร่นาหรือสวนต่าง ๆ เป็นทางเลือกสำหรับที่พักในเขตนี้

กิจกรรม พักผ่อนหย่อนใจ โรงแรมรีสอร์ต สปา นวดแผนไทย สวนสาธารณะร้านอาหาร นวดแผนไทยพายเรือคายัคพักผ่อนหย่อนใจ

เขตท่องเที่ยวชนบท R ได้แก่พื้นที่เกษตรกรรมฝั่งตะวันออกตลอดจนถึงเมืองฉันทะเก่า แนวทางการจัดการเหมือนกับการท่องเที่ยวดัดแปลงแต่มีปื้มน้ำมันศูนย์บริการข้อมูลข่าวสารการท่องเที่ยวมีกิจกรรมไม่อิงธรรมชาติ เช่น สนามกีฬา กิจกรรม การเกษตร วิถีชีวิต ประเพณี มีการรักษาความปลอดภัย ดำรวจ มีการสื่อความหมายทุกประเภท

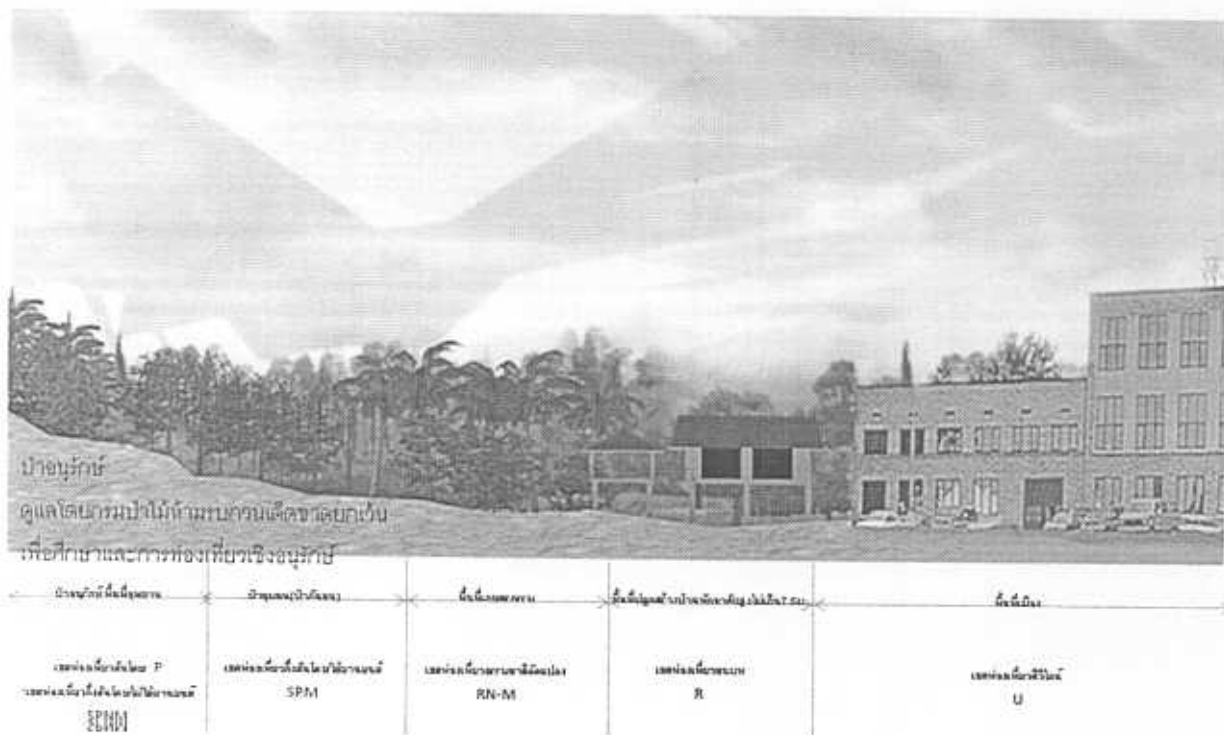
เขตท่องเที่ยวเมือง U

จัดการพื้นที่ให้เกิดความสปีโลซ์หรือการปรุงแต่งที่ไม่ใช่ธรรมชาติ เพื่อรองรับคนหมู่มาก และกิจกรรมทางสังคมที่มีการพบปะคนอื่น ๆ สูง มีความสะดวกสบายคล้ายอาศัยในชุมชนหรือหมู่บ้านที่อยู่ชานเมืองหรือนอกเมืองใหญ่ ประสพการณ์ท่องเที่ยวแบบสะดวกสบาย และเน้นการปรุงแต่งที่ไม่ใช่ธรรมชาติ สิ่งอำนวยความสะดวกมีเอทีเอ็ม โรงพยาบาล เกมส์ กีฬา หนังสือ กิจกรรมที่ไม่อิงธรรมชาติ ได้แก่

1. บริเวณชุมชนศาลาด่าน กิจกรรมหลัก คือ การประกอบการธุรกิจท่องเที่ยวการคมนาคม และสาธารณูปโภค นักท่องเที่ยวมักนิยม ไปจับจ่ายซื้อสินค้าของทั่วรั้งน้ำ หรือเที่ยวสถานบันเทิง และรับประทานอาหารจึงควรมีการปรับปรุงเพื่อรองรับกิจกรรม

2. ท่าแพขนานยนต์กิจกรรมหลัก คือ เป็นจุดรองลงแพเพื่อไปยังฝั่งกระบี่ ในช่วงฤดูกาลท่องเที่ยวนักท่องเที่ยวและประชาชนบนเกาะที่ต้องการข้ามฝาก ต้องใช้เวลารอคอยแพขนานยนต์เป็นเวลานานจึงควรจัดการด้านกิจกรรม เพื่ออำนวยความสะดวกแก่ผู้ใช้

3. ชุมชนเมืองเก่า(Old Town)นั้นมีกิจกรรมหลักของการท่องเที่ยวเป็นการเที่ยวชมประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรม แต่เนื่องจากไม่ค่อยได้รับการประชาสัมพันธ์จึงไม่มีการปรับปรุง ทำให้เกิดความเสื่อมโทรม

ภาพที่ 5.1 การจำแนกเขตท่องเที่ยวบนเกาะลันตา

5.1.5.3 การเสนอแนวทางการพัฒนาภูมิทัศน์และสิ่งอำนวยความสะดวกที่จำเป็นและเหมาะสมกับการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์

จากการวิจัยจะเห็นได้ว่าหลายพื้นที่บนเกาะลันตาใหญ่ยังขาดการพัฒนาในด้านภูมิทัศน์และสิ่งอำนวยความสะดวกที่ได้กล่าวไปแล้วในการศึกษาทางกายภาพและเมื่อนำมาประกอบกับการวิเคราะห์ตามการกำหนดช่วงชั้นนันทนาการ ROS ทำให้การปลูกสร้างสิ่งอำนวยความสะดวกต่างดำเนินไปตามหลักการและเงื่อนไขของการจำแนกเขตการท่องเที่ยวที่ได้มีการกล่าวไว้ในการศึกษากิจกรรม

5.2 การอภิปรายผล

จากผลการวิจัย เรื่องแนวทางการพัฒนาเกาะลันตาใหญ่ อุทยานแห่งชาติหมู่เกาะลันตา จังหวัดกระบี่ เพื่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ โดยศึกษาสภาพปัจจุบัน ด้านกายภาพ ที่มีผลต่อการท่องเที่ยวและนำเสนอการออกแบบสิ่งอำนวยความสะดวกและแนวทางการจัดกิจกรรมการท่องเที่ยวบนเกาะลันตาใหญ่พบว่ามีความสำคัญดังนี้

5.2.1 สภาพแวดล้อมปัจจุบันทางกายภาพที่มีผลต่อการท่องเที่ยวของเกาะลันตาใหญ่ อุทยานแห่งชาติหมู่เกาะลันตาจังหวัดกระบี่

จากการศึกษาสภาพแวดล้อมของพื้นที่เกาะลันตาใหญ่ ซึ่งเป็นเกาะที่ใหญ่ที่สุดในหมู่เกาะลันตา พบว่าเกาะลันตาใหญ่เป็นเกาะที่มีศักยภาพด้านการท่องเที่ยวสูงมากเนื่องจากมีการคมนาคมที่สะดวกสบายต่อการเดินทางมาท่องเที่ยว มีพื้นที่ทั้งหมด 152 ตารางกิโลเมตร มีพื้นที่รวม 220,000 ไร่ แบ่งเป็นพื้นที่ป่า 120,000 ไร่ พื้นที่การเกษตร 80,000 ไร่ แบ่งเขตการปกครองมี 5 ตำบล 35 หมู่บ้าน การปกครองท้องถิ่นมี 5 อบต. 1 เทศบาล มีประชากรคาดว่าอาศัยจริงบนเกาะเกือบ 60,000 คน มีชายหาดฝั่งตะวันตกยาวตลอดแนวแบ่งเป็นหาดต่างๆ ได้มากกว่า 10 แห่งและยังมีจุดดำน้ำที่สำคัญซึ่งอยู่บริเวณเกาะบิราลโดยรอบ มีการก่อสร้างโรงแรม รีสอร์ท ระดับ 4-5 ดาวหลายแห่งเพื่อรองรับนักท่องเที่ยวที่เดินทางไปพักในฤดูกาลท่องเที่ยว(เดือนพฤศจิกายน - เดือนพฤษภาคม) เฉลี่ย 3,000 คน/วัน (ข้อมูลสถิติจาก www.kabi.co.th)

5.2.2 แนวทางการใช้ศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวบนเกาะลันตาใหญ่และบริเวณใกล้เคียง

เนื่องจากในด้านนโยบายมีของจังหวัดกระบี่ที่ต้องการสนับสนุนด้านการท่องเที่ยว โดยคำนึงตามวิสัยทัศน์ "ศูนย์กลางการท่องเที่ยวทางทะเลเชิงอนุรักษ์และสุขภาพแหล่งเกษตรอุตสาหกรรมที่ยั่งยืนบนพื้นฐานของคุณภาพชีวิตและการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี "เกาะลันตาดึงมีความพร้อมที่จะไปสู่การพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์อย่างยั่งยืนขาดแต่การกำหนดแบบแผน และเป้าหมายมาใช้ในการกำหนดแนวทางการพัฒนาโดยเลือกจุดที่สำรวจพบว่าเป็นปัญหามารับปรุงแก้ไขโดยยึดตามหลักการช่วงชั้นโอกาสการนันทนาการ มากำหนดแนวทางของในด้านกิจกรรมการท่องเที่ยวและการออกแบบในสิ่งอำนวยความสะดวกในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวบนเกาะลันตาได้แก่

1. บริเวณชุมชนศาลาด่าน กิจกรรมหลัก คือ การประกอบการธุรกิจท่องเที่ยวการคมนาคมและสาธารณูปโภค นักท่องเที่ยวมักนิยมไปจับจ่ายซื้อสินค้าของทัวร์ดำน้ำ หรือเที่ยวสถานบันเทิงและรับประทานอาหารจึงควรมีการปรับปรุงเพื่อรองรับกิจกรรมและสร้างจุดดึงดูด และสื่อที่หมาย เพื่อเป็นจุดนัดพบ หรือจุดสังเกตสำหรับนักท่องเที่ยว

2. ท่าแพขนานยนต์ กิจกรรมหลัก คือ เป็นจุดรองลงแพเพื่อไปยังฝั่งกระบี่ ในช่วงฤดูกาลท่องเที่ยวนักท่องเที่ยวและประชาชนบนเกาะที่ต้องการข้ามฝาก ต้องใช้เวลารอคอยแพขนานยนต์เป็นเวลานานจึงควรจัดการด้านกิจกรรม และสิ่งอำนวยความสะดวกแก่ผู้ใช้

3. ชุมชนเมืองเก่า(Old Town) กิจกรรมหลัก ของการท่องเที่ยวเป็นการเที่ยวชมประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรม แต่เนื่องจากไม่ค่อยได้รับการประชาสัมพันธ์จึงไม่มีการปรับปรุง ทำให้เกิดความเสื่อมโทรมเป็นที่แสดงนิทรรศการวิถีชีวิต วัฒนธรรม และประวัติศาสตร์ที่น่าสนใจ ของชาวเกาะลันตาใหญ่

4. บ้านชาวประมงสังกาฐ์ กิจกรรมหลักของการ คือการท่องเที่ยวชมวิถีชีวิต
ขนบธรรมเนียมประเพณี วัฒนธรรม ที่เก่าแก่และสืบทอดกันมาหลายชั่วอายุคนไม่ควรเปลี่ยนแปลง
แต่ปรับปรุงในบางส่วน

5. สถานที่ท่องเที่ยวธรรมชาติหาดทรายชายทะเล กิจกรรมหลัก คือ การพักผ่อน
หย่อนใจ เล่นน้ำทะเล รับประทานอาหาร ปัจจุบันมีรีสอร์ตเกิดขึ้นมากมายตั้งแต่ 1 ดาว จนถึง 5 ดาว
มีบริการด้านสปา และนวดแผนไทย อีกทั้งบริการอื่นๆ ริมหาด เช่น เช่าเรือคายัค ตกเป็ย ทัวร์
4 เกาะ ซึ่งถูกดำเนินการโดยเอกชนผู้ประกอบการการท่องเที่ยวจึงควรมีการดูแลอย่างเป็นระเบียบ
ไม่ให้ส่งผลกระทบต่อสภาพแวดล้อมทางธรรมชาติไม่ให้นำพาหนะเข้าไปบริเวณชายหาด เพราะ
เป็นการรบกวนระบบนิเวศ

5.2.3 แนวทางการพัฒนาด้านการท่องเที่ยว

จากการศึกษากิจกรรม โดยสังเกตและสอบถามพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวและสภาพ
ปัจจุบันของแหล่งท่องเที่ยวต่างๆ สามารถนำมาวางเป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมและ
โปรแกรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวดังนี้

นักท่องเที่ยว ที่มาท่องเที่ยวเกาะลันตาใหญ่ จังหวัดกระบี่แบ่งเป็นสองกลุ่มหลักๆ คือ
นักท่องเที่ยวชาวไทย และนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติซึ่งนักท่องเที่ยวชาวต่างชาตินักมาอยู่เป็นเวลานาน

โปรแกรมการท่องเที่ยวจึงยึดจากพฤติกรรมนักท่องเที่ยวชาวไทยเป็น ซึ่งแบ่งเป็นสองกลุ่ม
คือนักท่องเที่ยวทั่วไปและนักท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ที่ต้องการประสบการณ์เฉพาะ

โปรแกรมสำหรับนักท่องเที่ยวทั่วไป

1. โปรแกรมที่ 1 สำหรับผู้มีเวลา 2 วัน 1 คืน สำหรับท่องเที่ยวสามารถเดินทางมายัง
เกาะลันตาได้ทั้งแพขนานยนต์ และเรือเฟอร์รี่

วันที่ 1 เดินทางถึงเกาะลันตาไม่เกิน 10.00 น.

11.30 น. รับประทานอาหารจุดชมวิวกาโหล

13.00 น. ชมวิถีชีวิต เกษตรกรบ้านศรีบอยา

14.00 น. เที่ยวชุมชนเก่าบ้านลังกาฐ์และบ้านชาวประมงอุรกลาโว

16.00 น. นั่งเรือหางยาวไปอุทยานแห่งชาติ

18.00 น. ชมประการการและพระอาทิตย์ตกดิน ที่แหลมโดนด (พักที่อุทยาน
แห่งชาติ) หรือกลับมาพักที่รีสอร์ต

19.00 น. รับประทานอาหารทะเลที่รีสอร์ต หรือบ้านศาลาด่าน เที่ยวชมวิถีชีวิต
ขามคำคีน ชื่อของที่ระลึก

วันที่ 2 จองแพกเก๋ยดำน้ำกับรีสอร์ทหรือผู้ประกอบการ

08.0 น. ขับรถไปยังท่าเรือหางยาวหาดปากันเตียง เรือจะพาไปยังสถานที่ดำน้ำดูปะการังที่มีความสำคัญในเขตอุทยานแห่งชาติ

12.00 น. พักทานอาหารกลางวันทีเกาะรอก และพักผ่อนบนเกาะรอก

13.30 น. เดินทางไปดำน้ำเกาะใกล้เคียง

15.00 น. เดินทางกลับถึงท่าเรือเปลี่ยนเสื้อผ้าอาบน้ำ

16.30 น. เข้าร่วมทัศนียภาพตามชายหาด

17.30 น. รับประทานอาหารทะเลสดบริเวณศาลาด่าน

19.30 น. เดินทางข้ามแพขนานยนต์กลับ

2. โปรแกรมที่ 2 สำหรับผู้มีเวลา 3 วัน 2 คืน

วันที่ 1 เดินทางถึงเกาะลันตาไม่เกิน 10.00 น.

11.30 น. รับประทานอาหารจุดชมวิวยักษ์ใหญ่

13.00 น. ชมวิถีชีวิต เกษตรกรบ้านศรีบอยา

14.00 น. เข้าร่วมชมชนเก่าบ้านลังกาจู้และบ้านชาวประมงอุริกลาโว

16.00 น. นั่งเรือหางยาวไปอุทยานแห่งชาติ

18.00 น. ชมประภาคารและพระอาทิตย์ตกดิน ที่แหลม โคนด (พักที่อุทยานแห่งชาติ)

หรือกลับมาพักที่รีสอร์ท

19.00 น. รับประทานอาหารทะเลที่รีสอร์ท หรือบ้านศาลาด่าน เข้าร่วมวิถีชีวิต

ยามค่ำคืน ซื่อของที่ระลึก

วันที่ 2 จองแพกเก๋ยดำน้ำกับรีสอร์ทหรือผู้ประกอบการ

08.00 น. ขับรถไปยังท่าเรือหางยาวหาดปากันเตียง เรือจะพาไปยังสถานที่ดำน้ำดูปะการังที่มีความสำคัญในเขตอุทยานแห่งชาติ

12.00 น. พักทานอาหารกลางวันทีเกาะรอก และพักผ่อนบนเกาะรอก

13.30 น. เดินทางไปดำน้ำเกาะใกล้เคียง

15.00 น. เดินทางกลับถึงท่าเรือเปลี่ยนเสื้อผ้าอาบน้ำ

16.30 น. เข้าร่วมทัศนียภาพตามชายหาด

17.30 น. รับประทานอาหารทะเลสดบริเวณศาลาด่าน

19.30 น. เดินทางข้ามแพขนานยนต์กลับ

วันที่ 3

09.00 น. รับประทานอาหารเช้าเดินทางไปที่ถ้ำไม้แก้ว

09.30 น. ถึงถ้ำไม้แก้วใช้เวลาเดินชม โดยมีคนนำทางประมาณ 2 ชม. ค่าใช้จ่าย

- 11.30 น. รับประทานอาหารและเดินทางไปบางช้าง นั่งช้างชมธรรมชาติ
 15.30 น. เดินทางกลับ โดยเรือเฟอร์รี่หรือแพขนานยนต์

โปรแกรมที่จัดขึ้นสามารถใช้ได้กับฤดูกาลท่องเที่ยวพฤศจิกายน-เมษายน ขึ้นอยู่กับสภาพภูมิอากาศ (ที่ทำการท่องเที่ยวเขตภาคใต้)

สำหรับนักท่องเที่ยวต่างชาติ หรือผู้มีเวลาพักบนเกาะลันตานาน ๆ 1 สัปดาห์ขึ้นไปก็สามารถท่องเที่ยวพักผ่อนหย่อนใจบริเวณชายหาด หรือใช้บริการสปา นวดแผนไทยของโรงแรมรีสอร์ทที่มีรองรับอยู่มากมายหลายระดับ

โปรแกรมที่ 2 สำหรับนักท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์

ควรมีเวลาอย่างน้อย 3 วัน 2 คืนขึ้นไป กิจกรรมส่วนใหญ่ สามารถนอนเต็นท์ คุนุก ซี่รดจ๊กยาน และมีแผนผังโปรแกรม ทำเส้นทางสัญจรมีการจัดทรัพย์สินย่อยของเกาะบรียวาร์ที่สามารถไปท่องเที่ยวได้ภายใน 1 วัน

โปรแกรมที่ 1 เกาะลันตา-เกาะรอก ชมหาดแสนสวยและดำน้ำดูปะการังสวยที่สุดแห่งทะเลกระบี่

08.00 น. รถมารับคุณจากที่พักบนเกาะลันตา

08.30 น. ตรวจสอบและแจกจ่ายหน้ากากดำน้ำและอุปกรณ์ที่บริษัททัวร์

09.00 น. ออกเดินทางสู่เกาะรอกด้วยเรือ Speed boat

10.00 น. เดินทางถึงเกาะรอก พาคุณลงดำน้ำชมปะการังหลากสีสันและดอกไม้ทะเลที่เกาะรอกนอก

12.00 น. นำคุณเดินทางขึ้นมารับประทานอาหารกลางวันที่อ่าวม่านไทรบนเกาะรอกนอก และพักผ่อนตามอัธยาศัย

14.00 น. นำคุณเดินทางสู่เกาะรอกใน จุดดำน้ำชมโลกใต้ทะเลที่สวยงามอีกจุดหนึ่งของเกาะรอก

15.30 น. นำคุณขึ้นเรือ Speed boat เพื่อเตรียมตัวเดินทางกลับสู่เกาะลันตา

16.30 น. เดินทางถึงเกาะลันตาบริเวณท่าเรือบ้านศาลาด่านและนำคุณกลับที่พัก

โปรแกรมที่ 2 เกาะลันตา-เกาะพีพี เกาะที่สวยงามที่สุดของทะเลกระบี่

08.00 น. รถมารับคุณจากที่พักบนเกาะลันตา

08.30 น. ตรวจสอบและแจกจ่ายหน้ากากดำน้ำและอุปกรณ์ที่บริษัททัวร์

09.00 น. นำคุณออกเดินทางจากเกาะลันตาสู่เกาะพีพีเล

09.45 น. พาคุณขึ้นเกาะพีพีเล เที่ยวถ้ำไวกิ้ง ชมภาพเขียนสีโบราณและเหล่านกนางแอ่น

10.30 น. นำคุณสู่อ่าวมาหยา อ่าวที่สวยงามที่สุดของเกาะพีพี สถานที่ถ่ายทำภาพยนตร์เรื่อง “The Beach” และพักผ่อนตามอัธยาศัย

14.30 น. มุ่งหน้าสู่อ่าวปิเล๊ะ มหัศจรรย์แห่งธรรมชาติ ทะเลที่มีพื้นน้ำ
สีมรกต

15.00 น. นำคุณสู่อินเปีย ชื่นชมกับความงามของปะการังได้สมุทรมองดูใจ

15.30 น. นำคุณเดินทางกลับสู่เกาะลันตา ด้วยเรือ Speed boat

16.15 น. เดินทางถึงเกาะลันตาบริเวณท่าเรือบ้านศาลาด่าน และเดินทาง
กลับที่พัก

โปรแกรมที่ 3 เที่ยว 4 เกาะ 4 เกาะสวยแห่งทะเลตรัง เกาะม้า เกาะมุก เกาะเชือก
และเกาะกระดาน

08.00 น. รถมารับคุณจากที่พักบนเกาะลันตา

08.20 น. ตรวจสอบและแจกจ่ายหน้ากากดำน้ำและอุปกรณ์ที่บริษัททัวร์

08.30 น. ออกเดินทางจากเกาะลันตาสู่มุมเกาะทะเลตรัง

10.00 น. เดินทางถึงเกาะม้า ลงแหวกว่ายชมเหล่าปะการังที่สวยงาม

10.30 น. เดินทางสู่เกาะมุก มรกตแห่งทะเลตรังที่มีชื่อเสียง หนึ่งใน

Unseen in Thailand

11.00 น. ว่ายน้ำเข้าไปเที่ยวถ้ำมรกต มหัศจรรย์ธรรมชาติที่ถูกซ่อนอยู่กลาง

ภูเขาหิน

12.00 น. เดินทางสู่เกาะกระดาน พักรับประทานอาหารกลางวันบนเรือ

Express boat

13.00 น. พักผ่อนเล่นน้ำ ว่ายน้ำ อาบแดด ที่ชายหาดแสนสวยของเกาะ

กระดาน

13.30 น. เดินทางสู่เกาะเชือก ลงดำน้ำชมปะการังที่อลังการด้วยโลกใต้

สมุทรและปลาหลากสีสัน

14.30 น. นำคุณเดินทางกลับมุ่งหน้าสู่เกาะลันตา

16.00 น. เดินทางถึงเกาะลันตา และส่งคุณกลับที่พักโดยสวัสดิภาพ

โปรแกรมที่ 4 ลันตา-เกาะตะละเบ็ง ท่องเที่ยวเชิงนิเวศทุ่งหิพิ่ง ล่องเรือเที่ยวถ้ำ-
หาดเกาะตะละเบ็ง

08.00 น. รถมารับคุณจากที่พักบนเกาะลันตา

08.30 น. พร้อมกันที่บ้านทุ่งหิพิ่ง จุดเริ่มต้นแห่งป่าชายเลนผืนใหญ่ของ
เกาะลันตา

09.00 น. ลงเรือหางยาวนำคุณเที่ยวชมป่าโกงกางที่อุดมสมบูรณ์ของเกาะ
ลันตา ชมความแสนชงของลิงป่า-สุสานหอย

10.00 น. แวะพักผ่อนกลางเกาะอูง เกาะเล็ก ๆ ปลายแหลมด้านตะวันออกของ เกาะลันตาน้อย ชมทิวทัศน์ตลอด 360 องศา

10.30 น. ล่องเรือสู่บ้าน โล๊ะใหญ่ เพื่อชมและพบปะพูดคุยวิถีชีวิตของ ชาวบ้านเก่าแก่ แห่งเกาะลันตาน้อย

11.00 น. เดินทางสู่เกาะตะละเบ็ง แวะพักผ่อนเล่นน้ำที่อ่าวบอนพร้อม รับประทานอาหารกลางวัน พักผ่อนตามอัธยาศัย

13.00 น. พายเรือคายัคเที่ยวเกาะตะละเบ็ง แวะชมถ้ำใหญ่ปราสาทถ้ำกลาง ทะเลในกำแพงภูเขา

14.00 น. ล่องเรือหางยาวรอบเกาะตะละเบ็ง แวะเที่ยวถ้ำและชายหาดสัน ทราบคล้ายทะเลแหวก แห่งที่สองของทะเลกระบี่

15.30 น. เดินทางกลับสู่บ้านทุ่งหีบเพ็ง และนำคุณส่งถึงที่พักโดยสวัสดิภาพ

5.2.3 แนวทางการพัฒนาภูมิทัศน์และสิ่งอำนวยความสะดวก

แนวทางการออกแบบภูมิทัศน์

การจัดการภูมิทัศน์แบ่งตามลักษณะภูมิทัศน์ 4 ประเภท ได้แก่ ภูมิทัศน์ถนนและทางสัญจร ภูมิทัศน์พื้นที่ ภูมิทัศน์ชุมชน กับภูมิทัศน์จุดและบริเวณสำคัญ มีแนวทางการพัฒนาดังนี้

แนวทางการออกแบบภูมิทัศน์ถนนและทางสัญจร

ภูมิทัศน์ถนนและทางสัญจรเป็นปัจจัยสำคัญที่มีผลต่อทัศนะคุณภาพ (Visual quality) หรือ ภาพรวมของเกาะ ดังนั้นจึงต้องมีการปรับปรุงและคุ้มครองภูมิทัศน์ของเส้นทางในระดับต่าง ๆ เนื่องจากถนนและทางเป็นตัวกำหนดการใช้พื้นที่ตามแนวที่ถนนหรือทางนั้นพาดผ่าน อันอาจนำมา ซึ่งการรบกวนพื้นที่ทั้งสองข้างทาง จึงจำเป็นต้องมีความระมัดระวังในการกำหนดแนวถนนตั้งแต่ ขั้นตอนการสำรวจ ออกแบบ และการก่อสร้างถนนนั้น ๆ นอกจากนี้ถนนและทางยังทำหน้าที่เป็น “แนวเชื่อมภูมิทัศน์” (Landscape corridor) ไปยังแหล่งท่องเที่ยวต่าง ๆ รวมทั้งทำหน้าที่ แสดงขอบเขตพื้นที่อนุรักษ์และพื้นที่พัฒนาด้วย

การจัดการภูมิทัศน์ถนนและแนวเชื่อม ฯ มีหลักเกณฑ์ทั่วไปดังนี้

- กำหนดขนาดของคันทาง และผิวการจราจร ไม่ให้กว้างใหญ่เกินไปจนความจำเป็น เพื่อลดความเร็ว ของยานพาหนะ และเพื่อให้ระบบนิเวศสองฟากถนน ไม่ถูกตัดขาดมากนัก

- มีทางสัญจรเบา (Light circulation) ได้แก่ ทางลาดผิวสำหรับยานพาหนะที่อนุญาตเท่านั้น

- จัดระบบทางเดินเท้า/ทางจักรยาน (Walkway/Bikeway) สำหรับการเดินทางผ่านพื้นที่ที่ ต้องการการอนุรักษ์สูง

- ปลูกต้นไม้สองข้างทางเพื่อให้ร่มเงา สร้างบรรยากาศ ความสวยงามและปิดบังทัศนียภาพ (Visual pollution) ในบางพื้นที่ด้วย โดยเลือกใช้ชนิดต้นไม้ที่เหมาะสม กำหนดชนิดตามลักษณะ เฉพาะเส้นทาง

- ควบคุมประเภทของยานพาหนะ ในถนนและทางแต่ละประเภท

- การออกแบบแนวเส้นทางต้องคำนึงถึงการรับรู้ทิศทาง (Direction finding) ตำแหน่งที่ตั้ง (Orientation) และ โดยการใช้พืชพันธุ์ไม้ที่เหมาะสม และการเปิดมุมมอง (Vista)

- ปรับปรุงป้ายต่างๆ และสัญญาณจราจรที่จำเป็น กำหนดรูปแบบของสิ่งตกแต่งภูมิทัศน์ ถนน (Street Furniture) ให้สอดคล้องกับบรรยากาศโดยรวม

- ควบคุมการปลูกสร้างอาคารสองข้างทาง โดยเฉพาะระยะถอยร่น ขนาดความสูง รูปทรงของอาคารและสิ่งก่อสร้างสองฝั่งถนนให้เหมาะสม

- ในกรณีที่ดินนดัดผ่านพื้นที่ที่มีความอ่อนไหวสูง มีผลกระทบต่อระบบนิเวศ เช่น พื้นที่ชุ่มน้ำ (Wetland or Swamp ecology) หรือ ลำห้วยธรรมชาติ ป่าชายเลน ควรเลือกรูปแบบของทาง เพื่อลดผลกระทบ เช่น สร้างเป็นสะพานข้ามพื้นที่ เป็นต้น

การจัดการภูมิทัศน์เฉพาะประเภทถนน มีหลักเกณฑ์ดังนี้

ถนนสองช่องทาง

ถนนทำหน้าที่เป็นแนวเชื่อมภูมิทัศน์ (Landscape corridor) เพื่อเชื่อมจุดท่องเที่ยวเข้าด้วยกัน จึงมีความสำคัญมากในการสร้างบรรยากาศที่สวยงาม และเป็นภาพรวมของเกาะ จำเป็นต้องปรับปรุง และคุ้มครองถนนและภูมิทัศน์ถนน ในปัจจุบันถนนของ รพช. ได้สร้างคาคีวเสร็จแล้วเป็นบางส่วน โดยมีขนาดและรายละเอียดของถนนเกินกว่าความต้องการใช้งานในปัจจุบัน ต้องปรับปรุงและควบคุมภูมิทัศน์ตามความเหมาะสมแต่ละบริเวณ พร้อมทั้งควบคุมพื้นที่นอกเขตทางด้วย โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การควบคุมอาคารและสิ่งปลูกสร้าง การขุดเปิดหน้าดินริมทาง การทิ้งขยะมูลฝอย เป็นต้น

ถนนช่องทางเดียว

สำหรับถนนที่ยังไม่ได้ทำการคาคีว ควรทำเป็นถนนช่องทางเดียว แต่ทำไหล่ทางให้รถสามารถหลบกันได้ และสร้างเป็นสองช่องทางในบริเวณคับขัน เช่น ทางขึ้นเนิน หัวโค้ง ทางชัน ไหล่เขา เป็นต้น

ทางสัญจรเบาแบบที่ 1

เชื่อมจากหาดไม้ไผ่ไปยังอุทยานแห่งชาติ เป็นเส้นทางตัดผ่านพื้นที่ป่าอนุรักษ์ กำหนดให้เป็นทางจักรยานเพื่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ กว้าง 2.50 เมตร ซึ่งอนุญาตให้ใช้สำหรับรถจักรยานเท่านั้น อย่างไรก็ตาม ขนาดของเขตทางกว้างพอที่ยานยนต์ขนาดเล็ก ได้แก่ จักรยานยนต์ รถยนต์สามารถผ่านได้ หากไม่มีมาตรการการควบคุมที่เหมาะสม อาจทำให้เกิดการรบกวนผู้ใช้จักรยานและธรรมชาติโดยเฉพาะอย่างยิ่งเสียงเครื่องยนต์และควันไอเสีย และการใช้รถยนต์ที่มีแนวโน้มจะขยายตัวในอนาคต รวมถึงความจำเป็นและความสะดวกในการเดินทางติดต่อของประชาชนในพื้นที่ด้วย จึงต้องมีมาตรการรักษาแนวทางอนุรักษ์อย่างเคร่งครัด ดังนี้

อนุญาตให้ผ่านได้เฉพาะยานพาหนะ ดังนี้

ยานพาหนะของผู้อาศัยในชุมชน

รถโดยสารประจำทางเท่านั้น

มีน้ำหนักไม่เกิน 1 ตัน ห้ามรถขนาดใหญ่โดยเด็ดขาด

ควบคุมการใช้ที่ดินตามรายการทางให้สอดคล้องกับพื้นที่อนุรักษ์

ปลูกต้นไม้เพื่อช่วยยึดเกาะหน้าดินที่ถูกเปิดจากการสร้างถนน เพื่อลดการพังทลายของดิน โดยต้องเลือกใช้วัสดุ

พืชพรรณพื้นถิ่น (ไม้ป่า) มาใช้อย่างรอบคอบ และยังถือเป็นการซ่อมแซมป่าที่เสียหายอีกด้วย

ทำจุดชมทัศนียภาพ โดยมีที่จอดรถอย่างเหมาะสม และปลอดภัย

ทางสัญจรเบาแบบที่ 2

มีแนวทางเช่นเดียวกับทางสัญจรแบบที่ 1 คือเป็นทางที่ตัดผ่านพื้นที่ธรรมชาติเช่นกัน แต่เป็นการเปิดเส้นทางเข้าศึกษาแหล่งธรรมชาติที่มีลักษณะเฉพาะ เช่น ป่าแกระบริเวณหน้าด้านทิศตะวันตกของเกาะ หรือป่าดงดิบที่บนเขา เป็นต้น หากมีออกแบบรายละเอียดอย่างเหมาะสม รอบคอบ ก็สามารถรักษาสภาพธรรมชาติไว้ได้ โดยมีหลักเกณฑ์ คือ

กำหนดให้ออกแบบขนาดทางแคบกว่าทางสัญจรเบา แบบที่ 1

เขตทางกว้าง 6 เมตร

ผิวการจราจรกว้าง 2.5 เมตร

ไหล่ทางกว้างข้างละ 1.25 เมตร ยกเว้นจุดที่จำเป็นต้องทำเป็นสองช่องทางอาจออกแบบให้มีขนาดตามความเหมาะสม

ไม่จำเป็นต้องเร่งสร้าง โดยใช้เครื่องจักรหนัก ควรเน้นการใช้แรงงานเพราะ นอกจากจะได้ประโยชน์กับคนในท้องถิ่นแล้ว ยังทำให้ไม่จำเป็นต้องเปิดหน้างานไว้กว้างมากเกินไปพื้นฟูธรรมชาติสองข้างทางโดยทันที ทั้งนี้ ต้องมีการศึกษาอย่างละเอียดในช่วงการออกแบบแนวเส้นทาง

ทางเดินเท้า/ทางจักรยาน

มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ใช้เฉพาะการเดินเท้า จักรยาน และพาหนะไม่มีเครื่องยนต์เท่านั้น

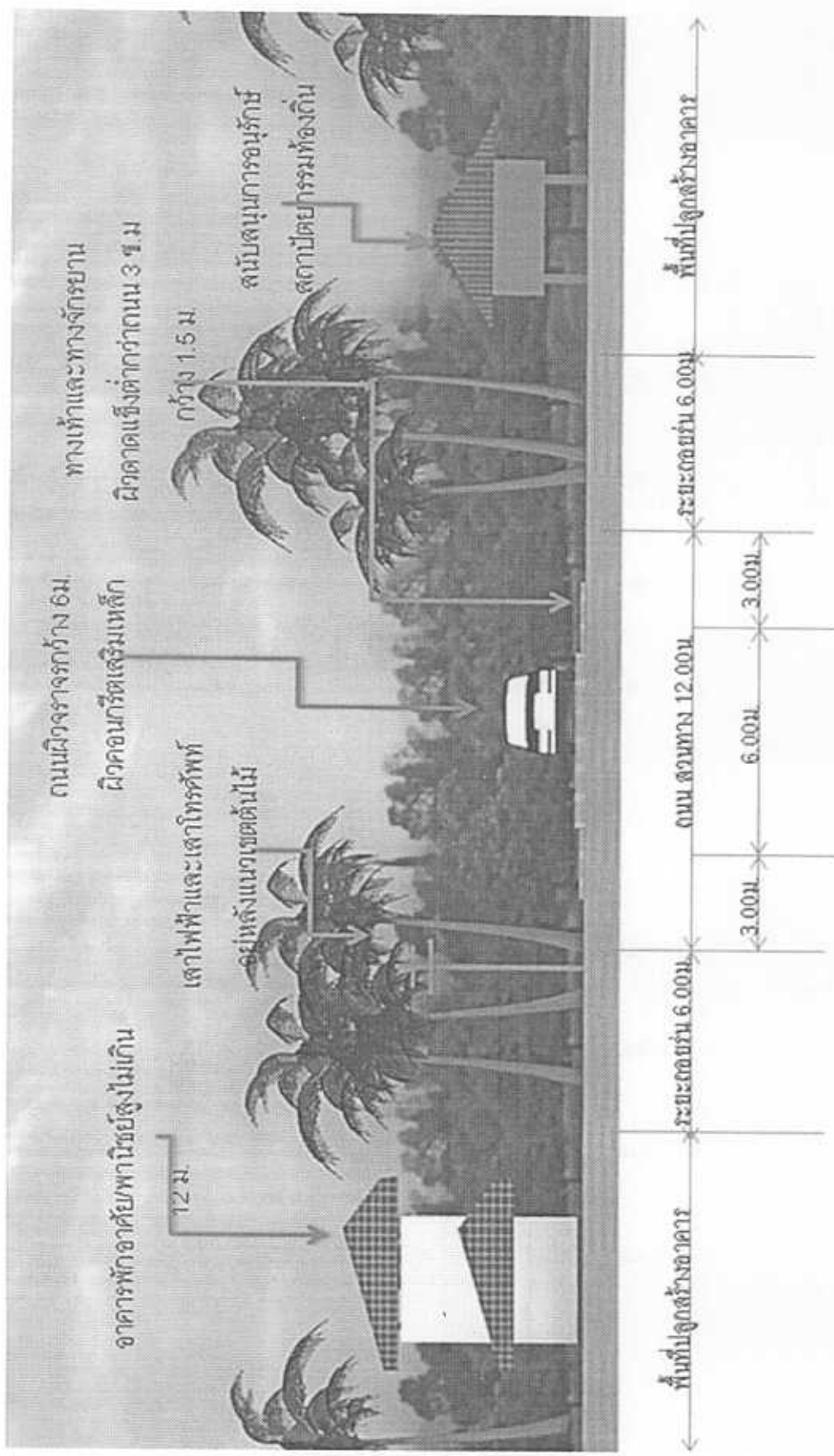
ผิวทางกว้าง 1.00-1.50 เมตร

ห้ามยานพาหนะชนิดอื่นเด็ดขาด

มีป้าย สัญญาณจราจร และกำหนดรูปแบบเฟอร์นิเจอร์ถนน

อนุรักษ์ต้นไม้เดิมที่อยู่ในและข้างเขตทางให้มากที่สุด และปลูกต้นไม้เพิ่มให้

ร่มเงาในบางจุดที่จำเป็น

ภาพที่ 5.2 การออกแบบแนวทางการพัฒนาถนนหลักบนเกาะรัตน

แนวทางการออกแบบภูมิทัศน์ชุมชน

งานภูมิทัศน์ของพื้นที่ชุมชนนอกจากต้องปรับปรุงและส่งเสริมสภาพแวดล้อมที่ดีแล้ว ยังต้องสนับสนุนให้การสร้างอาคารใหม่มีความสอดคล้องกับธรรมชาติและรูปแบบชุมชนดั้งเดิมด้วย ทั้งนี้ มีเกณฑ์ในการจัดการภูมิทัศน์ของพื้นที่ชุมชน คือ

- 1 ปรับปรุงสาธารณูปโภค และสาธารณูปการภายในชุมชน
- 2 กำหนดขนาด และมวล (Volume and Mass) ของอาคาร ไม่ให้ใหญ่จนข่มธรรมชาติ และทำลายทัศนียภาพรวม ควบคุมความสูงของอาคาร ไม่ให้สูงกว่า 2 ใน 3 ของลำต้นของต้นไม้พุ่มพร้าว ประมาณไม่เกิน 12 เมตร
- 3 กำหนดพื้นที่ตามช่วงชั้น โอกาสการนันทนาการและกิจกรรมทางการท่องเที่ยว
- 4 การใช้วัสดุเรียบง่าย ไม่ใช้วัสดุสะท้อนแสง หรือสีฉูดฉาด ใช้สีเป็นกลาง หรือกลมกลืนกับธรรมชาติ แต่ไม่จำเป็นต้องใช้วัสดุธรรมชาติ เพราะในบางกรณีกลับกลายเป็นการทำลายธรรมชาติอีกด้วย
- 5 การใช้องค์ประกอบของอาคารสอดคล้องกับสถาปัตยกรรมไทยโบราณ หรืออย่างน้อยที่สุดมีความเรียบง่าย ตรงไปตรงมา
- 6 กำหนดรูปแบบอาคารให้เหมาะสมกับเขตร้อนชื้น (Tropical Architecture) เช่น การใช้หลังคาคลุมอาคารและสามารถใช้กันแดดฝนได้ดี การเปิดโล่งให้มีการถ่ายเทอากาศได้สะดวก
- 7 ส่งเสริมเอกลักษณ์ของชุมชน เช่น ชุมชน ชาวประมงอูร์กราโว้ย ให้คงลักษณะชุมชนที่เชื่อมกัน หรือลักษณะความหนาแน่นต่ำ ความเป็นชุมชนชนบทของชุมชนบก แต่ที่สำคัญที่สุด คือ ต้องส่งเสริมรูปแบบทางสังคมที่ดีของชุมชนให้คงอยู่
- 8 ใช้ต้นไม้ (ต้น) เป็นตัวกลาง (Neutral) ในการทำชุมชนให้กลมกลืนสอดคล้องกับธรรมชาติ อีกทั้งมีหน้าที่บังทัศนียภาพต่าง ๆ ในชุมชนด้วย
- 9 พื้นที่สีเขียวสาธารณะภายในชุมชน รวมทั้งพื้นที่วัด โรงเรียน สถานที่ราชการ อื่น ๆ
- 10 ปรับปรุงภูมิทัศน์หน้าเมือง บริเวณตัวอำเภอศาลาด่านพื้นที่ชุมชนด้านร้านอาหารริมทะเล ซึ่งเป็นเสมือนหน้าบ้านของเกาะลันตา

แนวทางการออกแบบภูมิทัศน์พื้นที่

ทางลงหาดสาธารณะ

เป็นพื้นที่สาธารณะ เนื่องจากปัจจุบันพื้นที่ติดหน้าชายหาดส่วนใหญ่ถือครองโดยเอกชน จึงต้องจัดหาทางลงหาดสำหรับนักท่องเที่ยวและชาวประมงพื้นบ้าน ให้สามารถมีทางลงไปชายหาดได้ โดยไม่ต้องผ่านที่เอกชน ซึ่งบริเวณที่มีความเป็นไปได้ คือ เลียบไปตามริมน้ำสาธารณะ ซึ่งต้องปักปันพื้นที่สาธารณะ ทางลงชายหาดมีองค์ประกอบ คือ

ที่จอดรถ อย่างน้อย 5 คัน

ห้องน้ำและส้วม

ทางเดินลงชายหาด อย่างน้อย 1 จุด

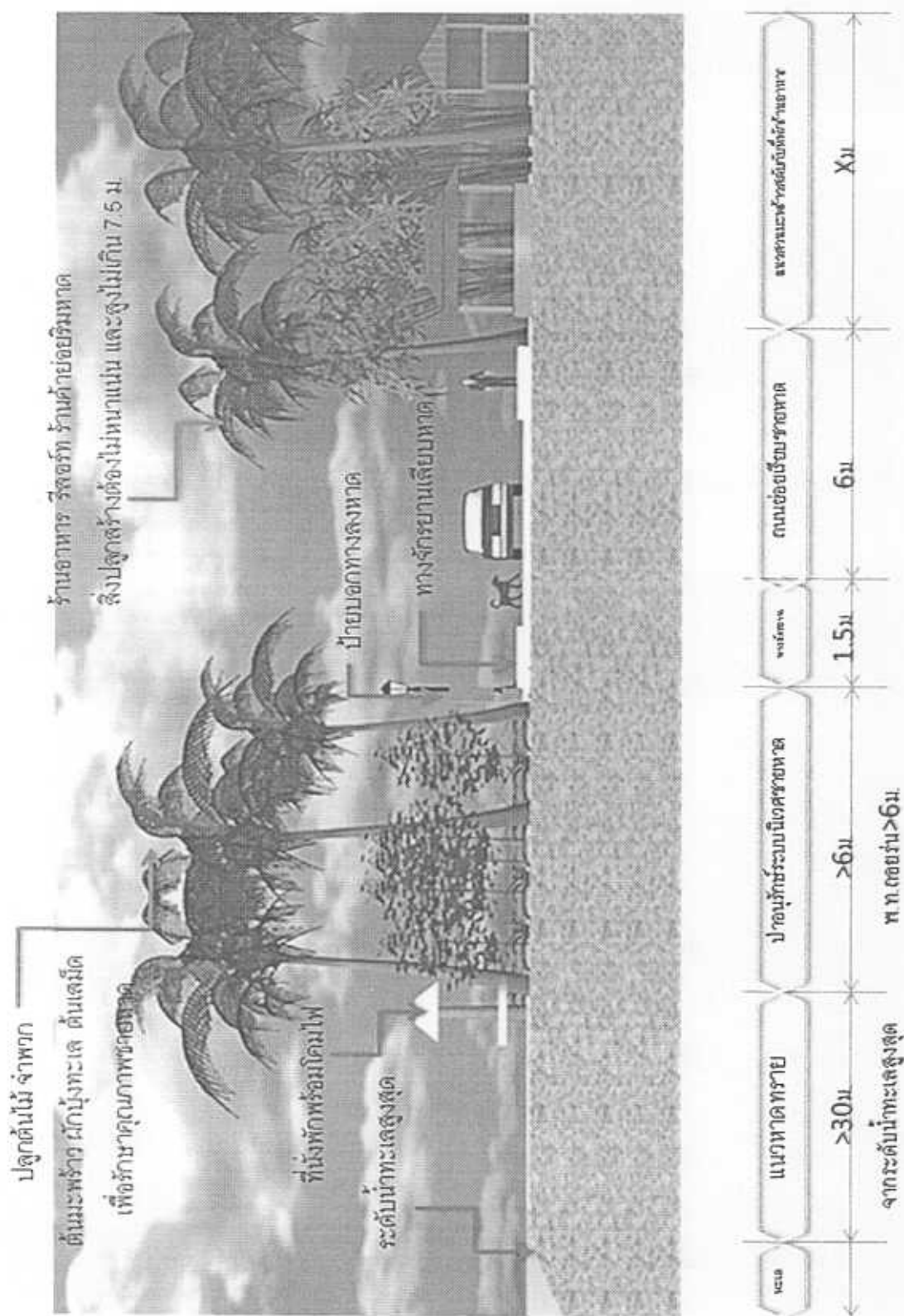
บริเวณที่นั่งเล่น

ศาลาพักร้อน และกระดานข่าวสาร (Information board)

ซุ้มขายอาหาร เครื่องดื่มและของที่ระลึก

งานปลูกต้นไม้ พื้นฟูธรรมชาติ ถ้ามี

ป้ายบอกทาง

ภาพที่ 5.3 การออกแบบแนวทางการพัฒนาทางลงชายหาด

การจัดการน้ำเสีย

เกาะลันตามีสภาพธรรมชาติที่ละเอียดอ่อนและไวต่อผลกระทบ การขยายตัวของชุมชนบนบกและบริเวณที่มีน้ำขึ้นลง การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำบนฝั่ง และการพัฒนาที่พักนักท่องเที่ยวตามชายหาดต่าง ๆ อาจทำให้เกิดผลกระทบต่อแหล่งน้ำผิวดิน น้ำใต้ดิน และน้ำทะเล เนื่องจากชุมชนอยู่กระจัดกระจาย การบำบัดน้ำเสียจากห้องน้ำส่วนนั้นมักเป็นส้วมซึม หรือบ่อเกรอะบ่อซึม ส่วนน้ำเสียจากครัวและส่วนอื่นของอาคารมักปล่อยทิ้ง โดยไม่มีการปรับสภาพ

เนื่องจากแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวเกาะลันตาเชิงอนุรักษ์ การจัดการน้ำเสียจึงควรมีแนวทางดังนี้

1. กำหนดพื้นที่ซึ่งจะเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่ง และการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำในกระชัง แยกออกจากพื้นที่ท่องเที่ยวเพื่อให้เกิดผลกระทบต่อกัน
2. ควบคุมแหล่งกำเนิดน้ำเสีย ให้มีการจัดการระบบบำบัดน้ำเสีย ก่อนที่จะปล่อยให้ไหลซึมไปตามพื้นดิน หรือทิ้งลงในทางน้ำธรรมชาติหรือทะเล ทั้งนี้ คุณภาพน้ำที่ผ่านการบำบัดแล้วจะต้องอยู่ในเกณฑ์มาตรฐานตามที่กฎหมายกำหนด
3. ให้อาคารติดตั้งบ่อดักไขมัน ระบบบำบัดน้ำเสีย ณ แหล่งกำเนิด (Onsite treatment) และดูแลรักษาการทำงานของระบบอย่างสม่ำเสมอ เพื่อให้ระบบบำบัดน้ำเสียทำงานอย่างมีประสิทธิภาพ
4. ติดตามตรวจสอบคุณภาพน้ำทะเล คุณภาพน้ำทิ้งจากระบบบำบัดน้ำเสียอย่างสม่ำเสมอ เพื่อที่จะป้องกันและแก้ไขปัญหาได้ง่าย

ชุมชนที่มีความหนาแน่นมาก แม้จะมีระบบบำบัดน้ำเสีย ณ แหล่งกำเนิดอยู่แล้ว ก็อาจทำให้คุณภาพน้ำทะเลเสื่อมโทรมลงได้ ควรให้มีการออกแบบก่อสร้างระบบบำบัดน้ำเสียส่วนกลางขึ้น รวบรวมน้ำเสียที่ผ่านการบำบัดขั้นต้นแล้ว มาบำบัดอีกครั้งหนึ่งจนคุณภาพน้ำทิ้งอยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน โดยจัดเก็บค่าธรรมเนียมในการบำบัดตามปริมาณน้ำเสียที่เกิดขึ้นและความสกปรกของน้ำเสีย

การจัดการขยะ

ขยะมูลฝอยบนเกาะช้างเป็นขยะมูลฝอยที่เกิดจากอาคารบ้านเรือน ที่พักและสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับนักท่องเที่ยว และขยะมูลฝอยจากการเกษตร การเก็บรวบรวมและกำจัดขยะอันเป็นหน้าที่ของท้องถิ่นมีเฉพาะในตำบลเกาะลันตา ซึ่งมีที่พักและสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับนักท่องเที่ยวอยู่เป็นจำนวนมาก ใช้การเก็บรวบรวมมูลฝอยจากภาชนะที่ตั้งอยู่ริมซอย หรือถนนแล้วขนไปยังสถานที่กำจัด การกำจัดขยะได้เปรียบเทียบกับระหว่างการผลิตถูกสุขลักษณะกับการเผาแล้ว เห็นว่าการฝังกลบน่าจะมีความเหมาะสมมากที่สุด โดยขนไปฝังกลบที่แหลมงอบ เนื่องจากพื้นที่บนเกาะช้างไม่เอื้ออำนวยต่อการดำเนินการ

การจัดการขยะบนเกาะลันตา ควรมีแนวทางการจัดการดังนี้ (แผนภูมิที่ 2.8)

ส่งเสริมการลดปริมาณขยะที่มาจากการท่องเที่ยว ส่วนขยะมูลฝอยจากอาคารบ้านเรือนควรส่งเสริมให้นำไปทำปุ๋ยหมักจากมูลฝอยเปียกและมูลฝอยที่ย่อยสลายได้ขนาดเล็กของแต่ละครอบครัว โดยวิธีการหมักแบบ Backyard Residential Composting ซึ่งปุ๋ยหมักที่ได้สามารถนำกลับไปใช้ในการเพาะปลูกต่อไป ส่วนเศษอาหารก็สามารถนำไปใช้เลี้ยงสัตว์ได้

ส่งเสริมให้การแยกขยะมูลฝอยก่อนทำการเก็บรวบรวม โดยแยกเป็นขยะมูลฝอยเปียกและขยะมูลฝอยที่สามารถนำกลับมาใช้ใหม่ได้ ในกรณีนี้ท้องถิ่นจะต้องจัดเตรียมภาชนะรองรับขยะตามชนิดขยะให้เพียงพอ

มูลฝอยเปียกในระยะแรกนี้ควรจัดหาพื้นที่สำหรับทำการฝังกลบแบบถูกสุขลักษณะ ส่วนในระยะยาวควรวางแผนนำไปกำจัดที่แหลมงอบ

จัดหาสถานที่สำหรับกองรวมมูลฝอยที่นำกลับมาใช้ใหม่ เพื่อรอไว้สำหรับนำไปจัดการต่อไป

แนวทางการออกแบบภูมิทัศน์จุดและบริเวณสำคัญ

บริเวณชุมชนศาลาด่าน

กลายเป็นจุดศูนย์กลางรวมความเจริญของเกาะลันตาเป็นศูนย์กลางคมนาคมราชการธุรกิจท่องเที่ยว และมีร้านอาหารทะเล และร้านของที่ระลึก พร้อมทั้งสถาบันบันเทิงต่าง ๆ บาร์ คาราโอเกะ ซึ่งนักท่องเที่ยว พลุกพล่านตลอดเวลา เนื่องจากเป็นเส้นทางคมนาคมซึ่งเป็นจุดเริ่มต้น ในด้านการออกแบบสิ่งอำนวยความสะดวกผู้วิัยัยต้องการ

1. ปรับปรุงที่จอดรถและทางสัญจรให้มีความปลอดภัยไม่สับสนวุ่นวาย มีการกำหนดเส้นทางเดินรถอย่างชัดเจน
2. ปรับปรุงในเรื่องของภูมิทัศน์ทางเดินบริเวณท่าจอดเรือเฟอร์รี่และร้านอาหารริมทะเลให้มีสภาพดีขึ้น
3. มีการจัดการปัญหาด้านน้ำเสียให้ทุกร้านมีถังบำบัดสิ่งปฏิบัติการปล่อยลงทะเลและมีการจัดการด้านขยะ

ท่าแพขนานยนต์

กิจกรรมหลัก คือ เป็นจุดรองลงแพเพื่อไปยังฝั่งกระบี่ ในช่วงฤดูกาลท่องเที่ยวนักท่องเที่ยวและประชากรบนเกาะที่ต้องการข้ามฝาก ต้องใช้เวลารอคอยแพขนานยนต์เป็นเวลานานซึ่งแต่เดิมนั้นมีสภาพภูมิทัศน์เสื่อมโทรม และขาดสิ่งอำนวยความสะดวกแก่ผู้ใช้

1. ปรับปรุงภูมิทัศน์ให้มีความร่มรื่นสวยงาม และสะดวกปลอดภัยในการขึ้นลงแพ
2. เพิ่มมีที่จอดรถและมีคิวในการลงแพ เพื่อรอจะได้ไม่ต้องติดเครื่องรอเป็นเวลานานทำให้เกิดมลภาวะที่เป็นพิษ

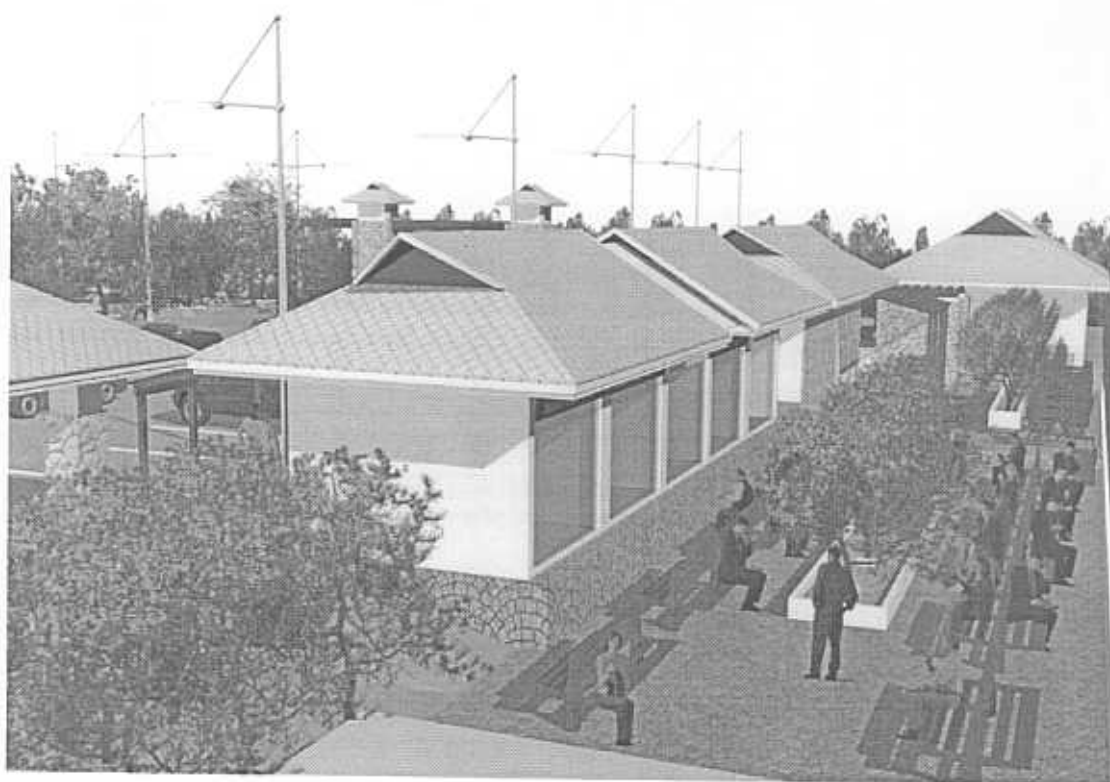
1. ควรมีห้องน้ำบริการสำหรับผู้ลงแพ
2. มีการจัดให้ชุมชนของ เช่น เครื่องดื่ม ผลไม้ ของว่าง ขนม ไปสการ์ดและ
3. จัดสถานั่งกอยเพื่อพักผ่อนหรือทำเป็นนิทรรศการหมุนเวียน

ภาพที่ 5.4 แสดงรูปแบบท่าแพที่ปรับปรุง

ภาพที่ 5.5 แสดงรูปแบบท่าแพที่ปรับปรุงร้านค้า

ภาพที่ 5.6 แสดงรูปแบบทำแพที่ปรับปรุงส่วนพักผ่อนหย่อนใจ

ภาพที่ 5.7 แสดงรูปแบบทำแพที่ปรับปรุงส่วนทางลงแพ

5.3 ข้อเสนอแนะ

ผลการวิจัย เรื่องแนวทางการพัฒนาเกาะลันตาใหญ่ อุทยานแห่งชาติหมู่เกาะลันตา จังหวัดกระบี่ เพื่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ผู้วิจัยได้มีการนำข้อมูลการวิจัยมาวิเคราะห์เพื่อกำหนดแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ มีการกำหนดกิจกรรมและสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับการท่องเที่ยวไว้ดังนี้

5.3.1 ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้

จากการศึกษาในด้านกายภาพทำให้ผู้วิจัยนำมาวิเคราะห์ประกอบในหลักการช่วงชั้น โอกาส นันทนาการ ทำให้มีการกำหนดเขตการพัฒนาให้มีทิศทางมากขึ้นว่าพื้นที่ใดควรมีแนวทางการจัดการแบบใด โดยผู้วิจัยได้ขอเสนอแนะการจัดการการท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวของเกาะลันตาเป็น 5 กลุ่มดังนี้

1) เขตท่องเที่ยวธรรมชาติสัน โดย P ได้แก่ เกาะรอก เกาะตะละเบ็ง เกาะม้า เกาะเชือก กองหิน หัวลูก

ตามหลักการแล้วไม่มีการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกใด ๆ ควบคุมการพัฒนาพื้นที่ทุกรูปแบบ โดยเฉพาะห้ามสร้างถนนลาดกรปรับเปลี่ยนการใช้ที่ดินเป็นเกษตรหรืออื่น ๆ ที่ไม่ใช่สภาพป่าธรรมชาติ เน้นกิจกรรมท่องเที่ยวที่รักษาระบบนิเวศ โดยระมัดระวังให้เกิดผลกระทบต่อระบบนิเวศน้อยที่สุด การจัดการผลกระทบจากการท่องเที่ยวควรมีวิธีควบคุมจำนวนและเน้นนักท่องเที่ยวเชิงนิเวศที่มีคุณภาพ ผลกระทบที่อาจเกิดจากการใช้พื้นที่ต้องควบคุมให้อยู่ในระดับต่ำและปล่อยให้ธรรมชาติฟื้นตัวเอง เช่น กำหนดฤดูกาลปิดเขตท่องเที่ยว เป็นต้นมีมาตรการนำขยะที่ไม่ย่อยสลายออกจากเขตท่องเที่ยวนี้ และขุดหลุมฝังขยะที่ย่อยสลายได้ในบริเวณที่เหมาะสม แต่ทางผู้เกี่ยวข้องควรมีการดูแลทำนุบำรุงให้คงความเป็นธรรมชาติสมบูรณ์เอาไว้ และนักท่องเที่ยวควรมีจิตสำนึกในการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์โดยไม่ฝ่าฝืน และรักษากฎอย่างเคร่งครัด

2. เขตท่องเที่ยวธรรมชาติถึงสัน โดย.ใช้ชานชนด์ SPM

ตามหลักการแล้วสิ่งอำนวยความสะดวกมีเฉพาะป้ายบอกทางที่จำเป็น และสิ่งป้องกันอันตรายต่อธรรมชาติเท่านั้น และต้องมีการออกแบบกลมกลืนกับธรรมชาติอย่างมากมีความคงทนไม่ต้องบำรุงรักษาบ่อย ๆ และต้องมีการควบคุมการเปลี่ยนแปลงการใช้ที่ดินเป็นเกษตรหรือเมือง ในด้านการออกแบบสิ่งอำนวยความสะดวกผู้วิจัย จึงเน้นถึงความกลมกลืนของรูปแบบ และวัสดุที่ใกล้เคียงกับธรรมชาติ เช่น ไม้ ไม้ไผ่ กระจก และป้ายสื่อความหมาย เป็นต้น

3. เขตท่องเที่ยวธรรมชาติที่มนุษย์สร้างขึ้นหรือธรรมชาติดัดแปลง RN-M

ตามหลักการ สามารถปรุงแต่งพื้นที่เลียนแบบธรรมชาติ มีสิ่งอำนวยความสะดวกเกือบทุกรูปแบบที่สามารถจัดให้มีได้ในพื้นที่นอกตัวเมือง เช่น ร้านอาหาร ร้านขายกาแฟ ของที่ระลึก ที่พัก บริการมินิมาร์ท เป็นต้น สิ่งอำนวยความสะดวกออกแบบให้น่าสนใจ อาจเลียนแบบธรรมชาติหรือ สถาปัตยกรรมท้องถิ่น และสำหรับรองรับการใช้ประโยชน์จากนักท่องเที่ยวจำนวนมากได้

บ้านพักแบบรีสอร์ต ท่ามกลางธรรมชาติหรือสวนที่ตกแต่งขึ้น หรือบ้านพักในชนบทท่ามกลางไร่นาหรือสวนต่าง ๆ เป็นทางเลือกสำหรับที่พักในเขตนี้

ในด้านการออกแบบสิ่งอำนวยความสะดวกผู้วิจัยต้องการออกแบบให้มีเอกลักษณ์ของเกาะลันตาเข้าไปใช้ในการออกแบบจึงออกแบบในลักษณะของประภาคาร ซึ่งเป็นเอกลักษณ์ของท้องถิ่นที่พบเห็นได้จากเมืองเก่า และแหลมโตนดในอุทยานแห่งชาติเกาะลันตา ซึ่งสามารถนำแนวความคิดนี้ไปใช้เป็นสัญลักษณ์เฉพาะในงานต่างๆของหน่วยงานบนเกาะลันตาได้

4. เขตท่องเที่ยวเมือง U

ตามหลักการเน้นความสะดวกสบายคล้ายอาศัยในชุมชนหรือหมู่บ้านที่อยู่ชานเมืองหรือนอกเมืองใหญ่ประสบการณ์ท่องเที่ยวแบบสะดวกสบาย สิ่งอำนวยความสะดวกจึงไม่เน้นการปรุงแต่งธรรมชาติ และเพิ่มสิ่งอำนวยความสะดวกมีเอทีเอ็ม โรงพยาบาล เกมส์ กีฬา หนังสือ หรือกิจกรรมที่ไม่อิงธรรมชาติ ทางผู้วิจัยได้พัฒนาภูมิทัศน์บางส่วน งานภูมิทัศน์ชุมชนนอกจากต้องปรับปรุงและส่งเสริมสภาพแวดล้อมที่ดีแล้ว ยังต้องสนับสนุนให้การสร้างอาคารใหม่ให้มีความสอดคล้องกับรูปแบบของธรรมชาติและชุมชนดั้งเดิมด้วย โดยเกณฑ์การจัดผังและภูมิทัศน์ของชุมชนมีดังนี้ คือ

1. ปรับปรุงสาธารณูปโภคและสาธารณูปการในชุมชน

1. บริเวณชุมชนศาลาด่าน กลายเป็นจุดศูนย์กลางรวมความเจริญของเกาะลันตา เป็นศูนย์กลางคมนาคม ราชการ ธุรกิจท่องเที่ยว และมีร้านอาหารทะเล และร้านของที่ระลึก พร้อมทั้งสถานบันเทิงต่าง ๆ บาร์ คาราโอเกะ ซึ่งนักท่องเที่ยว พลุกล่นตลอดเวลา เนื่องจากเป็นเส้นทางการคมนาคมซึ่งเป็นจุดเริ่มต้น

ในด้านการออกแบบสิ่งอำนวยความสะดวกผู้วิจัยต้องการออกแบบปรับปรุงที่จอดรถและทางสัญจรให้มีความปลอดภัยไม่สับสนวุ่นวาย มีการกำหนดเส้นทางเดินรถอย่างชัดเจน และมีออกแบบในเรื่องของภูมิทัศน์บริเวณท่าจอดเรือเฟอร์รี่และร้านอาหารริมทะเลให้มีสภาพดีขึ้น อีกทั้งการจัดการปัญหาด้านน้ำเสียให้ทุกร้านมีถังบำบัดสิ่งปฏิกูลการปล่อยลงทะเลและมีการจัดการด้านขยะ

2. ทำแพขนานยนต์กิจกรรมหลัก คือ เป็นจุดรองลงแพเพื่อไปยังฝั่งกระบี่ ในช่วงฤดูกาลท่องเที่ยวนักท่องเที่ยวและประชากรบนเกาะที่ต้องการข้ามฝาก ต้องใช้เวลารอคอยแพขนานยนต์เป็นเวลานานซึ่งแต่เดิมนั้นมีสภาพภูมิทัศน์เสื่อมโทรม และขาดสิ่งอำนวยความสะดวกแก่ผู้ใช้

ในด้านการออกแบบปรับปรุงภูมิทัศน์ให้มีความร่มรื่นสวยงาม และสะดวกปลอดภัยในการขึ้นลงแพมีที่จอดรถและมีคิวในการลงแพ เพื่อรอจะได้ไม่ต้องติดเครื่องรอเป็นระยะเวลาาน เพื่อรองแพ ทำให้เกิดมลภาวะที่เป็นพิษให้มีห้องน้ำบริการสำหรับผู้ลงแพ มีการจัดให้ชุมชนของ เช่น เครื่องดื่ม ผลไม้ ของว่าง ขนม ไปสการ์ดและจัดศาลานั่งคอยเพื่อพักผ่อน

4.3.2 ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยต่อไป

จากการศึกษาพบว่ายังมีประเด็นและตัวแปรอื่นๆ ที่น่าสนใจอีกหลายประการที่ไม่สามารถทำการศึกษาได้หมด จึงขอเสนอแนะแนวทางสำหรับศึกษาในโอกาสต่อไป เพื่อเป็นแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์เกาะลันตาใหญ่ อุทยานแห่งชาติหมู่เกาะลันตา ดังต่อไปนี้

1. การพัฒนาภูมิทัศน์ของชุมชน บ้านชาวประมงสังกะสีและบริเวณสวนสาธารณะ และท่าเรือเมืองเก่า (old town) เกาะลันตาใหญ่ อุทยานแห่งชาติหมู่เกาะลันตา
2. การศึกษารูปแบบสถาปัตยกรรมพื้นถิ่น อาคารอนุรักษ์บริเวณชุมชนเมืองเก่า (old town) เกาะลันตาใหญ่ อุทยานแห่งชาติหมู่เกาะลันตา
3. การศึกษาศักยภาพพื้นที่ในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในรูปแบบของการพักแบบ Home stay เพื่อรองรับการเข้ามาท่องเที่ยวของเกาะลันตาใหญ่ อุทยานแห่งชาติหมู่เกาะลันตา
4. การศึกษาพื้นที่สำหรับเป็นที่นิภัยสึนามิ ของเกาะลันตาใหญ่ อุทยานแห่งชาติหมู่เกาะลันตา

บรรณานุกรม

- การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย. 2531. คู่มือพัฒนาภูมิทัศน์เพื่อการท่องเที่ยว. ครั้งที่ 1 : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สำนักงานการพัฒนาการท่องเที่ยวกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา . 2547. ยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวไทย พ.ศ.2547-2549.
- กระทรวงมหาดไทย. 2547. ทิศทางการพัฒนาจังหวัดกระบี่. (online) <http://www.krabi.co.th>
- กรมอุทยานแห่งชาติ. กิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์. (online) <http://www.dnp.go.th>
- เลิศลักษณ์ กลิ่นหอม. 2544. สถิติและการวิจัยทางการศึกษา. เอกสารประกอบการสอน กรุงเทพฯ เศรษฐศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- ชูปณี รัตนถาวร. 2545. แนวทางการพัฒนาพื้นที่เพื่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ในเขตห้ามล่าสัตว์ป่าทะเลน้อยจังหวัดพัทลุง วิทยานิพนธ์เศรษฐศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยศิลปากร
- สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
- ดร.ชนิ เอมพันธ์ สุทัศน์ วรณะเลิศ และ เรณูภา รัชโน. 2547. คู่มือการจำแนกเขตท่องเที่ยวเชิงนิเวศ โดยหลักการช่วงชั้นโอกาสด้านนันทนาการ (Recreation Opportunity Spectrum, ROS). การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย. กรุงเทพฯ 130 หน้า
- สุทัศน์ วรณะเลิศ ผู้แต่งร่วม 2. เรณูภา รัชโน ผู้แต่งร่วม ISBN 974-537-469-5
- พรชัย เพชรพิมพ์พันธุ์. 2540. รายงานศึกษาพฤติกรรมการท่องเที่ยวและนันทนาการของการท่องเที่ยวชาวไทยและชาวต่างประเทศ กรณีศึกษา : อุทยานแห่งชาติหมู่เกาะอ่างทอง จังหวัดสุราษฎร์ธานี. ส่วนอุทยานแห่งชาติทางทะเล สำนักอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ กรมป่าไม้.
- จันทนาภรณ์ อัมพลจันทร์. 2544. การประยุกต์แนวคิดช่วงชั้นโอกาสด้านนันทนาการ : กรณีศึกษาอุทยานแห่งชาติแก่งกระจาน จังหวัดเพชรบุรีและประจวบคีรีขันธ์. วิทยานิพนธ์ระดับปริญญาโท มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. 2544.
- สุนชัยชัยป้าไม้. 2541. คู่มือพัฒนาและออกแบบสิ่งอำนวยความสะดวกในแหล่งท่องเที่ยวแบบการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์. คณะวนศาสตร์, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. เสนอต่อการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย.
- สุรเชษฐ์ เชนฐมาศ. ไม่ระบุปี พ.ศ. การสื่อความหมายธรรมชาติ. เอกสาร ไร่เนียวประกอบการสอนวิชาเทคนิคการสื่อความหมายสิ่งแวดล้อม. ภาควิชาอนุรักษ์วิทยา คณะวนศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

สุรเชษฐ์ เชมฐมาศ. ไม่ระบุปีพ.ศ. แผ่นป้ายและเครื่องหมายเอกสารโรเนียวประกอบการสอนวิชา
เทคนิคการสื่อความหมายสิ่งแวดล้อม. ภาควิชาอนุรักษ์วิทยา คณะวนศาสตร์
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

สุรศักดิ์ กังขาว. 2545. รายงานฉบับสุดท้าย การพัฒนาภูมิทัศน์ของชุมชน เพื่อการท่องเที่ยวเชิง
อนุรักษ์ ธรรมชาติศึกษา หมู่บ้านโลกเกตุ ตำบลโพรงพาง อำเภอมัญจาคีรี จังหวัดขอนแก่น.
โครงการวิจัยคณะเกษตรศาสตร์อุตสาหกรรมสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหาร
ลาดกระบัง.

National Audubon Society. 1965. Trail Planning and Layout. Published by National
Audubon Society Nature Center Planning Division.

National Park Service. 1993. Guiding Principles of Sustainable Design. National Park
Service US Department of Interior, Denver Service Center.

The ecotourism Society. 1991. The Ecotourism Society's definition. The Ecotourism Society
Newsletter. (Spring).

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
เอกสารทางราชการ

ประกาศบัณฑิตวิทยาลัย
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
เรื่อง ผลการพิจารณาหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัย โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการพิจารณาหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม ขอประกาศรายชื่อหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์ หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหบัณฑิต สาขาวิชาสถาปัตยกรรม ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการดังนี้

นางสาวกฤษฎิมา สุขมะโน รหัสประจำตัว 46064909 ให้ทำวิทยานิพนธ์เรื่อง "แนวทางการพัฒนาเกาะลันตาใหญ่ อุทยานแห่งชาติหมู่เกาะลันตา จังหวัดกระบี่ เพื่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ (DEVELOPMENT OF ECO TOURISM AREA IN KHO LANTA YAI NATIONAL PARK KHO LANTA AREA KRABI PROVINCE)" โดยมี ศส.สมพล ดำรงเสถียร เป็นอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ และ ศส.ดร.เลิศลักษณ์ กลิ่นหอม เป็นอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วม

ซึ่งได้รับอนุมัติเมื่อวันที่ 24 พฤษภาคม 2549

ทั้งนี้ให้นักศึกษาค้นคว้าและเขียนวิทยานิพนธ์ โดยปรึกษากับอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ให้เสร็จสิ้นภายในเวลาที่กำหนดในระเบียบของบัณฑิตวิทยาลัย

ประกาศ ณ วันที่ ๒๕ มิถุนายน พ.ศ. 2549

(รศ.ดร.อิทธิพล แจ่มจรัส)
รองคณบดี ปฏิบัติราชการแทน
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ภาคผนวก ข
แบบสัมภาษณ์ที่ใช้ในการวิจัย

แบบสอบถาม

แบบสอบถามประกอบการวิจัยเรื่อง เรื่อง

แนวทางการพัฒนาเกาะลันตาใหญ่ อุทยานแห่งชาติหมู่เกาะลันตา
จังหวัดกระบี่ เพื่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์

คำชี้แจง

วิทยานิพนธ์นี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อกำหนดแนวทางการพัฒนาเกาะลันตาใหญ่ อุทยานแห่งชาติหมู่เกาะลันตา จังหวัดกระบี่ เพื่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ รวมทั้งการออกแบบสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ที่จำเป็นกับการท่องเที่ยวบนเกาะลันตาใหญ่

ทางผู้วิจัยจึงตอบมีการสอบถามข้อมูลจากท่านซึ่งทราบถึงสภาพปัจจุบันทางกายภาพ กิจกรรมการท่องเที่ยวและความคิดเห็นเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ข้อมูลในแบบสอบถามนี้ นำไปใช้เพื่อการวิจัยทางการศึกษาเท่านั้น

ทางผู้วิจัยจึงหวังเป็นอย่างยิ่งว่า คงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี จึงขอขอบคุณ มา ณ โอกาสนี้

กฤษฎิมา สุขมะโน

คุรุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต

สาขาวิชาสถาปัตยกรรม

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

**แบบสอบถามประกอบการวิจัยเรื่อง
แนวทางการพัฒนาเกาะลันตาใหญ่ อุทยานแห่งชาติหมู่เกาะลันตา
จังหวัดกระบี่ เพื่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์**

**แบบสอบถามประกอบการวิจัย สำหรับประชาชนและผู้ประกอบการการท่องเที่ยว
บนเกาะลันตา**

กรุณาใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง และเติมข้อความลงในช่องว่าง

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

1. เพศ

- 1) ชาย
2) หญิง

2. อายุ

- 1) 20-25 ปี
2) 26-30 ปี
3) 31-35 ปี
4) 36-40 ปี
5) มากกว่า 40 ปี

3. ระดับการศึกษา

- 1) ประถมศึกษา
2) มัธยมศึกษา
3) อาชีวศึกษาหรือเทียบเท่า
4) ปริญญาตรี
5) ปริญญาตรีขึ้นไป

4. อาชีพ

- 1) ผู้ประกอบการธุรกิจท่องเที่ยว
2) เกษตรกรรม
3) รับจ้าง
4) รับราชการ
5) ขับเรือ
6) ค้าขาย
7) ประมง

5. รายได้ต่อเดือน

- 1) ต่ำกว่า 3,000 บาท
- 2) 3,001 – 6,000 บาท
- 3) 6,001 – 9,000 บาท
- 4) 9,001 – 12,000 บาท
- 5) 12,000 – 15,000 บาท
- 6) มากกว่า 15,001 บาท

6. ระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในพื้นที่

- 1) ต่ำกว่า 1 ปี
- 2) 1 – 5 ปี
- 3) 6 – 10 ปี
- 4) 11 – 15 ปี
- 5) 16 – 20 ปี
- 6) มากกว่า 20 ปี

7. บริเวณพื้นที่ที่อาศัยอยู่

- 1) บ้านศาลาด่าน
- 2) บ้านสังกาอู่
- 3) บ้านศรีบอยา
- 4) อื่น ๆ

ตอนที่ 2 สภาพปัจจุบันด้านกายภาพของพื้นที่

1. ปัญหาที่เกิดขึ้นในพื้นที่เกาะสันตาใหญ่ตอบได้ มากกว่า 1 ข้อ

- 1) ชยะ/ฝุ่นละออง
- 2) ที่พักโรงแรม รีสอร์ท ไม่เพียงพอกับที่ท่องเที่ยว
- 3) สภาพแวดล้อม และสิ่งอำนวยความสะดวกบริเวณท่าแพขนานยนต์
- 4) สภาพแวดล้อมบริเวณท่าเรือหางยาว
- 5) อาคารบริการนักท่องเที่ยว
- 6) ห้องน้ำสาธารณะ/เอทีเอ็ม
- 7) ป้ายบอกทาง
- 8) สภาพถนนที่เข้าสู่สถานที่ท่องเที่ยว

- 9) สาธารณูปโภค/สาธารณูปการ
- 10) ไม่มีปัญหา
2. ท่านคิดว่านักท่องเที่ยวนิยมเดินทางมาเกาะลันตาด้วยวิธีใดมากที่สุด
- 1) แพขนานยนต์
- 2) เรือเฟอร์รี่
- 3) เรือหางยาว
3. พื้นที่บริเวณอุทยานแห่งชาติหมู่เกาะลันตามีการดูแลรักษาได้เหมาะสมหรือไม่
- 1) เหมาะสม
- 2) ไม่เหมาะสม
4. พื้นที่ควรมีการสงวนรักษาและป้องกันเป็นพิเศษ ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ
- 1) บริเวณพื้นที่อุทยานแห่งชาติ
- 2) ชายหาด
- 3) เกาะรอก/และหมู่เกาะต่าง ๆ
- 4) ถ้ำไม้แก้ว
- 5) หมู่บ้านชาวประมงอุลักราไว
- 6) อาคารเก่าบริเวณชุมชนสังกาอู้
- 7) มัสยิดบ้านศรีบอยา
5. ท่านคิดว่าสถานที่ท่องเที่ยวใดเป็นจุดดึงดูดของนักท่องเที่ยวตอบได้ มากกว่า 1 ข้อ
- 1) หาดทรายชายทะเล
- 2) แหล่งท่องเที่ยวสถานบันเทิง
- 3) แหล่งดำน้ำดูปะการัง
- 4) เกาะรอก
- 5) หมู่บ้านชาวประมงอุลักราไว
- 6) อาคารชุมชนเก่าหมู่บ้านล้อกาอู้
- 7) ทรัพยากรทำธรรมชาติ/ป่าไม้/ถ้ำ/พืชพันธุ์/สัตว์ป่า
- 8) โรงแรม/รีสอร์ท/สปา

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์

1. ท่านมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์หรือไม่
 - 1) ไม่มีความรู้
 - 2) มีความรู้จากสื่อ
 - 2.1) เว็บไซต์
 - 2.2) โทรทัศน์
 - 2.3) วิทยุ
 - 2.4) วารสาร / แผ่นพับ
 - 2.5) อื่นๆ โปรดระบุ
2. ท่านเห็นด้วยหรือไม่หากมีการจัดการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์บนเกาะลันตาใหญ่
 - 1) เห็นด้วย
 - 2) ไม่เห็นด้วย
3. ท่านเห็นด้วยหรือไม่หากมีการกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์บนเกาะลันตาใหญ่ ดังต่อไปนี้

ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ

 - 1) เพิ่มเส้นทางท่องเที่ยวโดยจักรยาน
 - 2) เพิ่มกิจกรรมการท่องเที่ยวที่เกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ เช่น เพิ่มจุดดูนก แคมป์ไฟ ฯลฯ
 - 3) มีการจัดโซนนิ่งสถานบันเทิงต่างๆ
 - 4) การอนุรักษ์อาคารเก่าในชุมชน
 - 5) อื่นๆ โปรดระบุ
4. ท่านคิดว่าการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์บนเกาะลันตาใหญ่ จะมีผลกระทบต่อรายได้และการประกอบอาชีพของท่านหรือไม่
 - 1) ไม่ส่งผล
 - 2) ส่งผล โดย
5. ท่านคิดว่าปัจจุบันกิจกรรมและการบริการบนเกาะลันตาใหญ่มีความสอดคล้องกับการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์หรือไม่อย่างไร
 - 1) มีความสอดคล้อง
 - 2) ไม่มีความสอดคล้อง เช่น....

**แบบสอบถามประกอบการวิจัยเรื่อง
แนวทางการพัฒนาเกาะลันตาใหญ่ อุทยานแห่งชาติหมู่เกาะลันตา
จังหวัดกระบี่ เพื่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์**

แบบสอบถามประกอบการวิจัย สำหรับนักท่องเที่ยวบนเกาะลันตา

กรุณาใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง และเติมข้อความลงในช่องว่าง

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

1. เพศ

- 1) หญิง
- 2) ชาย

2. อายุ

- 1) 20 - 25 ปี
- 2) 26 - 30 ปี
- 3) 31 - 35 ปี
- 4) 36 - 40 ปี
- 5) มากกว่า 40 ปี

3. ระดับการศึกษา

- 1) ประถมศึกษาและต่ำกว่าประถมศึกษา
- 2) มัธยมศึกษา
- 3) อาชีวศึกษาหรือเทียบเท่า
- 4) ปริญญาตรี
- 5) ปริญญาตรีขึ้นไป

4. อาชีพ

- 1) นักศึกษา
- 2) รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ
- 3) รับจ้าง
- 4) ประกอบธุรกิจส่วนตัว
- 5) พนักงานบริษัท

5. รายได้ต่อเดือน

- 1) มากกว่า 15,000 บาท
- 2) ต่ำกว่า 15,000 บาท

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันด้านกายภาพของพื้นที่

1. ท่านคิดว่าเกาะลันตามีสภาพแวดล้อมปัจจุบันเป็นอย่างไร
 - 1) เป็นธรรมชาติมากที่สุด
 - 2) เป็นธรรมชาติมาก
 - 3) เป็นธรรมชาติปานกลาง
 - 4) ค่อนข้างเสื่อมโทรม
2. ท่านคิดว่าการเดินทางมาเกาะลันตาด้วยวิธีใดสะดวกที่สุด
 - 1) ทางแพขนานยนต์บ้านหัวหิน - บ้านศาลาด่าน
 - 2) เรือเฟอร์รี่จากท่าเรือเจ้าฟ้า มาลงที่ศาลาด่าน
 - 3) เรือหางยาว
3. สถานที่ท่องเที่ยวใดในเกาะลันตาที่ท่านนิยมมาท่องเที่ยวมากที่สุดตอบได้ มากกว่า 1 ข้อ
 - 1) อุทยานแห่งชาติ / วนอุทยานเกาะลันตา
 - 2) หาดทรายขาวทะเล
 - 3) เกาะรอด / ทวีร์ 4 เกาะ / ดำน้ำดูปะการัง
 - 4) ถ้ำไม้แก้ว
 - 5) จุดชมวิวยูนิโคก
 - 6) หมู่บ้านชาวประมงสังกะสี
 - 7) โรงแรม / รีสอร์ท และสปา
4. ท่านมาเกาะลันตาใหญ่ โดยมีจุดประสงค์เพื่อ
 - 1) ท่องเที่ยว
 - 2) ติดต่อธุรกิจ
 - 3) ประชุมสัมมนา
 - 4) เยี่ยมญาติหรือเพื่อน
 - 5) อื่น ๆ ระบุ
5. สิ่งประทับใจในการเดินทางมาครั้งนี้ คือ ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ
 - 1) ความสวยงามของธรรมชาติและทะเล
 - 2) ความหลากหลายของกิจกรรม
 - 3) ชื้อสินค้า / อาหาร / ของที่ระลึก
 - 4) ความสะดวกในการเดินทาง
 - 5) ความสวยงามของโรงแรมที่พักรีสอร์ทและสปา
 - 6) สถานบันเทิงยามค่ำคืน

6. ท่านเลือกประกอบกิจกรรมใดบ้างเมื่อเดินทางมาเกาะลันตา ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ
- 1) ดำน้ำดูปะการัง
 - 2) เที่ยวสถานบันเทิง
 - 3) พายเรือคายัค
 - 4) เที่ยวชมวิถีชีวิตชาวอุลักราโวย
 - 5) ทานอาหาร
 - 6) พักผ่อนหย่อนใจ
 - 7) ถ่ายภาพ
 - 8) สปา / นวดแผนไทย
 - 9) ชื้อของที่ระลึก / อาหารทะเล
 - 10) เที่ยวชมธรรมชาติในอุทยานแห่งชาติ / ถ้ำ
 - 11) อื่น ๆ
7. โดยเฉลี่ยแล้วระยะเวลาในการท่องเที่ยวบนเกาะลันตาเท่าใด
- 1) เข้าไปเย็นกลับ
 - 2) 1-2 วัน
 - 3) 3-5 วัน
 - 4) 1 สัปดาห์
 - 5) มากกว่า 1 สัปดาห์

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์

1. ท่านมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์หรือไม่
- 1) ไม่มีความรู้
 - 2) มีความรู้จากสื่อ
 - 2.1) เว็บไซต์
 - 2.2) โทรทัศน์
 - 2.3) วิทยุ
 - 2.4) วารสาร / แผ่นพับ
 - 2.5) อื่นๆ โปรดระบุ.....
2. ท่านเห็นด้วยหรือไม่หากมีการจัดการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์บนเกาะลันตาใหญ่
- 1) เห็นด้วย
 - 2) ไม่เห็นด้วย เพราะ.....

3. ท่านเห็นด้วยหรือไม่หากมีกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์บนเกาะลันตาใหญ่ ดังต่อไปนี้
ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ

- 1) เพิ่มเส้นทางท่องเที่ยวโดยจักรยาน
- 2) เพิ่มกิจกรรมการท่องเที่ยวที่เกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ เช่น เพิ่มจุดดูนก แคมป์ไฟ ฯลฯ
- 3) มีการจัดโซนนิ่งสถานบันเทิงต่างๆ
- 4) การอนุรักษ์อาคารเก่าในชุมชน
- 5) อื่นๆ โปรดระบุ.....

5. ท่านคิดว่าปัจจุบันกิจกรรมและการบริการบนเกาะลันตาใหญ่มีความสอดคล้องกับการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์หรือไม่อย่างไร

- 1) มีความสอดคล้อง
- 2) ไม่มีความสอดคล้อง เช่น(โปรดระบุ).....

Questionnaire

Please a check in the correct Box.

1. Gender.

Male Female

2. Age years.

3. Education.

Undergraduate
 Post Graduate
 Other

4. Employment.

Student รัฐวิสาหกิจ
 Government พนักงานบริษัทเอกชน
 Worker อื่นๆ ระบุ

5. Income per month.

Below 7,000 baht. 7,000-10,000 baht.
 10,000-15,000 baht. 15,000-20,000 baht.
 20,000 baht UP

Opinion of Travel.

1. How did you find out about the Lanta Yai Island.

- Friend / Relation
- Magazine / เอกสารเผยแพร่ / Travel Brochure
- Television
- Web site
- Other

2. What is your reason to visit Lanta Yai Island.

- Travel
- Business
- Seminar
- Visit family / Friend
- Other

3. What impresses you the most about Lanta Yai Island. (You may choose more than one)

- Natural Beauty
- Wide range of Activities
- Shopping
- Convenient travel destination
- Luxurious accommodations
- Night Life

4. What activities will you participate in while visiting the Island.

☐ Diving	☐ Photography
☐ เที่ยวสถานที่บ้านเพิง	☐ Climbing
☐ Kyaking	☐ Buy souvenirs / Seafood
☐ เที่ยวชมวิถีชีวิตชาวอุ้งลัดดาไทย	☐ Visit National Park / Caves
☐ Dining	☐ Other

5. Which way to go to Lanta Yai Island is comfortable for you the most.

- By Ferry from เจ้าฟ้า Port to ศาลาด่าน Port.
- By a rented Long-tailed Boat from another neighbor Island.
- By a Ferry boat from แพเกาะกลาง Port to Lanta Yai Island.

6. What means of transportation do you use on the Island.

☐ Own Vehicle	☐ Rent Motorcycle
☐ Rent Car	☐ Use Bus System
☐ Rent Bicycle	☐ Other

7. Length of your stay in Lanta Yai Island.

☐ One day trip	☐ 1-2 days
☐ 3-5 days	☐ 1 week
☐ More than one week	

8. Where will you stay on the Island.

☐ Hotel / Resort	☐ Park accommodation
☐ Tent	☐ Home stay
☐ Friends / Family	☐ Other

9. How much have you spent money for an time.

- Accommodation Baht
- Food & Drink Baht
- Activities Baht
- Souvenirs Baht
- Other expense (specify) Baht

Do you think the expense is suitable for the trip? Why?

.....

.....

.....

10. The impressive places in Lanta Trip.

- The national Park Lanta Island
- คำน้ำดูประการังเกาะรอกและหมู่เกาะต่างๆ
- ไม้แก้ว Cave
- A prominent Point of ไม้แก้ว Mort
- หมู่บ้านชาวเลอุลักราโวยบ้านสังกาอู๋
- An old building
- Entertainment Places
- Other

11. Do you have any intermation about the conservative travel?

- No
 Yes, From
 Website
 TV.
 Radio
 Magazine / Brochure
 Other

12. Have you ever traveled to any conservative places?

- No.
 By have wich activity
 Yes,
 Tracking
 Natural learning
 Bird watching
 Activity studies / Tour the cave
 Astronaut Learning
 Sailing-ship / Rowing
 Skin Diving
 Scuba
 Bicycle Ridding
 Climbing
 Camping
 Glidering
 Rafting
 Other

13. What do you want more from The conservative Travel, Please.

Recommend

.....

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-สกุล	นางสาวกฤษฎิมา สุขมะโน
วัน-เดือน-ปีเกิด	29 พฤศจิกายน 2522
ภูมิลำเนา	อำเภอบางบัวทองจังหวัดนนทบุรี
ที่อยู่	145/1 หมู่ 2 ตำบลโสนลอย อำเภอบางบัวทองจังหวัดนนทบุรี
ประวัติการศึกษา	ระดับปริญญาตรี วิทยาศาสตร์บัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา วิชาเอก/โปรแกรม เทคโนโลยีสถาปัตยกรรม ปีการศึกษา 2545 ระดับปริญญาโท ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหาร ลาดกระบัง สาขาวิชาสถาปัตยกรรม